

KESKIVIikko 11. MARRASKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Juhlaistunto avattiin klo 15.05)

1. Juhlaistunto - Keski- ja Itä-Euroopan demokraattisen muutoksen 20-vuotispäivä

Puhemies. – (EN) Ennen kuin aloitamme, haluaisin sanoa, että keskustelin presidentti Havelin kanssa, ja voin vakuuttaa teille, että emme olisi voineet kuvitella mitään tällaista 25 vuotta sitten!

(Suosionosoituksia)

(PL) Hyvät kollegat, tämä on Keski- ja Itä-Euroopan demokraattisen muutoksen 20-vuotispäivän kunniaksi järjestettävä juhla-istunto.

Arvoisa presidentti Havel, arvoiset neuvoston puheenjohtaja, Ruotsin pääministeri ja komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, arvoiset vieraat, tämä on hyvin erityinen päivä, ja meillä on Euroopan parlamentissa vieraanamme mies, joka on vaikuttanut suuresti Euroopan historiaan.

Kaksi päivää sitten katselimme, kun muuri murtui Berliinissä toisen kerran, tällä kertaa dominopalikoiden symbolisessa muodossa. Tänään Euroopan parlamentin vieraana on mies, joka oli yksi niistä, jotka 20 vuotta sitten panivat dominopalikat liikkeelle – kirjailija, intellektuelli ja loistava ihminen. Kaikkien niiden ystävä, jotka taistelevat vapauden ja ihmisoikeuksien puolesta siellä, missä niitä ei ole – presidentti Václav Havel. Rakas Václav, tervetuloa!

(Suosionosoituksia)

Älkäämme unohtako, että tavalliset ihmiset kaatoivat kommunismin. Työläiset, tiedemiehet, kirjailijat: miljoonat ihmiset rautaesiripun takana, ihmiset, jotka eivät koskaan antaneet periksi sorrolle. Heidän ainoat aseensa tankkeja vastaan olivat luja sydän ja valtava päättäväisyys. He ottivat vuosikymmenten alistamisen aikana monia riskejä, mutta he voittivat lopussa, koska ihmisten unelmat ovat vahvempia kuin konkreettiset muurit, vahvempia kuin murhanhimoiset poliittiset järjestelmät. Kuitenkin myös ne, jotka auttoivat näitä ihmisiä rautaesiripun toiselta puolelta, olivat tärkeässä asemassa, sillä heidän ansiostaan idässä asuvat tiesivät, että he eivät ole yksin. Noiden kaikkien monien ihmisten ansiosta idän ja lännen historiallinen sovinto, Euroopan jälleenyhdistäminen, oli mahdollista. Václav Havel oli, ja tulee aina olemaan, heidän kaikkien sankari.

Vuonna 1989 opiskelijat kotimaassani lähtivät kaduille vaatimaan Václav Havelin vapauttamista. Václav Havelista tuli pian sen jälkeen vapaan Tšekkoslovakian presidentti, sekä tšekkien että slovakien presidentti ja molempien sankari.

(SK) Aivan kuten 20 vuotta aikaisemmin, vuonna 1968, kun Tšekkoslovakiassa alkoi ilmetä itsenäistymispyrkimyksiä, slovakien ja tšekkien yhteinen sankari oli slovakki, Alexander Dubček.

(PL) Arvoisa presidentti, rakas Václav, eräs underground-kustantamo julkaisi kaksi näytelmäämme. Mieleeni on jäänyt kansi, jossa oli piirros pienestä, surullisesta miehestä, joka näyttää hylätyltä ja huonosti elämään varustellulta. Hänen kaksi sormeaan ovat ylhäällä voiton merkinä. Pieni, merkityksetön mies. Se kertoo selkeästi, että kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja että kaikilla pitäisi olla oikeus vapaaseen elämään. Se on parlamenttimme – vapaita eurooppalaisia edustavan parlamenttimme – suurin haaste.

Haluaisin näyttää lyhyen esittelyn. Se on elokuva, joka muistuttaa meitä siitä, mitä Euroopassa tapahtui yli 20 vuotta sitten.

(PL) Hyvät kuulijat, edessämme on Václav Havel.

Hän aloitti kirjoittamisen hyvin varhain eikä koskaan lopettanut, ei edes yhteensä viisi vuotta kestäneen neljän vankeusjaksonsa aikana. Hänen kirjoitustyylinsä on aina ollut avointa ja rehellistä, herkkää ja kaunista.

Peruskirja 77 luotiin Tšekkoslovakian ja Puolan ja myöhemmin muiden itäblokin maiden vastarintaliikkeiden välisen yhteistyön välineeksi. Václav Havel oli liikkeen tärkein liikkeellepaneva voima. Hän pyrki totuuteen rohkeasti ja erittäin vaatimattomasti, aivan kuten Zbigniew Herbert, runoilija, joka vastusti järjestelmää ja joka kirjoitti seuraavasti: Meillä oli hitunen tarvittavaa rohkeutta, mutta pohjimmiltaan se oli makuasia.

Václav, onnittelut siitä, että teiltä ei hyvää makua ole koskaan puuttunut!

Hyvät kuulijat, presidentti Václav Havel.

(Suosionosoituksia)

Václav Havel, entinen Tšekin tasavallan presidentti. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin kiittää teitä kutsusta ja mahdollisuudesta puhua teille niiden päivien aikana, jolloin on kulunut 20 vuotta suljettujen rajojen dramaattisesta rikkomisesta, piikkilangan leikkaamisesta ja Euroopan kansojen välisten muurien, ja Saksan tapauksessa yhtä ja samaa kansaa jakaneen muurin, repimisestä alas. Se oli kaksinaisuusuteen perustuvan jaon loppu, ei vain Euroopassa vaan huomattavissa määrin koko maailmassa. Se oli historiallisesti niin merkittävä hetki, että monista ihmisistä tuntui, että se jälkeen maailmassa voisi vallita vain kukoistus.

Niin ei käynyt. Historia ei, tietenkään, loppunut. Tämän vuosipäivän viettäminen ei ole tärkeää pelkästään vetoomuksena miettiä nykyisyyttä vaan ennen kaikkea vetoomuksena ajatella tulevaisuutta. Haluaisin osallistua tähän vetoomukseen esittämällä viisi huomiota Euroopan yhdentymisestä.

Kukaan meistä ei ollut täysin valmistautunut rautaesiripun yllättävän nopeaan laskuun, emmekä olisi voineetkaan olla. Se olisi ollut luonnotonta. Siksi sitä seurasi erityisten ongelmien, eri vaihtoehtojen tutkimisen ja epävarmuuden aika. Lopuksi Nato otti rohkean askelen hyväksymällä uusia jäseniä ja takaamalla siten niiden turvallisuuden ja antamalla niille mahdollisuuden keskittyä Euroopan unioniin liittymistä koskeviin valmisteluihin. Sen jälkeen unioni avasi aidosti ovensa Keski- ja Itä-Euroopan uusille demokratioille. Näiden maiden kanssa on aina silloin tällöin erilaisia vaikeuksia. Se on sängen ymmärrettävää. Demokraattista poliittista kulttuuria ei voida luoda tai elvyttää päivässä. Se vie aikaa ja matkalla on monia odottamattomia ongelmia, jotka on ratkaistava. Kommunismi vallitsi nykyajan historian aikana ensimmäisen ja toivottavasti viimeisen kerran, ja me olimme siten ensimmäiset, jotka kohtasivat kommunismin jälkeisen ajan. Meidän piti selvitä pitkään kestäneen pelolla hallitsemisen seurauksista ja kaikista riskeistä, jotka liittyivät historiallisesti ennennäkemättömään varojen uudelleen jakamiseen. Esteitä oli ja on edelleen paljon, ja kokemuksemme tästä asiaintilasta on edelleen lapsenkengissä.

Uskon kuitenkin, että länsi toimi oikein. Kaikki muut vaihtoehdot olisivat sisältäneet paljon enemmän ongelmia, ja ne olisivat olleet vielä kalliimpia, ei vain lännelle vaan itse asiassa kaikille meille. Sen lisäksi, että seurauksena olisi saattanut olla se, että vaikutuspiireistä olisi alkanut vaarallisesti kehittyä uusi taistelu tai se, että toinen osapuoli olisi suoraan hallinnut toista, lännen poissulkemista valtioista olisi mitä todennäköisimmin tullut erilaisten kansallismielisten liikkeiden ja populistien ja niiden aseistettujen ryhmittymien leikkikenttä ja mahdollisesti jopa vaarallisten paikallisten konfliktien tapahtumapaikka, mikä olisi ollut vieläkin vaarallisempaa, koska toista maailmansotaa ei kaikkien hyvin tuntemien syiden takia seurannut todellinen rauhankonferenssi, jossa olisi voitu luoda Euroopan sodanjälkeiset suhteet sitovasti, tarkasti ja pysyvästi. Minun mielestäni monet niistä, jotka heiluttivat sirppi ja vasara -lippuja viime hetkiin asti, nostivat sängen nopeasti pystyyn kansallislipun. Näimme, mihin se johti entisessä Jugoslaviassa. Tiedetään tietysti hyvin, että paha synnyttää pahaa. Kukaan ei siksi osaa sanoa, olisiko tartunta levinnyt Euroopan länsiosaan. Elämme aikakaudella, jolloin – globalisaation ansiosta – mistä tahansa paikallisesta konfliktista voi helposti kasvaa maailmanlaajuinen konflikti.

Valittu lähestymistapa oli siksi historiallisesti luonnollisin ja käytännössä tarkoituksenmukaisin. Se oli lisäksi lähestymistapa, jota voitiin pitää historiallista kehitystä koskevan jaetun vastuun ilmentymänä, sillä kehityksen alku oli osittain demokraattisen maailman ajamassa lyhytnäköisessä myönnetysspolitiikassa.

Haluaisin tehdä yhteenvedon sanomalla, että huomattavat vaikeudet, joita EU:lla on tällä hetkellä kanssamme, kannattaa selvittää, koska kaikki muut vaihtoehtoiset toimintatavat olisivat selkeästi olleet paljon huonompia ja paljon vaarallisempia. Näissä olosuhteissa voimme vain pyytää EU:lta kärsivällisyyttä ja ymmärrystä.

Kysymys on tietysti siitä, mitä me voimme tarjota Euroopalle. Olen ollut kauan sitä mieltä, että sen jälkeen, mitä kestimme totalitarismin aikana, meidän olisi pitänyt – olisi suorastaan ollut meidän velvollisuutemme – selittää kokemus vakuuttavasti toisille, muuttaa kaikki siitä esiin noussut konkreettisiksi aloitteiksi. Se ei ole helppoa, enkä ole varma, että olemme onnistuneet siinä vielä. Totalitaaristen tai autoritaaristen hallintomuotojen alku on usein hyvin huomaamaton, ja niiden sosiaalisen kontrollin tavat ovat hyvin hienostuneita. Vasta nyt, kun aikaa on kulunut, monet meistä ymmärtävät, miten älykkäästi meidät joskus

kiedottiin totalitarismin verkkoihin. Kaiken sen takia olemme erityisen varuillamme. Sen pitäisi olla meidän panoksemme pyrittäessä varmistamaan, että se, mitä koimme, ei koskaan tapahdu uudelleen.

Mitä siihen tarvitaan? Ennen kaikkea selkeää ja yksiselitteistä solidaarisuutta kaikkia niitä kohtaan, jotka vastustavat totalitaarisia tai autoritaarisia järjestelmiä tänä päivänä, olivatpa he missä päin maailmaa tahansa. Mitkään taloudelliset tai muut erityiset edut eivät saisi estää kyseistä solidaarisuutta. Jopa pienillä, vähäpätöisillä ja hyvää tarkoittavilla kompromisseilla voi olla – vaikkakin välillisesti ja hieman viiveellä – kohtalokkaita seurauksia. Pahalle ei voi antaa myöten, sillä pahan luonteeseen kuuluu käyttää kaikkia myönnytyksiä omien päämääriensä hyväksi. Euroopalla on sitä paitsi omat onnettomat kokemuksensa poliittisista myönnytyksistä. Voimme tuellamme auttaa enemmän kuin uskommeakaan liberaalisti ajattelevia ihmisiä tai olosuhteista rehellisesti kertovia ihmisiä Pohjois-Koreassa, Burmassa, Iranissa, Tiibetissä, Valko-Venäjällä, Kuubassa ja niin edelleen. Autamme myös itseämme. Autamme itseämme rakentamaan parempaa maailmaa ja kohtelevaan toinen toistamme paremmin, toisin sanoen, olemaan uskollisempia niiden arvojen todelliselle sisällölle, joihin sitoudumme yhteisön tasolla.

Euroopan parlamentti antoi äskettäin Saharov-palkinnon Memorialille, venäläiselle järjestölle, joka seuraa ihmisoikeuksien kunnioittamista Venäjällä. Mielestäni se oli merkittävä teko. Muistan, miten tärkeää oli kotimaassani, kun Ranskan presidentti kerran valtiavierailun aikana kutsui meidät – opposition – hallituksen tahdon vastaisesti työaamiaiselle. Nämä asiat ovat vain näennäisesti pinnallisia. Totalitaarisessa hallinnossa on yksinkertainen totuus, että yksi aamiainen tai yksi tukahdutettu opiskelijamielenosoitus voi oikeissa olosuhteissa saada historian liikkeelle.

Kunkin ihmisen identiteetti ei koostu pelkästään siitä, mikä meissä on yksilöinä ainoalaatuista, vaan se koostuu monista tasoista sitä, mitä voitaisiin kuvailla kollektiiviseksi identiteetiksemme. Jokaisella meistä on, enemmän tai vähemmän, oma tunteensa kuulumisesta perheeseen, yhteisöön, alueeseen, yritykseen, kirkkoon, yhteiskuntaan tai poliittiseen puolueeseen, kansaan, kulttuuripiiriin, ja lopuksi, tämän planeetan väestöön. Kaikki tämä osoittaa, että meillä on tiettyjä koteja, olivatpa ne maantieteellisiä, aatteellisia, kielellisiä, etnisiä tai joitakin muita, ja me itse luomme ne yhdessä. Eri isänmaallisuuden muotomme, tavoitteemme, hengenheimolaisuutemme, mieltymyksemme, ylpeydenaiheemme, ominaisuutemme, perinteemme, tapamme, tottumuksemme ja erikoisuutemme ovat myös osa tätä. Lyhyesti, maailma on täynnä erilaisuutta, ja niin on myös ihmiskunta ja meistä jokainen.

Kollektiivinen riippumattomuus juontaa luonnollisesti juurensa tästä kollektiivisesta johonkin kuulumisen tunteesta. Olemme jollakin tavalla riippumattomia kaikilla identiteettimme tasoilla, mutta millään niistä emme ole, emmekä voisi olla, täysin riippumattomia. Yksi asia on välttämätön: näiden riippumattomuuksien pitää täydentää toinen toistaan, eivätkä ne saisi, jos vain mahdollista, olla toistensa kanssa ristiriidassa.

Olen varma, että olette arvanneet, että otan tämän asian esiin nyt, koska EU:n perustuslakia ja Lissabonin sopimusta koskeissa keskusteluissa keskitytään suurelta osin kysymykseen siitä, millainen suhde kansallisen riippumattomuuden ja EU:n riippumattomuuden välillä pitäisi olla. Vastaus on selkeä: niiden pitäisi täydentää toinen toistaan. Jos tunnen itseni eurooppalaiseksi, se ei tarkoita, että lakkaan olemasta tšekki. Asia on itse asiassa päinvastoin: tšekkinä olen myös eurooppalainen. Haluaisin sanoa hieman runollisesti, että Eurooppa on kotimaidemme kotimaa.

Samalla olen varma, että eurooppalainen riippumattomuus vahvistuu tulevaisuudessa asteittain. En tiedä, miten nopeasti tai miten hitaasti, enkä tiedä, mitä kierroksia ja kaarroksia matkalla on, mutta tiedän, että yhdentymisprosessin on jatkuttava. Se on kuitenkin olennaisella ja jopa välttämättömällä tavalla kaikkien edun mukaista, ei vain eurooppalaisten. Syyt siihen ovat selkeät: olemme osa yhtä ainoaa maailmanlaajuista sivilisaatiota, jossa grönlantilaisen kalastusyrityksen omistaja voi asua Taiwanissa ja omistaa myös osan pankista Brasiliassa tai tšekkiläisen kaivoksen omistaja voi johtaa yritystään tietokoneella Islannista. Sellaisella alueella erilaisilla ylikansallisilla, valtioiden rajat ylittävillä tai maanosan laajuisilla yhteisöillä on koko ajan merkittävämpi asema. Se ei ole nyt, eikä se ole jatkossakaan, kansallisvaltion loppu, vaan kansallisvaltiot ryhmittyvät yhteen, ja ne jatkavat yhteen ryhmittymistä ja yhdessä toimimista monilla aloilla. Se on ehdoton välttämättömyys jo pelkästään teknisen ja taloudellisen kehityksen takia. Toisaalta, kun maailma on suuntaamassa kohti pahaenteistä yhdentymisen muotoa, erilaisten pienten yhteisöjen perustamisella toisiaan lähellä olevien valtioiden ja kansojen kesken voidaan tarjota olennaisesti parempi suoja kansalliselle tai alueelliselle identiteetille.

Valtioiden asteittainen ja rauhanomainen ryhmittyminen yhteen vahvistaa tietysti myös rauhanomaista rinnakkaiseloja. Vai eivätkö useimmat viime vuosisatojen sodat olekin olleet kansallisvaltioiden sotia? Miten paremmin voitaisiin kesyttää erilaiset kansallismieliset demonit kuin kansojen välisellä käytännön yhteistyöllä? Monitasoista riippumattomuutta koskevan periaatteen hyväksyminen on tietysti mahdollista vain kansalaisten

ja politiikan tuella. Olen huomannut, että kotimaassani – ja mahdollisesti monissa muissa maissa – ihmiset puhuvat usein ”meistä” – minun tapauksessani tšekeistä – ja ”heistä”, jolla ihmiset tarkoittavat Brysselissä olevaa häijyjen ulkomaalaisten joukkoa. Emmekö mekin kuitenkin ole Brysselissä? Tämä jako ennakolta hyveellisiin ”meihin” ja jotenkin häijyihin ”heihin”, jotka pyrkivät vahingoittamaan meitä mihin hintaan hyvänsä, osoittaa yksinkertaisesti sen, miten heikosti yhdentymisen todellista periaatetta ymmärretään. Myös tätä on käsiteltävä kärsivällisesti.

Olemme kaikki samassa veneessä ja vene on menossa oikeaan suuntaan. Se jatkaa kulkuaan oikeaan suuntaan, mikäli kaikki matkustajat tuntevat jaettua vastuuta, eivätkä vain pelaile omia pelejään omaksi hyödykseen. Emme saavuta vastikään perustetussa yhteisössä arvokkuutta tai ainoalaatuisuutta julistamalla kovaan ääneen epämääräisesti määriteltyjä kansallisia etuja, millä ainoastaan naamioidaan itseluottamuksen puute, vaan etenemällä määrätietoisesti yhdessä ja osallistumalla yhteiseen ponnistukseen.

Eurooppa on vuosisatojen ajan ollut tämän planeetan sivilisaation tärkein keskus, ja se on ehdottomasti pitänyt itseään sellaisena, vaikka se olisi ollut väärin. Siksi sen mielestä oli oikeutettua viedä sen omaa kulttuuria, omaa uskontoa ja omia keksintöjä kaikkialle maailmaan riippumatta siitä, halusiko kukaan niitä. Näitä arvoja vietiin usein väkisin. Voitaisiin jopa sanoa, että kaikki nykyaikainen kulttuuri – ei vain ne osat, joita maailmassa pidetään loistavina, vaan myös tämän päivän lyhytnäköisyys – on peräisin Euroopasta. Euroopan pitäisi ottaa oppia tästä kaikesta ja ottaa asemansa takaisin uudella tavalla. Se tarkoittaa, että se ei enää pakota maailmalle mitään vaan pyrkii vain innoittamaan sitä. Se antaa vain esimerkin, josta toiset voivat omaksua haluamansa ilman, että niitä pakotetaan siihen.

Olisi vaikeaa löytää maapallolta alue, jossa niin monet kansallisuudet tai etniset ryhmät olisivat keskittyneet eri maihin, niin monia vähemmistöjä ja vähemmistöjä vähemmistöissä. Viimeisimpinä vuosikymmeninä EU on joka tapauksessa onnistunut luomaan luultavasti tämän päivän maailman yhtenäisimmän ylikansallisen ryhmittymän. Tärkeintä on kuitenkin se, että ryhmittymä ei syntynyt vahvojen heikkoja kohtaan tekemän väkivallan tuloksena, kuten usein aiemmin. Päinvastoin, se syntyi käytännöllisten sopimusten tuloksena. Yhentyminen on siten siirtynyt taistelukentiltä kokoussaleihin. Jo yksin tämä, ellei mikään muu, voi olla merkittävä haaste muulle maailmalle.

Mainitsin ylikansallisten rakenteiden kasvavan merkityksen tämän päivän maailmassa. Mielestäni paras poliittinen järjestely tulevina vuosikymmeninä olisi näiden suurten ylikansallisten tai maanosan laajuisten kokonaisuuksien kumppanuuteen pohjaava yhteistyö, joka perustuu tiettyihin sosiaalisiin vähimmäisnormeihin, joiden pitäisi olla pikemmin moraalisia kuin poliittisia. Jos näiden suhteiden halutaan olevan järkeviä, niiden on tietysti perustuttava kahteen perusperiaatteeseen: täydelliseen vastavuoroiseen yhdenvertaisuuteen ja mahdollisimman suureen avoimuuteen. Suhde ei ole kumppanuutta, jos käytännöllisten syiden takia, esimerkiksi pelosta, että öljy- tai kaasutoimitukset katkaistaan, joku panee laput silmilleen ja unohtaa kaikki riippumattomien toimittajien murhat tai vastaavat pahat tapahtumat, vaikka muissa olosuhteissa hän olisi valmis puhumaan niistä. Sellainen suhde perustuu valheellisuuteen. Aitojen kumppaneiden on pystyttävä puhumaan toisilleen kaikesta, mitä he ajattelevat, toisin sanoen koko totuuden, ja heidän on pystyttävä kuulemaan koko totuus.

Euroopan yhentyminen, jonka ansiosta suurin osa maanosastamme on elänyt rauhassa niin kauan, on itse asiassa ainoalaatuinen pyrkimys saada aikaan valtioiden demokraattinen liitto. Se ei ole, eikä siitä välittömästi tule, täysin valmista liittovaltiota tai edes perinteistä valtioliittoa. Se on yksinkertaisesti jotakin uutta. Jospa vain tämä pyrkimys voisi olla esimerkkinä muille! Se ei ole kuitenkaan tärkein asia. Minä uskon, että Euroopan unionilla on tilaisuus innostaa muuta maailmaa jollakin vieläkin perusteellisemmalla kuin sen kansojen välisen yhteistyön mallilla. Tällä tarkoitan tilaisuutta pyrkiä muuttamaan kaikkia kyseenalaisia tapoja, joilla Eurooppa on päättänyt nykyaikaisen sivilisaation koko luonteesta tai vaikuttanut siihen. Se on liike, joka ehkä on hitaasti jo lähdössä käyntiin.

Tässä ajattelen pitkäaikaisista ja peruuttamattomista seurauksista piittaamattoman, mihin hintaan hyvänsä saatavien voittojen palvonnan torjumista, määrällisen kasvun ja jatkuvan kasvun palvonnan torjumista, Amerikan tai Kiinan tai kenen tahansa saavuttamista ja ohittamista koskevan karkean ihanteen torjumista ja ympäristön ja tulevien sukupolvien eduista piittaamattoman, maapallon vaarallisen ja suunnittelemattoman asuttamisen ja planeetan järjettömän ryöstämisen torjumista. Ajattelen myös älykästä energiansäästöä, jossa valtion onnistumista ei mitata kulutuksen kasvulla vaan päinvastoin, kulutuksen vähentämisellä.

Kaikki tämä on tietysti mahdollista vain, jos oletetaan, että nykyaikaisen eurooppalaisen mielessä alkaa tapahtua muutos. Hänen pitäisi vain olla – maailmankaikkeuden rakennetta tutkivan tieteen viimeisimpien löytöjen perusteella – vähän nöyrempi, hänen pitäisi miettiä, mitä tapahtuu hänen kuollessaan, ja hänen pitäisi osoittaa kunnioitusta maailmankaikkeuden mysteerien ja elämän edessä; lyhyesti, hänen pitäisi jälleen

kerran ajatella enemmän ikuisuutta ja äärettömyyttä, aivan kuten tehtiin Euroopan kehityksen varhaisissa vaiheissa. Meidän pitäisi miettiä vakavasti sitä, että mitään tehtyä ei saa tekemättömäksi, että kaikki muistetaan jossakin – vaikkapa vain häivähdyksenä – ja että mitään ei siksi anneta anteeksi ikuisesti.

Palatakseni kuitenkin Eurooppaan muiden kumppanina, asia on niin, että useimmat sodat ihmiskunnan historiassa ovat johtuneet rajoista, toisin sanoen alueesta. Tästä saamme tärkeän opetuksen siitä, että kansallisvaltioiden lisäksi myös ylikansallisten yhteisöjen pitäisi aina tietää tarkasti, mistä ne alkavat ja mihin ne loppuvat. Epäselvät tai riittävät rajat ovat usein tuhon lähde. Euroopan unionin pitäisi muistaa myös tämä ja olla selvillä ulkorajoistaan. Jos se haluaa repiä rajan alas, sen pitäisi ensin tietää, missä raja sijaitsee. Siten tuettaisiin ajatusta maantieteellisestä itsemäärittelystä laajemmassa eli maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Myös tällä tavoin voitaisiin edistää huomattavasti ja konkreettisesti sitä, mitä me kaikki kaipaamme, eli rauhaa tämän planeetan kansojen ja kansakuntien välillä.

Kollektiivista riippumattomuutta koskeva aihe nousee eurooppalaisissa keskusteluissa useimmiten esiin unionin institutionaalisten järjestelyjen yhteydessä. Kiitän unionia siitä, että se on viime vuosina omistanut niin paljon energiaa tälle aiheelle, ja onnittelen sitä sen saavuttamasta menestyksestä. Juuri siksi rohkenen katsella tämän asian osalta pidemmälle tulevaisuuteen. Parlamentti, jossa te toimitte, valitaan suoraan, ja on pyritty siihen, että eri valtioiden edustajien määrät vastaavat niiden kokoa. Minun mielestäni Euroopan parlamentilla pitäisi ainoana kaikkien eurooppalaisten suoraan valitsemana elimenä olla hieman enemmän valtaa kuin sillä tällä hetkellä itse asiassa on. Lainsäädännön antamista koskevan työn pitäisi siten siirtyä selkeämmin toimeenpanevalta viranomaiselta lainsäädäntöviranomaiselle. Euroopan parlamentti ei saa näyttää kenestäkään vain unionin kalliilta koristeelta.

Mielestäni parlamentin rinnalle voitaisiin mahdollisesti luoda toinen pienempi elin, ja kansalliset parlamentit valitsisivat tämän elimen jäsenet omista riveistään ja kaikilla jäsenvaltioilla olisi sama määrä jäseniä. Tällä tai jollakin muulla vastaavalla tavalla olisi mahdollista ratkaista kaksi asiaa samalla kertaa. Ensinnäkin sen avulla päästäisiin eroon monissa kansallisissa parlamenteissa esiin nousseesta tunteesta, että ne ovat syrjässä EU:n päätöksenteosta. Toiseksi sillä varmistettaisiin, että ainakin yhdessä unionin elimessä taattaisiin kaikkien jäsenvaltioiden ehdoton yhdenvertaisuus. Kyseinen elin kokoontuisi tietysti vain harvoin, kun tietty määrä jäseniä pyytäisi sitä ja vain yksimielisyyttä edellyttävissä asioissa. Tämä ratkaisu tarkoittaisi myös, että komission nimityksiä ei tarvitsisi tehdä niin monimutkaisesti kansallisten suhdelukujen mukaisesti, eikä Eurooppa-neuvostolla tarvitsisi olla niin monimutkaisia ääntenlaskujärjestelyjä. Myönnän ajattelevani itse, että on tärkeämpää, että komission jäsenet ovat aidosti johtavia ammattilaisia alallaan, kuin että he olisivat mihin hintaan hyvänsä maanmiehiäni tai jopa puoluetovereitani.

Eurooppa-neuvosto on tällä hetkellä outo yhdistelmä toimeenpano- ja edustusviranomaista. Myös sen asemaa on selkeytettävä. Mielestäni sen aseman pitäisi olla hieman samanlainen kuin valtion päämiehen asema parlamentaarisessa demokratiassa, jolloin siinä olisi jonkinlainen osittain syrjässä oleva ja osittain näkyvä valtioiden liiton kollektiivinen johto, jonka näkyvä edustaja olisi, kaikille ymmärrettävästi, yksittäinen henkilö, tietysti, eli puheenjohtaja, jonka asemasta jo säädetään Lissabonin sopimuksella ja joka on hyvin huomattava henkilö. Olisi pidettävä mielessä, että aina kun luodaan jonkinlainen kollektiivinen valtiojohto, se tavallisesti ennakoii valtion hajoamista. En sano, että näin voi käydä myös ylikansallisen yhteisön tapauksessa, mutta mielestäni kuitenkin jossakin huipulla pitäisi olla yhdet ihmiskasvot, jotka edustaisivat koko monimutkaista koneistoa ja joiden ansiosta kaikki ymmärrettäisiin paremmin.

Olen jo monta kertaa sanonut, että minusta olisi erinomaista, jos joskus tulevaisuudessa meillä voisi olla lyhyt, ymmärrettävä ja luettava Euroopan perustuslaki, jonka jopa koululaiset pystyisivät ymmärtämään, ja jos kaikki muut asiakirjat – joita nyt on tuhansia sivuja – voisivat olla vain sen liitteitä. Perusoikeuskirja, teksti, jossa esitetään arvot tai ihanteet, joille unioni on rakennettu ja joita siinä pyritään noudattamaan ja jotka se ottaa päätöksiiä tehdessään huomioon, olisi luonnollisesti kyseisen perustuslain olennainen osa tai itse asiassa sen ensimmäinen osasto.

Hyvät kuulijat, haluaisin esittää viimeisen huomioni, joka jossain määrin tuo minut takaisin siihen, mistä aloitin. Kaukaa katsottuna Euroopan unioni näyttää erittäin teknokraattiselta elimeltä, joka välittää vain taloudesta ja rahasta. Ikuinen saivartelu talousarviosta, kiintiöistä, tulleista, veroista, liike-elämän säännöksistä ja monista muista säännöksistä on ehkä tarpeen, enkä tuomitse sitä mitenkään. Ajattelen jopa, että kuuluisat suosikukset tai normit gulassin valmistamisesta – euroskeptikkojen yleinen pilkan kohde – on tarkoitettu enemmän jonkin selvästi tšekkiläisen tai unkarilaisen suojaksi kuin hyökkäykseksi kyseistä jäsenvaltiota ja sen identiteettiä vastaan.

Ajattelen kuitenkin myös, että unionin pitäisi korostaa enemmän ja näkyvämmiin asioita, jotka todella ovat tärkeitä, eli sen henkisiä ja arvoihin liittyviä perustuksia. Unioni on ennenäkemätön yritys rakentaa laaja

ja omintakeinen ylikansallinen yhteisö, joka perustuu ihmisten vapauksien ja ihmisarvon kunnioittamiseen, aitoon eikä vain näennäiseen tai muodolliseen demokratiaan ja uskoon terveeseen järkeen, kohtuullisuuteen ja kykyyn käydä yhdenvertaista vuoropuhelua yhteisön ja kaikkien muiden kanssa. Se perustuu tietysti myös siihen, että kunnioitetaan yksittäisiä kansoja, niiden perinteitä, niiden alueita, niiden koteja ja maisemia, joissa nämä kodit sijaitsevat. Ja tietysti ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja ihmisten väliseen solidaarisuuteen.

Euroopan rikas henkinen ja kulttuurinen historia – joka on yhdistelmä antiikkia, juutalaisuutta, kristinuskoa, islamia ja myöhemmin renessanssia ja valistusta – on luonut kiistämättömien arvojen kokonaisuuden, josta Euroopan unioni saattaa puhua kauniisti mutta jota se usein pitää vain houkuttelevana kääreenä todella merkittävillä asioilla. Eivätkö kuitenkin juuri nämä arvot ole merkittävimpiä ja eivätkö juuri nämä arvot näytä suuntaa kaikelle muulle.

En ole puolustamassa mitään vallankumouksellista, mullistavaa tai radikaalia. Puolustan vain sitä, että Euroopan yhdentymisen todellista pohjaa mietittäisiin syvällisemmin, että eurooppalaisuuttamme kehitettäisiin voimakkaammin ja että viitattaisiin selvemmin moraaliseen perustaan, joka on laajempi kuin välittömien etujemme maailma, maailma, joka ei johda mihinkään ja jossa käytetään vain määrällisiä indikaattoreita määrittämään vauraus.

Euroopan repeämä korjattiin 20 vuotta sitten. Uskon lujasti, että maanosa ei ikinä enää salli itseään jaettavan ja että päinvastoin se on koko ajan syvemmän solidaarisuuden ja yhteistyön alue ja lähde. Jospa vain Schillerin Oodi ilolle voisi olla meille ja jälkeläisillemme enemmän kuin vain kansojen välistä ystävyyttä ylistävä runo ja jos se vain voisi kehittyä voimakkaaksi symboliksi yhteisille ponnisteluillemme humanimpaa maailmaa kohti.

(Suosiosoituksia seisaaltaan)

Puhemies. – (CS) Hyvät kuulijat, jos Saharov-palkinto olisi ollut olemassa 30 vuotta sitten, te, Václav, olisitte ollut johtava ehdokkaamme. Onneksi ette enää nyt tarvitse tuota palkintoa, koska meillä ei ole enää vanhaa ja uutta Eurooppaa. On vain yksi Eurooppa. Nyt meidän velvollisuutemme poliitikkoina on kunnioittaa niitä sovinnon ja solidaarisuuden arvoja, joille unioni on kasvanut. Tehkäämme siksi kaikki voitavamme varmistaaksemme, että niitä ei unohdeta.

(EN) Kiitos jälleen kerran hyvin paljon, arvoisa presidentti Havel. Kiitos, arvoiset pääministeri, ministeri, neuvoston puheenjohtaja, puheenjohtaja Barroso ja komission jäsen siitä, että olitte kanssamme.

Václav, vierailunne Euroopan parlamenttiin on meille hyvin tärkeä. Ovimme ovat aina avoinna eurooppalaisille sankareillemme. Kiitos hyvin paljon, että tulitte tänne. Muistamme puheenne. Kaikkea hyvää teille.

(Pitkään jatkuvia ja kuuluvia suosiosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

(Istunto avattiin klo 15.50.)

2. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (IT) Julistan torstaina 22. lokakuuta 2009 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

3. Muist sanat

Puhemies. – (IT) Olen saanut erittäin surullisen tiedon entisen kollegamme, Diana Ellesin kuolemasta 17. lokakuuta. Diana Elles oli Euroopan parlamentin jäsen vuosina 1973–1989, ja hän toimi Euroopan parlamentin varapuhemiehenä vuosina 1982–1987 ja oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajana. Olkaa hyvä ja nouskaa ylös viettämään minuutin hiljainen hetki edesmenneen kollegamme muistoksi.

(Parlamentti nousi ja vietti minuutin hiljaisen hetken)

4. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

5. Parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskevat pyynnöt: ks. pöytäkirja

6. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

7. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

8. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

9. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

10. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

11. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (IT) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti torstaina 22. lokakuuta 2009 pitämässään kokouksessa laatima lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavaa poliittisten ryhmien sopimaa muutosta:

Keskiviikko:

Komission julkilausuman otsikko "Hondurasin poliittinen tilanne 29. marraskuuta 2009 järjestettäviä vaaleja silmällä pitäen" muutetaan seuraavasti: "Komission julkilausuma – Hondurasin poliittinen tilanne".

Ioannis Kasoulides, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, PPE-ryhmä ei ole samaa mieltä esityslistalla olevan Hondurasia koskevan nimen muuttamisesta, eikä se kannata ehdotusta, että otsikon viittaus marraskuun 29. päivän vaaleihin poistettaisiin. Vaalien päivämäärä on erittäin tärkeä osa koko keskustelua, ja meidän mielestämme se pitäisi pitää ennallaan.

Ulrike Lunacek, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää puheenvuoron uuden ehdotuksen säilyttämisen puolesta, sillä loppujen lopuksi on selvää, että neuvottelut Hondurasissa ovat epäonnistuneet. Näistä vaaleista ei ole yhteistä ehdotusta. Vaalit ovat laittomat, koska virassa oleva presidentti sai valtansa vallankumouksen seurauksena. Siksi kehotan tätä parlamenttia kannattamaan puheenjohtajiston ehdotusta vaalien poistamisesta.

Alojz Peterle. – (SL) Minä kannatan erittäin vahvasti sitä, että esityslistaa ei muuteta. Olin Euroopan kansanpuolueen Hondurasissa käyneen valtuuskunnan jäsen, ja minulla oli tilaisuus tutustua tilanteeseen siellä. Siinä ajatuksessa, että marraskuun 29. päivän vaalit järjestetään kesäkuun tapahtumien takia, ei ole mitään todellisuuspohjaa. Vaaleista ilmoitettiin kuusi kuukautta ennen noita tapahtumia, eikä niillä ole erityistä yhteyttä sitä seuranneeseen poliittiseen kehitykseen, eikä tuo kehitys olisi voinut vaikuttaa uusien ehdokkaiden ilmaantumiseen. Ajattelen myös, että marraskuun 29. päivän vaalit ovat osa ratkaisua, eivät osa ongelmaa. Meidän pitäisi kaikesta päätellen säilyttää esityslista sellaisena kuin se on ja meidän pitäisi tulevaisuudessa tukea tämän maan demokraattista kehitystä.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää työjärjestyspuheenvuoron. Minulla ei ole mukanani äänestyskorttiani, koska tätä äänestystä ei ollut suunniteltu, joten pyydän teitä panemaan merkille toiveeni äänestää sen puolesta, että käsittelyjärjestys säilyy muuttumattomana. Tässä kohdassa kone ei voi korvata minua.

Puhemies. – (IT) Hyvät kollegat, haluaisin sanoa kaikille teistä, joilla on sama ongelma: kiitos, mutta olkaa hyvä alkääkö käyttäkö puheenvuoroa. Voimme rekisteröidä teidän kaikkien toiveet, mutta noita toiveita ei voida ottaa huomioon äänestyksessä tai ääntenlaskussa. Ne otetaan huomioon vain pöytäkirjassa, mutta ei

äänentelussa. Olen pahoillani, mutta teillä pitäisi aina olla äänestyskortti mukanaan, koska äänestys voidaan järjestää milloin tahansa.

(Parlamentti hylkää pyynnön)

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin)⁽¹⁾

(Istunto keskeytettiin klo 16.05 ja sitä jatkettiin klo 16.15)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

13. 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan toimikausista ja toimivallasta sekä uuden komission rakenteesta (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Eurooppa-neuvoston kertomus ja komission julkilausuma 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmistä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / varapuheenjohtajan toimikausista ja toimivallasta sekä uuden komission rakenteesta.

Fredrik Reinfeldt, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, minulle on ilo olla täällä jälleen ja kertoa teille hyvin monimutkaiseksi ja haastavaksi osoittautuneen Eurooppa-neuvoston kokouksen tuloksista.

Haluaisin selittää Eurooppa-neuvostoa edeltänyttä tilannetta. Olimme jatkuvasti yhteydessä Prahaan ja muihin pääkaupunkeihin. Miten ratkaisisimme Tšekin perusoikeuskirjaa koskevan pyynnön? Eri näkökulmia oli monia, ja monet muut jäsenvaltiot kehottivat tekemään erilaisia poikkeuksia ja käsittelemään erityisiä näkökohtia.

Sitä vastoin ilmastonmuutoksesta, joka oli kokouksen toinen pääaihe, saimme selkeämmän viestin. Monien jäsenvaltioiden viesti oli, että ne eivät olleet valmiita sitoutumaan ilmastorahoitusta koskeviin lukuihin eli siihen, miten sopeutumis- ja hillitsemisponnisteluja rahoitetaan kehitysmaissa.

Nämä olosuhteet huomioon ottaen olen tyytyväinen kokouksen tulokseen. Haluaisin mainita kohokohdat.

Tavoitteemme Eurooppa-neuvostossa oli – joulukuussa järjestettävän Kööpenhaminan ilmastokokouksen lähestyessä – olla edelleen johtoasemassa ilmastonmuutoksen osalta. Älkäämme elätkö harhakuvitelmia. Neuvottelut olivat sekä pitkiä että vaikeita, mutta lopuksi keskustelumme johtivat siihen, että Eurooppa-neuvosto hyväksyi komission arvion vuosittaisesta sadan miljardin määrästä vuoteen 2020 mennessä, ja se arvioi, että kansainvälisen julkisen tuen tason pitäisi olla 22–50 miljardia euroa samaan vuoteen mennessä.

Vuosi 2020 on vain kymmenen vuoden päässä. Meidän on toimittava sitä nopeammin, ja siksi neuvosto huomautti, että tämän lisäksi tarvitsemme maailmanlaajuisia rahoitusta viiden miljardin euron verran vuosittain vuosina 2010–2012.

Lopullisesta luvusta päätetään Kööpenhaminan kokouksen perusteella. EU ja jäsenvaltiot ovat valmiita vastaamaan kohtuullisesta osuudestaan, jos muut tärkeimmät toimijat ryhtyvät vastaaviin ponnistuksiin. Olen hyvin tyytyväinen, että tässä Eurooppa-neuvostossa pystyimme saamaan aikaan sopimuksen tätä koskevista vahvoista toimivaltuuksista.

Palasin muutama päivä sitten New Delhissä järjestetyssä EU:n ja Intian välisessä huippukokouksessa pääministeri Singhin kanssa käydyistä keskusteluista ja aiemmin tällä viikolla keskustelin presidentti Obaman kanssa EU:n ja Yhdysvaltojen välisessä huippukokouksessa Washingtonissa.

Eurooppa-neuvostossa aikaansaadun sopimuksen ansiosta EU:n neuvotteluasema oli hyvin vahva. Yhtenäisyytemme antoi meille uskottavuutta muiden kannustamisessa. Pystyimme esittämään

⁽¹⁾ Muut käsittelyjärjestystä koskevat muutokset. ks. pöytäkirja

sitoumuksemme. Pystyimme ilmaisemaan odotuksemme. Ja pystyimme jälleen kerran olemaan johtoasemassa asiassa, joka on elintärkeä kaikille kansalaisille.

Viime viikon kokouksessa käsiteltiin myös talous- ja rahoitustilannetta. Vaikka maailmantalouden parantumisesta on merkkejä, Eurooppa-neuvosto korosti, että itsetyytyväisyyteen ei ole aihetta. Ensi vuonna kaikki jäsenvaltiot yhtä lukuun ottamatta uhkaavat ylittää kolmen prosentin alijäämän rajan, ja yhteenlaskettu BKT:mme on laskenut 4,7 prosentilla vuoden 2008 alusta. Molemmat ovat vahvoja syitä sille, miksi meidän ei pitäisi lopettaa tukitoimia ennen kuin olemme varmistaneet elpymisemme. Sillä välin meidän on vahvistettava luottamusta ja jatkettava irtautumisstrategioidemme työstämistä.

Edistymme Eurooppa-neuvostossa huomattavasti rahoitusvalvonnan vahvistamisessa. Saimme aikaan laajan yhteisymmärryksen Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta.

Puheenjohtajavaltio aloittaa nyt tämän parlamentin kanssa keskustelut ehdotuksista. Haluamme saada aikaan sopimuksen uutta valvontarakennetta koskevasta paketista. Haluamme varmistaa, että emme joudu uudelleen juuri kokemamme kaltaiseen rahoituskriisiin.

Kun tämä on tehty ja tekeillä, meidän on keskityttävä työpaikkojen turvaamiseen. Yli viisi miljoonaa eurooppalaista on jo menettänyt työpaikkansa, ja aivan liian monilla työttömyys on vielä edessä. Meidän tehtävämme on pysäyttää tämä suuntaus.

Kun esittelin teille puheenjohtajavaltio Ruotsin painopistealat 15. heinäkuuta, sanoin, että EU:n on selviydyttävä tästä kriisistä vahvempana. Kerroin teille, että talous- ja rahoituskriisin käsittely oli yksi tärkeimmistä tehtävistämme. Se on sitä edelleen. Tämän takia aiomme palata näihin merkittäviin kysymyksiin Eurooppa-neuvoston joulukuun kokouksessa.

Toinen tämän kokouksen merkittävä tulos oli EU:n Itämeri-strategian hyväksyminen – strategian, joka perustuu tästä parlamentista tulleeseen aloitteeseen. Tässä strategiassa tavoitteenamme on käsitellä Itämereen liittyviä kiireellisiä ympäristöhaasteita ja edistää alueen taloudellista menestystä. Olen vakuuttunut siitä, että tällä aloitteella on myös myönteinen vaikutus Euroopan toisiin osiin, sillä se yhdistää alueita ja edistää koko EU:n kilpailukykyä.

Keskustelimme myös oikeus- ja sisäasioista. Pidimme myönteisenä edistymistä Välimeren alueen laitonta maahanmuuttoa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa ja kehoitimme tekemään työtä monilla erityisillä alueilla.

Tiedän, että haluatte keskustella tänä iltapäivänä myös institutionaalisista asioista. Ne olivat, tietysti, keskustelujen tärkeä osa.

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä oli todellakin Lissabonin sopimuksen nopean voimaantulon varmistaminen, sillä se on olennaista, jos haluamme pystyä vastaamaan yhdessä edessä oleviin haasteisiin.

Kuulemisia oli paljon, ja ne olivat hyvin monimutkaisia, mutta lopulta onnistuimme saamaan hyväksynnän Tšekin tasavallan esittämälle pyynnölle.

Kun tämä yhteisymmärrys saavutettiin, presidentti Václav Klaus oli valmis allekirjoittamaan sopimukseen, ja – kuten te kaikki olette panneet merkille – niin hän lopulta teki viikko sitten. Tšekin tasavalta on nyt antanut lopullisen ratifiointivälineen tallettavaksi Italian viranomaisille. Se tarkoittaa, että Lissabonin sopimus tulee voimaan 1. joulukuuta. Tiedän, että suurin osa teistä tänään täällä olevista jakaa tyytyväisyyteni ja helpotukseni siitä, että lopultakin tämä toimielinten uudistuksia koskevien valmistelujen pitkä luku on päättymässä.

Eurooppa-neuvosto arvioi myös muita sopimusta koskevia valmisteluja. Se sopi Euroopan ulkosuhdehallintoa koskevista suuntaviivoista ja kehotti tulevaa korkeaa edustajaa esittämään ehdotuksen hallinnon järjestämisestä ja toiminnasta.

Nyt nimiä koskevaan kysymykseen. Meidän on täytettävä Lissabonin sopimuksella luodut virat. Meidän on yhdessä teidän kanssanne nimitettävä uusi komissio. Aion kutsua koolle valtion tai hallitusten päämiesten kokouksen 19. marraskuuta, jotta voimme nimittää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, korkean edustajan ja neuvoston pääsihteerin.

Haluaisin korostaa, että korkea edustaja nimitetään ennen uuden komission nimittämistä, ja sitä pitäisi edeltää asianmukainen yhteydenpito tämän parlamentin kanssa. Kuten tiedätte, koska tämä henkilö on myös seuraavan komission varapuheenjohtaja, parlamentti äänestää myös hänen hyväksymisestään.

En aio esittää arvauksia siitä, keitä nämä henkilöt ovat, mutta haluaisin sanoa, että pelkästään nimi ei ole tärkeä, vaan myös se, mitä he tekevät ja miten he sen tekevät.

Viime viikon Eurooppa-neuvoston ansiosta pystyimme edistymään huomattavasti, ei vain yhdessä pääasiassa, vaan monissa sellaisissa asioissa, jotka ovat elintärkeitä Euroopan tulevaisuudelle ja elintärkeitä planeettamme tulevaisuudelle.

Olen kollegoilleni kiitollinen heidän rakentavasta asenteestaan yhdessä kohtaamiemme haasteita kohtaan. Te ja minä kuitenkin tiedämme, että vielä on paljon tehtävää. Voin luvata teille, että seuraavat viikot ovat erittäin kiireisiä. Odotan innolla tiiviin yhteistyön jatkamista tämän parlamentin kanssa monien merkittävien kysymysten osalta.

Kööpenhaminan kokous on nyt itse asiassa vain 25 päivän päässä. Talouskriisi ei ole läheskään ohi, mutta meillä on vakaat valtuudet ilmastoneuvotteluissa. Jatkamme päättäväisesti yhteistyötä saadaksemme aikaan uusia kasvun ja korkeamman työllisyyden lähteitä.

Olen kiitollinen tämän parlamentin jatkuvasta tuesta. Odotan pääseväni vastaamaan huomioihinne.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin täydentää pääministeri Reinfeldtin arviota Eurooppa-neuvostosta esittämällä huomioita kahdesta näkökulmasta, politiikasta ja toimielimiin liittyvistä asioista.

Politiikan osalta merkittävin tulos oli hyvin tärkeä sopimus ilmastonmuutosta koskevista toimistamme. Me kaikki tiedämme, että nämä ovat vaikeita asioita. Kun niin paljon on vaakalaudalla, tie ei ole koskaan helppo. Suoraan sanottuna, Eurooppa-neuvoston tulos ylitti alkuperäiset odotukseni. Saimme hyväksynnän komission ehdottamille määritellyn yhdistettynä vahvaan ehdollisuuteen.

Viesti on selkeä: Euroopan unioni on valmis Kööpenhaminaan ja se on valmis noudattamaan toimiamme päästöjen leikkaamiseksi ja tekemään voimakkaan tarjouksen ilmastorahoituksesta, aivan kuten komissio syyskuussa ehdotti, sekä pitkällä aikavälillä että nopeasti saatavalla rahoituksella.

Jos haluamme kehitysmaiden tulevan neuvottelupöytään vakavasti otettavien hillitsemissitoumusten kanssa, kehittyneiden maiden on pantava pöydälle rahaa. Arvioni on, että vuoteen 2020 mennessä kehitysmaat tarvitsevat noin sata ylimääräistä miljardia euroa vuodessa ilmastonmuutoksen torjumiseen, ja tätä Eurooppa-neuvosto tuki täysimääräisesti, kuten se tuki myös tuon luvun julkisen kansainvälisen rahoituksen osuutta ja sopimusta siitä, että Euroopan unioni maksaa kohtuullisen osuutensa.

On yhtä selkeää, että muiden kumppaneiden on osoitettava, että ne vastaavat yhtä lailla aikomuksemme vakavuuteen. Poliitikassamme ei ole kyse siitä, että Euroopan unioni ponnistelee eteenpäin toivoen heikosti toisten seuraavan. Siinä on kyse vipuvaikutuksemme käyttämisestä siihen, että päästöjen leikkaamiseksi tehdään mahdollisimman suuri maailmanlaajuinen ponnistus.

Kun olin Washingtonissa ja New Delhissä viime viikolla, huomasin, miten pitkälle nämä kaksi kumppania ovat päässeet suunnilleen viime vuoden aikana. Sama on totta muiden, kuten Kiinan, osalta. Kunnioitamme tietysti edelleen tärkeää vaatimusta yhteisestä mutta eriytyneestä vastuusta ilmastonmuutoksen osalta, mutta, kuten olen viime aikoina monesti sanonut, olemme kaikki tässä yhdessä, ja me Euroopan unionissa jatkamme todellisen osallistumisen vaatimista kaikilta muilta osapuolilta. Meidän on pysyttävä keskittyneinä lopulliseen tavoitteeseen – kunnianhimoisiin, vakavasti otettaviin, oikeaksi todistettaviin päästöleikkauksiin sen varmistamiseksi, että pysymme tavoitteessamme rajoittaa ilmaston lämpeneminen alle kahteen celsiusasteeseen.

Mitkä siis ovat Kööpenhaminan mahdollisuudet? Nyt näyttää todennäköiseltä, että Kööpenhaminassa ei saada aikaan yhteisymmärrystä täysin valmiista sopimuksesta, jota me olemme ajaneet ja ajamme edelleenkin. Mutta se ei ole syy siihen, että hyväksyttäisiin mitään vähempää kuin ratkaiseva läpimurto näissä neuvotteluissa. Loppujen lopuksi sisältö on tärkeämpi kuin muoto. Minun mielestäni meidän pitäisi pyrkiä saamaan aikaan täysin toimintavalmis sopimus, joka perustuu todellisiin poliittisiin sitoumuksiin, joka tulee nopeasti voimaan ja jossa kaikki tärkeimmät osapuolet ovat mukana sekä päästöjen vähentämisen että rahoituksen osalta. Ja meidän pitäisi jatkaa kamppailua sopimusta – sitovaa sopimusta – koskevan lopullisen yhteisymmärryksen puolesta. Sen aikaansaamiseksi meidän on yhdistettävä kaikki voimamme Kööpenhaminaa edeltävinä viikkoina.

Olemme juuri osoittaneet, että pystymme, päättäväisellä yhteisellä toiminnalla, pääsemään yhteisymmärrykseen sopimuksesta, joka on hyvin kauan näyttänyt vaikeasti saavutettavalta. Se oli

Eurooppa-neuvoston toinen tärkeä tulos: sillä poistettiin viimeinen poliittinen este Lissabonin sopimuksen lopulliselta ratifiointilta. Nyt voimme katsoa luottavaisina eteenpäin, koska, kuten pääministeri Reinfeldt sanoi, Lissabonin sopimus tulee voimaan ensi kuun alussa. Komissio tekee jo itse asiassa työtä sen täytäntöönpanon osalta. Komissio on tänään käynnistänyt kuulemisen kansalaisaloitteesta ensimmäisenä konkreettisena askelena.

Haluaisin ilmaista kunnioitukseni pääministeri Reinfeldtille siitä, miten vakaasti hän ohjasi tämän laivan satamaan. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on tehnyt erittäin loistavaa työtä tämän lopullisen yhteisymmärryksen aikaansaamiseksi Eurooppa-neuvostossa. Mutta nyt meidän on saatava siirtymävaihe päätökseen. Hyvin paljon keskitytään, tietysti, uusien virkojen täyttämiseen.

Minun asiani ei ole esittää huomioita Euroopan-neuvoston puheenjohtajan ehdokkaista, mutta komission puheenjohtajana ja toimielinten asioiden kannalta toivon todella paljon, että valtion tai hallitusten päämiehet valitsevat sellaisen henkilön, joka pystyy johtamaan Eurooppa-neuvostoa tehokkaasti – puheenjohtajan, joka on sitoutunut vahvasti Eurooppaan ja joka voi luoda aikojen yli kantavaa johdonmukaisuutta Eurooppa-neuvoston toimintaan, sekä sisäisesti, jotta ensisijaiset tavoitteet voidaan asettaa pidemmällä aikavälillä eikä vain kuudeksi kuukaudeksi, että ulkoisesti, jotta lähetämme yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta johdonmukaisia viestejä kansainvälisille kumppaneillemme.

Olen sitoutunut tekemään yhteistyötä tämän Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kanssa, koska juuri kumppanuuden avulla kaikki saadaan aikaan. Meidän on järjestettävä valtion tai hallitusten päämiesten tasolla yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, ja sillä tasolla Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja edustaa Euroopan unionia. Meidän on myös yhdistettävä kaikki yhteisön toimivallan osat – taloudesta kauppaan, laajentumisesta kehitysyhteistyöhön, energiasta oikeuteen – joissa Euroopan komission puheenjohtaja edustaa Euroopan unionia perussopimuksen mukaan. Olen sitoutunut siihen, että tämä kumppanuus saadaan toimimaan, sillä se hyödyttää vahvaa ja tehokasta Euroopan unionia kotona ja maailmalla.

Se on luonnollisesti totta myös korkean edustajan osalta. Tunnustan, että olen tästä erityisen kiinnostunut, koska korkeasta edustajasta tulee myös yksi Euroopan komission varapuheenjohtajista. Hyvin käytännöllisellä tasolla, koska varapuheenjohtajan / korkean edustajan nimittämisen ja jäsenvaltioiden komissiota koskevien muiden ehdotusten myötä voim edetä seuraavan kollegion muodostamisen viimeiseen vaiheeseen ja salkkujen jakamiseen. Poliittisella tasolla, koska olen vakuuttunut, että tämä korkea edustaja / varapuheenjohtaja, jota tukee vahva ulkosuhdehallinto, jossa hallitustenvälistä diplomatiata koskeva eurooppalainen asiantuntemus ja yhteisomme toimivalta yhdistyvät, voi merkitä todellista muutosta ulkoisten toimiemme tehokkuudessa.

Tämä tuo minut koko komissiota koskevaan asiaan. Haluan, että komissio koostuu päteivistä ja sitoutuneista eurooppalaisista, haluan komission, joka on valmis käyttämään täysimääräisesti aloiteoikeuttaan. Käyn viimeisiä keskustelujani jäsenvaltioiden kanssa varmistaakseni, että asia on näin. Olen pyytänyt jäsenvaltioita esittämään nimiä, myös naisia. Sitten on minun tehtäväni päättää salkuista. Salkkuja ei osoiteta maille vaan henkilöille, jotka ovat sitoutuneet eurooppalaiseen hankkeeseen.

Haluan myös komission, jolla on vahvat demokraattiset valtuudet. Siksi olen päättänyt kunnioittaa täysimääräisesti tämän parlamentin kuulemisprosessia. Sopimuksesta johtuvat viivästykset ovat heittäneet meille yhteisen haasteen. Emme saa viivästyttää uuden komission muodostamista, mutta emme voi oikaista kuulemisissa. Odotan pääseväni keskustelemaan siitä, miten tätä asiaa käsitellään ensi viikon puheenjohtajakokouksessa.

Lissabonin sopimuksen avulla voimme vastata paremmin kansalaisten odotuksiin – mutta siinä, käyttämmekö sen tarjoamia tilaisuuksia, on kyse ennen kaikkea poliittisesta tahdosta. Sopimus antaa meille valmiudet toimia, mutta tarvitsemme halua toimia yhdessä.

Se tuo minut takaisin siihen, mistä aloitimme iltapäivämme. Täällä tänään edustettuna oleva Eurooppa – vapaudessa ja solidaarisuudessa yhdistynyt Eurooppa – ei olisi ollut mahdollinen ilman niiden ihmisten sitoutumista ja omistautumista, jotka saivat 20 vuotta sitten aikaan ihmeellisiä asioita. Meidän on saatava tämä palo syttymään uudelleen. Tarvitsemme vuoden 1989 henkeä. Jos osoitamme samaa omistautumista ja sitoutumista, olen varma, että onnistumme.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unionin 27 jäsenvaltiota on ratifioinut Lissabonin sopimuksen, ja sen velvollisuutena on tuottaa tuloksia.

Sen velvollisuutena on tuottaa tuloksia toimielinten osalta ja erityisesti vastuullisten virkojen sujuvan luomisen osalta. Sen velvollisuutena on tuottaa tuloksia ilmastomuutoksen ja energian osalta. Ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, sen velvollisuutena on tuottaa tuloksia talouden elpymisen osalta.

Kun Tšekin presidentti on allekirjoittanut, Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi on vihdoinkin saatu päätökseen. Kiitokseni pääministeri Reinfeldtille.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä, joka on vaikuttanut hyvin paljon tähän sopimukseen, on luonnollisesti tyytyväinen tähän kehitykseen, mutta nyt on aika lopettaa keskittyminen eurooppalaisessa julkisessa keskustelussa vain toimielimiin, jotka ovat pelkästään väline poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja keskittyä sen sijaan noihin tavoitteisiin.

Siksi ryhmäni pyytää teitä, arvoisa pääministeri Reinfeldt, tekemään kaikkenne, jotta mahdollisimman pian saadaan aikaan sopimus neuvoston puheenjohtajan ja korkean edustajan nimistä, ja siksi ryhmäni pyytää teitä, arvoisa puheenjohtaja Barroso, heti kun jäsenvaltiot ovat nimittäneet ehdokkaansa, jakamaan heidän vastuualueensa mahdollisimman pian ennen kuin Euroopan parlamentti esittää heille kysymyksiä kuulemisissa, joiden haluamme myös olevan mahdollisimman perusteellisia.

En kerro teille mitään uutta, arvoisa pääministeri Reinfeldt ja puheenjohtaja Barroso, kun sanon, että keskustelu näiden ehdokkaiden henkilökuvasta kiinnostaa vain Brysselin pienoismaailmaa.

Jälleen kerran, mitä kansalaisemme haluavat? He haluavat, että heidän työttömyys-, luotto- ja koulutusongelmansa ratkaistaan, he haluavat, että ilmastonmuutosta käsittelevästä Kööpenhaminan huippukokouksesta tulee joitakin miellyttäviä yllätyksiä, ja he haluavat meidän varmistavan, että talvea 2009–2010 eivät leimaa kaasupulat, jotka saavat puolet maanosasta mahdottomaan tilanteeseen.

Siksi meillä, EU:n toimielimillä, nyt kun puhun, ja erityisesti teillä, arvoisa pääministeri Reinfeldt, on velvollisuus saada EU:n juna liikkumaan suurella nopeudella eikä antaa sen edelleen pysähdellä joka asemalla!

Kaikki tässä parlamentissa tietävät tehtävään liittyvät vaikeudet, vaikean tasapainon, joka teidän on saatava aikaan poliittisen suuntauksen, maantieteellisen alkuperän, tasa-arvoa koskevan huolen ja ehdokkaiden vastaanotettavuuden välille. Teidän velvollisuutenne on kuitenkin saada sopimus tehdyksi neuvostossa mahdollisimman pian, aivan kuten on parlamentin ja parlamentin ryhmien velvollisuus antaa tuomionsa näistä päätöksistä vastuullisesti ja EU:n yleisen edun mukaisesti. Jälleen kerran, toivon, että tämä on yksi puheenjohtajavaltio Ruotsin menestystarinoista, mutta jotta se olisi sitä, meidän on toimittava nopeasti, erittäin nopeasti.

Arvoisa puhemies, arvoiset puheenjohtajat, hyvät kollegat, vielä toimielimiä koskevaa asiaakin kiireellisempi asia on ilmastonmuutos, sillä Kööpenhaminan huippukokoukseen on aikaa enää muutama viikko. Haluan ennen kaikkea kiittää Eurooppa-neuvoston vastuullista asennetta, sillä vahvistaessaan sitoumuksensa torjua ilmastonmuutosta ja vähentää hiilidioksidia tekemällä siitä määrällisen ja suunnitellun tavoitteen, se odottaa kumppaneidemme sitoutuvan yhtä päättäväisesti.

EU:lta olisi vääränlaista taktiikkaa iskeä kaikki korttinsa pöytään ennen Kööpenhaminaa ja antaa sen Yhdysvalloista, Kiinasta, Intiasta ja muualta tulevien kumppaneiden nostaa panoksia. Yhdysvallat, Kiina ja Intia ovat tällä hetkellä maailmanmahteja, joiden on myös kannettava vastuunsa. EU kantaa vastuunsa, mutta se ei voi tehdä sitä planeetan puolesta yksin. Poliittinen sopimus Kööpenhaminassa ei riitä. Huomioon otetaan valtioiden tekemät määrälliset sitoumukset.

Hyvät kollegat, aloitin puhumalla velvollisuudesta tuottaa tuloksia. Tämä velvollisuus koskee ennen kaikkea talouden elpymistä ja työllisyyttä. Ne kaksi liittyvät toisiinsa. Vaikka alammekin nähdä merkkejä pienimuotoisesta kasvun palaamisesta, tärkeintä on tietää, liittyykö talouden elpymiseen työpaikkoja, ja rakentuuko kyseinen elpyminen vakaalle perustalle ja erityisesti markkinoille, jotka ovat samaan aikaan avoimet, säännellyt ja ei-protektionistiset.

Ne ovat eurooppalaisten todellisia huolenaiheita, ja tämän on oltava EU:n ja sen jäsenvaltioiden huolenaihe numero yksi, paljon tärkeämpi kuin päivittäiset hallinto-ongelmat. Kuten tänään olemme nähneet, 20 vuotta sitten päättäväiset ihmiset onnistuivat kaatamaan muurin. Pyydän teiltä samaa, arvoisa pääministeri Reinfeldt: ravistella valtion tai hallitusten päämiehiä!

Hannes Swoboda, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa puheenjohtaja Barroso, on ehkä yhteensattuma – vaikkakin iloinen sellainen – että tämä keskustelu käydään välittömästi Václav Havelin puheen jälkeen, miehen, joka on muistuttanut meitä siitä, miten tärkeä tämä prosessi oli 20 vuotta sitten. Synnyin vain muutama kilometri länteen rautaesiripusta, mutta asiat olisivat aivan hyvin voineet olla päinvastoin. Olin tuohon aikaan Neuvostoliiton miehitysvyöhykkeellä ja näin unkarilaiset pakolaiset vuonna 1956, Prahan kevään pakolaiset, kuten kollegani Libor Rouček, vuonna 1968. Näen Lissabonin sopimuksessa tämän Eurooppaa yhdistävän prosessin jatkumisen.

Václav Klausin tarkoituksena ei luultavasti ollut saattaa ratifiointia päätökseen juuri siinä kuussa, jolloin vietämme Berliinin muurin murtumisen 20-vuotisjuhlaa, mutta on iloinen yhteensattuma, että tämä sopimus tulee tosiasiallisesti voimaan juuri nyt, vaikkakaan ei aivan vielä juridisesti.

Nyt meidän on tehtävä päätöksiä ihmisistä. En kadepdi teiltä tätä tehtävää, arvoisa pääministeri Reinfeldt. Minulla on kuitenkin teille pyyntö tai kysymys: oletteko muutaman seuraavan päivän aikana valmis keskusteluissa, joita käynte valtion tai hallitusten päämiesten kanssa, takaamaan, että tässä EU:ssa me saamme aikaan jonkinlaisen maantieteellisen tasapainon, joka tarkoittaa uuden Euroopan edustajaa? Oletteko ehkä myös valmis takaamaan naisten vahvemman edustuksen? En sano tätä vain täällä istuvien Cecilia Malmströmin ja Margot Wallströmin takia. Onko tämän päivän EU:lla varaa siihen, että sillä on huippuvirkoja – ja puhun myös omalle ryhmälle – joissa on hyvin vähän naisia? Onko se mielikuva, jonka EU tänään antaa kansalaisilleen? Parlamentin puhemies on jo maininnut tämän. Teitä ei tietenkään voida syyttää, jos näin ei käy, mutta pyydän teitä ainakin huomauttamaan keskustelujen aikana, että tarvitsemme paremman maantieteellisen ja, ennen kaikkea, paremman sukupuolten tasapainon EU:ssa, jotta voimme osoittaa, että edustamme koko EU:n väestöä.

Mainitsitte korkean edustajan. Oletteko valmis, arvoisa pääministeri Reinfeldt, myös takaamaan, että korkeaa edustajaa nimitettäessä tehdään selväksi, että hän ei ryhdy täysimääräisesti tehtäviinsä ennen kuin ratifiointi on tehty tai tämä parlamentti on niin päättänyt? Tiedän, että siitä aiheutuu tietysti viive, mutta on oltava selvää, että koska korkea edustaja on myös komission varapuheenjohtaja, hänen asemansa edellyttää parlamentin hyväksyntää. Meidän on oltava hyvin huolellisia ja tunnollisia hyväksynnän antamisessa. Meidän on tehtävä selväksi, että erityisesti tällä alalla suoritamme velvollisuutemme ja, arvoisa puheenjohtaja Barroso – uskon, että voimme luvata tämän teille – vaikka haluamme käydä nämä kuulemiset läpi asianmukaisesti ja huolellisesti, haluamme myös tehdä päätöksemme mahdollisimman pian, koska EU:n kansalaiset vaativat, että teemme töitä ja teemme päätöksiä nopeasti sen sijaan, että kuluttaisimme kuukausia eri ihmisistä keskustelemiseen.

Viimeinen kohta, jota haluan käsitellä, on rahoituskriisi, jonka olette maininneet, koska myös se aiheuttaa suurta huolta. Mainitsitte aivan oikein työttömyyden, jonka ennustetaan vielä kasvavan. Sanoitte myös, että emme voi lopettaa tukitoimia, kun työttömyys on edelleen tämän laajuista, koska kansalaiset odottavat myös, ettemme hyväksy niin korkeaa työttömyysastetta kuin tässä uudessa EU:ssa nyt on.

Myös rahaliikenteen verosta keskustellaan. Tiedän, että se on jo osoitettu viisi kertaa muille, mutta se on luultavasti myös tärkeä keskustelu sen osoittamiseksi, että olemme vakavissamme valvonnasta mutta emme sen takia, että haluamme nyt suuria verorasituksia. Meidän on kuitenkin tehtävä selväksi, että haluamme käyttää kaikkia välineitä auttaaksemme pysäyttämään keinottelun ja että, ennen kaikkea ja uuden kriisin ehkäisemiseksi, käytettävissä on varoja niiden pankkien auttamiseksi, jotka tästä huolimatta silti joutuvat edelleen vaikeuksiin. Tämän osalta meidän on lähetettävä selkeitä viestejä.

Goldman Sachs'n johtaja sanoi äskettäin – ja meidän on annettava näiden sanojen upota tajuntaan hitaasti – ”olen vain pankkiiri, joka tekee Jumalan työtä”. Se on varmastikin erityisen kyyninen ja ehkä rienaava lausunto, mutta se osoittaa, millä tavalla monet näistä ihmisistä ajattelevat. He keinottelevat Jumalan nimeen, suoraan sanottuna. Emme halua väittää, että se, mitä me teemme rahoituksen sääntelyllämme, on Jumalan työtä, vaan se on pikemmin työtä ihmisten hyväksi, jotta voidaan suojella tämän maanosan ihmisiä työttömyydeltä ja keinottelulta, ja se meidän on tehtävä. Toivon, että pystytte edelleen lähettämään selkeitä merkkejä näiden sanojen mukaisesti Ruotsin puheenjohtajakauden loppuajaksi.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa onnittelemalla pääministeri Reinfeldtiä, ja tietysti myös ministeri Malmströmiä, Lissabonin sopimuksen ratifioinnista. On korostettava, että päättäväisyytenne ansiosta tämä oli mahdollista; kompromissin tajunne ansiosta me saimme sen viimein aikaan. Sillä pessimistejä oli paljon, myös tässä parlamentissa, ja he ajattelivat, että meidän on odotettava Yhdistyneen kuningaskunnan vaaleja tai jopa kokonaan lakattava odottamasta tämän sopimuksen ratifiointia. Siksi se on teidän ansiotanne, ja kiitän teitä kaikkien puolesta tehdystä työstä. Tämä tarkoittaa, että miltei kymmenen vuoden työ kruunataan näin menestyksellä.

Haluan myös kiittää teitä tämän päivän keskustelusta, siitä, että olette suostuneet keskustelemaan ryhmien johtajien kanssa korkean edustajan ja neuvoston puheenjohtajan henkilöistä ja komission rakenteesta, koska tämä on ainoa tästä asiasta käytävä keskustelu. Mitään muuta ei juuri tehdäkään avoimesti, minun on sanottava! Luemme monista asioista lehdistä, ja se on hyvä, että meillä edelleen on lehdet, joista saamme tietää vähän, mitä tapahtuu, mutta mielestäni meidän on tulevaisuudessa mietittävä, miten saamme hieman avoimuutta Euroopan unionille erittäin tärkeisiin prosesseihin.

Aion antaa mielipiteeni monista nimityksistä ja käsitellä eri kohtia hieman eri järjestyksessä.

Aion aloittaa, arvoisa puheenjohtaja Barroso, komission rakenteesta, koska se on parlamentin osalta tärkein asia. Se on meidän velvollisuutemme, no, se on teidän velvollisuutenne, mutta meidän on tehtävä päätökset yhdessä teidän kanssanne. Me valvomme, kun taas neuvoston puheenjohtajan osalta asia ei ole niin.

Se, mitä pyydämme teitä nyt ensimmäistä kertaa tekemään, on, että käyttäisitte ehdotuksissanne osioita vastuualueita jakaessanne. Se, mitä ehdotamme, on, että te itse asiassa luotte komission salkuista neljä osiota tai ryhmää: ulkosuhteet, luonnollisesti, sitten innovaatiot, ilmastomuutos ja kestävyys, sen jälkeen kaikki, mikä on tekemisissä rahoitus- ja talousoikeuden kanssa, ja viimeiseksi sisäasiat.

Tämä on ehdottoman välttämätöntä. Miksi ei perustettaisi asemia varapuheenjohtajille, jotka todella ottaisivat johtoaseman, jotka ottaisivat vastuun kustakin näistä ryhmistä, jotka olisivat tuloksena komission osoittamasta terveestä järjestä? Tällaisella järjestämisellä voitaisiin edelleen parantaa komission työtä teidän puheenjohtajakautenne aikana. Toisaalta, komissiossa on myös oltava tasapaino naisten edustuksen osalta. Mielestäni teidän huolenaiheenne on myös saada tämän mahdollisuuden tarjoavia ehdokkaita.

Toisen kohdan osalta, arvoisa puheenjohtaja, nimittäin korkean edustajan osalta, tärkein asia on, että meillä on joku, jolla on tahtoa johtaa johdonmukaista YUTP-politiikkaa ja johdonmukaista yhteisön politiikkaa, joku, joka myös puolustaa ihmisoikeuksia ja joka sisällyttää tämän kaikkiin suorittamiinsa tehtäviin. Ja lopuksi, meillä on oltava joku, joka uskoo voimakkaaseen Euroopan ulkosuhdehallintoon. Nuo ovat kolme tärkeintä tätä henkilöä kuvaavaa piirrettä. Tarvitsemme jonkun, joka todella uskoo, että YUTP ja yhteisön politiikka on yhdenmukainen – mikä on täysin järkevää, koska kyseinen henkilö on myös komission varapuheenjohtaja.

Nyt pääsen tietysti kolmanteen nimitykseen, siihen, josta on puhuttava, siihen, joka on, sanokaamme, houkuttelevin kaikista, nimittäin neuvoston puheenjohtaja. Arvoisa ministeri Reinfeldt, ryhmälläni on tästä asiasta kerrottavanaan kolme näkemystä. Ne ovat vain näkemyksiä, koska neuvosto tekee päätöksen. Onneksi parlamentti voi kuitenkin esittää näkemyksiä ja tehdä sen avoimesti.

Ensinnäkin, jos käytetään englanninkielisiä sanoja, tehtävää kuvaisi paremmin sana "chairman" kuin "president". Seuraavaksi, tehtävään tarvitaan joku, joka uskoo Euroopan yhdentymiseen. Onhan oltava katolinen, jotta voi tulla valituksi paaviksi! Siispä, jos nyt valitsemme neuvoston puheenjohtajan, meidän on valittava joku, joka uskoo Euroopan yhdentymiseen, ei epäilijä, kuten joskus tapahtuu...

Lopuksi, jotta voidaan olla varmoja henkilön lujasta uskosta Euroopan yhdentymiseen, hänen on uskottava yhteisömenetelmään. Yhteisömenetelmä vie EU:ta eteenpäin, ei hallituksiin perustuva toiminta! Hallituksiin perustuva toiminta on suurten maiden käsite, vaikka onkin onneksi olemassa suuria maita, jotka eivät usko tähän hallitustenväliseen menetelmään. Neuvoston puheenjohtajan pitäisi puolustaa juuri yhteisömenetelmää.

Vielä viimeinen kohta päätelmiksi, arvoisa puhemies. Kehotan luonnollisesti pääministeri Reinfeldtiä pyrkimään yhteisymmärrykseen neuvostossa ja ottamaan nimityksissä ja eri tehtävien jakamisessa huomioon tässä parlamentissa olemassa olevan EU:ta kannattavan yhteenliittymän. Se, mitä siis haluamme, on todellakin kompromissi, mutta sellainen, jossa otetaan huomioon tässä Euroopan parlamentissa EU:ta eteenpäin vievän EU:ta kannattavan liittouman kokoonpano.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Reinfeldt, arvoisa puheenjohtaja Barroso, mielestäni juuri 20 vuotta sitten tapahtuneiden historiallisten tapahtumien muisteleminen on saanut meidät näkemään, miten kriittistä on riitely siitä, miten vaihtoehdot pannaan täytäntöön Lissabonin sopimuksen ratifioinnin jälkeen. Toisaalta Václav Havelin loistavat sanat ja hänen ajatuksensa Euroopasta ja toisaalta viime neuvoston taustalla käydyt pikkumaiset kiistat paikkojen jakamisesta eivät jotenkin sovi yhteen.

Minun mielestäni tällä hetkellä näyttää aivan kuin helpotus Lissabonin sopimuksen ratifioinnista miltei kymmenen vuoden jälkeen on väistymässä syrjään sen huolen tieltä, heikentävätkö jäsenvaltioiden hallitukset sen täysin vai eivät. Se, mihin meidän on kuitenkin tällä hetkellä pyrittävä – ottaen erityisesti huomioon presidentti Havelin puheelle antamamme voimakkaat suosionosoitukset – ja se, mitä meidän on tällä hetkellä saatava aikaan, on se, että Euroopan unionin johtaville poliittisille paikoille nimitetään vahvoja miehiä ja naisia ja että yksittäisten etujen on väistytävä, mukaan luettuna niiden maiden edut, jotka tällä hetkellä vastustavat lujempaa yhdentymistä.

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, en vielä pysty onnittelemaan tietä, koska vielä ei ole vakuuttavia merkkejä siitä, että EU:n politiikan johtoon tulee näitä vahvoja miehiä ja naisia.

Valtava ylistys, jota eri puhujat ovat ilmaisseet siitä, mitä olemme saavuttaneet matkalla Kööpenhaminaan, on myös jotakin sellaista, johon en valitettavasti voi yhtyä. Olen juuri palannut viimeisimmästä Yhdistyneiden Kansakuntien Barcelonassa järjestetystä valmistelukokouksesta, ja kuten täällä Brysselissä järjestetyssä huippukokouksessa vahvistettiin, olemme menossa Kööpenhaminan koko ajan vähenevin odotuksin.

On väärin, että eurooppalaiset ovat nyt omaksuneet kannan, jonka mukaan olemme itse asiassa jo tehneet kaiken voitavamme, ja nyt asiat riippuvat kaikista muista. Jos tarkastellaan sitä, mitä eurooppalaiset ovat itse asiassa jo tehneet hiilidioksidipäästöjä vähentävän tehokkaan ilmastopolitiikan osalta, mitä todella on saatua aikaan, asettamiamme vähennystavoitteita, ilmastopakettimme lainsäädäntöä, mikään siitä ei riitä saavuttamaan kahden asteen tavoitetta, josta jatkuvasti puhutaan. Kaikki tietävät sen, jopa kansainvälisesti.

Jos eurooppalaiset alkavat nyt kysellä, haluammeko todella oikeudellisesti sitovan sopimuksen, sillä kyseenalaistetaan koko prosessi, jota monet eurooppalaiset ovat Yhdistyneiden Kansakuntien suojissa tukeneet monia vuosia. Mielestäni teidän on mietittävä huolellisesti ilmoituksia, joita aiotte Kööpenhaminaan mennessä antaa. Ajatusteni taka-alalla on aina yksi huoli: tässä parlamentissa sanotaan usein, että kestävyysstrategioiden, luonnonvarojen käytön tehokkuuden ja ilmastonsuojelun pitäisi olla EU:n talous- ja teollisuuspolitiikan uusia suuntaviivoja. Presidentti Havel sai myös paljon suosiososoituksia tämän takia. Minusta näyttää siltä, että eurooppalaiset – niin usein kuin he sitä korostavatkin ja niin paljon kuin he sitä haluavatkin ylistää – ovat menettäneet kaiken uskonsa näihin tulevaisuuteen suuntautuneisiin työpaikkoihin talouskriisin aikana ja että siksi, juuri tämän talouskriisin aikana, he heittävät syrjään uusien työpaikkojen ja tulevaisuuden markkinoiden luomista koskevat menestyksekkäät strategiat. Tämä huolestuttaa minua suuresti. Talouskriisi on huonoin perustelu sille, että ilmastonsuojelun ei ryhdytä kunnianhimoisiin toimenpiteisiin. Ilmastonsuojelu ja talouskehitys ovat itse asiassa saman kolikon kaksi eri puolta. Se ei ole kuitenkaan lainkaan selvää Eurooppa-neuvostoissa tehdyissä eurooppalaisissa päätöksissä.

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia äskettäisessä huippukokouksessa Euroopan unionin ilmastomuutosta koskevan kannan osalta saavutetusta edistyksestä. Ilmastomuutoksen torjuminen on yksi ensisijaisista tavoitteistamme ja sellainen asia, jossa odotamme ja haluamme Euroopan unionin ottavan vahvan johtoaseman. Rahoitusjärjestelyjä koskeva tasapainoinen ja harkittu sopimus on hyvin myönteinen asia, ja se antaa unionille vahvan aseman valmistautuessamme Kööpenhaminaan.

Mutta minun on mainittava keskustelu, joka nyt näyttää hallitsevan EU:n asialistaa: Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja korkean edustajan nimittäminen. Meidän pitäisi aloittaa määrittämällä selkeästi niiden laajuus ja luonne, ja sitten meidän pitäisi määritellä ominaisuudet ja kokemus, joita niihin nimitettäviltä ihmisiltä edellytetään. Eurooppa-neuvostolta on varmasti loogista pyytää virallisia nimityksiä ja kuulla ehdokkaita, ehkä myös Guy Verhofstadtia, ennen päätöstä.

Sen sijaan keskustelu on rappeutumassa halpamaiseksi keskusteluksi hallitusten johtajien välillä, sillä he näyttävät olevan kiinnostuneita vain työpaikkojen jakamisesta keskenään, olivatpa sitten kyseessä pienet tai suuret maat, pohjoinen, etelä, itä, länsi, vasemmisto tai oikeisto, eikä siitä, onko joku todella paras ehdokas kantamaan vastuun.

Mikä vielä pahempaa, jotkut ovat jopa yrittäneet jakaa Euroopan unionin kahteen kansalaisuusluokkaan sanomalla, että vain Schengen-alueeseen ja euroalueeseen kuuluvista jäsenvaltioista tulevien henkilöiden pitäisi olla valitsemiskelpoisia. Pelkään, että se on syrjintää, jota ei voida hyväksyä, ja tämä kaikki tapahtuu historiallisena päivänä, jolloin muistamme kaikkia niitä, jotka ovat kaatuneet sodassa, ja viikkona, jolloin olemme muistaneet kristalliyön kauhuja ja sitä seuranneita traagisia tapahtumia ja jolloin olemme kunnioittaneet kaikkien niiden saavutuksia, jotka edesauttoivat kommunismin kaatumista, Puolassa, josta se alkoi, Unkarissa ja Baltian maissa, kaikissa Itä- ja Keski-Euroopan maissa ja, tietysti, lopulta Berliinissä.

On oikein taistella sen puolesta, että vapaus ja arvot kuuluvat kaikille, ei sen puolesta, että harvat onnekkaat saavat tärkeän työn.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kaikki 27 jäsenvaltiota ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen. Monet juhlivat sitä suurena menestyksenä, mutta minun ryhmäni ei yhdy tähän juhlintaan. Olen kertonut syyt siihen monesti tässä parlamentissa, enkä aio tehdä niin uudelleen.

Valitettavasti se, että perusoikeuskirjaa ei sovelleta kolmen jäsenvaltion kansalaisiin, herättää minussa epäilyksiä EU:n suuresta edistymisestä perusoikeuksien suojelussa. Mainitsen tämän tarkoituksella tämänpäiväisen juhlaistuntonne ja Václav Havelin puheen takia. Kuitenkin juuri siksi, että Euroopan vasemmisto haluaa sosiaalista, rauhanomaista ja ympäristön kannalta kestävä Euroopan yhdentymistä,

jatkamme myös tällä sopimuksella säädettyjen puitteiden käyttämistä sitä varten. Olemme tehneet niin tähän asti ja teemme niin jatkossakin.

Tässä yhteydessä voin vain pitää myönteisenä sitä, että Euroopan parlamentti saa nyt enemmän oikeuksia. Kaiken riemuitsemisen keskellä valtion tai hallitusten päämiehiä olisi myös kannattanut neuvoa käyttämään äskettäistä huippukokoustaan konkreettisempia toimia varten. Suurin maailmaa uhkaava haaste on ilmastomuutos. Kööpenhaminassa järjestettävän maailman ilmastokokouksen edellä Euroopan unioni on valitettavasti menettänyt itselleen asettamansa johtoaseman. Esimerkiksi hiilidioksidipäästöjen vähentämissoitumusten sisältö ei vastaa sitä, mitä todella tarvitaan. Ei voida myöskään hyväksyä sitä, että EU:n jäsenvaltiot haluavat sangen selkeästi välttää taloudellista vastuutaan, vaikka tämä on tilanne, jossa emme voi viivyttää toimintaamme.

Kyse ei ole siitä, tuleeko Ruotsista pian suuri viininkasvatusalue – vaikka en sitä teiltä kadehdikaan. Kyse on sangen yksinkertaisesti selviytymisestä, ja ohimennen sanottuna, rauhasta maailmassamme. Ilmastomuutos saa jo aikaan köyhyyttä ja nälkää ja pakottaa miljoonat ihmiset pakenemaan kotimaastaan. Kaikki tässä parlamentissa ovat varmasti puhuneet ainakin joskus maailmanlaajuisista haasteista, joita ei voida ratkaista kansallisella tasolla. Ilmastonsuojelu, rauha ja köyhyyden torjuminen ovat juuri sellaisia haasteita. Jos Euroopan unioni ei toimi tässä asiassa johdonmukaisesti ja esimerkillisesti, se menettää uskottavuutensa kansainvälisenä toimijana.

William (The Earl of) Dartmouth, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtajan uuteen virkaan, joka näyttää olevan kaikille aikamoinen pakkomielle, nimitetään vain kahdeksi ja puoleksi vuodeksi ja siinä on vain vähän selvästi määrättyjä valtuuksia. Joten jonkun pitäisi kertoa Tony Blairille, ettei hänen pitäisi pahoittaa kovin paljon mieltään, jos hän ei saa sitä!

Lissabonin jälkeen todellinen 2000-luvun pyhä Rooman keisari – meidän aikamme Kaarle Suuri – jonka valta ulottuu pidemmälle kuin keisareiden koskaan, on tietenkin komission puheenjohtaja, meidän oma Senhor Barrosomme. Ja sanon tämän Senhor Barrosen kumppanuutta koskevista huomioista huolimatta.

Asia on kuitenkin sangen erilainen uuden korkean edustajan osalta. Uusien diplomaattisten tehtävien aloittamista varten on suuri talousarvio, ja minun on huomautettava, että EU:n korkean edustajan aseman olemassaolo uhkaa Yhdistyneen kuningaskunnan ja myös Ranskan, arvoisa Joseph Daul, pysyviä paikkoja YK:n turvallisuusneuvostossa.

Euroopan kansallisvaltioita uhkaava suuri ongelma eivät ole kuitenkaan liian harvat diplomaattiset tehtävät vaan liian monet työttömät. Parlamentin jäsenet ovat viettäneet Berliinin muurin murtumisen 20-vuotisjuhlaa – se on aivan oikein. Mutta nyt meillä on uusi Berliinin muuri, ei kansakuntien rajoilla vaan kansakuntien sisällä. Tämä muuri on poliittisen järjestelmän ammattipoliitikkojen ja ihmisten välillä.

On hieman liian myöhäistä pyytää nyt avoimuutta, hyvä Guy Verhofstadt. Täällä on meitä, jotka puhuvat edelleen ihmisten puolesta ja näitä toimieliimiä vastaan, toimielimissä, joilta, kuten EFD-ryhmä on monesti aiemmin sanonut ja sanoo edelleen, puuttuu demokraattinen oikeutus.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, demokratia tarvitsee vallankumousta, eikä ole koskaan väärin, hyvä William Darthmout, puhua avoimuuden puolesta, hyvä Guy Verhofstadt. Te erityisesti, Ruotsin puheenjohtajakauden aikana, voisitte olla tästä loistava esimerkki ja kertoa meille oikeasti, mitä tapahtuu huippuvirkoja koskevissa lehmänkaupoissa, jotka eivät todellakaan ole eurooppalaisen hankkeen arvoisia, ja myös – puheenjohtaja Barroso voisi näyttää tietä tässä – komission jäsenten nimittämisessä. Saksa ja Itävalta ovat tässä huonoja esimerkkejä, mutta niin ovat valitettavasti muutkin.

Tässä parlamentissa on päteviä ihmisiä, mutta heillä ei ole mahdollisuuksia tulla valituksi. Nyt, kun Lissabonin sopimus on hyväksytty, olkaa hyvä ja olkaa rohkea ja rehellinen ja myöntäkää, että tarvitsemme paljon selkeämmät ja avoimemmat päätöksentekorakenteet komissiota ja huippuvirkoja varten. Niin laajalla kokemuksella on oltava mahdollista löytää hyviä ihmisiä Euroopan parlamentista eikä keräillä heitä joistakin provinsseista.

Fredrik Reinfeldt, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisia jäseniä hyvin paljon heidän monista arvokkaista huomioistaan ja kysymyksistään.

Kuten joku sanoi, 27 jäsenvaltion saaminen ratifioimaan on kestänyt sangen kauan. Olemme keskustelleet tästä sopimuksesta monta vuotta, ja yllätyn aina huomattavasti, että minulle sitten esitetään kysymyksiä siitä, miten nopeasti voimme lakata elämästä perustuslain mukaan, koska minun on perustettava työni

perussopimuksille. Siinä on säädetty, että neuvoston puheenjohtajasta päättävät elimet ovat EU:n pääministerit ja valtion päämiehet. Juuri niin on itse asiassa säädetty perussopimuksissa.

Lisään siihen, että mielestäni ilmiselvä ongelma on se, että useimmat mainitut ihmiset ovat eri Euroopan maiden nykyisiä pääministerejä. On itse asiassa sangen jännittävää esittää itsensä ehdokkaaksi työpaikkaan, jota ei saata saada, ja viestittää kansalle, että on jättämässä kotimaan ja sitten tulla takaisin kotiin ja sanoa; ”No, täällä minä vielä olen!” Mielestäni meidän pitäisi kunnioittaa sitä, että tämä on tärkeä tekijä tämän kysymyksen osalta.

Korkean edustajan osalta avoimuutta on enemmän, keskustelua on enemmän, koska se on osa komissiota, osa parlamentin kuulemisten jälkeen tehtävää päätöstä. Vaikka, vastauksena Hannes Swobodalle, 1. joulukuuta voimaantulevan sopimuksen perusteella on selvää, että korkea edustaja aloittaa uuden työnsä heti, hänen on oltava osa parlamentin hyväksymää komissiota.

Tämä on tietenkin monimutkaista, mutta sanoakseni vain sen ilmiselvän asian, jonka sanoin edellisellä kerralla, sen ei ikinä tarkoitettu olevan sellaista, millaista siitä nyt tuli. Sen piti olla jo voimassa ennen Ruotsin puheenjohtajakautta. Se on paljon pidempi prosessi kuin kukaan olisi osannut odottaa.

Tasapainoa koskevan kysymyksen osalta, koska sen myös minä kuulen useasti, minulla oli juuri tänään kuulemisten ensimmäinen kierros 26 kollegani kanssa. Ongelma on siinä, että kahdessa henkilössä ei ole paljon tasapainottamista. Mainitsitte maantieteen ja sukupuolen, mutta kuulemani tasapainottamisen numero yksi koskee keskustaa ja vasemmistoa ja keskustaa ja oikeistoa. Tasapainottamista on paljon ja olisin halunnut enemmän virkoja voidakseni täyttää kaikki täällä mainitut kriteerit. On päivänseivää, että kyse ei ole siitä, ettemmekö yrittäisi saada aikaan mahdollisimman hyvän tasapainon.

Kuten sanoin, ensi torstaina järjestettävällä huippukokouksemme aikaisella illallisella pyrimme täyttämään kaikki vaatimuksenne, jotta prosessi olisi mahdollisimman nopea. Sitä olemme yrittäneet tehdä. Huomioita esitettiin siitä, kuka tekee tämän päätöksen. Pelkästään kaikkien kuuleminen vie sangen kauan aikaa. Meitä on EU:ssa nyt 27. Kollegoideni täysimääräinen kuuleminen on kahden päivän työ – se on ihmeellistä, mutta se vie aikaa.

Ilmaston osalta olen Rebecca Harmsin kanssa samaa mieltä siitä, että EU ei tee tarpeeksi. Haluan myös muistuttaa teitä siitä, että olemme ennakoineet tilannetta, jossa meidän on lisättävä ponnistelujamme Euroopassa juridisesti sitovien tavoitteiden puitteissa, mutta ehdollisuutta tarvitaan. Tämä kuvastaa monien kollegojeni kantoja. He ovat hyvin tarkkoja siitä, että jos me EU:ssa etenisimme pidemmälle, tarvitsisimme myös muilta maailman osilta samanlaiset sitoumukset.

Pidän myönteisinä maahan tai valtioon perustuvia päätöksiä, jotka ovat edenneet. Meillä on siitä monia esimerkkejä. Esimerkiksi kotimaani Ruotsi on asettanut kansallisen tavoitteen 40 prosentin vähennyksestä vuoteen 2020 mennessä, ja näin on myös Saksan osalta.

Meidän on tehtävä enemmän – ja me emme ole niitä, jotka pyytävät heikentämään päätöksiä, jotka on tehtävä Kööpenhaminassa – mutta muiden liikuttamiseksi on tehtävä paljon töitä. Kuten sanoin, olen palannut matkoiltani Intiaan ja Yhdysvaltoihin, ja olen myöhemmin tässä kuussa menossa Kiinaan, ja tarvitsemme sopimuksen johtajuudesta saadaksemme tämän etenemään. Se on tämän hankala osa. Se on maailmanlaajuinen haaste maailmassa, jossa ei ole sellaista maailmanlaajuisia johtajuutta tai päätöksentekoa, joka meillä on Euroopan unionissa. Siksi sitä on paljon hankalampaa toteuttaa, mutta meidän on myös tehtävä se.

Euroopan unionin osuus maailmanlaajuisista päästöistä on, kuten tiedätte, vain 13 prosenttia. Emme voi ratkaista tätä itse: tarvitsemme myös sitoumuksia toisilta, erityisesti suurimmilta päästäjiltä, ja ne ovat niitä, jotka näyttävät levittävän kätensä ja sanovan, että me haluamme olla ulkona sopimuksesta. Se ei ole mahdollista, koska siten emme koskaan saavuta kahden celsiusasteen tavoitetta.

Lopuksi, Ruotsin puheenjohtajakauden aikana, yritämme nyt saada toteutetuksi rahoitusmarkkinoiden paremman valvonnan, jota tarvitaan, jotta rahoitusmarkkinat toimivat tulevaisuudessa paremmin.

Aloitamme myös keskustelut, jotka jatkuvat Espanjan puheenjohtajakauden aikana, kilpailukyvystä, siitä, miten saadaan aikaan paremmin toimivat työmarkkinat ja miten nousta kriisistä heti, kun näemme selkeitä merkkejä elpymisestä. Se on siten tasapainoa kohtaan, jossa meidän on otettava huomioon ongelmat, joita on saadun opin ja paremmin toimivien rahoitusmarkkinoiden luomisen välillä mutta myös keskustelujen ja EU:n paremman kilpailukyvyn ja paremmin toimivien työmarkkinoiden aikaansaamiseksi tarvittavien päätösten välillä.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää lyhyesti huomioita joistakin asioista, jotka esitettiin keskustelun aikana.

Ennen kaikkea, ilmastonmuutoksen osalta, olkaamme selkeitä. Euroopan unioni on sitoutunut sitovaan sopimukseen. Olemme sitoutuneet Kioton pöytäkirjaan ja olemme ratifioineet sen. Kaikki jäsenvaltiomme ovat ratifioineet Kioton, ja kannatamme sitovaa sopimusta tulevaisuudessa. Jos on olemassa joku, joka ei halua sitovaa sopimusta, se ei ole Euroopan unioni.

Mutta todellisuudessa jotkin tärkeimmät kumppanimme eivät yksinkertaisesti ole valmiita siihen, joten vaihtoehtoja on kaksi. Toinen vaihtoehto on vaatia jotakin, josta tiedämme, että se ei toimi, toinen on yrittää saada aikaan mahdollisimman edistynyt ja kunnianhimoinen tulos Kööpenhaminassa. Uskon, että se on edelleen mahdollista, ja me taistelemme sen puolesta. Mahdollisimman kunnianhimoisen sopimuksen aikaansaamiseksi Kööpenhaminassa – ainakin Euroopan komission osalta, ja olen varma, että valtion tai hallitusten päämiehet ovat samaa mieltä – pysymme sitoutuneina sitovaan sopimukseen, jossa säädetään selkeistä tavoitteista kehittyneille maille ja selkeistä toimista kehitysmaille, mukaan luettuna nopeasti kasvavat, suuret nousevat taloudet, joiden on myös jaettava vastuu. Meidän on myös osoitettava rahoitusta kehitysmaille – erityisesti köyhimmille ja vähiten kehittyneille maille – koska tiedämme aivan hyvin, että ilman tukea ne eivät voi toteuttaa tarvittavia sopeuttamis- ja hillitsemisponnisteluja.

(FR) Toimielimiä koskevan kysymyksen osalta, olkaamme täysin rehellisiä itsellemme. Erittäin vaativa uusi järjestelmä on juuri tulossa voimaan.

Useimmat meistä ovat kamppailleet lujasti tämän sopimuksen puolesta, monen vuoden ajan, ainakin yhdeksän vuotta! Nizzan jälkeen halusimme kunnianhimoisemman sopimuksen, ja nyt meidän on pantava se täytäntöön. Se on monimutkainen, koska unionimme on monimutkainen – se on jäsenvaltioiden unioni, kansalaisten unioni.

Tärkein asia on kuitenkin juuri perussopimusten kunnioittaminen. Olemme oikeusjärjestykseen perustuva yhteisö, ja se päivä, jolloin lakkaamme kunnioittamasta sitoumustamme osoittaa täysimääräistä kunnioitusta perussopimukselle, on ehdottomasti päivä, jolloin epäonnistumme velvollisuuksissamme.

Siksi on olennaista, että tässä siirtymävaiheessa – ja kun uusi sopimus pannaan täytäntöön – perussopimuksille ja kunkin toimielimen valtuuksille osoitetaan kunnioitusta: parlamentin valtuuksille, tietysti, neuvoston valtuuksille ja komission valtuuksille.

Minä itse olen yksi niistä, jotka ovat sitä mieltä, että EU pysähtyy, kun yksi toimielin käyttää valtuuksiaan ja toimivaltaansa muita vastaan. Mielestäni on virhe toimia sillä tavalla. Mielestäni toimielimiin liittyvä mustasukkaisuus on keskinkertaisten yksilöiden piirre. Sitä vastoin olemme mielestäni vahvempia, jos vahvistamme toinen toistamme. Mielestäni on täysin etujemme mukaista, että Euroopan parlamentti on vahva – ja Lissabonin sopimuksella sille annetaan lisää valtuuksia – mutta myös se, että Eurooppa-neuvostolla on pitkäaikainen johdonmukainen ja yhtenäinen johtaja, ja että komissio on vahva.

Lisäksi, perussopimusten mukaan, ja lainaan Lissabonin sopimusta – koska puhumme siitä koko ajan, mutta meidän on myös luettava sitä joskus – jonka 17 artiklan mukaan ”komissio ajaa unionin yleistä etua ja tekee tätä varten tarvittavat aloitteet. Se huolehtii siitä, että perussopimuksia sekä toimielinten niiden nojalla hyväksymiä toimenpiteitä sovelletaan.” Toisin sanoen, komission työnä on tarkistaa, sovelletaanko perussopimuksia, myös tämän siirtymäkauden aikana. Se on toimivalta, joka sopimuksella annetaan komissiolle ja jota komissio, tietysti, käyttää vastuualueidensa puitteissa.

Sen sanottuani on tärkeää tehdä kumppanuuteen perustuvaa työtä EU:n toimielinten vahvistamiseksi. Jos meillä ei ole toimivia toimielimiä, mitä tapahtuu? Jäsenvaltiot – erityisesti jotkin jäsenvaltiot – pyrkivät tekemään omia päätöksiään toimielinten ulkopuolella. Sitäkö me haluamme? En usko. Haluamme, että päätökset tehdään toimielinten puitteissa, oikeusjärjestykseen perustuvan yhteisön puitteissa, ja juuri sen haluaisin teille sanoa hyvin suoraan ja hyvin vilpittömästi: vahvistakaamme vastavuoroisesti toimielimiämme.

Olemme tänään kuulleet Václav Havelin esittämän harvinaislaatuisen vetoamuksen. Se on harvinaislaatuinen, mutta kuten Jean Monnet sanoi, mikään ei ole mahdollista ilman ihmisiä, mikään ei ole pysyvää ilman toimielimiä. Meidän on nyt saatava aikaan vahvat toimielimet, ja se voidaan tehdä vain tässä kumppanuuden hengessä. Siksi, muun muassa, haluan kiittää teitä komission järjestämistä ja sen rakennetta koskevista ehdotuksistanne. Teidän tavallanne olen hyvin kiintynyt yhteisömenetelmään ja perussopimukseen, jolla meille annetaan selkeä vastuualueiden jako. Perussopimuksen nojalla vastuu komission järjestämisestä kuuluu sen puheenjohtajalle, eikä minulla ole mitään aikomusta luopua siitä.

Kun siis esittelen komission, teen sen niin kuin vaatimattomat kirjailijat tekevät: kiitän kaikkia niitä, jotka neuvoivat minua, mutta kannan täyden vastuun lopputuloksesta. Olen tänään kuullut joitakin hyviä ja mielenkiintoisia ehdotuksia, mutta olennainen seikka, joka on ymmärrettävä, on tämä: kaikkien meistä on toimittava vastuualueellaan johdonmukaisesti muiden toimielinten kanssa ja osoitettava tietysti samalla mahdollisimman suurta vastuullisuutta EU:n yleisestä edusta.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan komission puheenjohtaja sanoi, että hän onnittelee pääministeri Reinfeldtiä siitä, että tämä on ohjannut laivan turvallisesti satamaan, ja kyseessä oleva laiva on Lissabonin sopimus.

Kaksi vuotta sitten sanoin tässä parlamentissa pelkääväni, että Lissabonin sopimukselle saattaisi käydä samalla tavalla kuin Hemingwayn kertomuksen *Vanhus ja meri* kalalle, joka pitkän taistelun jälkeen saapui satamaan melkein pelkkänä ruotokasana. No, nyt voin nähdä, että Lissabonin sopimus ei saapunut satamaan ruotokasana, vaan sisältö on edelleen mukana. Kiitos, arvoisa pääministeri Reinfeldt, kiitos, Cecilia.

Minun on kuitenkin sanottava, että mielestäni se, mitä teitte pyrkiessänne sopimukseen Tšekin tasavallan presidentin kanssa, on oikein. Monia meistä tässä parlamentissa vaivasi Tšekin tasavallan presidentin käytös, mutta eräs espanjalainen runoilija on sanonut: kaiken jälkeen kaikki on ollut ei mitään. Loppujen lopuksi tärkeä asia on se, että sopimus on voimassa ja että nyt me mietimme sopimuksen täytäntöönpanoa.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, aikomukseni ei myöskään ole antaa teille neuvoja siitä, miten teidän pitäisi muodostaa komissio, osittain siksi, että kunnioitan autonomiaa ja riippumattomuutta, joka on komission puheenjohtajalla, joka on saanut huomattavasti ääniä, joiden nojalla häntä pyydetään se tekemään. Kun esittelette komission jäsenen kollegionne ja vastuualueiden jaon, kerromme teille, olemmeko puolesta vai vastaan, mutta tänään teillä on meidän täysi tukemme.

En myöskään aio antaa neuvoja, tietenkään en, neuvoston puheenjohtajalle, mutta jos sallitte, haluaisin kertoa teille jostakin, joka tapahtui perustuslaillista sopimusta koskevan työn aikana. Ensimmäisessä luonnoksessa, jossa luotiin neuvoston puheenjohtajan virka, oli ehdotus, jonka mukaan tämän neuvoston puheenjohtajan pitäisi olla pääministeri, joka on ollut virassa ainakin kaksi ja puoli vuotta – arvoisa pääministeri Reinfeldt, sanoimme sitä vitsinä ”Brutonin lausekkeeksi”, John Brutonin mukaan, koska John kertoi meille olleensa pääministerinä kaksi vuotta ja seitsemän kuukautta ja siten kelpoinen virkaan. Poistimme kuitenkin myöhemmin tämän ehdon – Andrew Duff muistaa – ja poistimme sen siksi, että tässä parlamentissa meiltä kysyttiin, onko pääministerien DNA:ssa jotakin sellaista, mitä ei ole muiden kuolevaisten DNA:ssa. Miksi neuvoston puheenjohtajan on oltava pääministeri?

Arvoisa pääministeri Reinfeldt, teidän pitäisi pikemminkin pyrkiä löytämään henkilö, joka voi parhaiten edustaa moraalista voimaa ja joka voi olla sopimusten välittäjä Euroopassa. Sen aikaansaamiseksi olemme antaneet teille välineen, arvoisa pääministeri Reinfeldt: se on se, että tämän neuvoston puheenjohtajan valinnan ei tarvitse olla yksimielinen, vaan siitä voidaan päättää määräenemmistöllä.

Yksimielisyys on siten toivottavaa, jos se on mahdollista; jos se ei ole, käyttäkää määräenemmistöä löytääksenne parhaan neuvoston puheenjohtajan.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio on luopunut halustaan painostaa tekemään irtautumisstrategioita koskevia nopeita liikkeitä, jotka uhkaisivat tehdä korkeista työttömyysluvuista pysyvän ongelman Euroopassa. Olen kuitenkin huolissani siitä, että yhä useammat ihmiset varoittavat, että Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksesta ei tule sellaista menestystä kuin niin monet ovat toivoneet, ja tämä on näkynyt monissa tämän keskustelun puheenvuoroissa ja pääministeri Reinfeldtille esitettyissä kysymyksissä.

Pessimismi on myös ilmiselvää neuvoston viime kokouksen päätelmissä. On myönnettävä, että neuvosto vahvistaa, että kehittyneen maailman on vähennettävä päästöjään 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä, mutta jos aiomme onnistua tekemään sen, aivan lähitulevaisuudessa tarvitaan kunnianhimoisia sitoumuksia, ja sen aikaansaamiseksi meidän on ratkaistava kehitysmaiden toimenpiteiden rahoittamista koskeva kysymys. Ilmastonmuutos vaikuttaa eniten niihin maihin, jotka ovat edistäneet sitä vähiten, ja jos emme ratkaise rahoituskysymystä, emme saa myöskään ilmastositoumusta.

Mitä lupauksia neuvosto sitten tekee? Aivan kuten pääministeri Reinfeldt sanoi täällä tänään, EU on luvannut antaa kohtuullisen panoksen. Minun mielestäni se on takaisku. Olisiko ollut mahdollista päättää, että EU ei antaisi kohtuullista panosta? Minun mielestäni se on sama kuin alkaisi neuloa lapasta ja pääsisi vain peukaloon asti. Komissio on ehdottanut alueelle apua 5–7 miljardin euron arvosta kolmen seuraavan vuoden aikana. Neuvosto päätti ottaa sen huomioon, ja minusta on hyvin vaikeaa pitää sitä minkään arvoisena sitoumuksena.

Mielestäni tämä on huolestuttavaa. Tietysti Yhdysvaltojen ja Kiinan ja muiden maiden tavoitteiden kanssa on ongelmia, mutta vielä suurempia ongelmia on EU:n kannan ja meidän omien tavoitteidemme kanssa. Tämän tekemisen oikein pitäisi olla mahdollista, ja jos pääministeri Reinfeldt olisi katsonut sopivaksi jäädä tänne, olisin halunnut kysyä häneltä, miten puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo saada vahvemmat valtuudet ennen Kööpenhaminan huippukokousta, koska tämä ei saa päätyä ei mihinkään.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus, joka on valitettavasti tullut voimaan, antaa meille enemmän demokratiaa ja korkeaa edustajaa koskevan kuulemismenettelyn. Kaikki komission jäsenet tulevat tänne, ensin siksi, että voimme kuunnella, mitä heillä on sanottavanaan, ja sitten siksi, että voimme valvoa heitä, ja se on aivan oikein. Neuvoston puheenjohtajalle ei kuitenkaan järjestetä täällä kuulemista, emmekä me tai mikään kansallinen parlamentti valvo häntä.

Hänen asemansa on demokraattiselta kannalta huonosti suunniteltu. Hän ei voi olla poliittinen Euroopan presidentti, hän ei voi olla enempää kuin neuvoston jäsenvaltioiden erilaisten etujen rehellinen välittäjä, ja vähimmäisvaatimus hänen nimittämisekseen on yhteisymmärrys neuvostossa. Kuten Guy Verhofstadt juuri sanoi, paavia valitessa valitaan katolinen, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa valitessa valitaan eurooppalainen, toisin sanoen joku, joka uskoo eurooppalaiseen ihanteeseen. Mielestäni se on aivan oikein. Tarvitsemme jonkun, joka pystyy palauttamaan ”Euroopan” Eurooppa-neuvostoon.

Jos tätä keskustelua – jota Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä pyysi – ei olisi käyty parlamentissa, meidän olisi pitänyt puhua tästä asiasta vain viestimissä tai käytävillä. Mielestäni avoimuus on välttämätöntä tulevaisuuden nimityksissä.

Pääministeri Reinfeldtille haluaisin sanoa:

(EN) Kyse ei ole vain keskustan ja vasemmiston ja keskustan ja oikeiston tasapainottamisesta, kyse on keskustan, vasemmiston ja oikeiston tasapainottamisesta.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, ilmastonmuutos on jo aiheuttanut 300 000 kuolemaa ja toimimattomuutemme on rikos ihmisyyttä vastaan.

Tiedämme, että tämä on hätätila, tiedämme, että ei ole olemassa suunnitelmaa B, ja silti neuvottelut ovat yhä pysähdyksissä. On helppoa sanoa, että se on Yhdysvaltojen vika, mutta meidän mielestämme EU:n vastuu on myös valtava.

EU ei valitettavasti ole enää, kuten pääministeri väittää, johtaja ilmastonmuutosneuvotteluissa. EU:n nykyisten sitoumusten laajentaminen koko planeetalle merkitsee maailman ilmaston lämpenemistä neljällä asteella vuosisadan loppuun mennessä, maailman ilmaston lämpenemistä neljällä asteella! Sitä ei voida hyväksyä, ja enää ei riitä, kuten puheenjohtaja Barroso myös väittää, että piileskellään vain tämän sitoumuksen lainsäädännöllisen luonteen takana.

Riippumattomat tutkimukset osoittavat, että tällä hetkellä Japani, Norja ja Sveitsi toteuttavat EU:ta suurempia ponnisteluja. Nousevien talouksien maat – Kiina, Etelä-Afrikka, Brasilia ja Indonesia – myös ne tekevät kotimaassa sitoumuksia, jotka ylittävät sen, mitä tiedeyhteisö niiltä vaatii.

Jos presidentti Havelin puheesta voidaan oppia yksi asia, se on se, miten ollaan vaatimattomia ja miten ollaan realisteja. Lakatkaamme teeskentelemästä, että kaikki EU:n ulkopuolella on pysähdyksissä, että maailma ei ole muuttunut Kioton jälkeen ja että EU on edelleen kaukana edellä kansainvälistä yhteisöä. Kieltäytyessään ottamasta huomioon Euroopan parlamentin ja erityisesti sen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan pyynnöt neuvosto on ottanut vastuun jostakin hyvin vakavasta: Kööpenhaminan huippukokouksen epäonnistumisesta.

Vielä ei ole liian myöhäistä; EU voi ottaa johtajuutensa takaisin nostamalla välittömästi vähennystavoitettaan 30 prosenttiin ja osoittamalla vähintään 30 miljardin euron arvosta tukea etelän maille. Niin tekemällä, johdamme etelän maita ja painostamme Yhdysvalloilta sopimuksen.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, neuvoston lokakuun kokouksen tulos on hyvä perusta rajoitusten asettamiselle niille täysin epärealistisille toimenpiteille, joihin EU:n odotetaan ryhtyvän ilmastomuutoksen alalla.

Ilmastomuutoksen alalla toteuttamamme toiminta pitäisi ehdollistaa Kiinan, Yhdysvaltojen, Intian ja Brasilian tekemille ponnistuksille. Kehitysmaiden puhtaasta teknologiasta maksamamme osuus ei saa raunioittaa omaa talouttamme. Muistakaamme, että itse asiassa juuri talouden kasvu antaa meille mahdollisuuden rahoittaa teknologisia muutoksia, jotka ovat pääosassa ympäristön suojelussa.

Itse Euroopan unionin osuuden erittely ei saa johtaa tilanteeseen, jossa ne maat, jotka käyttävät suuria määriä hiiltä tuottaakseen energiaa, maksavat kahdesti samoista päästöistä – kerran päästökauppajärjestelmän nojalla ja toisen kerran osana koko maailman puhtaiden teknologioiden tukea. Jos emme ota tätä näkökohtaa huomioon, heikennämme EU:n asemaa tässä keskustelussa.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, muutama päivä sitten Strasbourgin tuomioistuimen tekemällä vakavalla päätöksellä saatiin aikaan hyvin syvä haava – josta Euroopan komissio on ilmaissut näkemyksensä aivan liian varovaisesti – kun Italian valtiota kiellettiin pitämästä krusifikseja luokkahuoneissa. Kysymys ei ole niinkään uskonnollisesta periaatteesta vaan vapauden periaatteesta: tämä on toissijaisuusperiaatteen vakava loukkaus.

Nyt, jos tämä on osoitus siitä, mitä tuleman pitää, on syytä pelätä, miten tämä asia hoidetaan Lissabonin sopimuksen hyväksynnän myötä: olemmeko varmoja siitä, että tämä vaarallinen polku, jossa EU:n lainsäädännöllä sorretaan ja muserretaan jäsenvaltioiden lait, ei jatku? Se on vaara, jota vastaan meidän on varauduttava. Komission olisi pitänyt reagoida paljon lujemmin, ei pelkästään siksi, että vastustus oli yksimielistä – täällä edustettuina olevat Italian poliittiset puolueet ovat tänään pitäneet puolueiden rajat ylittävän kokouksen – mikä kuvaa tunnepitoisuutta ja sen tunteen syvyyttä, joka kansallamme on tästä sidonnaisuudesta, joka on enemmän kuin poliittista, enemmän kuin uskonnollista ja kulttuurista, sen suuren filosofin hengessä, joka opetti meille tärkeät sanat: ”emme voi sanoa, ettemme ole kristittyjä”.

Nimityksiä koskeva kysymys on hyvin merkittävä. Siksiäpä luemme nyt lehdistä huhuja kokouksista; emme edes tiedä, pitääkö Brysselissä järjestää ylimääräinen kokous. Minä todella kuitenkin ihmettelen yhtä asiaa: kun tutkin liikkeellä olevia nimiä – esimerkiksi Jan Peter Balkenende, David Miliband ja Herman Van Rompuy, mainitakseni vain kolme – voiko olla mahdollista, että kukaan ei ole huomannut, että kaikki kolme osallistuvat säännöllisesti sekä Bilderberg-ryhmän että kolmikantakomission kokouksiin? Mielestäni meidän on laadittava avoimuusperiaatteet, joista toimitelimemme niin usein puhuvat, ja meidän on kysyttävä näiltä ihmisiltä selkeästi, ovatko he omia maitaan ja omia poliittisia puolueitaan edustavia ehdokkaita, vai edustavatko he salaseuroja, jotka tapaavat suljettujen ovien takana ja tekevät päätöksiä kansojen tietämättä.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Arvoisa puhemies, nyt kun Lissabonin sopimuksen hyväksymisestä johtuvat huolet on voitettu, on mielestäni aika miettiä tapaa, jolla meidän tulevaisuudessa pitäisi käsitellä Euroopan yhdentymistä niin suuresti haittaavia kansallismielisiä asenteita. Minun mielestäni nämä esteet eivät voi olla ilmaisia. Nyt on aika miettiä kylmäpäisästi mahdollisia toimenpiteitä, joihin tulevana päivinä ja vuosina on ryhdyttävä.

Tämä yksinkertainen Euroopan parlamentin jäsen haluaa, että tulevaisuudessa neuvoston puheenjohtaja on mies, tai vielä parempi, nainen, joka tukee Euroopan federalismia, käyttää euroa, sijaitsee Schengen-alueella ja kannattaa Euroopan unionin perusoikeuskirjaa.

14. Tervetulotoivotukset

Puhemies. – (IT) Haluaisin ilmoittaa teille, arvoiset kollegat, että luonamme virallisella lehterillä on Malesian liittovaltion senaatin valtuuskunta, jonka toivotan lämpimästi tervetulleeksi. Valtuuskuntaa johtaa senaatin puhemies Datuk Wong Foon Meng.

Haluaisin panna merkille, että Euroopan parlamentilla ja Malesian parlamentilla on säännöllinen ja hedelmällinen suhde. Malesian yhteiskunta on elinvoimainen ja sen talous kukoistaa, ja sillä on tärkeä asema Kaakkois-Aasian valtioiden järjestössä (ASEAN). Siksi minulla ja koko parlamentilla on jälleen kerran ilo toivottaa tervetulleeksi ystävämme ja kollegamme senaatista: toivomme, että vierailunne on hyvin tuottelias.

15. 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja

turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan toimikausista ja toimivallasta sekä uuden komission rakenteesta (jatkoa keskustelulle)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana jatkoa keskustelulle Eurooppa-neuvoston kertomuksesta ja komission julkilausumasta 29. ja 30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmistä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / varapuheenjohtajan toimikausista ja toimivallasta sekä uuden komission rakenteesta.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komissio, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Mario Borghezion puheenvuoro oli tyypillinen – nämä euroepäilijät eivät tee eroa Euroopan neuvoston ja Euroopan unionin välillä – koska krusifikseja koskeva päätöksen teki Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, joka on Euroopan neuvoston alainen. Sitä ei olisi voitu tehdä perusoikeuskirjan nojalla.

Haluaisin kuitenkin esittää muutaman huomion tästä keskustelusta. Mielestäni puheenjohtajavaltio Ruotsi on saanut ratifiointiprosessin päätökseen hyvin ymmärtävällä ja päämäärätietoisella tavalla, kun neljän maan piti, tietysti, vielä saada prosessi loppuun sen puheenjohtajakauden aikana. Haluaisin ilmaista kiitollisuuteni siitä, että tämä yhdeksän vuotta kestänyt prosessi on ohjattu maaliin tällä tavalla. Uskon myös, että se antaa myös meille tilaisuuden panna tämä täytäntöön ensimmäistä kertaa, koska se, mitä käytännössä tapahtuu, määrittää myös perustuslaillisen todellisuuden. Siksi on oltava selvää, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalla on vain valtion tai hallitusten päämiehiltä saatu oikeutus, ja että kansa valitsee kaikissa perustuslaeissa kaikki toimivat presidentit, jotka eivät ole vastuussa parlamentille. Näin on oltava myös Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan osalta. Vain komission puheenjohtajalla on täysimääräinen oikeutus.

Haluaisin myös kiinnittää huomion, kuten puheenjohtaja Barroso myös mainitsi lainatessaan Jean Monnet'a, siihen, miten tärkeitä toimet ovat pysyväle olemassaolollemme. Korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan osalta on oltava selvää, että kun hän astuu virkaan, hän aloittaa välittömästi molemmissa viroissa. Hän ei voi ensin aloittaa korkean edustajan virassa 1. joulukuuta ja sitten myöhemmin varapuheenjohtajana. Hän voi aloittaa virassa, samoin kuin varapuheenjohtaja, vasta kun Euroopan parlamentti on hyväksynyt hänet. Tästä ei pitäisi olla mitään väärinkäsitystä, koska muuten meillä on oikeudellisia ongelmia.

Haluaisin myös mainita, että Euroopan parlamentti käyttää oikeuksiaan ulkosuhdehallinnon osalta. Emme halua, että Lissabonin sopimusta käytetään tekemään EU:sta "hallitustenvälinen". Se ei ole sopimuksen hengen mukaista. Ulkosuhdehallinnolla on tässä suhteessa ratkaiseva asema. Haluaisin pyytää teitä suhtautumaan tässä asiassa vakavasti parlamentin kantaan, josta te, tietenkin, olette tietoisia ja olemaan antamatta tässä suhteessa lausuntoja, joiden mukaan me tuhoaisimme teidät vain, koska meillä on valta tehdä niin.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen voimaantulo on todellakin historiallinen tapahtuma. Meidän pitäisi ylistää sitä. Meidän pitäisi olla siitä onnellisia. Meidän pitäisi onnitella itseämme ja ehdottomasti meidän pitäisi onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia siitä, että se saavutti tämän lopputuloksen.

Sopimus ei kuitenkaan riitä. Täydellisinkään sopimus ei itsestään ratkaise monia ongelmia. Tarvitaan innostuneita ja päteviä ihmisiä edistämään sitä. Se on Lissabonin sopimuksen tapauksessa vielä tärkeämpää, koska tämä sopimus on tulosta loputtomista kompromisseista, pitkistä keskusteluista ja pitkistä kiistoista. Siksi siinä on välttämättä epäselvyyksiä ja aukkoja.

Tulevien korkeimpien päätöksentekijöiden on siksi selkeytettävä asioita, hienosäädettävä sääntöjä, muokattava toimitelmiä, tulkittava oikein kaikkia sopimuksen säännöksiä ja annettava yksityiskohtainen työnkuvaus. Tuleva toimivalta, tuleva lainsäädäntövalta, on elintärkeä Euroopan unionin tulevaisuuden rakenteelle. Jos haluamme tämän rakenteen olevan toteuttamiskelpoinen, sen on oltava synteisi kaikkien Euroopan alueiden ja kaikkien Euroopan kansalaisten historiallisista kokemuksista, kulttuurin herkeistä kohdista ja poliittisista perinteistä.

Siksi on muodostettava joukkue, joka koostuu Euroopan unionin kolmesta ensimmäisestä toimijasta – neuvoston puheenjohtajasta, komission puheenjohtajasta ja korkeasta edustajasta – jotta voidaan ottaa mukaan kaikki poliittiset arat kohdat, kaikki alueet ja kaikki Euroopan geopolittiset, kulttuuriset ja maantieteelliset alueet. Uskon, että se voidaan saada aikaan, ja uskon, että jos se saadaan aikaan, se on hyväksi rakenteen toteuttamiskelpoisuudelle ja toimielimen tehokkuudelle, mutta myös unionin uskottavuudelle kaikkien kansalaistemme silmissä.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, sallikaa minun poikkeuksellisesti kiittää tiedotusvälineitä, mediaa. Ilman valpasta ja vapaata mediaa kansalaiset olisivat täysin ulkona EU-johtajien valinnasta. Mutta onneksi on media, joka kertoo käytäväkeskusteluista ja on esitellyt mahdolltomia ja mahdollisia ehdokkaita sekä EU:n presidentin virkaan että tähän ulkoministerin korkean edustajan virkaan. Tässäkin keskustelussa itse asiassa nimistä on aika vähän keskusteltu, vain muutama nimi on tullut esiin. Kuitenkin me pyrimme EU:n ulkopuolella opastamaan muita demokraattisten vaalien merkityksestä.

Sain vierailla jokin aika sitten Turkissa ja siellä eräs Turkin parlamentin jäsen kysyi, kun puhuimme Lissabonin sopimuksen jälkeisistä valinnoista, että koska nämä valinnat sitten tapahtuvat, ja Euroopan unionin delegaatio vastasi, että meillä ei ole käsitystä ketkä ovat ehdokkaina, milloin valinta tapahtuu, kaikki tapahtuu suljettujen ovien takana. Tässä EU:lla on vielä paljon parannettavaa, niin että tässä toimittaisiin avoimemmin.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää huomioita epävirallisista keskusteluista, joiden me kaikki tiedämme hallinneen viimeisintä Eurooppa-neuvostoa. Viittaan tietysti neuvoston seuraavan puheenjohtajan valintaan ja hänen tulevaan asemaansa.

Mielestäni puheenjohtajan pitäisi olla neuvoston palvelija – pikemmin johtaa puhetta kuin olla pääjohtaja. Siksi on tärkeää, että puheenjohtaja on sekä kollegiaalinen että joku, johon ihmiset voivat luottaa, ja se mielessä pitäen huonoin mahdollinen ehdokas molemmissa kategorioissa olisi Tony Blair. Jaan liittokansleri Merkelin pelon siitä, että seuraavat viisi vuotta pitäisi kuunnella Tony "Salama" Blairia, kun hänen moottorikolonnnansa pyyhältää ympäri maailmaa.

Luottamus on myös tärkeä kysymys, ja Tony Blair on liian monesti osoittanut olevansa täysin epäluotettava. Hän ei sovi julkiseen virkaan, ja kehotan neuvostoa olemaan nimittämättä häntä.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, luin kiinnostuneena puheenjohtajavaltio Ruotsin asiakirjan Euroopan ulkosuhdehallinnosta. Tätä hanketta kohtaan tuntemani epäily ei kuitenkaan vähentynyt. Kaiken kaikkiaan mielestäni on järkevää, jos puheenjohtajavaltio Ruotsi suo lisää aikaa oikeiden ehdokkaiden etsimiselle uusia virkoja varten, koska korkealla edustajalla on oltava sellaiset loistavat valmiudet, jotka ovat Euroopassa harvinaisia.

Arvoisa puhemies, olen edelleen hyvin huolissani näiden uusien virkojen vaikutuksesta toimielinten väliseen tasapainoon. Kollegani eivät voi olla jakamatta mielipidettäni. Toisin kuin he, olen tyytyväinen, että ulkosuhdehallinnon on määrä jäädä komission ulkopuolelle. Ulkopoliittikka on ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtävä, ja jos se kuitenkin eurooppalaistettaisiin, pitäisin neuvoston ilmapiiriä komission ilmapiiriä parempana. Juuri näin tapahtuu nyt, huolimatta kaikista hyvää tarkoittavista päätöslauselmistamme.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tämä saivartelu Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan nimittämisestä ei ole lainkaan mieltä ylentävää. Esimerkiksi Belgiassa pääministerimme, Herman Van Rompuy ehdokkuutta tuetaan nyt sellaisilla perusteluilla kuin "hän on tahdikas, hänellä on suhteellisen vähän vihollisia, hän on hyvä tekemään kompromisseja". Taustalla olevan päättelyn mukaan se, joka voi hallita Belgian kaltaista maata, voi tehdä saman EU:lle.

Ei ole kuitenkaan kenenkään eurooppalaisen edun mukaista, että Euroopan unionista kehittyy suurempi versio Belgiasta. Sitä paitsi, Herman Van Rompuy ei itse asiassa hallitse pääministerinä. Belgian mallia ei enää voi hallita, mikä tarkoittaa, että Herman Van Rompuy on enemmänkin vallitsevan tilanteen huoltaja ja, itse asiassa, hoitaa vain päivittäisiä asioita.

Emme tarvitse väritöntä, mautonta ja hajutonta hahmoa, joka tanssii Euroopan komission pillin mukaan. Sen sijaan tarvitsemme voimakkaan äänitorven jäsenvaltioille ja myös kansalaisille, joita ei valitettavasti oteta missään tässä huomioon.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, 20 vuotta sitten lopetimme rauhanomaisesti Euroopan väkivaltaisen jaon vapauteen ja diktatuuriin. Euroopan unioni on poliittinen hanke, jonka ansiosta maanosamme yhdistäminen oli mahdollista. Euroopan unioni on poliittinen hanke, joka asettaa itselleen tavoitteeksi rauhan, vapauden, demokratian ja vakauden alueen laajentamisen Euroopassa. Olemme vastuussa arvojen yhteisön ja lakiin perustuvan yhteisön laajentamisesta. Meidän on tehtävä kaikki voitavamme ja aloitettava se nyt heti varmistaaksemme, että ilo siitä, mitä on saavutettu, antaa meille voimaa ja päättäväisyyttä taata, että maanosamme ja muun maailman kansojen väliin ei enää rakenneta uusia muureja tai piikkilanka-aitoja.

Lissabonin sopimus on demokratian suurin edistysaskel sitten 30 vuotta aiemmin järjestettyjen ensimmäisten suorien vaalien, ja se antaa Euroopan unionille, toimielimille, tilaisuuden ja valmiudet kehittyä maanosan

ääneksi. Meidän on kuitenkin tartuttava tähän tilaisuuteen! Meillä on oltava poliittista tahtoa saattaa sopimus osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se täytäntöön. Jos meillä on tätä poliittista tahtoa, se tarkoittaa myös, että meidän on lakattava etsimästä aina pienintä yhteistä nimittäjää. Kaikki vapauttavat lausekkeet heikentävät yhteisöä. Meidän on vain lopetettava kriisit, kunhan työttömyys laskee vakaasti, ja sitten meillä on taas kestävä kasvu ilman että tarvitsee lisätä miljardeja, jotka lisäävät julkista vajetta.

Viimeiseksi esittämäni huomio on myös selkeä: Eurooppalainen ajattelu tarkoittaa tulemistä puolitiehen vastaan ja parhaiden ratkaisujen etsimistä. Muutaman viime päivän keskustelut nimityksistä ovat saaneet minut pelkäämään, että emme enää etsi parhaita, eurooppalaisia ratkaisuja vaan jäsenvaltioiden ja poliittisten puolueiden kannalta helpoimpia ratkaisuja. Se on väärä vastaus muutaman viime vuoden kehitykseen ja Lissabonin sopimukseen.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää kaksi huomiota, jotka liittyvät Eurooppa-neuvoston päätelmiä koskeviin näkökohtiin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajan näkökulmasta ja jotka siten koskevat vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta.

Ensimmäinen koskee maahanmuuttoa. Pidän myönteisenä sitä, että maahanmuutolla on merkittävä asema neuvoston päätelmissä, ja mielestäni on tärkeää, että maahanmuuttopolitiikasta tulee, ensimmäisen kerran, yhteisön politiikkaa, ja että siitä tehdään, Espanjan puheenjohtajakauden aikana, alustava arviointi, jossa ovat mukana Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit. Samalla kuitenkin, koska siinä viitattiin solidaarisuuteen maahanmuuttoliikkeiden hallintaa koskevista näkökulmista, pidän valitettavana, että sitä ei tehty sitovan solidaarisuuslausekkeen nojalla taloudellisine seurauksineen.

Toinen koskee vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen institutionaalista ulottuvuutta, koska siihen sisältyy ”ennen” ja ”jälkeen” tämän parlamentin toiminnan osalta. Lopultakin yhteisön politiikka tulee voimaan; viimeinkin Euroopan parlamentti tekee siitä päätöksiä.

EU:n kansalaisilla on oikeus toivoa paljon Ruotsin puheenjohtajakauden päätteeksi 10. joulukuuta pidettävän Eurooppa-neuvoston päätelmiltä, koska vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue vahvistetaan viimeinkin merkittäväksi toiminta-alueeksi, joka on aidosti eurooppalainen ja aidosti humanitaarinen, kun hyväksytään Tukholman ohjelma, jota kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta edisti ratkaisevasti tällä viikolla hyväksyttävällä mietinnöllä.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, on suurenmoista, että voimme nyt päättää tämän sopimustarinan viimeisen luvun. Pidän kuitenkin valitettavana, että meidän piti maksaa hinta ja laajentaa peruskirjan soveltamisesta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tehtyä pöytäkirjaa koskeva erittäin huono ehto koskemaan Tšekkiä.

Lehdistön mukaan pöytäkirja on vapauttava lauseke peruskirjasta. Olisin kiitollinen, jos puheenjohtajavaltio voisi keskustelun lopuksi vahvistaa, että asia ei ole niin ja että peruskirja on edelleen sitova tšekkien ja heidän linnassaan istuvan presidenttinsä osalta.

Pöytäkirjan tarkoituksena on rajoittaa tuomioistuinten harjoittamaa käytäntöä käyttäen peruskirjaa niiden kotimaisten riita-asioiden aikana, mikä on ala- ja toisarvoista – ja tarinan lopuksi mitätöntä.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, huolimatta mahtavista julkilausumista, joiden mukaan Lissabonin sopimus parantaisi Euroopan unionin toimintaa, on käynyt selväksi, että se on avannut Pandoran lippaan. Sen säännökset eivät ole tarkkoja, ja sen lisäksi, että ne aiheuttavat kiistoja, ne johtavat myös jakoon EU:n johtajien välillä.

Sopimuksessa ei määritellä Eurooppa-neuvoston tulevan puheenjohtajan edellytyksiä, eikä siinä määritellä tähän virkaan valintaa koskevaa demokraattista menettelyä, ja puheenjohtajan todellinen asema riippuu henkilön vahvuudesta ja aiemmasta toimesta. On myös vaikeaa nähdä, säilytetäänkö EU:n politiikalle äänen antanut puheenjohtajavaltioiden klassinen malli. Asiat näyttävät samanlaisilta Euroopan unionin ulkoasiainministerin osalta.

EU:n kansalaisten enemmistö odottaa vastausta kysymykseen, etenemmekö kohti vahvan Euroopan liittovaltion perustamista kansakuntien itsemääräämisoikeuden kustannuksella ja haluaako vahva neuvoston puheenjohtaja tulevaisuudessa mahdollisesti palata 1900-luvun Euroopan demokratian vastaisiin perinteisiin.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, paljon kiitoksia myös puheenjohtajavaltio Ruotsille tämän kuuden kuukauden jakson aikana saavutetuista erittäin tärkeistä tuloksista. Samalla haluaisin

kuitenkin antaa teille – osoitan sanani puheenjohtajavaltio Ruotsille – lahjan: lahja on tämä tyhjä paperi, jota voitte muutaman seuraavan päivän aikana käyttää ylimääräisenä välineenä pyrkinessänne voittamaan vaikeudet, joita on Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja unionin ulkopolitiikan korkean edustajan virkoihin ehdotettavien ehdokkaiden määrittelyssä.

Itse asiassa, jos saatte valtion tai hallitusten päämiehet kirjoittamaan tälle paperille lehdissä ja televisiossa esiintyvän nimiluettelon sijasta omat ajatuksensa Euroopan unionin ulkopolitiikasta, sitten olemme ottaneet merkittävän edistysaskelen, koska jos he selvittävät meille, uskovatko he esimerkiksi suurempaan koordinaatioon vai aitoon ulkopolitiikkaan, sitten on helpompaa löytää kasvot ja nimi henkilölle, jonka on edustettava meitä maailmalla. Tämä on aitoa avoimuutta, jota tarvitaan: sen ymmärtäminen, mikä on ajatuksemme Euroopasta ja Euroopan unionin ulkopolitiikasta, mihin olemme sitoutuneet lujimmin.

Siksi on olennaista, että valitut ihmiset ovat sellaisia, joissa eurooppalaisen hankkeen henki ja arvot ruumiillistuvat, sellaisia, jotka voivat taata EU:n johtavan aseman kansainvälisissä suhteissa, ja joiden on ollakseen tehokkaita muistettava hankkeen perustajaisille ominaiset ihanteet, sillä se on ainoa todella yhdistävä ja siten tehokas tekijä maailmannäyttämöllä. Euroopan unioni ei ole yhtenäinen blokki vaan miesten ja naisten toiminnan tuote, ja sellaisena sen on seurattava aikaansa pysyäkseen hengissä. EU:n on lyhyesti sanottuna aloitettava uudestaan niiden arvojen pohjalta, joille se luotiin, niiden hienojen tulosten pohjalta, joita olemme tähän mennessä saavuttaneet, ja uskokaa minua, sen on perustuttava myös reilulle annokselle realismia.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, myös minä haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia sen tekemästä työstä ja siitä, että se on onnistunut luomaan olosuhteet Lissabonin sopimuksen lopulliselle ratifioinnille. Tarvitsemme kipeästi uutta sopimusta, koska se tarjoaa meille tilaisuuteen vahvistua, laajentaa toimivaltaa, esimerkiksi tämän parlamentin toimivaltaa, ja kaksi uutta hahmoa, jotka voivat edustaa poliittista ja institutionaalista unionia. Siksi toivomme, että neuvosto osaa tulkita suurten eurooppalaisten poliittisten perheiden pyynnöt viisaasti, jotta seuraavassa kokouksessa voidaan tehdä arvovaltainen ja vahvaa tukea nauttiva päätös niiden henkilöiden nimittämisestä, joita pyydetään ottamaan hoitaakseen sopimuksella säädettyt uudet institutionaaliset virat.

Mitä me tarvitsemme? Tarvitsemme neuvoston puheenjohtajan, joka pystyy takaamaan johdonmukaisuuden ja jatkuvuuden. Tarvitsemme korkean edustajan, joka vahvan kokemuksensa ja arvovaltansa ansiosta pystyy takaamaan EU:lle johtavan aseman moninapaisessa maailmassa ja joka toimii samaan aikaan linkkinä unionin hallitustenvälisen ja yhteisön ulottuvuuden välillä. Ja sitten tarvitsemme myös komission jäsenen kollegion, joka on vahva, yhtenäinen ja tasapainoinen politiikan, maantieteen ja sukupuolen osalta. On erityisen merkittävää, että tämä tapahtuu 20 vuotta muurin murtumisen jälkeen, muurin, joka jakoi Euroopan, ja kaikki tämä voi sytyttää uudelleen toivon yhdistyneessä, vahvassa Euroopassa, joka jatkaa solidaarisuuden ja oikeuden vaatimusten ajamista.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, aivan ensiksi haluaisin osoittaa kiitokseni ja onnitteluni puheenjohtajavaltio Ruotsille sen tekemästä todella merkittävästä työstä.

Haluaisin kuitenkin käyttää tämän puheenvuoron puhutellakseni puheenjohtaja Barrosoa kolmannen osapuolen kautta. Ministeri Malmström välittää siksi varmasti hänelle huomiot, joita minulle on esitettävänä muun muassa hänen Guy Verhofstadtille vastaukseksi esittämänsä puheenvuoron perusteella.

Me kaikki haluamme tehokkaan ja uskottavan komission, komission, joka käyttää täysimääräisesti aloiteoikeuttaan ja joka ei pelkää harjoittaa yhteisömenetelmää. Jos kuitenkin haluamme sellaisen komission – ja ymmärsin, että puheenjohtaja Barroso halusi sen myös – sitten mielestäni sen pitäisi rakentaa toimintansa neljän tai viiden pilarin mukaan järjestettyjen valtuuksien mukaan, ja silloin kukin pilari olisi sijoitettu yhden varapuheenjohtajan poliittiseen vastuualueeseen, ja varapuheenjohtajilla olisi arvovalta ja kyvyt – ja tietysti valtuudet – taata omaan pilariinsa kuuluvan koko politiikan johdonmukaisuus.

Komission toimivaltuuksien nykyinen jako – ja minulla on hyvät valmiudet puhua tästä, olinhan komission jäsenenä viisi vuotta – heikentää yhteisömenetelmää, vaikeuttaa aloiteoikeutta ja haittaa toimielintämme. Olkaa hyvä ja kertokaa tämä puolestani puheenjohtaja Barrosolle.

Se, että oli vaikeaa järjestä välittömästi uudelleen toimivaltarakenne, joka oli aikoinaan outo, ellei jopa opportunistinen järjestelmä menneisyydestä, on ymmärrettävää, mutta en pystyisi ymmärtämään, jos nykyinen puheenjohtaja ei onnistuisi luomaan järjestystä, joka olisi tämän toimielimen uuden tavoitteen arvoinen.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsin, jota minä myös kiitan, sitkeyden ansiosta meillä on nyt Lissabonin sopimus. Tällainen sopimus ei kuitenkaan ole hanke vaan väline, eurooppalaisen hankkeen työkalupakki, ja siksi toimielimiä johtavien miesten ja naisten – komission, sen puheenjohtajan, neuvoston – ja meidän täällä tehtävänä on hyödyntää näitä välineitä tulevaisuudessa hyvin, pitkän, hyvin pitkän siirtymäajan lopussa.

Sillä nyt olemme paremmin varusteltuja vastaamaan kolmeen tärkeään haasteeseen, joiden edessä, hyvät kollegat, vastaamme yhdessä Euroopan unionin uskottavuuden lisäksi myös, käyttäkseni presidentti Havelin juuri lausumia sanoja, myös sen riippumattomuudesta.

Ensimmäinen haaste on kriisi, ja me emme saa – me emme voi – nousta siitä sellaisina kuin siihen jouduimme, aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut. Yhdysvaltojen kanssa käymässämme vuoropuhelussa on opittavaa, erityisesti hallinnon osalta, solidaarisuuden osalta, maailmantalouden avoimuuden ja sääntelyn osalta, ja meille eurooppalaisille siinä on opittavaa sisämarkkinoiden vahvistamisen turvaamisen – käytän tätä sanaa tarkoituksella – osalta, ”markkinoiden ja yhteiskunnan yhteensovittamisessa”, toistaakseni sanat, jotka olen omaksunut ja joita on käyttänyt Mario Monti, jolle puheenjohtaja Barroso on lisäksi hyödyllisesti antanut tätä kysymystä koskevan tehtävän.

Toinen haaste on vihreä kasvu. Kiotossa otimme tässä asiassa johtoaseman Euroopan komission ansiosta. Meidän on säilytettävä tämä asema varmistamalla tietysti, että kumppanimme, toiset suuret maat, suuret alueet, omaksuvat vastavuoroisen asenteen.

Ja sitten kolmas haasteemme on olla niiden pöydän ääressä, ei ”pöydän takana” vaan ”pöydän ääressä”, jotka päättävät maailmanjärjestyksestä – tai epäjärjestyksestä – seuraavien 20 vuoden aikana. Se ei ole helppoa, kun meitä on 27 kansakuntaa, mutta se on kuitenkin elintärkeää,ellemme ole piittaamatta – ja minä itse piittaen – siitä, että olemme alihankkijoita tai muiden maiden vaikutuksen alaisina.

Siksi suhtaudumme erittäin luottavaisesti korkean edustajan tulevaan työhön, sillä hänen tehtäväänsä on luoda todellinen yhteinen diplomaattinen ja strateginen kulttuuri. Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, mitä pikemmin olemme valmiita, sitä parempi se on EU:n kansalaisille. Siksi odotamme innokkaasti ja luottavaisina päätöksiä, joita teette.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Haluaisin tehdä poikkeuksen ja olla puhumatta Lissabonin sopimuksesta. Sen sijaan haluaisin sanoa Eurooppa-neuvoston päätelmistä talous-, rahoitus- ja sosiaaliluvun osalta, että olemme yhdestä näkökulmasta iloisia nähdessämme tässä asiakirjassa myös merkkejä rahoitusvakauden merkityksestä. Näin me itse näemme tilanteen, mutta on kuitenkin myös selvää, että ihmisten varannot vähenevät Euroopassa.

Yritykset huomaavat, että rahoitustuen ja pankkilainojen saaminen on vaikeaa, kun taas työttömyys kasvaa. Tämä mainittiin myös asiakirjassa. Mielestäni on tärkeää korostaa, että talouskasvu ei voi olla kestävää emmekä voi puhua EU:sta, joka selviää kriisistä vahvempana kuin aiemmin,ellemme pysty selkeästi takaamaan, että nykyistä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tasoa ei vain pidetä yllä vaan vahvistetaan, jaellemme pysty lisäämään työllisyyttä ja estämään sosiaalista syrjäytymistä.

Avoimeen menettelyyn perustuvat menetelmät, jotka meillä on sosiaalipolitiikan koordinoitua varten, ovat sangen tehottomia. Meidän on parannettava koordinoitimenetelmiämme. Tarvitsemme itse asiassa tehokkaampia välineitä. Sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja sosiaalisen Euroopan saavutukset ovat tekijöitä, joita ihmiset pitävät merkittävimpinä. On yhteinen velvollisuutemme korostaa tätä asiaa.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, politiikka ja psykologia käyvät käsi kädessä ja juuri nyt monet ihmiset yrittävät ennakoita aliarvioida Kööpenhaminassa muutaman viikon päästä käytävien Kiotoa koskevien neuvottelujen odotuksia. Aivan sama asia tapahtui ilmastotavoitteista neuvotellessa. Ilmastotavoitteet, joita ehdotimme ja joiden eteen teimme tässä parlamentissa töitä, julistettiin kuolleiksi ja haudattiin ei vain kerran, vaan ehkä kymmenen kertaa siihen mennessä, kun saimme aikaan lopullisen päätöksen.

Ilmastopaketin osalta asia on aivan sama. Sen ovat julistaneet kuolleeksi ja haudanee ne, jotka itse asiassa vastustavat ilmastotavoitteita. Kehottaisin siksi puheenjohtajavaltio Ruotsia jatkamaan hyvää työtään neuvotteluissa ja rakentavaa linjaansa, koska jos emme pyri täysin sitovaan sopimukseen Kööpenhaminassa, emme myöskään sitä saa aikaan. Kahden asteen tavoite on kuitenkin erittäin tärkeä, ja siksi meidän on edettävä täysimääräisesti sitoutuneena. Seneca huomautti kerran, että ihmiskunta voidaan jakaa kahteen ryhmään: niihin, jotka kulkevat edellä ja tekevät jotakin, ja niihin, jotka tulevat perässä ja arvostelevat.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, olen pannut tarkasti merkille, mitä puheenjohtajavaltio sanoi talouskriisistä, mutta on selvää, että yhtä maata lukuun ottamatta kukaan muista ei voi soveltaa vakaussopimusta. Talouskriisi ei myöskään lopulta saisi kääntyä arvojen ja periaatteiden kriisiksi.

Ilmastonmuutosta koskevan kysymyksen osalta puheenjohtajavaltio teki tarkalleen oikein. Sen on kuitenkin taivuteltava kehitysmaiden lisäksi Amerikan yhdysvallat, jos tilanteen halutaan muuttuvan. Sen on käynnistettävä Kööpenhaminassa todellinen aloite.

Kolmannen asian, Lissabonin sopimuksen, osalta olemme tyytyväisiä. Yhdeksän vuotta sen jälkeen, kun Nizzan sopimuksen kanssa tuli kriisi ja sen jälkeen, kun toimielinkysymyksiin ei pystytty löytämään vastausta, meillä on edessämme sopimus, jonka monet puolet kiusasivat meitä ennen allekirjoittamista. Tärkeitä eivät ole vain toimielin ja sopimus. Tärkeitä ovat myös sitä soveltavat ihmiset, ja tässä mielessä puheenjohtajavaltio on myös vastuussa Euroopan komission tasolla sen varmistamisesta, että vastuulliset ihmiset – pääasiassa ulkoasiainministeri – saavat esiin kaikki hyvin rakennetun unionin edut.

Toisaalta, neuvoston tasolla, ja viittaan erityisesti neuvoston puheenjohtajaa koskevaan kysymykseen, se on asia, jota monet meistä eivät hyväksyneet. EU-valmistelukunnan jäsenenä tiedän itse, että monet meistä olisivat halunneet, että komission puheenjohtaja täyttää neuvoston puheenjohtajan viran, kuten on myös aiemmin tapahtunut, koska pääasiassa komission puheenjohtajan tehtävänä on koordinoida neuvoston kanssa ja välttää tuhoavia yhteentörmäyksiä.

Luotan siihen, että sekä Euroopan komission puheenjohtaja että, mikä vielä merkittävämpää, neuvoston puheenjohtaja antavat asianmukaisia suosituksia jäsenvaltioille, jotta molempien toimielinten toimintatapa on sellainen, että se ei eroa yhteisön toimintatavasta ja Eurooppamme erinomaisesta menneisyydestä, joka on taannut meille niin monta kukoistuksen vuotta.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, mielestäni sopimus Tšekkiä koskevasta ongelmasta oli järkevä ratkaisu; se ei ollut täydellinen, mutta se oli paras ratkaisu, ja se oli välttämätön niin vakavassa ongelmassa.

Luulen, että vuosi 2010 voi olla loistava vuosi EU:lle. Sillä on uusi komission jäsenten kollegio, uusi Euroopan unionia ohjaavat organisatorinen rakenne ja uusi oikeudellinen asema: Euroopan unioni on yksi ainoa kokonaisuus, jonka nimi on Euroopan unioni ja jolla on oma oikeushenkilöys, eikä se ole enää joukko eri kansakuntia. Nyt meillä on, kuten on sanottu, tilaisuus toimia, ja tarvitsemme tahtoa toimia. Mielestäni EU:n on voitettava hyvin vakavat nationalistiset suuntaukset, jotka estävät edistymisen.

Meidän pitäisi miettiä, miten paljon olisimme edenneet kymmenen vuotta sitten euroa käyttävää Euroopan unionia kohti, jos emme olisi luopuneet frangista, markasta, pesetasta ja niin edelleen. Meidän on saatava aikaan jotakin tämän lähestymistavan kaltaista eurooppalaisessa hengessä, kuten puheenjohtaja Barroso sanoi.

Haluaisin mainita kaksi asiaa, jotka ovat mielestäni olennaisia. Ensimmäinen on kiireellinen asia: komission jäsenten kollegio on hyväksyttävä joulukuussa Strasbourgissa. Mielestäni on hyvin tärkeää, että seuraava puheenjohtajavaltio ryhtyisi käyttämään tammikuussa toimivaltaansa tämän uuden polun mukaisesti – uuden komission jäsenten kollegion kanssa – ja että komissio olisi toiminnassa tämän vuoden lopussa.

Toiseksi haluan vahvistaa Euroopan unionin taustalla olevan syyn – mitä Euroopan unioni pyrkii saavuttamaan. Katson, että maailman tärkeimmillä keskusteluareenoilla ovat vaakalaudalla hyvin merkittävät päätökset ja että EU:n on puhuttava yhdellä äänellä, ja vahvalla äänellä, edistääkseen hankkeemme erityispiirteitä: sosiaalista mallia ja uutta oikeudellista, taloudellista ja poliittista rakennetta maailmalle, jossa valtiolla on merkittävämpi asema ja jossa markkinat ovat paremmat. EU tarvitsee kuuluvamman äänen, joka on yhtenäisempi ja voimakkaampi.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ruotsia on onniteltava. Praham itsepäin mies on lopulta allekirjoittanut ja me olemme saavuttaneet viimein matkamme pään. Toivottavasti toimielimiin liittyvät kysymykset eivät vie aikaamme seuraavan vuosikymmenen aikana, vaikka Václav Havel olikin todellisenä eurooppalaisena sankarina valmis ottamaan heti uusia askeleita. Se, että Tšekin tasavallalle myönnettiin vapautus perusoikeuskirjan luvusta, on mielestäni pettymys. Kuten Andrew Duff huomautti, riittää sängen mainiosti, että Puolalla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on vapauttavat lausekkeensa.

Kööpenhaminassa on saatava aikaan maailmanlaajuinen sopimus, jossa maailmaan vauraat maat ottavat suuremman vastuun. Maailman köyhät maat eivät ole vastuussa planeetan lämpenemisestä. Samaan aikaan tietysti nousevien talouksien on tehtävä osansa. Lopuksi, arvoisa ministeri, ensi viikon huippukokouksessa

edessä oleva prosessi, kun puheenjohtaja ja ulkoministeri nimitetään, pitäisi toteuttaa avoimemmin. Tämänhetkinen salaperäisyys on noloa demokraattiselle EU:lle, ja uskon, etten ole ainoa, joka on sitä mieltä.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää kolme huomiota. Kun Lissabonin sopimus on voimassa, EU tarvitsee enemmän kuin koskaan solidaarisuuteen perustuvaa tehokasta yhteistä ulko-, turvallisuus- ja energiapolitiikkaa. Vain sellaisella politiikalla voidaan estää Schröderin ja Putinin välisiä sopimuksia toistumasta.

Toiseksi, meidän on ymmärrettävä, miten tärkeää uudessa tilanteessa on, että on olemassa jatkuvasti vahva komissio, joka voi vastata Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanosta.

Kolmanneksi, uusien virkojen osalta, ennen kaikkea tarvitaan rohkeutta edetä ja tukea salkkujen sijaan henkilöitä, henkilöitä, joilla on pitkän aikavälin näkemykset ja jotka ovat sitoutuneita eurooppalaisten arvojen jatkuvuuteen.

Joten, valtavia uusia haasteita käsitelläkseen EU tarvitsee jälleen kerran kaksi eurooppalaista valtiomiestä Konrad Adenauerin, Robert Schumanin tai Alcide De Gasperin tapaan. Meidän pitäisi etsiä heitä ennakkoluulottomasti. Nämä valtiomiehet voidaan löytää myös uusista jäsenvaltioista, joiden pitäisi ehdottomasti olla edustettuna tulevassa troikassa. Václav Havel kertoi meille tänään, että Eurooppa on kotimaidemme kotimaa. Tämän ymmärryksen perusteella olen sitä mieltä, että voimme onnistua Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanossa.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Haluaisin sanoa, että on suuri ilo, että Lissabonin sopimus on viimein tulossa voimaan, ja puhua siitä, kenen pitäisi olla Euroopan presidentti. Eurooppa-neuvoston johtaminen ei tarkoita Euroopan johtamista, vaan pikemminkin olemista yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltioiden, jäsenvaltioiden johtajien kanssa, ja heidän tukemistaan ja rohkaisemistaan vahvistamaan Euroopan unionin asemaa tulevaisuuden johtavien maailman valtioiden joukossa. Haluaisin sanoa, että Vaira Vīķe-Freibergalla, Latvian entisellä presidentillä, on kaikki henkilökohtaiset johtajan ominaisuudet ja kokemusta poliittisesta johtamisesta, jotka tekevät hänestä Eurooppa-neuvoston menestyksekkään puheenjohtajan. Hänen kohtalonsa symboloi jaetun maanosamme historiaa – pakolainen toisen maailmansodan jälkeen, hän palasi Latviaan; heti, kun maamme oli taas vapaa, hän palasi ryhtyäkseen sen presidentiksi. Hänen kahdeksan presidenttivuotensa aikana Latviasta tuli Euroopan unionin ja Naton jäsenvaltio. Vaira Vīķe-Freiberga on vakaa EU:n kansalainen. Hän on korkeasti koulutettu ja voimakas hahmo, joka ymmärtää perusteellisesti EU:n tulevaisuuden haasteet. Hän pystyy varmasti myös tekemään epäsuosittuja päätöksiä, jos se on tarpeen.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen ensimmäisenä ratifioineen jäsenvaltion edustajana haluaisin onnitella puheenjohtajavaltio Ruotsia Unkarin puolesta. On tehty erinomaista työtä. Olemme nähneet tässä parlamentissa tšekin, joka on Euroopan ystävä, Václav Havelin, kun taas Tšekin presidentti Klaus on saanut aikaan sangen paljon huolta, eikä ole esittänyt itseään Euroopan ystäväksi.

Meidän on saatava mahdollisimman pian päätökseen Lissabonin sopimuksen voimaantulo, uuden komission nimittäminen ja asiaankuuluvien rakenteiden luominen, jotta voimme keskittyä todelliseen työhön.

Pidän hyvin tärkeänä, että Lissabonin sopimus on ensimmäinen sopimus, jonka tärkeä osa vähemmistöön kuuluvien henkilöiden oikeudet ovat. Kehotan varapuheenjohtaja Wallströmiä, joka on vähemmistöjen suuri puolustaja, muistuttamaan puheenjohtaja Barrosoa pitämään lupauksensa siitä, että perusoikeuksista vastaava komission jäsen käsittelee vähemmistöjen oikeuksia, mukaan luettuna saamelaiden kaltaisten alkuperäisvähemmistöjen ja maahanmuuttajavähemmistöjen ja romanien oikeudet.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannissa meiltä kysytään, ollaanko siellä kovin innoissaan nyt, kun Lissabonin sopimus on ratifioitu. Tosiasiassa kerron heille, ettei siellä olla, koska se vei niin kauan ja syntymä ja synnyttäminen olivat niin vaikeita. Siellä ollaan helpottuneita ja hieman mielissään, mutta ymmärretään, kuten tässä keskustelussa, että todellinen työ alkaa nyt ja että oikeiden ihmisten nimittäminen on kovaa työtä. Kyse ei ole työpaikoista pojille ja tytöille, vaan siitä, että nimitetään oikeat ihmiset kaikkiin noihin perustettuihin erittäin tärkeisiin virkoihin. Olen harmissani, että sen tekeminen vie ylimääräistä aikaa, koska se todella viivästyttää kaikkien toimielinten lopullista muodostamista – ja meillä on paljon työtä – mutta ehkä on parempi, että meillä on hienoinen viive ja saamme oikeat ihmiset töihin.

Huippuvirat, kuten niitä olemme kuvanneet, ovat tärkeitä, ja ne edellyttävät ihmisiä, joilla on sitoumusta, omistautumista ja halua parantaa Euroopan unionia, ei vain olla töissä.

Lopuksi, puheenjohtaja Barroso on aivan oikeassa vahvoista toimielimistä. Teidän on kuunneltava, mitä me tässä parlamentissa sanomme. Kuunnelkaa huolellisesti. Me olemme lähinnä äänestäjiämme. Meidät valitaan suoraan.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvostan suuresti sitä, mitä pääministeri Reinfeldt on sanonut, ja pidän erityisen myönteisenä sitä, että Euroopan unioni sai lokakuun Eurooppa-neuvostossa aikaan yhteisen kannan Kööpenhaminan kokousta varten.

Euroopan unioni on jo ottanut omin neuvoin käyttöön vankkoja toimenpiteitä ilmastomuutoksen torjumiseksi ja edistykseen kasvihuonekaasupäästöjen leikkaamisessa. On kuitenkin ilmeistä, että Euroopan unionin yksinäisillä ponnisteluilla ei voida taata ehdotonta menestystä kansainvälisissä neuvotteluissa.

Mielestäni on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni siirtää vähennystavoitetta yli 20 prosenttiin vain säilyttämällä tietyt ehdot, sillä muuten meidän mielestämme EU:n ponnistukset olisivat liiallisia.

Ehtojen pitäisi liittyä erityisesti tulevan sopimuksen pakolliseen oikeudelliseen luonteeseen. Lisäksi kehittyneiden maiden pitäisi hyväksyä päästöjen leikkaamista koskevat erityistavoitteet yhdensuuntaisesti EU:n hyväksymien tavoitteiden kanssa, ja kehitysmaiden pitäisi osallistua vastaavasti.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, meillä on juuri tällä hetkellä tässä salissa hyvin mielenkiintoinen asetelma, nimittäin kaikkia kolmea toimielintä edustaa nainen: rouva Malmström Ruotsin puheenjohtajavaltion puolesta, rouva Wallström komission puolesta ja te, arvoisa puhemies, parlamentin puolesta. Minä haluaisin nähdä, että meillä on jatkossakin johtavia naisia huippuviroissa säännöllisesti ja paljon nykyistä enemmän. Tiedän, että rouva Wallström ja rouva Wallis, parlamentin varapuhemies, tekivät mielenkiintoisen aloitteen ja ottivat meidät muut johtavat naiset parlamentista ja komissiosta mukaan.

Me kirjoitimme komission puheenjohtajalle Barrosolle ja sanoimme, että haluamme nähdä muutoksen, haluamme nähdä oikeudenmukaisessa suhteessa naisia ja miehiä komissiossa ja muissa huippuviroissa. Toivoisin, että nyt tilaisuuteen tartutaan, koska vaikka komission puheenjohtaja on täysin meidän ajatuksemme kannalla, valtioiden päämiehet eivät valitettavasti tee mitään ottaakseen vastuuta tästä valitettavasta tilanteesta. Ei voi olla niin, että unioni on jatkuvasti edustettuna vain miesten kasvojen välityksellä.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Haluaisin aloittaa ilmaisemalla tukeni presidentti Klausille ja Tšekin tasavallan kannalle. Luulen, että aivan kuten Saksan piti kuunnella perustuslakituomioistuimen päätöstä, myös presidentti Klausin piti odottaa perustuslakituomioistuimen päätöstä.

Hänen toimintatapansa osalta katson, että hänen toimensa olivat sellaisen vastuuntuntoisen valtiomiehen toimia, joka tuntiessaan hieman oikeudellista epävarmuutta odotti asiaankuuluvan laitoksen, eli tuomioistuimen, kantaa.

Haluaisin myös huomauttaa, että Lissabonin sopimus on tulossa voimaan Euroopassa vallitsevan talouskriisin aikana. Hallitusten nykyiset päätökset, joiden nojalla on ryhdytty toimenpiteisiin talouskriisin nujertamiseksi, eivät olleet tehokkaita, eivät olleet toimivia, ja tältä kannalta katsoen meidän on minun mielestäni edettävä tulevaisuudessa koordinoitummin, emmekä saa tehdä väliaikaisia päätöksiä, joilla ei onnistuta tukemaan riittävästi työllisyyttä ja talouden kehitystä.

Siksi katson, että uutta komissiota nimitettäessä meidän on varmistettava, että se koostuu asiantuntijoista ja ammattilaisista.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Uskon lujasti, että Lissabonin sopimuksen avulla EU:n on epäilemättä mahdollista toimia varmemmalla perustalla ja loogisemmin ja keskittyä vahvemmin kansalaisten jokapäiväiseen elämään vaikuttaviin ongelmiin.

On kuitenkin kysyttävä, mikä hinta meidän on maksettava tämän aikaansaamiseksi. Maksamamme hinta oli itse asiassa se, että olemme heikentäneet arvojamme ja antaneet pragmaattisuuden voittaa arvot. Tiedätte, mihin tässä viitataan. Euroopan unioni myöntyi Tšekin presidentin järjettömään pyyntöön puhumattakaan siitä, että hän sanoi, että Tšekin vapauttavaa lauseketta tarvitaan Benešin asetusten takia. Haluaisin muistuttaa teitä, että Benešin asetusten nojalla monilta miljoonilta unkarilaisilta ja saksalaisilta riistettiin kansalaisoikeudet

ja heidät karkotettiin. Mielestäni sitä, mitä Euroopan unioni teki, on mahdotonta hyväksyä oikeudelliselta, poliittiselta ja moraaliselta kannalta.

Olemme arvostelleet Tšekin perustuslakijärjestelmää oikeudelliselta kannalta, olemme tarkastelleet Tšekin parlamentin näkemystä ja olemme sisällyttämässä asiakirjan poliittisesti kaikkiin tuleviin liittymiseen, jolloin rankaisemme mahdollisesti maata, jolla ei ole mitään tekemistä tämän kanssa, eli Kroatiaa. Moraaliselta kannalta on mahdotonta hyväksyä vapauttavan lausekkeen myöntämistä tällaisesta asiasta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Pidän myönteisenä sitä, että Eurooppa-neuvosto hyväksyi Itämeren aluetta koskevan strategian. Sellaista mallia Euroopan unionin on sovellettava myös Tonavan alueella ja edistettävä siten tämän alueen talouden kehitystä sekä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä Euroopan unionin kilpailukykyä.

Euroopan unioni osallistuu Kööpenhaminan kokoukseen ilmastonmuutoksen torjunnan johtajana. Euroopan unioni on yksipuolisesti asettanut 20-20-20-tavoitteen. Energia- ja ilmastopaketti on osa yhteisön lainsäädäntöä ja sitä ollaan panemassa täytäntöön.

Kehotan Euroopan unionia luomaan nopeasti tehokkaat ja innovatiiviset puitteet ekotehokkaan talouden rahoittamiseksi.

Euroopan unionin on lisäksi keskityttävä asianmukaisten ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien toimenpiteiden rahoittamiseen.

Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä Euroopan unionin on saatava aikaan investointeja teollisuuteen ja julkisiin palveluihin työpaikkojen turvaamiseksi.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström ja arvoisa varapuheenjohtaja Wallström, kaksi vuosikymmentä on kulunut rautaesiripun repimisestä alas. Vaikka joissakin uusissa jäsenvaltioissa järjestelmän vaihto on tapahtunut säädösten ja valtiorakenteen puitteissa, menneisyys on edelleen läsnä poliittisissa asenteissa ja viranomaisten reaktioissa jännittyneissä tilanteissa. Ajatelkaamme vain Budapestin syksyn 2006 tapahtumia, joissa ne, joiden perustavanlaatuisimmat vapaudet ja ihmisoikeudet poljettiin tuolloin jalkoihin, eivät ole saaneet vielä tähän päivän mennessäkään totuutta ja oikeutta, puhumattakaan siitä, että ne, jotka uusissa jäsenvaltioissa kuuluvat kansallisiin vähemmistöihin, joutuvat edelleenkin kohtaamaan katkeraa syrjintää, joka vaikuttaa heidän oikeuksiinsa ja mahdollisuuksiinsa.

Juuri Lissabonin sopimuksen sisältämien säännösten takia Euroopan komission on oltava valmis takaamaan, että kun salkkuja luodaan, korostetaan asianmukaisesti näitä ihmisoikeuksiin ja vapauksiin Euroopan unionin sisällä liittyviä kysymyksiä. Samalla tämän salkun soveltamisalaa on laajennettava myös perinteisten kansallisten vähemmistöjen ja kielivähemmistöjen oikeuksien suojeluun, koska meistä tuntuu, että tällä alalla on vielä paljon tehtävää. Pidämmepä siitä tai emme, Euroopan unionissa on tällä hetkellä näihin alkuperäisiin yhteisöihin vaikuttavia ratkaisemattomia ongelmia. Euroopan unionin on käsiteltävä niitä, ja sen velvollisuus on auttaa kansalaisia puolustamaan oikeuksiensa käyttöä.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, pitkään odotetun Lissabonin sopimuksen hyväksyminen on nyt tehty. Se johtaa tulevaisuudessa varmasti Euroopan unionin vahvistamiseen ja parantamiseen.

Tällä hetkellä sopimuksen täytäntöönpano edellyttää monia päätöksiä, jotka koskevat arvovaltaa, henkilöstöä ja ennen kaikkea uusien johtajien välisen yhteistyön mallin luomista – johtajien, joiden on tehtävä EU:ta koskevasta uudesta näkemyksestä todellisuutta. Sopimukseen liittyvät asiat eivät saa estää meitä näkemästä erittäin suuria ongelmia, eli talouskriisin aktiivista torjuntaa, työttömyyden kasvun torjuntatoimenpiteitä ja rahoituslaitosten valvonnan järjestämistä.

Sopimus Kööpenhaminassa on tärkeä ja välttämätön, mutta kriisin aika ei ole hyvä hetki tehdä päätöksiä siitä, miten paljon maat ja kansainväliset järjestöt osoittavat tähän tavoitteeseen ja mitä sitoumuksia ne tekevät. EU:n ja sen jäsenvaltioiden tärkein tehtävä tällä hetkellä on taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaiseminen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kollegani Mairead McGuinnessin tavoin minulle on suuri kunnia olla täällä tänään muurin murtumisen 20-vuotisjuhlena ja Lissabonin sopimuksen voimaantulon aattona. Tämä on etuoikeus, erityisesti siksi, että Irlanti äänesti 67 prosentilla Lissabonin sopimuksen puolesta, mikä osoitti Euroopan unionin monen vuoden työn hyväksymistä.

Tulevina vuosina ihmiset katsovat Neuvostoliiton hajoamista ja näkevät, että sen tuloksena sisällissodat eivät laajentuneet, kuten niin monissa maissa kävi, kotimaani mukaan luettuna, kun rauha ja vapaus tulivat maahan mutta johtivat sisällissotaan.

Historioitsija panevat merkille Euroopan unionin aseman tuen ja neuvonnan ja lohdun antamisessa näille maille, jotta seurauksena ei olisi laajoja sisällissotia.

Lopuksi, on puhuttu paljon niiden ihmisten nimistä, jotka täyttäisivät puheenjohtajan ja korkean edustajan virat. Mielestäni meidän pitäisi myös katsoa otsikkoa. Jos englannin sanalla "president" ei tarkoiteta presidenttiä vaan puheenjohtajaa, miksi ei käytettäisi sanaa "chairman"? Kansalaisten mielestä on hämmentävää, jos kaikkien kolmen toimielimen johtajasta käytetään sanaa "president".

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi sanoa, miten mielissäni olen, kun pystyin osallistumaan kehityspäiville Tukholmassa ja pystyn nyt onnittelemaan puheenjohtajavaltiota kyseisten päivien järjestelytavasta.

Osallistuin äskettäin keskusteluun Irlannin yleisradiossa RTÉ:ssä, ja keskusteluun otti osaa nainen, joka oli hyvin huolissaan siitä, että aiomme leikata terveydenhuoltokustannuksia, emmekä tee tarpeeksi vähentääksemme kehitysapukustannuksia. Minun piti selittää, että asia ei ole joko/tai vaan kyse on molemmista. Voimme tehdä molemmat. Ottaen huomioon sen, että keskitymme niin paljon siihen, että Euroopan on elvyttävä ja että tämä kriisi, jossa olemme, on selvitettävä – minkä tietysti on oltava oman asialistamme kärjessä – kehottaisin, ettemme unohtaisi, että 11 miljoonaa lasta kuolee joka vuosi kehitysmaissa, heistä viisi miljoonaa siksi, että heillä ei ole lääkkeitä, jotka meillä oli 30 vuotta sitten.

Joten olkaa hyvä ja pitäkää se asialistan kärjessä ja varmistakaa ulkosuhteista vastaavaa uutta henkilöä nimittäessämme, että tämän asian ratkaisu pysyy yhtenä ensisijaisista tavoitteistamme. Tähän mennessä tekemästänne sanon, että hyvin tehty.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on vain oikein, että Lissabonin sopimus ja neuvoston jäsenten nimittäminen toteutuvat 20 vuotta muurin murtumisen jälkeen. Muurin murtuminen merkitsi todellisen Euroopan alkua. Muuri mätkähti nurin 20 vuotta sitten, konkreettinen muuri, joka oli täynnä ennakkoluuloja, tyranniaa ja nälkää niin monen idän kansalaisen osalta, ja nyt meidän pitäisi lakata juhlimasta muurin murtumista ja kysyä sen sijaan itseltämme, mitä meidän pitäisi tehdä nyt, kun se on poissa. Muita muureja on itse asiassa noussut sen jälkeen: planeetan pohjois- ja eteläpuoliskon maiden välinen muuri, rikkaampien ja köyhempien maiden välinen muuri, tavaroita tuottavien ja ajatuksia tuottavien maiden välinen muuri. Nämä muurit ovat paljon korkeampia ja niitä on paljon vaikeampi murtaa; ne voivat aiheuttaa suuria ongelmia koko ihmiskunnalle, esimerkiksi sotia.

Tämän takia Eurooppa-neuvoston ehdokkaita, jotka nimitetään Lissabonin jälkeen, ei saa nimittää pienen joukon kesken suljettujen ovien takana. Niiden, jotka haluavat osallistua ja jotka haluavat ryhtyä ehdokkaiksi, on tiedotettava Euroopan parlamentille ja koko EU:lle, mitä he aikovat tehdä ja mitä he kykenevät tekemään. Jos kaadamme tuon "nimitysmuurin", jossa tulevat ehdokkaat valitaan kansojen välisen tasapainon eikä ehdokaiden henkilökohtaisten ominaisuuksien perusteella, sitten olemme viimein rakentaneet Euroopan kansakunnan.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan oppositiojohtaja on ilmoittanut aikomuksestaan neuvotella uudelleen osia Lissabonin sopimuksesta. Se tietysti edellyttäisi kaikkien 27 jäsenvaltion suostumusta. Hän on myös ilmoittanut ottavansa käyttöön itsemääräämisoikeutta koskevan lain, jonka nojalla mahdollisista tulevista perussopimuksista pitäisi järjestää kansanäänestys. Seuraavat hallitukset voisivat tietysti helposti kumota tämän.

Ovatko neuvosto ja komissio samaa mieltä siitä, että konservatiivien johtajan suunnitelmat ovat vain tyhjää puhetta? Hänen puolueensa on tehtävä päätös joko Lissabonin sopimuksen hyväksymisestä tai, mikä minun mielestäni olisi vielä parempi, Yhdistyneen kuningaskunnan erottamisesta kokonaan Euroopan unionista.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meillä oli juuri hyvin mielenkiintoinen keskustelu, ja kiitän teitä huomioistanne.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi jakaa ilonne siitä, että Lissabonin sopimus on viimein ratifioitu 27 jäsenvaltiossa. Sen avulla saamme tehokkaamman ja demokraattisemman EU:n ja vahvemman aseman kansainvälisesti. Olen iloinen siitä.

Olen myös samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanoivat, että vaikka se ehkä oli yhteensattuma, presidentti Klaus valitsi erittäin hyvän viikon sopimuksen allekirjoittamiseen: sama viikko, jolloin juhlimme Berliinin muurin murtumista, kommunistisen diktatuurin päättymistä, Euroopan yhtenäisyyden alkua ja, lopuksi, sitä, että Robert Schumanin ajatukset päihittivät Josif Stalinin ajatukset.

(Suosionosoituksia)

(EN) Tšekin tasavallasta puheen ollen, haluaisin vastata Andrew Duffin kysymykseen sanomalla, että se, mitä Tšekki sai, ei ole täydellinen vapauttava lauseke perusoikeuskirjasta. Pöytäkirjalla 30 ei peruuteta peruskirjan pakollista luonnetta Yhdistyneen kuningaskunnan, Puolan tai Tšekin tasavallan osalta. Sillä vain rajoitetaan tapaa, jolla tuomioistuin voi käyttää sitä, ja lopulta komissio ja tuomioistuin tulkitsevat sitä ristiriitatapauksessa.

Kuten pääministeri ennen lähtöään sanoi, kuulemiset hänen 26 kollegansa kanssa ovat käynnissä. Se on vaikeaa, mutta se on hänen päämääränsä. Hän on jo kutsunut heidät työillalliselle ensi torstaina.

On vielä liian aikaista ennakoida nimiä. Myös minä luen lehtiä. Olen kuullut nimiä, joita ette halua nähdä; olen kuullut nimiä, joita haluaisitte nähdä. Luulen huomanneeni myös täällä parlamentissa pari työpaikkahakemusta. Olette tervetulleita lähettämään hakemuksianne puheenjohtajavaltiolle – me tarkastelemme niitä. Vielä on viikko jäljellä torstaihin. Ja tietysti me kuuntelemme huolia alueellisesta tasapainosta, sukupuolten tasa-arvosta – joka on minusta itsestäni erittäin tärkeää. Meidän pitäisi pystyä näyttämään EU:n kansalaisille, että EU:ta eivät johda ainoastaan miehet. Mutta, kuten pääministeri sanoi, virkoja tulee ainoastaan kaksi. Kaikkia noita vaatimuksia on vaikea täyttää, mutta teemme parhaamme ja olemme kuunnelleet neuvojanne.

Korkea edustaja luo ja viimeistelee puitteet, jotka olemme juuri hyväksyneet Euroopan ulkosuhdehallinnon osalta. Hän tekee sen yhdessä parlamentin kanssa ennen kuin esittää sen neuvostolle viimeistään ensi vuoden huhtikuussa.

Kuten monesti on sanottu, myös korkeaan edustajaan sovelletaan parlamentin kysymyksiä ja kuulemisia, joten hän voi keskustella ja kehittää näkemyksiään ulkopoliitikasta.

Politiikasta halusin sanoa Marita Ulvskogille, joka ei ehkä ole täällä, että puheenjohtajavaltio Ruotsi ei aio missään nimessä luopua irtautumisstrategioita koskevista tavoitteistaan. On päinvastoin erittäin tärkeää, että me pidämme kiinni tavoitteesta, joka koskee – ei nyt, mutta vähän ajan päästä – kahta irtautumisstrategiaa. Koska jos emme tee niin, jos annamme talouksiemme kasvattaa budjettialijäämiään, se vahingoittaa yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä, ja sitä emme halua.

Me todella näemme valoa tunnelin päässä. Talous on elpymässä, mutta monissa maissa kärsitään edelleen korkeasta työttömyydestä, ja siksi irtautumisstrategioiden täytäntöönpano on liian varhaista. Meidän on kuitenkin keskusteltava ja meillä on oltava suunnitelma sen tekemiseksi, jos haluamme jättää tuleville sukupolville kestävän talouden.

Lopuksi ilmastonmuutoksesta, emme ole alentaneet tavoitteitamme. Puheenjohtajavaltio Ruotsi, komissio ja monet muut työskentelevät yötä päivää. Me suostuttelemme, me neuvottelemme, me perustelemme, me yritämme kiskoa kumppaneitamme eteenpäin ja me yritämme saada heidät mukaamme. Kokouksia on ollut lukuisia, ja kokouksia on edelleen jäljellä, vaikka Kööpenhaminaan on vain 25 päivää.

On totta, että maailmanlaajuisesti ollaan tietoisia ja että maailman monissa muissa maissa tapahtuu myös paljon asioita. Se on rohkaisevaa, mutta se ei riitä, jos haluamme kunnioittaa kahden celsiusasteen tavoitetta.

Meillä ei ole palapelin kaikkia osia oikeudellisesti sitovan sopimuksen aikaansaamiseksi: se on tosiasia. Se on valitettavaa, mutta se on tosiasia. Voimme sanoa, että me pyrimme edelleen siihen, ja niin me teemme, mutta se ei onnistu, koska useat kumppanit sanovat, että ne eivät ole vielä valmiita tähän askeleeseen. EU on edelleen johtoasemassa, ja teemme edelleen työtä sellaisen hyvin kunnianhimoisen sopimuksen puolesta, jossa on kaikki kumppanit ja neuvottelujen päättämisaikataulun sisältävät hyvin selkeät puitteet. Tavoitteena on korvata Kioto sitovalla sopimuksella. Haluan kiittää parlamenttia työstä, jota se tällä hetkellä tämän eteen tekee ja työstä, joka sen on tehtävä Kööpenhaminan jälkeen.

EU on edelleen johtoasemassa. Me pysymme jatkossakin johtoasemassa. Meillä on tähän mennessä korkeimmat tavoitteet. Olemme vahvistaneet komission arviot ja tuemme niitä. Olemme valmiita tekemään osamme. Päästöjen ja maksuvalmiuden perusteella määritetään maailmanlaajuinen jako. Meillä on sisäistä taakanjakoa tutkiva työryhmä. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan vielä tunteneet itseään valmiiksi paljastamaan

tarkkoja määriä, jotka maksamme. Se johtuu siitä, että haluamme painostaa edelleen muita maita, koska niiden pitäisi myös maksaa tästä, koska se on niiden etujen mukaista.

Käytämme siis jokaisen hereilläolominuutin tämän asian kanssa työskentelyyn. Kiitämme teitä rohkaisusta ja odotamme työskentelyä parlamentin kanssa tämän ja muiden asioiden osalta.

Margot Wallström, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Koska ruotsalainen ministeri on jo puhunut ranskaa ja englantia, minun pitää puhua ruotsia.

(SV) Arvoisa puhemies, yritän puhua ruotsiksi ja sanoa jotakin siitä tärkeästä asiasta, joka on otettu täällä tänään esiin, nimittäin siitä, miten uuden sopimuksen teksti liittyy todellisuuteen, jonka haluamme muuttaa, miten uuden Lissabonin sopimuksen tekstin on määrä ohjata meitä ja antaa meille välineet, joita tarvitsemme tehdäksemme päätökset siitä, miten ilmastonmuutosta torjutaan, miten talouskriisiä ja sen kintereillä seuraavia asioita, eli työttömyyttä ja sosiaalisia ongelmia, käsitellään ja miten käsitellään siirtolaisongelmia ja muita asialistallamme korkealla olevia kysymyksiä.

Näin nämä asiat liittyvät toisiinsa, aivan kuten Michel Barnier sanoi aiemmin. Tämä liittyy, tietysti, täytäntöönpanoon ja toteuttamiseen, ja siihen, kenet nimitämme edustajiksemme komissioon, ja, tietysti, johtajiksi nyt täytettäviin huippuvirkoihin. Kuten tiedätte, usein on niin, ainakin ruotsiksi, että oikea mies oikeassa paikassa on usein nainen, ja uskon, että tämä pätee myös tässä tapauksessa. Onneksi tiedän, että minulla on komission puheenjohtajan tuki, kun sanon, että noudatettava menettely on, tietenkin, hyvin tärkeä demokratian näkökulmasta. Siinä myös jäsenvaltioilla on tilaisuus osoittaa, että ne eivät vain anna tästä tyhjiä lupauksia, vaan että niillä todella on päteviä ja pystyviä ehdokkaita, jotka ovat naisia ja joita ne ovat valmiita esittämään.

Muuten meistä, jotka muodostamme EU:n väestön enemmistön, tulee vähemmistö demokraattisessa päätöksenteossa. Aivan kuten Václav Havel on monesti kirjoittanut ja sanonut, demokratia ei ole jotain, joka on kerrasta ja peruuttamattomasti tipahtanut taivaasta, demokratia on jotakin, josta meidän on pidettävä huolta ja jonka puolesta meidän on aina uudelleen taisteltava. Olemme tietysti tehneet tiivistä yhteistyötä puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa, ja haluaisin jälleen kerran sekä omasta puolestani että komission puolesta ilmaista kiitokseni siitä kovasta työstä, jota tiedän puheenjohtajavaltio Ruotsin tehneen, mukaan luettuna sen valmistelu, joka nyt on määrä panna täytäntöön.

Kuten puheenjohtaja Barroso aiemmin sanoi, komissio on tehnyt tänään päätöksen ensimmäisistä toimenpiteistä, joista meidän on määrä vastata, nimittäin kansalaisaloitteesta. Aloitamme laajalla kuulemiskierroksella, kun lähetämme eteenpäin kymmenen kysymystä sisältävän vihreän kirjamme. Jos saamme siihen riittävän määrän vastauksia tammikuun loppuun mennessä, toivomme, että nopean keskustelun jälkeen, myös täällä parlamentissa, voimme saada uuden kansalaisaloitteen aikaan ja valmiiksi täytäntöön pantavaksi ensi vuoden loppuun mennessä. Se on tietysti hyvä esimerkki siitä, miten voimme käyttää Lissabonin sopimuksen uusia osastoja ja uusia mahdollisuuksia, joita se sisältää sen mahdollistamiseksi, että kansalaiset saavat voimakkaan äänen ja suuremmat vaikutusmahdollisuudet.

Hyvin monet ihmiset täällä sekä EU-asioista vastaava ministeri ovat jo maininneet ilmastokysymyksen ja ilmastoneuvottelut. Suurin vahvuutemme on luonnollisesti yhdellä äänellä puhuminen ja vahvan ja, tietysti, sitovan sopimuksen vaatiminen edelleen. Voimme tietenkin tarkastella sopimuksen muotoa, kun tiedämme, mitä kumppanimme panevat pöytään tarjouksina ja vastatarjouksina. Lopuksi toivon tietysti, että jatkamme tiivistä yhteistyötä Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon osalta. Tämän työn on alettava nyt, sekä täällä että komissiossa, ja esitän mielelläni parlamentin näkemykset siitä, miten komission työ on järjestettävä, myös puheenjohtaja Barrosolle. Jälleen kerran, me olemme perussopimuksen valvojia ja me tietysti varmistamme, että sopimusta noudatetaan sanataarkasti.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjallinen*. – (RO) Saasteisiin liittyvien päästötodistuksien kauppaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpano aiheuttaa kustannuksia, jotka jaetaan kussakin maassa eri tavoin, kyseisen maan talousmallin mukaan. Joillakin mailla on jo enemmän vaihtoehtoja, joiden avulla ne voivat leikata päästöjä nostamatta huomattavasti energian hintoja. Niissä maissa, jotka käyvät edelleen läpi energia-alan uudelleenjärjestelyprosessia, näiden toimenpiteiden vaikutus on epäsuhtainen kuluttajien tasolla, kuluttajien muutuskustannuksia koskevien maksuvalmiuksien osalta. Maa, jonka energiavalikoimasta suuri osa on

tuulienergiaa, on ottanut vapauden investoida uusiutuviin energialähteisiin, kun se on jo kehittänyt niitä ja aiheuttanut prosessissa saastumista. Toisaalta maa, joka on edelleen suuresti riippuvainen hiileen perustuvasta energiatuotannosta, on törmännyt teknologiseen kuiluun, joka sen on kurottava umpeen ja samalla vähennettävä saastepäästöjään. Itä-Euroopan maat ovat jälkimmäisessä tilanteessa. Tämän takia ilmastomuutoksen torjunnan rahoittamista koskevassa päätöksessä on tämä tekijä otettava mielestäni huomioon ja annettava viimeisten liittymiskierroksien maille vapautus tietyistä veroista, jotka rasittaisivat niiden talouksia liikaa.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa-neuvosto kiinnittää tällä hetkellä erityistä huomiota Euroopan unionin talous- ja rahoitustilanteeseen. Maailmanlaajuinen rahoituskriisi on iskenyt Euroopan valtioihin, kansalaisiin ja yrityksiin erityisen ankarasti. Koska Euroopan työttömyyttä koskevan tilanteen odotetaan jatkavan huononemistaan, dynaamiseen työmarkkinapolitiikkaan on sitouduttava pysyvästi. Euroopan komissio on ennustanut, että kaikkien 27 jäsenvaltion työttömyysaste on 10,25 prosenttia. Neuvoston ja komission on jatkettava ponnistelujaan elpymisstrategioiden laatimiseksi yhteistyössä Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa panemalla täytäntöön Euroopan talouden elvytysuunnitelman.

Kun hallituksille asetetaan määräaikoja niiden kriisintorjuntastrategioiden lopettamisesta, kunkin jäsenvaltion tilanne ja sitoumukset on otettava erikseen huomioon. Romanian tapauksessa sopimusten Euroopan unionin ja Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa on suunniteltu kattavan vuodet 2009 ja 2010. Mikäli tämä rahoitustuki siis loppuu, Romanian käynnistämät kriisintorjuntaohjelmat keskeytyvät. On valitettavaa, että Romanian parlamentin enemmistön (PSD (sosialidemokraattinen puolue) + PC (konservatiivipuolue), PNL (kansallinen liberaalipuolue), UDMR (Romanian unkarilaisten demokraattinen liitto)) toiminnan estämisen aiheuttama epävakaus herättää epäilystä kolmannen osan saamisesta IMF:ltä.

Dominique Baudis (PPE), kirjallinen. – (FR) Eurooppa-neuvoston 29. ja 30. lokakuuta järjestettyjen neuvottelujen ja Tšekin perustuslakituomioistuimen 3. joulukuuta tekemän päätöksen jälkeen Tšekin tasavallan presidentti Václav Klaus on allekirjoittanut Lissabonin sopimuksen.

Sopimus voi nyt tulla voimaan, ja sillä luodaan ulkoasioiden korkean edustajan ja kaksi ja puoli vuotta kestävä pysyvä neuvoston puheenjohtajan virat. Uuden komission rakenne, kuin myös niiden henkilöiden valinta, jotka toimivat neuvoston puheenjohtajan ja ulkoasioiden korkean edustajan viroissa, ovat olennaisia.

Neuvoston puheenjohtajan valinta on olennainen, koska hänessä ruumiillistuu EU kahden ja puolen vuoden ajan. Lisäksi globalisaation ja maanosien välisen valtakampailun aikakaudella ulkoasioiden korkean edustajan valinta on kiistämättä strategisesti merkittävä.

Marraskuun 19. päivänä järjestetään ylimääräinen Eurooppa-neuvosto nimityksistä neuvottelemiseksi. Olemme Euroopan historian käännekohtassa. Valinnat, joita te, valtion tai hallitusten päämiehet, teette, määrittävät sen, millaisen EU:n te tulevaisuudessa haluatte. Olkaa siksi kunnianhimoisia, koska EU:n on oltava dynaaminen, ennakoiva, tehokas ja poliittinen, jos haluamme edetä jatkossakin.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä EU:n valtion tai hallitusten päämiesten Eurooppa-neuvoston aikana osoittamaa sitoutumista ilmastomuutoksen torjunnan johtamiseen.

EU:n johtajat ovat hyväksyneet arvion, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä hillitsemistä ja sopeuttamista koskevat kokonaiskustannukset kehitysmaissa voisivat nousta noin sataan miljardiin euroon vuodessa. EU on vahvistanut neuvotteluasemaansa saatuaan aikaan sopimuksen kehitysmaiden ja erityisesti köyhimpien maiden auttamiseen vaaditusta rahoituksesta. Olen kuitenkin huolissani siitä, että EU:n osuudesta ja kunkin jäsenvaltion osuudesta kokonaistaakassa ei ole tehty selkeää päätöstä, jossa otettaisiin huomioon kunkin maan maksuvalmiudet. Jotta Kööpenhaminan kokous onnistuisi, on olennaista, että saadaan aikaan poliittinen sopimus, joka kattaa tärkeimmät kohdat runsaammin, erityisesti niiden sitoumusten osalta, jotka kaikkien mukana olevien on tehtävä.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) EU:mme johtajat eivät vielä ole onnistuneet ratkaisemaan umpikujaa Kööpenhaminan kokousta koskevissa neuvotteluissa. Tietysti tätä huippukokousta hehketettiin viestimissä menestyksenä, vaikka tosiasiaa tuloksena oli vain jaarittelua. EU:mme johtajilla oli tilaisuus tehdä kehitysmaille oikeudenmukainen ja uskottava rahoitustarjous, jolla katettaisiin ilmastomuutoksesta koituvat kustannukset, sillä se vaikuttaa niihin mailhin eniten, vaikka me kehittyneessä maissa olemme sen aiheuttaneet. Tämä huippukokous ei täyttänyt tämän parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja maailmanlaajuisen kansalaisyhteiskunnan asettamaa tavoitetta, jossa kehoitettiin EU:ta lupaamaan vähintään 30 miljardia euroa, ja mikä vielä tärkeämpää, antamaan luja sitoumus, että se olisi uutta ja täydentävää tukea nykyisen julkisen kehitysavun lisäksi.

Olipa Kööpenhaminaa tai ei, ilmastonmuutos on täällä tulevien vuosikymmenten ajan. Se on tähän mennessä 2000-luvun suurin haaste. Meidän on saatava Kööpenhaminassa aikaan oikeudellisesti sitova sopimus, ja sitä varten EU:mme johtajien on osoitettava todellista poliittista rohkeutta ja jaariteltava vähemmän.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Nyt, kun EU on vihdoinkin onnistunut nujertamaan sen sekoittaneen sopimuskriisin ja Lissabonin sopimus on viimein ratifioitu 27 jäsenvaltiossa, pidän myönteisenä sitä, että on olemassa uudet oikeudelliset ja institutionaaliset puitteet, joiden nojalla unionin toimintatapa räätälöidään sen nykyisen koon mukaan vahvistamalla parlamentin valtaa ja keskittymällä erityisesti kansallisten parlamenttien asemaan Euroopan yhdyntymisessä.

Tämä on odottamamme hetki, ja kun Lissabonin sopimus on hyväksytty, se on unionin mahdollisuus, nyt kun sillä on uudet institutionaaliset puitteet, sitoutua tärkeimpiin tehtäviin, jotka sen on lähitulevaisuudessa tehtävä. Tässä kohdassa minun on mainittava toiminta, jota Euroopan unionilta odotetaan kriisin torjumiseksi, talouden vauhdittamiseksi, markkinoiden luottamuksen vahvistamiseksi ja erityisesti EU:n työttömyystason parantamiseksi. Nyt, kun näemme alustavia merkkejä talouden elpymisestä, meidän on keskitettävä ponnistelumme EU:n talouden vauhdittamiseen ja kiinnitettävä erityistä huomiota alkutuotantoon ja teollisuuteen – korostaen erityisesti maataloutta – joihin kriisi on vaikuttanut pahasti, ja eurooppalaisen valvontarakenteen luomiseen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Jälleen kerran ensisijainen painopisteala tässä Eurooppa-neuvostossa oli valitettavasti niiden ehtojen hyväksyminen, joilla taataan niin sanotun Lissabonin sopimuksen voimaantulo vuoden 2009 loppuun mennessä, toisin sanoen sellaisten kantojen hyväksyminen, joiden ansiosta Tšekin tasavalta ratifioisi nopeasti. Euroopan unionin johtajien suurimmat huolet ovat institutionaaliset kysymykset, joiden ansiosta voidaan edetä nopeammin Euroopan unionin kapitalistisessa, federalistisessa ja militaristisessa yhdyntymisessä.

Taloudellista, rahoituksellista ja sosiaalista kriisiä koskevat kysymykset joutuivat siksi taka-alalle. Itse asiassa vähäinen aikaansaatu edistys johtui monien jäsenvaltioiden merkittävien alojen suuresta painostuksesta, ja siitä on esimerkkinä maitokriisi. Jopa tässä neuvosto kasvatti vuoden 2010 talousarviota ainoastaan 280 miljoonalla eurolla.

Euroopan komission neuvoston suuntaviivojen perusteella juuri tekemät ehdotukset ovat kuitenkin hyvin huolestuttavia sekä liiallisen vajeen että eläkeiän korottamista koskevan ilmoituksen osalta. Sen sijaan, että vastattaisiin vakaviin köyhyyttä ja työttömyyttä koskeviin ongelmiin, ehdotetaan toimenpiteitä, joilla pahennetaan sosiaalista tilannetta ja jo olemassa olevaa räikeää epätasa-arvoa.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (EN) Neuvoston kokous oli elintärkeä Euroopan unionille, koska siinä pyyhkäistiin pois Lissabonin sopimuksen voimaantulon viimeinen este. Varoitin kuitenkin kaikkia ajattelemasta, että se olisi itsessään lopputulos. Olemme vasta puolimatassa: nyt meidän on totuttava uusiin institutionaalsiin puitteisiin. Sopeutumisen osalta parlamentti on hyvin mukana, koska se on jo muokannut työjärjestystään ja keskustellut uusien laitosten, kuten Euroopan ulkosuhdehallinnon, perustamisesta. Seuraava askel on sellaisen komission muodostaminen, joka osoittaa johtajuutta ja kuvastaa arvojamme. Kehotan siksi jäsenvaltioita nimittämään päteviä ja ammattitaitoisia ihmisiä ja ponnistelemaan sukupuolten kannalta tasa-arvoisen komission muodostamiseksi. Meidän on myös valittava huippujohtaja mahdollisimman pian, emmekä saa tuhlaa aikaa. Rampana ankkanä olemiseen ei ole aikaa. Jos pidämme itseämme yleismaailmallisten arvojen kantajina, tarvitsemme nyt johtajia, jotka pystyvät edustamaan niitä uskottavasti – esimerkiksi Kööpenhaminassa, jossa kansakunnat neuvottelevat ihmiskunnan lähitulevaisuudesta, ja EU tarvitsee kaikki kykynsä, vastuuntuntonsa ja anteliaisuutensa sopimuksen saavuttamiseksi.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Aivan ensiksi, pidän myönteisenä sitä, että Tšekin tasavalta on ratifioinut Lissabonin sopimuksen. Lissabonin sopimuksen voimaantulo 1. joulukuuta ja sillä säädetyt uudet toimielinten väliset suhteet mahdollistavat sen, että Euroopan unionin edustajat voivat käsitellä tehokkaammin sekä talous- ja rahoituskriisin seurauksia että ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevia Kööpenhaminan neuvotteluja. Taloudellista elpymistä koskevien merkkien ei tarvitse tarkoittaa tukipolitiikan välitöntä lopettamista, koska se voisi vaikuttaa pitkällä aikavälillä haitallisesti talouteen. Toivon myös, että jäsenvaltiot saavat aikaan sopimuksen sellaisen koordinoitun strategian laatimisesta, jonka mukaan kannustintoinen lopetetaan, kun oikea hetki siihen koittaa. Odotamme myös tulevaa sopimusta ehdotuspaketista, joka koskee uuden rahoitusvalvontarakenteen perustamista Euroopan unionille. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, meidän ei pitäisi unohtaa, että EU:n kansalaiset odottavat vielä enemmän lujittuneelta EU:lta, ja he odottavat, että EU parantaa tulevana vuosina työllisyystilannetta. Siksi EU:n toimielinten on edistettävä mahdollisimman pian uutta dynaamista työmarkkinapolitiikkaa.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Haluan ilmaista tukeni Euroopan komission ja Eurooppa-neuvoston hyväksymille kannoille, jotka esitetään käsiteltävässä asiakirjassa. Kööpenhaminan kokous lähestyy, ja EU:lla on oltava keskeinen asema neuvoteltaessa ilmastomuutoksen torjumista koskevaa kattavaa ja kunnianhimoista maailmanlaajuista sopimusta.

Eurooppa-neuvoston päätelmissä mainitaan rahoitus, jota tarvitaan sekä maailmanlaajuisesti että EU:n tasolla, jotta voidaan torjua kuivuuden, tulipalojen ja tulvien kaltaisia ilmastomuutoksen haitallisia vaikutuksia, jotka saavat aikaan niin monia uhreja ja niin suuria menetyksiä joka vuosi.

Mielestäni EU:n on tarjottava taloudellista tukea mahdollisimman johdonmukaisesti jäsenvaltioiden kastelun, patojen rakentamisen, metsittämisen ja aurinkoenergian, tuulen, biopolttoaineiden ja veden kaltaisten uusiutuvien energialähteiden tuotannon kannustamisen osalta toteuttamiin toimiin. Olemme myös panneet merkille, että EU:lta tarvitaan suuresti taloudellista tukea paikallisviranomaisten ja yksityishenkilöiden tasolla, jolla ei ole käytettävissä tarvittavia varoja rakennusten energiatehokkuuden lisäämiseksi. EU:n on edelleenkin kiinnitettävä enemmän huomiota tähän näkökulmaan, jotta ihmiset pysyvät EU:n politiikan ytimessä.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Se, mitä Eurooppa-neuvoston huippukokouksessa muutama päivä sitten tapahtui, on törkeää, ja se horjuttaa koko uskoa EU:n niin useasti korostamaan arvojen yhteisöön. EU halusi presidentti Klausin allekirjoituksen mihin hintaan hyvänsä, jopa antamalla epäsuorasti hyväksyntänsä historialliselle epäoikeudenmukaisuudelle. Benešin asetusten perusteella julistettiin vuoteen 1947 asti noin 2,9 miljoonaa ihmistä valtion viholliseksi ja heidät karkotettiin puhtaasti heidän kansallisuutensa perusteella. Sen tuloksena noin 230 000 ihmistä kuoli traagisesti. Asetusten nojalla ihmisiä ei tuomita heidän tekemistään erityisistä rikoksista, lähtökohta on puhtaasti etninen alkuperä. Tänäpäin sitä kutsuttaisiin etniseksi puhdistukseksi, joksikin, joka kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi avoimesti torjua. Oikeudellisesta näkökulmasta siirtymään joutuneilta ihmisiltä evättiin oikeus syyttömyysolettamaan, asianmukaiseen oikeudenkäyntiin ja asianmukaiseen korvaukseen pakkolunastuksesta. Felix Ermacora, kansainvälisen oikeuden professori ja entinen YK:n raportoiija tuli vuonna 1991 laaditussa oikeudellisessa raportissaan jopa siihen tulokseen, että karkotus vastasi joukkotuhontaa. Tästä kaikesta huolimatta ja ilman puolueettomia perusteluja presidentti Klausille myönnettiin poikkeus, jolla varmistetaan, että EU:n perusoikeuskirjaa ei sovelleta. Tämä ”alaviite” ei kuitenkaan tule voimaan ennen kuin Islanti tai Kroatia ratifioivat sopimuksen. Korvausvaatimuksia olisi mahdollista tehdä tällä välillä.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) EU:n yksipuolinen toiminta ei riitä, vaikka se on ilmastomuutoksen torjunnan eturintamassa.

Ei ole mahdollista tehdä maailmanlaajuista sopimusta ilmastomuutoksen vaikutusten vähentämisestä ja niihin sopeutumisesta ilman kehitysmaiden, erityisesti niistä edistyneimpien, osallistumista. Ilmastomuutos vaikuttaa jo näiden valtioiden kehitykseen: kuivuus, tulvat, luonnonkatastrofit, aavikoituminen ja kaikki niiden mukanaan tuomat taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset.

Kaikki vaikutusten vähentämistä ja tilanteeseen sopeutumisesta koskeva toiminta edellyttää, että kehityksen mittaamista, siitä raportoimista ja sen tarkistamista varten on olemassa vankka mekanismi sekä julkista ja yksityistä rahoitusta sisältävä asianmukaisesti johdettu rahasto.

Nämä yhdistetyt ponnistelut auttavat saavuttamaan kasvihuonekaasujen leikkaamista, kestävän talouden kehittämistä ja vihreiden työpaikkojen luomista koskevat tavoitteet.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Puheenjohtaja Barroso osoittaa pian salkut uusille komission jäsenille. Toivon, että hän ei tee sellaista räikeää virhettä kuin hän teki viime vaalikauden aikana, kun hän ehdotti oikeusasioista vastaavaksi komission jäseneksi ehdokasta, jonka ajatukset olivat 1800-luvulta, katolista fundamentalismia, homokammoista miessovinistia. Silloin Euroopan parlamentti ei sallinut, että komissio saatetaan sillä tavalla huonoon valoon. Luotan siihen, että parlamentin ei tällä kertaa tarvitse puuttua asiaan.

Puheenjohtaja Barroson lausuntojen mukaisesti salkut pitäisi jakaa pitäen kiinni tasapainon kultaisesta periaatteesta. Komission pitäisi olla ratkaisevasti sosiaalisempi ja komission jäsenten pitäisi olla päteviä. Puheenjohtaja Barroson ei tarvitse nyt huolehtia uudelleenvalinnasta, joten hän voi keskittää ponnistuksensa kriisin nujertamiseen ja ohjelmansa sosiaalisiin näkökohtiin. Sitä varten on elintärkeää antaa taloudelliset ja sosiaaliset salkut komission jäsenille, jotka tulevat sosialistisesta poliittisesta perheestämme.

Jos komissio ei ole tasapainossa sukupuolten osalta, se on merkki siitä, että siinä ei ole todellista tasa-arvoa. On korkea aika tehdä miesten ja naisten tasa-arvoa koskevasta jatkuvasti täyttymättömästä ihanteesta

todellisuutta. Euroopan unionin korkeimpiin virkoihin on valittu miehiä (Euroopan parlamentin puhemies ja Euroopan komission puheenjohtaja). Se on valitettavasti naisten syrjinnän avointa edistämistä. On aika tehdä siihen muutos ja tehdä kaiken syrjinnän kieltävästä EU:n lainsäädännöstä viimeinkin todellisuutta. On naisten aika! On helppoa löytää sopivat ehdokkaat Euroopan unionin 250 miljoonan dynaamisen, rohkean ja voimakkaan naispuolisen kansalaisen joukosta, ja tämä sisältää naispuoliset ehdokkaat Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja yhteisen ulkopoliittikan korkean edustajan virkoihin.

16. EU:n ja Venäjän huippukokous 18. marraskuuta 2009 Tukholmassa (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Tukholmassa 18. järjestettävästä EU:n ja Venäjän huippukokouksesta.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, kuten juuri sanoitte, EU:n ja Venäjän välinen huippukokous järjestetään Tukholmassa 18. marraskuuta. Se on EU:lle oiva tilaisuus arvioida meidän ja Venäjän välisiä suhteita. Tiedän, että monet jäsenet täällä parlamentissa seuraavat hyvin tiiviisti kehitystä Venäjällä. Haluaisin siksi esitellä tärkeimmät kysymykset, joista aiomme keskustella huippukokouksen aikana, ja olen varma, että komission jäsen haluaa lisätä siihen enemmän yksityiskohtia komission vastuualueeseen liittyvistä aloista.

Yleisesti ottaen haluamme selkeästi käyttää huippukokousta EU:n ja Venäjän välisen strategisen kumppanuuden kehittämiseen. Meillä on kaikilla aloilla paljon voitettavaa yhteistyöstä Venäjän kanssa. Tarvitsemme Venäjää, jos aiomme vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin tehokkaasti. Meidän on kuitenkin myös tehtävä Venäjälle selväksi, että kumppanuutemme pitää perustua yhteisen sitoumuksen ja yhteisten arvojen kunnioittamiseen. Se tarkoittaa ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion kunnioittamista. Huippukokous antaa meille tilaisuuden painostaa Venäjää täyttämään sopimusvelvoitteensa näillä ja muillakin aloilla.

Yksi tärkeimmistä kysymyksistä on ilmastonmuutos. Neuvosto korostaa, että EU:n ja Venäjän välinen tiivis yhteistyö on tärkeää, jotta Kööpenhaminassa pystytään saavuttamaan tuloksia. Venäjän pitäisi luvata konkreettisia ja vertailukelpoisia vähennyksiä sen kasvihuonekaasupäästöihin G8-maiden L'Aquilassa sopiman kahden asteen tavoitetta vastaavasti.

Energiakysymys liittyy tähän – siinä on kyse energiatehokkuudesta ja energiavarmuudesta. Koska Venäjä on EU:n tärkein kumppani energia-alalla, huippukokous antaa meille tilaisuuden korostaa, että EU:n ja Venäjän välisiin energia-alan suhteisiin on palautettava luottamus ja avoimuus. Ilmaisemme myös pettymyksemme siitä, että Venäjä vetäytyi äskettäin energiaperuskirjaa koskevasta sopimuksesta.

Toivomme, että huippukokouksessa laaditaan ja hyväksytään vahvempi varhaisvaroitusmekanismi. Siihen pitäisi kuulua Venäjän muista asiaankuuluvista kolmansista maista erillään antamat selkeät takeet siitä, että kaasun siirtoa tai vientiä EU:hun ei vähennetä tai pysäytetä mahdollisten tulevien energiakiistojen takia.

Keskustelemme tietenkin talous- ja rahoituskriisistä. Neuvosto haluaisi saada huippukokouksessa aikaan sopimuksen siitä, että tarvitaan jatkuvia ja koordinoituja ponnistuksia vastauksena kriisiin, ja se vahvistaa, että vaadimme talouksiemme olevan avoimia ja että protektionistisia toimenpiteitä on vältettävä. Huippukokous antaa meille myös mahdollisuuden arvioida neljään yhteiseen alueeseen liittyvässä työssämme saavutettua edistystä. Käytämme tilaisuutta hyväksemme korostaaksemme edistymisen merkitystä alueilla, joilla sitä tarvitaan tai joilla on ilmennyt ongelmia.

Venäjän kannan muutos Maailman kauppajärjestön osalta on saanut aikaan uuden tilanteen, jota olemme juuri analysoimassa. Viiveet Venäjän liittymisessä WTO:hon vaikuttavat kahdenvälisiin suhteisiimme, myös neuvotteluihin EU:n ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta. Vahvistamme tukemme Venäjän liittymiselle WTO:hon, ja tämä on tärkeää Venäjän yhdentymiselle maailmantalouteen.

Sillä välin meidän on työskenneltävä jäljellä olevien kauppa- ja talousongelmiemme parissa, ja niitä ovat esimerkiksi Siperian ylilentomaksut, rajatoimenpiteet, jotka haittaavat hyötyajoneuvojen tuontia Venäjälle, syrjivät tieverot, suunnitelmat rajoittaa konttien tuontia teitse, puun vientitullit ja Venäjän äskettäin käyttöönotettavat protektionistiset toimet.

Olen hyvin tietoinen suuresta huolesta, jota Euroopan parlamentti tuntee Venäjän ihmisoikeustilanteesta. Tästä voidaan nähdä todisteita erityisesti päätöksessänne myöntää tämän vuoden Saharov-palkinto ihmisoikeuksien puolustajille Venäjällä. Puheenjohtajavaltio Ruotsi jakaa huolenne, ja takaamme, että ihmisoikeusasiat ovat näkyvällä sijalla huippukokouksen keskusteluissa. Pidämme tietysti myönteisenä

presidentti Medvedevin lausuntoa ihmisoikeuksista, demokratiasta ja oikeusvaltiosta, mutta konkreettisten toimenpiteiden on seurattava sitä. Ihmisoikeustilanne Venäjällä on järkyttävä. Korostamme erityisesti viimeaikaisimpia tapahtumia Pohjois-Kaukasiassa, joka on ollut näyttämönä väkivallalle ihmisoikeuksien puolustajia, rikostentorjuntahenkilöstöä, viranomaisten edustajia ja koko väestöä kohtaan. On erityisen huolestuttavaa, että ihmisoikeuksien puolustajia ja toimittajia on tapettu, ei pelkästään Pohjois-Kaukasiassa vaan myös koko Venäjällä. Siksi toistamme Venäjälle vetoomuksemme, että se tekisi kaikkensa taatakseen, että ihmisoikeuksien puolustajat voivat tehdä työnsä ilman, että heidän pitää elää väkivallan, häirinnän tai uhkausten pelossa.

Ulkopolitiikan ja turvallisuuden osalta korostamme, että on tärkeää ylläpitää ja parantaa vuoropuhelua, joka koskee sitä, että olemme aivan toistemme naapureita. Meidän on tehtävä sen osalta yhteistyötä Venäjän kanssa, jos aiomme edistyä rauhanomaisen ratkaisun aikaansaamisessa pitkiin ja ratkaisemattomiin ristiriitoihin. Emme tietenkään poikkea perusperiaatteistamme.

Otamme esiin Georgiaa koskevaa kysymyksen ja toistamme, että Venäjän on kunnioitettava täysimääräisesti sille 12. elokuuta laaditulla kuuden kohdan ohjelmalla määrättyjä sitoumuksia ja siten 8. syyskuuta 2008 tehtyä sopimusta. Meidän on myös saatava takaisin tarvittava luottamus Akhagorin, Ylä-Kodorin ja Perevin tarkastuspisteen osalta. Kehotamme myös Venäjää käyttämään vaikutusvaltaansa ja myöntämään EU:n tarkkailuoperaatiolle pääsyn Etelä-Ossetian ja Abhasian georgialaisille alueille operaation koko maan kattavan toimeksiannon mukaisesti. Huippukokous antaa meille myös tilaisuuden arvioida Geneven keskusteluissa saavutettua edistystä, ja tässä yhteydessä odotamme Venäjän jatkavan sitoutunutta toimintatapaansa.

Ymmärrämme, että meidän on tehtävä Venäjän kanssa yhteistyötä Transnistrian ja Vuoristo-Karabahin niin sanottujen pitkittyneiden selkkausten osalta. Korostamme, että on tärkeää sitoutua edelleen konfliktinratkaisumekanismeihin, joita ovat Minskin ryhmä ja 5+2-malli Transnistriassa.

Venäjän aktiivinen sitoutuminen Armenian ja Azerbaidžanin presidenttien Vuoristo-Karabahia koskevan vuoropuhelun edistämiseen on tietysti myönteistä. Huomautamme myös kuitenkin Venäjälle, että Minskin ryhmän ottaminen mukaan prosessien kaikkiin vaiheisiin on tärkeää. EU on valmis osallistumaan Minskin prosessiin ja tukemaan sitä muun muassa luottamusta edistävien toimenpiteiden avulla. Huippukokouksessa pitäisi ilmaista tuki Armenian ja Turkin välisten uusien pöytäkirjojen ratifioinnille ja täytäntöönpanolle. Muut tämän alueen asiat liittyvät euroatlanttiseen turvallisuuskumppanuuteen ja itäiseen kumppanuuteen.

Euroatlanttisen turvallisuuden osalta kehotamme Venäjää osallistumaan aktiivisesti Korfun prosessiin ennen kuin Ateenassa tehdään kauaskantoinen päätös. Huippukokouksessa Venäjältä pitäisi pyytää vahvistusta sille, että se tukee prosessin perusperiaatteita, toisin sanoen Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) asetusten täysimääräistä kunnioittamista ja niiden täytäntöönpanoa, sitä, että Etyj on tärkein neuvottelufoorumi Korfun prosessissa ja sitä, että kaikenkattavan turvallisuusstrategian kaikkia näkökohtia pitäisi käsitellä tasapainoisesti.

EU puolestaan on halukas tiedottamaan Venäjälle kaikista itäiseen kumppanuuteen liittyvistä tapahtumista ja vahvistamaan, että kolmansille maille voidaan tapauskohtaisesti antaa osallistumisoikeus Prahassa toukokuussa 2009 annetun yhteisen julistuksen mukaisesti. Huippukokouksen avulla voimme ottaa esille myös monia kansainvälisiä ja alueellisia kysymyksiä. Mielestäni on erittäin todennäköistä, että Iranin, Afganistanin/Pakistanin, Etelä-Kaukasian ja tietysti Lähi-idän kaltaisia aiheita otetaan esiin.

Arvoisa puhemies, arvoiset jäsenet, olen puhunut sangen kauan, mutta tiedän, että olette hyvin sitoutuneita tähän asiaan. Se on tärkeä huippukokous, jonka asialistalla on paljon kohtia, ja odotan näkemystenne ja ehdotustenne kuulemista tehdessämme viimeisiä valmisteluja kokousta varten.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, vain vuosi sitten tarkistimme EU:n ja Venäjän suhteita ja päätimme, että Euroopan unionin pitäisi – huolimatta siitä, että Georgian selkkauksen osalta Venäjän ja meidän välillä oli suuria eroja – jatkaa yhteistyötä tämän suuren naapurin kanssa, myös uutta sopimusta koskevien neuvottelujen osalta. Päätimme myös, että meidän pitäisi perustaa suhteemme omien intressiemme arviointiin. Ensi viikon Tukholman huippukokouksessa keskitytään siksi niihin alueisiin – kuten on aiemmin sanottu – joissa molemmilla on intressejä, esimerkiksi ilmastonmuutos ja energia ja maailmanlaajuinen talouskriisi.

Rahoituskriisi on iskenyt Venäjään ankarasti, ja se on juuri sellainen politiikanala, jolla Euroopan unionilla myös on selkeä intressi pyrkiä yhteiseen poliittiseen lähestymistapaan. G20-sitoumukset olivat merkittävä askel oikeaan suuntaan. Mielestäni on tärkeää, että kaikki kumppanit kannattavat niitä nyt. On myös

olennaista, että Venäjä ei anna periksi protektionismin houkutuksille. Suuntaus protektionistisiin käytäntöihin vahingoittaa jo EU:n yrityksiä.

Selvästikin katsomme, että paras etenemistapa on sääntöihin perustuva monenvälinen yhteistyö. Huippukokous on jälleen tilaisuus korostaa Venäjän WTO:hon liittymisen merkitystä. Venäjän aikomus saattaa neuvottelut päätökseen samaan aikaan kuin Valko-Venäjä ja Kazakstan, joiden kanssa se suunnittelee tulliliittoa, jättää edelleen monia kysymyksiä avoimiksi. Samalla toivomme saavamme huippukokouksessa paremman käsityksen Venäjän uudesta lähestymistavasta. Se on tärkeää, eikä vähiten komission järjestämissä ja meneillään olevissa neuvotteluissa sopimuksesta, jonka on sisällettävä selkeät, oikeudellisesti sitovat säännökset kaupasta ja investoimisesta sekä energiasta.

Huippukokouksessa pitäisi myös saada lopullinen selkeys ehdoista, jotka koskevat kahdenvälistä kauppaa 1. tammikuuta 2010 alkaen tulliliiton ulkoisia tulleja koskevan uuden yhteisen järjestelmän nojalla.

Siirrytään ilmastomuutoksen, ja sen osalta kollegani on jo sanonut, että huippukokouksessa pitäisi korostaa johtavia asemia, jotka Venäjä ja Euroopan unioni voivat yhdessä ottaa pyrittäessä saavuttamaan tuloksia Kööpenhaminan kokouksessa. Venäjällä on mahdollisuudet hyvin huomattavaan osuuteen, koska sillä on valtavat mahdollisuudet päästövähennyksiin energiatehokkuuden parantamisen avulla. Kehotamme siksi Venäjää sitoutumaan kunnianhimoisempiin kasvihuonekaasupäästöjä koskeviin vähennyksiin, jotka ovat vertailukelpoisia niiden tavoitteiden kanssa, jotka olemme itsellemme asettaneet EU:ssa.

Energiavarmuuden osalta jatketaan työtä paremman varhaisvaroitusmekanismin aikaansaamiseksi. Pidämme valitettavana, että Venäjä vetäytyi energiaperuskirjaa koskevasta sopimuksesta, mutta muistutamme, että kaikki sopimuksen periaatteet vahvistettiin Venäjän G8-puheenjohtajakauden aikana esimerkiksi Pietarin julistuksessa. Niiden pitäisi siksi muodostaa perusta energiavarmuutta koskevalle työllemme EU:n ja Venäjän välisen uuden sopimuksen nojalla. Vaikka meidän pitää olla valmiita keskustelemaan Venäjän toiveesta käydä kansainvälistä energiavarmuusrakennetta koskevaa laajempaa keskustelua, luulen kuitenkin, että me myös haluamme ennen kaikkea laatia kahdenvälisen energiasuhteemme pääkohdat.

Vaikka teemme yhdessä Venäjän kanssa hyvää työtä monien kansainvälisten suhteita koskevien näkökulmien osalta, meidän on edistytävä enemmän yhteisiä naapureitamme koskevassa yhteistyössämme. Siksi selitämme jatkossakin omaa näkemystämme, jonka mukaan itäisen kumppanuuden edistäminen poliittinen ja taloudellinen vakaus on loppujen lopuksi kaikkien osapuolten edun mukaista. Kannustamme edelleen Venäjää työskentelemään rakentavasti ratkaisemattomien kysymysten ja selkkausten ratkaisemiseksi, olivatpa ne sitten Transnistriassa tai Vuoristo-Karabaghissa, sekä myös Geneven prosessin kautta.

Presidentti Medvedevin ehdotus euroatlanttista turvallisuutta koskevasta laajemmasta keskustelusta on johtanut uuteen neuvotteluprosessiin Etyjin suojissa. Mielestäni nyt on tärkeää, että tämä keskustelu ei vie huomiotamme pois tämän päivän jäätynneiden konfliktien ratkaisemista koskevasta välittömästä tehtävästä. EU:n ja Venäjän strategisen kumppanuuden on – kuten aiemmin sanottiin – perustuttava yhteisille sitoumuksille ihmisoikeuksien ja demokratian alalla. Venäjä on tehnyt sitoumuksia Yhdistyneiden Kansakuntien, Etyjin ja Euroopan neuvoston jäsenenä, ja niistä on pidettävä kiinni.

Mielestäni on myös olennaista, että etenemme pidemmälle ja teemme yhteistyötä kaikkien eri asioiden osalta. Tiedämme, että Venäjän ja EU:n välinen suhde on monimutkainen, mutta se on täynnä tilaisuuksia ja siinä on myös valtavat mahdollisuudet. Jatkamme siksi periaatteellista toimintaamme, johon kuuluu kriittinen mutta myös rakentava yhteistyö naapurimme kanssa, ja luotamme siihen, että myös Venäjä tietää, että sille on edullista pitää kiinni todellisesta strategisesta kumppanuudesta kanssamme.

Michael Gahler, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, on hyvä, että EU:n ja Venäjän välillä järjestetään säännöllisesti huippukokous, koska keskusteltavaa on tietysti paljon. Kattavan asialistan tärkeimpiä aiheita ovat muun muassa suunniteltu yhteistyösopimus, energiatoimitusten varmistaminen, Venäjän liittyminen WTO:hon, ilmastomuutos, tilanne Kaukasiassa ja ennen kaikkea demokratiaan ja oikeusvaltion liittyvä tilanne Venäjällä.

Aseriisunta, aseiden valvonta ja mahdollinen ohjuskilpi ovat myös asialistalla. Meillä molemmilla on myös uhkia kansainvälisen terrorismin ja fundamentalismin muodossa. Iranin kaltainen maa on haaste sekä EU:lle että Venäjälle. Me molemmat kuulumme Lähi-idän kvartettiin ja velvollisuutemme on yhdessä Yhdysvaltojen kanssa pyrkiä löytämään ratkaisu tälle alueelle.

Toivomme, että EU:n ja Venäjän välinen viisumivapaa matkustus saadaan pian toimimaan. Olen varma, että ihmisten välinen esteetön yhteys on paras tapa antaa erityisesti nuorille venäläisille oikea kuva eurooppalaisten elämästä ja ajatuksista ja aikomuksista Venäjää kohti.

Edellytykset tämän asialistan selvittämiseksi ovat mielestäni yhteisymmärrys EU:n sisällä ja muualle maailmaan lähettämämme viestin selkeys. Vaikka onkin kulunut sanoa näin, meillä on liian usein jakoja omassa keskuudessamme tai olemme antaneet itsemme jakautua pikkuasioiden takia. Tässä suhteessa minkään EU:n hallituksen ei pitäisi uskoa, että se voi pitkällä aikavälillä neuvotella tasa-arvoisesti Venäjän kanssa paremmin yksin kuin mitä voimme saavuttaa EU:n yhteisen painoarvon avulla.

Arvojen yhteisönä meillä on yhteinen näkemys tilanteesta, joka koskee oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia Venäjällä, ja meidän pitäisi sanoa se. Valitettavasti meidän piti antaa Saharov-palkinto venäläiselle järjestölle. Kiitos puheenjohtajavaltiolle sen selkeydestä tämän suhteen.

Koska olemme samalla tavoin riippuvaisia energiatoimituksista, meidän on varmistettava, että sopimukset Venäjän, Ukrainan ja EU:n kolmenvälisessä suhteessa laaditaan siten, että niillä estetään kaasunpaineen lasku EU:n osissa joka talvi. Kaukasiassa meidän on yhdessä vaadittava rajoittamatonta pääsyä EU:n tarkkailijoille.

Aseriisunnan tai ohjuskilven osalta EU:n on tehtävä kantansa selväksi Venäjälle ja Yhdysvalloille. Jos saamme tämän kaiken aikaan, sitten Venäjä ottaa meidät vakavasti ja rinnakkaiselomme sujuu hyvin.

Adrian Severin, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Venäjää koskevat keskustelut jakavat meidät usein idealisteihin ja pragmaattikkoihin, uhmakkaisiin geostrategeihin ja sovittelijoihin, kylmän sodan veteraaneihin ja uusiin hyötyä tavoitteleviin opportunisteihin. Mielestäni on korkea aika luopua näistä ongelmallisista manikealaisuuksista ja ilmaista selkeästi halumme olla mukana rakentavassa ja tehokkaassa vuoropuhelussa Venäjän kanssa.

Minun mielestäni meidän pitäisi suhteissamme Venäjään aina osoittaa lujuutta strategisesta näkökulmasta ja joustavuutta taktisesta näkökulmasta. Meidän pitäisi aina puolustaa arvojamme ja etujamme, mutta meidän pitäisi myös osoittaa myötätuntoja ja kunnioitusta Venäjän pyrkimyksiä ja etuja kohtaan.

Vain tällä perustalla voimme kehittää uskoa ja keskinäistä luottamusta ja löytää molempien kannalta tehokkaat ja hyväksyttävät ratkaisut.

Konkreettisemmasta näkökulmasta, meidän on muutettava itäinen naapuruutemme kilpakaudesta yhteisen strategioiden ja yhteisten hankkeiden alueeksi. Mustanmeren alueen yhteinen strategia voisi kenties hitaasti täydentää vuorovaikutustamme ja antaa nykyiselle lähestymistavallemme enemmän sisältöä.

Näissä puitteissa meidän on käsiteltävä pitkittyneitä selkkauksia koskevaa kysymystä hyvin oikeudenmukaisesti ja avoimesti ja jätettävä syrjään kaikki kielletyt aiheet yrittäessämme löytää pragmaattisia ratkaisuja.

Meidän on myös autettava Venäjää saavuttamaan tavoitteensa siitä, ettei se jäisi loukkuun mahdollisena öljystä ja kaasusta riippuvaisena mahtina, ja samalla saavutettava oma riippumattomuutemme energian kannalta.

Meidän on pyrittävä johonkin mielikuvituksellisempaan, jotta saamme aikaan todellista yhteistyötä, teknologiaan liittyvää yhteistyötä ja hyödyntämiseen liittyvää yhteistyötä ja jotta avaamme markkinat energia-alalla.

Meidän on yhdessä Venäjän kanssa pyrittävä uuteen maailmanlaajuiseen turvallisuusjärjestelyyn tai -sopimukseen. Mielestäni presidentti Medvedevin aloitetta ei pitäisi tyrmätä suoralta kädeltä. Jotkut ajattelevat, että tämän aloitteen takana on suunnitelma, jota emme voi hyväksyä. Jotkut ajattelevat, että suunnitelmaa ei ole ja että sillä vain testataan reaktioitamme. Mitä tahansa sen takana on, nykyiset turvallisuusjärjestelymme ovat peräisin eri ajoilta ja meidän on päivitettävä ne. Meidän on katsottava, mitä voidaan edelleen soveltaa, ja meidän on lisättävä niihin jotakin uutta.

Viimeinen kohtani on se, että meidän on käytettävä hyödyksemme uusia transatlanttisia suhteita, jotta saamme ehkä aikaan Venäjän, Yhdysvaltojen ja EU:n kolmenvälisen vuoropuhelun. Meidän on myös mietittävä kyseistä kolmenvälistä lähestymistapaa, jotta voidaan ainakin olla varmoja, että Venäjä ja Yhdysvallat eivät tee sopimuksia ilman meitä.

Kristiina Ojuland, ALDE-ryhmän puolesta. – (ET) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, puhun Euroopan liberaalidemokraattien liiton puolesta ja haluaisin korostaa selkeästi, että hyvät naapuruuteen ja vastavuoroiseen etuun perustuvat suhteet Euroopan unionin ja Venäjän välillä ovat erittäin tärkeitä. Sellaiset suhteet kuitenkin edellyttävät hyvää tahtoa molemmilta puolilta, jotakin, johon presidentti Havel todellakin viittasi tänään iltapäivän puheessaan.

Hyvät kollegat, me kaikki tiedämme, että Venäjä on aina arvostanut suuresti vahvoja kumppaneita. Ja nykyiset valmistelut viikon kuluttua pidettävää huippukokousta varten todellakin osoittavat Euroopan unionin osalta, että jos haluamme, pystymme puhumaan yhdessä äänellä. Ja se on hyvin tärkeää – kuten laatimamme päätöslauselma todellakin osoittaa – ja kuunnellessani neuvostoa ja komission edustajia, minusta alkoikin tuntua oikein hyvältä tämän suhteen. Tarpeetonta sanoakaan, että myös Lissabonin sopimuksen ratifiointi luo tälle laajemman ja kattavamman perustan.

Katsokaamme tätä nyt kuitenkin Venäjän näkökulmasta. Venäjällä on itse asiassa ensi viikolla erittäin hyvä tilaisuus osoittaa vilpittömästi halua tehdä yhteistyötä kanssamme, sekä energiavarmuuden tai Euroopan unionin ja Venäjän välisen uuden puitesopimuksen valmistelun aloilla että esimerkiksi suuntaviivoissa, jotka koskevat Venäjän käytöstä ja aikomuksia WTO:ta lähentyessä. On totta, että tällä hetkellä asenteet ovat hieman kaksijakoisia: presidentti Medvedev ja pääministeri Putin ovat antaneet erilaisia viestejä. Toivon hyvin paljon, että ensi viikolla Euroopan unioni saa hieman selkeyttä siitä, minkälaisen kannan Venäjä omaksuu WTO:n osalta. Ja mielestäni Euroopan unionin on ehdottomasti tuettava Venäjää sen lähentyessä WTO:ta.

Tietysti yksi hyvin merkittävä asia, jossa Venäjä voi kuitenkin osoittaa halukkuutensa yhteistyöhön kanssamme, on yhteistyö ja sopimuksen aikaansaaminen ilmastomuutoksen alalla. Se on jotakin hyvin konkreettista ja se tapahtuu hyvin pian – joulukuussa Kööpenhaminan huippukokouksessa – ja se on todellakin asia, jossa meidän pitäisi pystyä punnitsemaan kaikkea ja miettimään, onko tämä Euroopan unionin ja Venäjän välinen yhteistyö mahdollista vai ei.

Hyvät kollegat, viime vuoden aikana on sanottu hyvin usein, että Euroopan unionin ja Venäjän suhteita pitäisi kehittää pragmaattisemmiksi, ja myös minä olen kuullut ihmisten kyseenalaistavan tämän seuraavan kohdan: heittääkö Euroopan unioni sen tähden syrjään ihmisoikeudet, perusarvot ja demokratian. Mielestäni meidän ei pitäisi missään nimessä tehdä sitä, koska jos me tekisimme niin, alentaissimme kokonaan oman arvomme sekä koko Euroopan unionin arvon. Ja ihmisoikeuksien ottaminen esiin ei tarkoita mitenkään Venäjän ahdistelemista, sen ajamista nurkkaan tai sille luennoimista; ihmisoikeuksien ottaminen esiin on ennen kaikkea Venäjällä asuvista ihmisistä huolehtimista, eli tavallisten kansalaisten suojelemista.

Ja ihmisoikeuksien alalla mustat pilvet ovat itse asiassa jälleen kerran saapumassa Moskovaan, koska – kuten eilen kuulitte – perustuslakituomioistuimien on keskustellut kuolemanrangaistuksen mahdollisesta palauttamisesta ensi vuodesta alkaen, ja liberaaleille tämä on ehdottomasti hyvin hankala aihe. Hyvät kollegat, en voi puhua tästä aiheesta täällä enempää, mutta selkkausten osalta on sanottava, että aiomme varmasti ottaa ne keskustelussa esiin, ja meidän pitäisi ehdottomasti keskustella niistä.

Werner Schulz, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tänä vuonna emme juhlisi ainoastaan muurin murtumisen ja rauhanomaisen vallankumouksen 20-vuotispäivää, vaan vuosi 1989 oli myös vuosi, jolloin kuoli Andrei Saharov, jolla oli huomattava osa itäblokin totalitaarisen järjestelmän kaatumisessa. Andrei Saharov jätti meille myös neuvon, jonka mukaan hänen maansa tarvitsee ymmärrystä ja painostusta – voimakasta painostusta. En kuitenkaan tänä päivänä kääntäisi sanaa *davlenie* painostukseksi, vaan pikemminkin voimakkaaksi tueksi, ja todellakin, voimakkaaksi tueksi kaikilla aloilla, joilla Venäjä liikkuu kohti nykyaikaistamista ja joilla alkaa näkyä merkkejä sosiaalisesta markkinataloudesta, demokratiasta ja oikeusvaltiosta.

Venäjän presidentti Medvedev ilmaisi äskettäin huolensa pysähtyneisyydestä ja ongelmista kotimaassaan ja pyysi tukea ponnisteluilleen uudistuksen aikaansaamiseksi. Sitä meidän pitäisi antaa, jos se on aito pyyntö. Se sisältää Venäjän osallistumisen WTO:n ja energiaperuskirjan kaltaisiin kansainvälisiin sääntelypuitteisiin. Siksi meidän ei pidä luoda tarpeettomia esteitä. Venäjän on myös tunnustettava, että se ei voi nujertaa tätä kriisiä yksin.

Kuten Václav Havel sanoi aiemmin tänään, kumppanuus kuitenkin edellyttää, että kerromme toisillemme koko totuuden. Siksi haluaisin sanoa tämän: kun vaaleja vääristellään, jopa käsite ohjatusta demokratiasta alkaa aiheuttaa kyynisyyttä, ja siksi vaalitarkkailu on erittäin tärkeää. Kun kriittisiä toimittajia murhataan, myös totuus kuolee. Emme edisty yhtään kaupan avulla tapahtuvaa muutosta koskevalla lähestymistavallamme. Sen sijaan meidän on perustettava suhteemme Venäjään arvojen lujalle perustalle.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ECR-ryhmä hyväksyy sen, että Venäjä on olennaisen tärkeä taloudellinen kumppani ja maailmanlaajuisen diplomatian raskassarjalainen, mutta

tämä asema tuo mukaan vastuuta. Ensimmäinen näistä vastuista on sen Ukrainan ja Georgian kaltaisten naapureiden alueellisen koskemattomuuden kunnioittaminen ja loukkaavan lähiulkomaa-käsitteen hylkääminen.

Venäjän on myös toteutettava konkreettisia toimenpiteitä suojellakseen ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota toimittajien ja ihmisoikeusaktivistien ratkaisemattomien murhien määrä huomioon ottaen. Memorial-ihmisoikeusjärjestölle myönnetty Saharav-palkinto osoittaa vain, miten vakavasti me tässä parlamentissa suhtaudumme tähän asiaan.

Venäjän on myös tehtävä yhteistyötä ydinaseiden leviämisen estämiseksi, erityisesti Iraniin, eikä se saa myydä Iranille S300-ohjusjärjestelmää solidaarisuuden osoittamiseksi lännelle tätä vaarallista hallintoa vastaan.

Lisääntyvä nostalgia Neuvostoliitosta ja Stalinista on myös hyvin huolestuttavaa.

Lopuksi, talven lähestyessä, Venäjän ei voida taas antaa käyttää Eurooppaan suuntautuvia kaasutoimituksia koskevaa tosiasiallista monopoliaan diplomaattisena aseena. EU:n sitoumus energialähteiden ja -toimitusten monipuolistamiseen ulkoista energiaturvallisuutta koskevan yhteisen politiikan nojalla vahvistaa varmasti asemiamme neuvottelupöydässä Venäjän kanssa.

Vladimír Remek, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (CS) Hyvät kollegat, en pysty uskomaan, että Euroopan parlamentin laatiman päätöslauselman ohjaamat EU:n edustajat onnistuisivat saamaan Tukholmassa tuloksia aikaan. Jos Venäjän valtuuskunnalla on vastaava suositus, huippukokous on tuomittu epäonnistumaan. Haluammeko neuvotteluja EU:n ja Venäjän välisen yhteistyön tukemiseksi? Tietysti haluamme. Venäjä kuvataan asiakirjoissa usein EU:n tärkeimmäksi kumppaniksi. Melkein kaikki kuitenkin ilmaistaan vaatimuksina ja ehtoina eikä ehdotuksina. Esimerkiksi vastuu Kööpenhaminan ilmastokokouksen onnistumisesta vieritetään Venäjälle. Se oli kuitenkin juuri Venäjä, joka pelasti Kioton pöytäkirjan, kun taas Yhdysvallat kieltäytyi ratifioimasta sitä. Vastaavasti Venäjää koskeviin epärealistisiin kantoihin kuuluu tiedotusvälineiden vapauden selvittämistä koskeva tehtävä. Tilanne ei todellakaan ole ihanteellinen. Vastaavasti, hyvät kollegat, päätimme edellisen täysistunnon aikana Italian osalta, että se on sisäinen asia. Italia sattuu olemaan unionin jäsenvaltio. Joten mitä toivomme saavuttavamme Venäjällä? Jos Venäjän halutaan olevan tärkeä kumppani, neuvotelkaamme sen kanssa siltä pohjalta.

Fiorello Provera, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestän tyhjää tätä päätöslauselmaesitystä koskevassa äänestyksessä, koska minusta se on hieman ristiriitainen. Päätöslauselmassa itse asiassa tunnustetaan, että Venäjän ja Euroopan välinen taloudellinen yhteistyö on parantunut suuresti kymmenen viime vuoden aikana. Siinä tunnustetaan, että Venäjä on parantanut suhteita energian, kaupan, viisumien vapauttamisen, laittoman maahanmuuton valvonnan, terrorismin torjunnan, ilmastomuutoksen ja ulkopoliittikan aloilla ja Iranin ydinaseiden kaltaisissa kysymyksissä ja Kaukasian ja Lähi-idän rauhanponnisteluissa.

Kun kehotamme tekemään kaikkia näitä asioita, arvostelemme samassa päätöslauselmassa ankarasti Venäjän sisäistä tilannetta. Yleisesti tuntuu, että Venäjää kohtaan tunnetaan vastenmielisyyttä eikä siihen luoteta, eikä se ole vakaa perusta yhteistyölle, johon kehotamme. Tämä ei tarkoita, että meidän pitäisi sulkea silmämme demokratia- ja ihmisoikeustilanteelta tuossa maassa, mutta mielestäni tällä hetkellä tarvitaan enemmän tukea ja luottamusta kuin arvostelua juuri siksi, että ihmisoikeustilanne Venäjällä paranis.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Vaikka aiheena on EU:n ja Venäjän suhteet, minun on myös mainittava tämän päivän juhlaistunto.

On todellakin 20 vuotta Berliinin muurin murtumisesta, joka lopetti Neuvostoliiton kommunistisen diktatuurin. Unkarilaiset olivat tämän diktatuurin suurimpien uhrien joukossa. Minun on mainittava kaksi täydentävää seikkaa. Ensinnäkin vallitseva tila pystyi jatkumaan vuosikymmeniä, koska myös länsivallat halusivat säilyttää tämän tilanteen toisen maailmansodan jälkeen. Toiseksi, Neuvostoliitto ei edes silloin ollut sama asia kuin Venäjän kansa, joka kärsi myös kommunistisesta diktatuurista. Venäjä on selkeästi erittäin tärkeä taloudellinen ja strateginen kumppanimme.

Euroopan unioni puhuu selkeästi ihmisoikeusloukkauksia vastaan. On todellakin aivan oikein tehdä niin. Onko sillä kuitenkaan moraalista oikeutta tehdä niin sen jälkeen, kun se hankki Václav Klausin allekirjoituksen Lissabonin sopimukseen sallimalla Benešin asetusten soveltamisen edelleen ja hyväksymällä siten, että sen seurauksena tiettyjä ihmisiä pidetään kollektiivisesti syyllisinä?

Puhuimme viime täysistunnossa Yhdysvaltojen ja EU:n huippukokouksesta. Keskustelun yleinen suunta oli tämä: mitä meidän on tehtävä, jotta meidät hyväksytään Yhdysvaltojen hyväksi kumppaniksi. Tunnelma,

jonka nyt aistin, on taas tämä: mitä ehtoja säädämme Venäjälle, jotta voimme hyväksyä sen luotettavana kumppanina? Mielestäni meidän pitäisi pyrkiä saamaan aikaan tasapainoisempi yhteistyö näiden molempien kumppaneiden kanssa, jos me pidämme niitä sellaisina.

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tuleva EU:n ja Venäjän huippukokous vahvistaa sen, miten merkittävänä Euroopan unioni pitää suhteitaan Venäjään. Tässä yhteydessä haluaisin kiinnittää huomionne kahteen kysymykseen, jotka ovat perustavanlaatuisia Venäjän ja Euroopan unionin etujen kannalta. Nämä kysymykset vaikuttavat noihin suhteisiin ja itse asiassa määrittävät ne.

Viittaan yhteistyöongelmiin energia- ja turvallisuusalalla. Jos Euroopan unioni ja Venäjä aikovat menestyä yhdessä, ja se on varmasti tavoitteemme, meidän on esitettävä näkemyksemme hyvin selkeästi. Venäläiset kumppanimme tekevät sen taitavasti, ilman epäselvyyttä, koska epäselvyys johtaa väärinymmärryksiin. On tärkeää, että Euroopan unioni rakentaa oman näkemyksensä juuri tällä tavalla.

Euroopan parlamentin suurimpien poliittisten ryhmien yhteisestä ja, todellakin, erittäin hyvästä päätöslauselmaesityksestä aikaansaama sopimus on askel, jota arvostan suuresti. Mielestäni se voisi kuitenkin olla vielä parempi, jos sisällyttäisimme kolmannen tarkistuksen, jossa korostetaan EU:n ja Venäjän yhteistyön merkitystä energia-alalla, mutta osoitetaan myös perusta, jolla kyseisen yhteistyön pitäisi toteutua. Se tarkoittaa, että erityisesti talous- ja rahoituskriisin aikana tämän yhteistyön pitäisi perustua taloudellisten kustannusten pitämiseen mahdollisimman pieninä, mutta myös siihen, että kaikki energiatoimituksia koskevat ehdot pitäisi esittää.

Viimeinen asia koskee turvallisuutta. Haluaisin sanoa muutaman sanan poliittisen ryhmäni, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ehdotuksesta siitä, että järjestettäisiin keskustelu Venäjän ja Valko-Venäjän sotaharjoituksista, joissa harjoitellaan Länsi-Euroopasta, Euroopan unioniin ja Natoon kuuluvien maiden alueelta tulevan mahdollisen uhan torjumista. Olin erittäin pahoillani, kun sain tietooni, että tälle keskustelulle ei ollut löydetty paikkaa työjärjestyksestä ja että siitä ei keskusteltaisi.

Knut Fleckenstein (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, edelliset puhujat ovat jo selkeästi korostaneet monia kohtia ja ongelmia, esimerkiksi ihmisoikeustilannetta. Meille on tärkeää, että nämä kohdat ovat selkeitä, koska vain siten voimme keskustella avoimesti ja rehellisesti. Jos Venäjällä tällä hetkellä keskustellaan jälleen kerran vakavasti kuolemanrangaistuksen käyttöönottamisesta Yhdysvaltojen mallin mukaisesti, emme voi olla ilmaisematta mielipidettämme siitä.

Haluaisin puhua lyhyesti kahdesta asiasta. Ensimmäinen asiani koskee Venäjän liittymistä WTO:hon, ja vilpitön pyyntöni, myös neuvostolle ja komissiolle, on, että sitä tuetaan mahdollisimman paljon. Venäjän on tietysti myös tehtävä osansa, mutta luotamme molemmat siihen, ja olisi hyväksi meille molemmille, jos tässä asiassa kehitys veisi myönteiseen suuntaan. Se, että Venäjä haluaa liittyä WTO:hon eikä vain muodostaa tulliliittoa Valko-Venäjän ja Kazakstanin kanssa, on askel oikeaan suuntaan.

Toinen asiani on vilpitön pyyntö siitä, ettemme lakkaisi kehittämästä yhteistyötämme tieteen ja tutkimuksen alalla ja kansalaisyhteiskunnan alalla. Tarvitsemme uutta vauhtia kulttuurivaihdossa ja nuorisovaihdossa, ei pelkästään yhteen suuntaan, kuten Michael Gahler sanoi, vaan molempiin suuntiin. Jokainen nuori ihminen, joka osallistuu tähän, alkaa ymmärtää toisia paremmin, ja hänestä tulee suhteidemme myönteisemmän kehityksen viestinviejä. Toivon, että puhumme enemmän näistä yhteisistä eduista ja että näihin näkökulmiin kiinnitetään myös enemmän huomiota.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, kolme asiaa aivan lyhyesti. Mielestäni Venäjän olisi oman etunsa vuoksi ymmärrettävä, että sen täytyy muuttua oikeusvaltioksi. On hyvin vaikea nähdä, että Venäjä voisi taloutena tai yhteiskuntana kehittyä ennen kuin sillä on riippumaton tuomioistuinlaitos. On mahdotonta kuvitella, että ulkomaiset yritykset voisivat tuntea olot turvallisiksi maassa sijoituksilleen, jos riippumaton tuomioistuinlaitos ei ole toteutunut.

Toiseksi, haluaisin korostaa sitä, että Venäjä on saatava sitoutumaan kansainvälisiin pelisääntöihin. Euroopan neuvostossa meillä on ongelmana se, että Venäjä ei ole vielä ratifioinut pöytäkirjaa numero 14, joka tehostaisi ihmisoikeustuomioistuimen toimintaa, ja haluamme myös Itämeren alueella, että Venäjä liittyy Espoon sopimukseen, joka koskee kansainvälisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia.

Kolmanneksi, arvoisa puhemies, ihmisoikeudet ovat tärkeitä sinänsä. Olin hyvin rohkaistunut rouva Malmströmin puheesta siitä, kuinka ihmisoikeusasiat halutaan nyt nostaa huippukokouksessa esiin. Viekkää ihmisoikeusdialogin tulokset sinne ja tehkää se myös hyvin julkisesti.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n ja Venäjän huippukokous järjestetään viikon päästä. Haluan puhua siitä päivänä, joka on erityisen merkittävä kotimaalleni, päivänä, jolloin Puola sai itsenäisyytensä takaisin. Ei pelkästään Puolan, vaan myös muiden alueen maiden itsenäisyyttä on aina uhannut neuvostoimperialismi ja sitten Venäjän imperialismi.

Nyt me tahdomme tuntea olomme viimeinkin turvalliseksi vapaiden kansakuntien Euroopan rakenteissa, ja juuri sen takia meidän on nähtävä, miten Venäjä yrittää rakentaa uudelleen imperiumiaan ja miten se ei ole ikinä hyväksynyt tuon imperiumin menetystä. Siksi Venäjä hyökkäsi Georgiaan. Siksi se tekee sen, mikä on käytännöllisesti katsoen Etelä-Ossetian ja Abhasian *Anschluss*, siksi se uhkaa Ukrainaa, siksi se puuttuu Puolan ja Tšekin tasavallan ohjuskilpeen ja siksi se käyttää energiavarojaan kiristämiseen. Siksi onkin sekä hieman symbolista että salakavalaa, että juuri ennen EU:n ja Venäjän huippukokousta maa, joka on tällä hetkellä Euroopan unionin puheenjohtajavaltio ja joka isännöi huippukokousta – Ruotsi – on perunut ympäristöä koskevan veto-oikeutensa Nord Stream -hankkeen osalta. Nord Stream ei ole taloudellisesti järkevä, ja sen ainoa tavoite on käytännössä perua energia-alan solidaarisuutta koskeva periaate, jonka piti olla yksi Lissabonin sopimuksen pääperiaatteista ja ihanteista.

Kotimaassani suosittu lauseen sanoin kehoitan EU:n vanhoja jäsenvaltioita: älkää menkö siihen suuntaan! Älkää tehkö Venäjän kanssa kauppia, jotka on poliittisesti suunnattu uusia jäsenvaltioita vastaan, koska se uhkaa romuttaa ajatuksen yhteisestä Euroopasta.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, Venäjällä lehdistönvapaus toteutuu vain nimellisesti, ei käytännössä. Kriittisiä toimittajia uhkaillaan, vainotaan ja murhataan. Venäjä on 153. sijalla maailman lehdistönvapausindeksillä mitattuna – toisin sanoen lehdistönvapaus Venäjällä on nyt huonommassa tilassa kuin Valko-Venäjällä, Sudanissa ja Zimbabwessa. Pitäisikö tästä todellakin palkita? Eikö se edes lopu siihen. Meidän on saatava kaasutoimituksia EU:n kansalaisille. Taas tänä vuonna näemme, miten Venäjä uhkaa keskeyttää kaasutoimitukset, ja on merkkejä siitä, että meidän on tulevaisuudessa valmistauduttava tähän mahdollisuuteen joka talvi. Voiko todellakin olla siis oikein, että palkitsemme Venäjän tästä?

Haluaisin ehdottaa neuvostolle ja komissiolle, että sen sijaan, että vain puhumme mukavia venäläisille, olisi asianmukaista puhua suoraan ja sanoa, että tätä ei sängen yksinkertaisesti voida hyväksyä. Mitä te itse asiassa aiotte tehdä Venäjän ja EU:n välisten suhteiden kielteisen kehityksen osalta? Vai aiotteko vain antaa asioiden olla ennallaan? Haluatteko todella palkita tämän kielteisen kehityksen?

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, täällä puhutaan loputtomasti kauniita sanoja ystävyydestä ja yhteistyöstä kaikkien maiden kanssa auringon alla Venäjää lukuun ottamatta. Kiina suorittaa joukkotuhontaa Tiibetissä. Turkki kieltää syyllistyneensä armenialaisten kansanmurhaan. Yhdysvallat hävittää Irakia ja täällä liehakoidaan Yhdysvaltoja. Mutta Venäjästä pidetään vain mahtipontisia ja tekopyhiä luentoja. Tämä uhakas Venäjän pelko ruokkii häpeällisesti Yhdysvaltojen sotaisan uuskonservatiiviryhmän uutta kylmä sota -kampanjaa.

Tietysti Venäjän ja sen naapureiden välillä on joitakin paikallisia eroja, mutta emmekö voi sopia, että ensi viikon huippukokousta pitäisi käyttää yrityksenä rakentaa siltoja ja yhteistyötä sivilisaatiomme itäisen ja läntisen puoliskon välille. Se on historiallisista ja kulttuurisista syistä huomattavasti käytännöllisempää ja turvallisempaa kuin yrittää luoda yhtenäisyyttä Turkin, Euroopan vanhan ja ikuisen vihollisen kanssa.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, suhteet Venäjään ovat erittäin tärkeitä: se on turvallisuusneuvoston pysyvä jäsen ja sotilasmahti; sen yhteistyö on välttämätöntä Iranin ydinasehaasteen, Lähi-idän kysymyksen, aseriisunnan, ilmastomuutoksen ja monien muiden asioiden ratkaisemiseksi.

Venäjä on lisäksi Euroopan naapurimaa, jonka kanssa monilla EU:n jäsenvaltioilla on huomattavat taloudelliset suhteet ja josta ne ovat energian osalta hyvin riippuvaisia. Se on maa, jonka kanssa meillä on kaksi säännöllistä vuotuista huippukokousta – jotka varmasti tarjoavat hyvän tilaisuuden suhteen tilan arviointiin.

Nyt neuvottelemme uudesta kumppanuussopimuksesta, joka lisäisi yhteistyötä niin kutsutulla neljällä yhteisellä alueella. Mielestäni tärkein näistä alueista on talous ja energia: tarvitsemme avoimuutta, selkeitä sääntöjä, takauksia investoinneille, ja ennen kaikkea Venäjän on liitettävä WTO:hon.

Ensi viikon huippukokouksen pitäisi siksi olla tilaisuus selventää Venäjän aikomuksia WTO:n suhteen ja taata, ettei se käynnistä sen kanssa yhteensopimattomia aloitteita. Viime vuosien kaasutoimituskriisin ei pitäisi myöskään antaa toistua, ja uuden sopimuksen on sisällettävä Euroopan energiaperuskirjan periaatteet, sehän on sopimus, josta, kuten on jo sanottu, Moskova on valitettavasti vetäytynyt.

Meidän on jatkettava työtä myös kolmella muulla alueella. Olen jo maininnut Venäjän merkityksen maailmanlaajuisena toimijana.

Hyvät kollegat, voimme tehdä monia asioita yhdessä Venäjän kanssa, mutta kuten on jo sanottu, suhteessa on yksi näkökulma, jota emme saa unohtaa, koska Venäjä on Euroopan maa ja naapuri. Se on se, että Venäjän on kunnioitettava ihmisoikeuksia ja velvoitteita, jotka sille niiden suhteen johtuvat sen jäsenyydestä Euroopan neuvostossa.

Yksi EU:n ulkopoliitiikan näkyvimmistä laiminlyönneistä on Venäjää koskevan yhteisen politiikan puute. Lissabonin sopimuksen välineillä on yksinkertaisempaa luoda tämä yhteinen politiikka, mutta myös meillä, jäsenvaltioilla, on oltava aitoa halua luoda kyseinen yhteinen politiikka eikä suosia edelleen joskus avoimesti eri suuntiin meneviä kahdenvälisiä kanavia Moskovaan.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, arvoisa puheenjohtaja Malmström, en voi aloittaa puhettani mainitsematta, että tänään vietimme tässä parlamentissa Berliinin muurin murtumisen 20-vuotispäivää.

Näytti jotenkin siltä, että erityisesti korostettiin sitä, mitä me kaikkien näiden vuosien aikana olemme saaneet aikaan, sitä, että Eurooppa on yhdentynyt 20 vuotta sitten tapahtuneiden muutosten ansiosta, ja että jotenkin yksi maa ei osallistunut, vaikka, jos olemme rehellisiä, se olisi voinut halutessaan pysäyttää nämä muutokset, siis Neuvostoliitto.

Sanon tämän siksi, että mielestäni näistä muutoksista tuli mahdollista juuri siksi, että länsi käynnisti yhteistyöpolitiikan Neuvostoliiton kanssa. Samastamatta Neuvostoliittoa ja tämän päivän Venäjää haluan sanoa, että se, mitä tänään kuulin komission jäseneltä Ferrero-Waldnerilta ja puheenjohtaja Malmströmiltä, on ilahduttavaa, koska sillä jatketaan tätä pragmaattista kumppanuutta Venäjän kanssa koskevaa politiikka ja korostetaan, että on asioita, joissa Euroopan unioni ei saavuttaa menestystä ilman Venäjän osallistumista.

Haluaisin tietysti korostaa, että olemme ehdottomasti huolissamme ihmisoikeustilanteesta ja muista asioista kuten siitä, että Amnesty Internationalin arvion mukaan tilanne on huononemassa: paikallisvaaleissa on ollut vilppiä ja kansalaisjärjestöjen toiminnassa on ongelmia. Venäjää koskevan lähestymistapamme on kuitenkin ehdottomasti oltava yhtenäinen.

Tähän johtopäätökseen meidän on päädyttävä viime vuosien perusteella. Haluan myös sanoa, että yksi asioista, joka puuttuu parlamenttimme ehdottamasta päätöslauselmasta, on itäinen kumppanuus. Haluaisin, että tähän itäistä kumppanuutta koskevaan asiaan kiinnitettäisiin erityistä huomiota tulevassa huippukokouksessa, koska se on ainoa tapa, jolla voimme taata uuden politiikkamme menestyksen.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Venäjä ansaitsee sen, että se otetaan vakavasti. Luulenpa, että jos kumppanimme Kremlissä olisivat kuunnelleet komission jäsenen puheenvuoroa, he olisivat olleet kovin hämmästyneitä hänen EU:n ja Venäjän suhteita koskevasta arviostaan.

Seuraavaa EU:n ja Venäjän huippukokousta koskevassa lähestymistavassamme ei ole rohkeutta ja vilpittömyyttä, joita tarvitaan niiden perustavanlaatuisten kysymysten käsittelyyn, jotka tällä hetkellä ovat EU:n ja Venäjän välissä. Jos EU ei ole vilpiton, jos, vasta muutama päivä sen jälkeen, kun Tšekin tasavalta ratifioi lopullisesti Lissabonin sopimuksen, energia-alan solidaarisuutta koskevilla sanoilla ei ole merkitystä ja pohjoisen kaasuputken rakentamisessa otetaan uusia askeleita, jos suhteissamme ei käsitellä vakavasti energiaperuskirjaa tai Sarkozyn suunnitelmaa tai äskettäisiä Venäjän sotilasoperaatioita Puolan itärajalla, emme saavuta mitään.

Haluaisin kuulla jotakin komission jäseneltä, ja olkaa hyvä ja vastatkaa meille vilpittömästi: mitä EU:n ja Venäjän välisten suhteiden osia pidätte omana saavutuksenne? Missä meillä on tilaisuus menestykseen tällä alalla? Ilman vilpittömyyttä emme saa mitään aikaan.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Georgian sota, kaasukiista ja Euroopan unionin kyvyttömyys sopia kohtuullisen yhtenäisestä linjasta Venäjän suhteen ovat jättäneet jälkensä.

Samalla Venäjä on epäilemättä tärkeä strateginen kumppani EU:lle, eikä vain energiatoimitusten osalta. Näemme pian, ovatko energiakriisien estämistä koskeva uusi pöytäkirja ja EU:n varhaisvaroitussjärjestelmä niiden kirjoittamiseen käytetyn paperin arvoisia – tai ainakin näemme sen uuden kaasukiistan ilmaantuessa. Tosiasia on, että riippuvuuttamme Venäjän kaasusta ei voida lopettaa helposti, eikä Nabucco-hankekaan juuri muuta tilannetta. Olisi naiivia uskoa, että Teheran ei voisi painostaa Eurooppaa.

Mielestäni Euroopan unionin on harjoitettava järkevää ja realistista politiikkaa Venäjää kohtaan. Sen on saatava aikaan tasapaino EU:n ja Venäjän etujen välillä ja myös osoitettava kunnioitusta Venäjän historiallisesti herkille kohdille geopolitiittisten asioiden osalta. Muuten saatamme pian joutua huolehtimaan kahdenvälisen jääkauden lisäksi Euroopassa kaasukiistan takia jäätyvistä kansalaisista.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (LT) Tuen Paweł Zalewskin kantaa, ollakseni tarkempi tarkistusta 1, koska siinä kiinnitetään vakavasti huomiota kahteen Euroopan unionin kannalta elintärkeään kysymykseen. Ensinnäkin, emme hyväksy tapaa, jolla kolmas maa on ylimielisesti välittämättä EU:sta ja torjuu sen yhdenvertaisena ja kunnioitettavana kumppanina ulkoista energiavarmuutta koskevissa Euroopan unionille merkittävissä asioissa. Toiseksi, emme hyväksy Euroopan vastaista jakolinjaa, jota kolmas maa on tietysti toteuttamassa Nord Stream -kaasuputkihankkeessa. Meidän on vastustettava eturyhmistä johtuvaa ja joskus korruptoitunutta Euroopan jakoa, eikä meidän pidä suvaita Venäjän ylimielisyyttä meitä, Euroopan parlamenttia, kohtaan. Emme saa antaa Gazpromin – Nord Streamin suurimman osakkeenomistajan – olla täysin välittämättä parlamenttimme päätöslauselmasta kaasuputken ympäristövaikutuksista.

Ongelma ei ole vain Itämeren traaginen ekologinen tila vaan myös toimielimemme moraalinen tila. Kun äänestimme täällä viime vuonna, vaadimme, että on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, joka on riippumaton ja jota ei voi ostaa etukäteen, ja että Itämeren rantavaltioille annetaan takeet katastrofin varalta. Gazprom ei edes vaivautunut vastaamaan Euroopan unionille. Se oli kuin märkä rätti vasten parlamentin kasvoja, emmekä voi vastata sanomalla kiltisti "Yes, sir, great pleasure". Meidän on käyttydyttävä arvokkaasti ja kunnioittavasti manipuloimatta tai estämättä Euroopan parlamentin jäsenten nyt käynnistämiä erityiskeskusteluja Itämeren elämää koskevista ongelmista. Jos me pelon takia suostumme siihen, että Itämeri murhataan ja että rakennetaan uusi Moskovasta Berliiniin ulottuva meriraja putkea suojelevine Venäjän laivastoineen, hautaamme oman vapaan tulevaisuutemme. Todellakin, jutustellessamme energiasta myymme oman tulevaisuutemme.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, meidän on todellakin otettava Venäjä vakavasti, kuten Paweł Robert Kowal sanoi, erityisesti Lissabonin sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, minkä osalta on mielenkiintoista, että presidentti, joka kauan kieltäytyi allekirjoittamasta sopimusta, eli Václav Klaus, on omaksunut erityisen kriittikittömän kannan Venäjää kohtaan. Venäjän vakavasti ottaminen tarkoittaa järkevän suhteen ja pragmaattisen taloudellisen suhteen luomista Venäjään, mutta se ei tarkoita, etteikö meidän pitäisi suhtautua kriittisesti Venäjän poliittiseen kehitykseen erityisesti ihmisoikeusasioiden osalta.

Oli hyvin valitettavaa, mitä edellisten vaalien aikana tapahtui; että asiat eivät selkeästi olleet niin kuin niiden olisi pitänyt olla. Olemme tietysti erityisen huolissamme ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuneista hyökkäyksistä. En halua osoittaa näistä hyökkäyksistä syyttävällä sormella Venäjän hallitusta. Mutta haluan, ja sitä me vaadimme tässä päätöslauselmassa, joka on hyvin tasapainoinen, että Venäjä ottaa näiden ihmisoikeuksien puolustajien suojelun vakavasti. Tällä hetkellä niin ei tapahdu, ei ainakaan tarpeeksi. Tässä suhteessa meidän pitäisi keskittyä enemmän presidentti Medvedeviin kuin pääministeri Putiniin. Erot eivät saata olla kovin suuria, mutta jos jompikumpi on omaksunut kohtuullisen valistuneen ja myönteisen kannan, se on varmasti presidentti Medvedev, ja meidän pitäisi vahvistaa ja tukea häntä siinä.

Energiakysymyksen osalta: myös sen osalta meidän on kehitettävä hyvin tyyni, järkevä suhde. Minulla ei ole mitään Nord Streamia vastaan tai South Streamia vastaan, mutta en halua, että kaasutoimituksemme ovat riippuvaisia kenestäkään, mistään maasta. Siksi kannatan hyvin lujasti Nabucco-putkea. Moninaisuus, monipuolistaminen – se on olennainen tekijä kaasuntoimitusyhteydessä, tuleepa kaasu sitten eri putken, kuten Nabuccon kautta tai nesteytetyn maakaasun satamien kautta. Se ei johdu siitä, että kyseinen maa on Venäjä, vaan siitä, että EU:n ei pitäisi olla riippuvainen kenestäkään.

Jos nyt otamme Ukrainan mukaan valikoimaan, haluaisin, että Ukrainan poliitikot hyväksyvät vastuunsa täysimääräisesti ja tekevät investoinnit, joista on sovittu EU:n kanssa. Tiedän, että Venäjä käyttää usein tilannetta hyväkseen, mutta jos Ukraina pitää lupauksensa, sitten Venäjä ei pysty käyttämään tilannetta hyväkseen, koska kyseiset investoinnit on tehtävä Ukrainassa.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Haluan onnitella päätöslauselman laatijoita eri poliittisten ryhmien näkökulmien yhtenäistamisestä. Tukholman huippukokous tarjoaa hyvän tilaisuuden osoittaa jäsenvaltioillemme, että voimme olla yhtenäisiä. Vaikka puhumme 23 kieltä, voimme ilmaista itseämme yhdellä äänellä puolustaessamme taloutta, politiikkaan tai energiaan liittyviä etujamme.

Euroopan unionin on kiinnitettävä erityistä huomiota energiavarmuuteen sekä takaamalla jatkuvat toimitukset Venäjältä että kehittämällä vaihtoehtoisia hankkeita, kuten Nabucco ja Constanța ja Triesten välinen yleiseurooppalainen öljyputki.

Meille romanialaisille energiavarmuus merkitsee Mustanmeren alueen turvallisuutta. Kyseisen alueen ratkaisemattomat selkkaukset voivat vaikuttaa EU:n energiapolitiikkaan.

Samalla meidän on vaihdettava vaikutuspiireihin perustuva ajatusmallimme luottamuspiireihin perustuvaan ajatusmalliin. Venäjän on tehtävä yhteistyötä Euroopan unionin kanssa tällä erittäin kiinnostavalla alueella. Tiettyjen Euroopan unionin kehityksen kannalta elintärkeiden hankkeiden edistyminen riippuu myös energiavarmuudesta.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, EU:n ja Venäjän välisen uuden kumppanuuden ja yhteistyön luominen on erittäin tarpeen. Sitä rajoittaa kuitenkin tällä hetkellä monien EU:n jäsenvaltioiden ja Venäjän välinen historiallinen kiista. Euroopan unionin ja Venäjän suhteita ei voida pitää näiden historiallisten keskustelujen panttivankina.

Olemme keskinäisesti riippuvaisia energia-alalla, kuten myös Hannes Swoboda mainitsi. Energia-alalla Euroopan unionin ja Venäjän kannalta merkittävää kehitystä olisi sopimuksen aikaansaaminen energiaperuskirjasta vetäytymisen jälkeen. Energiaa koskevan kuumen linjan perustaminen olisi myös tärkeää, jotta Keski-Euroopan jäsenvaltioiden ei tarvitsisi kärsiä Venäjän ja Ukrainan välisten kiistojen sivutuotteesta.

Lopuksi, meillä on täysi oikeus tuomita oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien loukkaukset Venäjällä. Huomiota on myös kiinnitettävä niihin oikeuksien rikkomiseen, kuten kansalaisuuden epäämiseen 400 000:lta Latviassa asuvalta venäläiseltä, jotka osoittavat, että Euroopan unionilla on vielä paljon tehtävää omalla takapihallaan.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Tuen puheenjohtaja Malmströmin ja komission jäsenen Ferrero-Waldnerin omaksumaa lähestymistapaa. Mielestäni tällaisella asialistalla Venäjän ja Euroopan välinen vuoropuhelu osoittautuu edulliseksi molemmille osapuolille.

Meillä on ollut tänään juhlallinen päivä: olemme muistaneet Berliinin muurin murtumista. Emme kuitenkaan muistelleet sitä, että samaan aikaan Venäjällä murtui toinen merkittävä muuri ja että siirtymävaihe, joka on edelleen menossa, alkoi. Nyt Venäjä on parempi maa kuin se oli ennen Berliinin muurin murtumista, ja joskus meidän on muistutettava itseämme siitä. Joskus meidän pitäisi antaa Venäjälle, tärkeälle kumppanillemme, tunnustusta siitä, eikä vain antaa oman historiamme herättämien tunteiden viedä meitä mukanaan.

Tarvitsemme Venäjää maailmanlaajuisena kumppanina maailmanpolitiikassa ja kumppanina Euroopan unionin ja Venäjän välisissä suhteissa. Se ei kuitenkaan tarkoita, kuten muut jäsenet ovat vihjanneet, perusarvojemme hylkäämistä. Minulla ei ole aikaa sellaisille puheille.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin ennen kaikkea sanoa jotakin komission jäsenelle Ferrero-Waldnerille. Ette ehkä ollut läsnä tänä iltapäivänä presidentti Havelin puhuessa. Kristiina Ojulandin ja Martin Schulzin tavoin haluaisin viitata presidentti Havelin lausuntoon Euroopan unionin velvoitteesta levittää demokratiaa ja ihmisoikeuksien kunnioitusta.

Puheenjohtaja Malmström viittasi myös tähän, mistä kiitän häntä. Te puhuitte aivan kuin Euroopan unioni olisi valmistautumassa huippukokoukseen Sveitsin kanssa. Te puhuitte kaupasta, liiketoiminnasta, ilmastopaketesta, ja unohditte täysin merkittävät asiat, ne, jotka ovat ehkä merkittävimpiä Euroopan unionille. Toivon teidän, meidän ja ennen kaikkea Venäjän federaation kansalaisten puolesta, että EU esittää useammin puheenjohtaja Malmströmin tänään hahmotteleman kannan kuin sen, jonka te esitte.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin arvostelemme Venäjää ihmisoikeusrikkomuksista, meidän pitäisi käsitellä jopa Euroopan unionin sisällä tehtyjä vastaavia rikkomuksia: maat, joissa oppositiopuolueita vastaan hyökätään fyysisesti, kuten Unkari, tai maat, joissa niitä vastaan hyökkäävät hallitsevan puolueen aseelliset joukot, kuten jopa Yhdistynyt kuningaskunta, tai maat, jotka vangitsevat ihmisiä väkivallattoman toisinajattelun takia tai kieltävät poliittisia puolueita, kuten Belgia.

Meidän on luotava suhteemme Venäjään omien jäsenvaltioidemme etujen eikä tekopyhien tunteenpurkausten perusteella.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, paljon kiitoksia hyvin rakentavasta keskustelusta. Uskon, että useimmat meistä ovat samaa mieltä siitä, että Venäjä on EU:n strateginen kumppani ja että suhteemme kyseisen maan kanssa ovat tärkeitä. Sen on oltava kumppanuutta, joka perustuu toinen toisensa kunnioittamiseen, yhteisten sitoumustemme kunnioittamiseen ja myös niiden arvojen

kunnioittamiseen, joita Euroopan unioni puolustaa ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteen osalta.

Tässä suhteessa meidän on oltava erittäin selkeitä, ja luulen, että ne, jotka ovat arvostelleet minua, esimerkiksi Anna Rosbach, eivät luultavasti kuunnelleet avauspuheenpuheeni, koska sanoin hyvin selkeästi, että olemme huolissamme ihmisoikeuksiin liittyvästä kehityksestä Venäjällä. Venäjä on tärkeä naapuri. Meillä on tietenkin monia ratkaisemattomia kysymyksiä ja kukaan meistä ei ehkä usko, että ratkaisemme ne kaikki Tukholman huippukokouksessa. Se on kuitenkin arvokas tilaisuus tapaamiseen ja puhumiseen.

Meillä on yhteisiä asioita, joissa pystymme ehkä pääsemään hieman lähemmäs ratkaisua. On Lähi-idän ja Afganistanin kysymys, ja tällä hetkellä tietysti Kööpenhaminan ilmastokokous on hyvin asiaankuuluva. Sitten on rahoitus- ja talouskriisi ja sitä koskevat yhteiset sitoumuksemme, sekä energiaan liittyvät suhteemme, liittyminen WTO:hon ja ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvät eri asiat. Meidän on tehtävä yhteistyötä konfliktien ratkaisemiseksi yhteisellä alueellamme. Siinä on kyse niiden erityisten asioiden määrittämisestä, joissa molemmat osapuolet hyötyvät yhteistyöstä. Meidän on tehtävä se asianmukaisesti ja kunnioittavasti hylkäämättä arvojamme.

Toivon, että huippukokous auttaa meitä myös vahvistamaan strategista kumppanuuttamme ja raivaamaan tietä meidän väliselle rakentavalle yhteistyölle. Se olisi myönteinen asia. Olen lukenut päätöslauselman, johon monet teistä viittasivat ja josta ymmärtäkseni äänestätte huomenna. Mielestäni se on erittäin hyvä päätöslauselma ja mielestäni on myös erinomaista, että näistä asioista ollaan kokonaisuudessaan hyvin yksimielisiä komissiossa sekä neuvostossa ja Euroopan parlamentissa.

Kuten niin monet teistä ovat sanoneet, meidän on Venäjän kanssa puhuessamme puhuttava yhdellä äänellä. Jos olemme samaa mieltä ja jos käymme selkeää ja rakentavaa vuoropuhelua, se on hyväksi Venäjälle, se on hyväksi EU:lle ja se on hyväksi monelle merkitykselliselle asialle EU:ssa ja maailmassa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Venäjä on toisaalta strateginen kumppani, mutta se on myös naapuri, ja naapurina se on monimutkaisempi. Erityisesti taloudellisen epävarmuuden aikana katson kuitenkin, että on vielä tärkeämpää varmistaa, että EU:n ja Venäjän välinen suhde toimii mahdollisimman tehokkaasti, jotta sen avulla voidaan luoda varmuutta, vakautta ja vaurautta kansalaisillemme ja myös Venäjän kansalaisille. Meidän on siksi lisättävä ponnisteluja löytääksemme yhteisen perustan asioille, joissa näkemyksemme ovat erilaisia – esimerkiksi ihmisoikeuskysymykset tai yhteisiä naapurimaita koskevat kysymykset – mutta pidettävä myös ovi avoinna vuoropuhelulle ja keskustelulle, joissa kunnioitetaan erojamme mutta kunnioitetaan myös yhteisiä sitoumuksiamme. Se on, niin sanoakseni yleinen linja.

Nyt haluaisin sanoa muutaman erityisen asian. Venäjän liittyminen WTO:hon on meidän avaintavoitteemme ja se pysyy sellaisena. Niin sanoessani on kuitenkin aika ratkaista monia kysymyksiä, jotka ovat vielä jäljellä tässä kauppasuhteessa. Jotkin niistä, kuten Transnistrian ylilentomaksut, ovat olleet asialistallamme monia vuosia. Ne on aina mainittu niissä monissa huippukokouksissa, joissa minä olen ollut. Toiset, kuten ehdotettu asetus konttien tiekuljetuksen rajoittamisesta, ovat viimeaikaisempia, ja minä itse – kuten kaikki komission yksiköt – otan nämä asiat esiin aina Venäjän kanssa puhuessamme. Meillä oli todellakin juuri pysyvä kumppanuusneuvosto, mutta voisimme pitää sen uudelleen.

Toinen asia, jonka haluan mainita, on energia. Euroopan unioni ja Venäjä ovat, kuten sanoin, myös merkittäviä kumppaneita energia-alalla. Suhde on keskinäisesti riippuvainen, ja se antaa molemmille osapuolille vahvan motivaation järjestää energia-alan suhteet ennakoivasti ja konkreettisesti. Esteettömien ja jatkuvien energiatoimitusten takaaminen Euroopan unionille, ja siten hätätilanteiden ehkäisy ja ratkaiseminen, on siksi erittäin tärkeää. Sen pyrimme saamaan aikaan esimerkiksi varhaisvaroitusmekanismilla, jota työstimme ja jonka osalta on tärkeää, että teemme yhteistyötä Venäjän federaation energiaministeriön kanssa. Olemme keskustelleet tästä asiasta ja toivon todella, että voimme edistyä.

Ukrainan ja erityisesti kaasun siirron osalta me olemme komissiossa tehneet yhteistyötä Ukrainan viranomaisten kanssa, mutta myös kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, lainapaketista, joka koski sekä Venäjältä peräisin olevaa kaasuvälikäytöstä koskevia maksuvaikeuksia että Ukrainan kaasualan uudistamista ja ajanmukaistamista.

Sopimus saatiin aikaan heinäkuun lopussa, ja se tasoitti tietä kansainvälisten rahoituslaitosten antamalle rahoitustuelle, joka perustuu moniin ehtoihin vastaamiseen. Me toivomme, että se todella toimii, ja meidän on myös varmistettava, että energia-alan suhteella on hyvin selkeä ja avoin oikeusperusta. Siihen me pyrimme, erityisesti uudessa sopimuksessamme.

Ihmisoikeuksien osalta on sanottava, että minä todella puhuin ihmisoikeuksista. Olemme puhuneet ihmisoikeuksista aina, kun olemme olleet huippukokouksessa. Haluaisin sanoa muutaman sanan kuolemanrangaistuksesta, koska se ei tietenkään ole meistä hyväksyttävää arvojen yhteisömme mukaisesti. Kyllä, Venäjän perustuslakituomioistuimien keskustelee tällä hetkellä kysymyksestä, mutta meille on kerrottu, että olisi nähtävissä merkkejä siitä, että tuomioistuimien päätäisi, että Venäjää sitoo Euroopan ihmisoikeussopimuksen pöytäkirjan 6 allekirjoittaminen ja siten se ei mitä todennäköisimmin soveltaisi kuolemanrangaistusta. Toivokaamme, että se on todellakin totta.

Kuten aiemmin mainitsin, Venäjä itse on YK:n jäsenenä, Etyjin jäsenenä ja Euroopan neuvoston jäsenenä tehnyt hyvin merkittäviä ihmisoikeuksia koskevia sitoumuksia. Niistä puhutaan aina meidän EU:n ja Venäjän ihmisoikeuskuulemisissamme. Koska ne järjestettiin juuri Tukholmassa 5. marraskuuta, en mene yksityiskohtiin, mutta kaikki, joille on tiedotettu, tietävät siitä.

Viimeinen asiani on todellakin myönteinen: nuorisoyhteistyö tieteessä ja teknologiassa. Kyllä, kuten Knut Fleckenstein mainitsi, kannustavat vaihdot ja yhteistyö Euroopan unionista ja Venäjältä tulevien nuorten välillä on tärkeä huolemme, ja annamme ohjelmiamme käyttöön sitä varten. Ne ovat osoittautuneet hyödyllisiksi itse Euroopan unionissa, esimerkiksi Tempus ja Erasmus Mundus, ja se on myös tie, jonka tutkimista meidän pitäisi jatkaa.

Olemme näissä puitteissa jälleen käynnistämässä neuvotteluja Venäjän liittymisestä Euroopan yhteisön tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevaan puiteohjelmaan. Myös tällä alueella on valtavat taloudelliset mahdollisuudet.

Katson edelleen, että suhteemme ala on valtava. Keskusteltavaa on paljon, emmekä aina ole Venäjän kanssa täysin samaa mieltä, mutta voimme aina keskustella kaikista asioista, ja sen me teemme.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna, torstaina 12. marraskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Talven alkaessa Eurooppaa uhkaa kaasukriisi, joka on samanlainen kuin tämän vuoden alussa, kun riippuvuus venäläisestä kaasusta oli selvempää kuin koskaan. On todennäköistä, että myös tänä vuonna toistuu viime vuonna alkanut näytelmä, johon pääministeri Putin äskettäin kiinnitti huomiota ja joka jälleen johtuu väärinymmärryksestä Ukrainan kanssa. Näissä puitteissa Venäjän kaasun vaihtoehto, Nabucco-hanke, on ehdottoman välttämätön. Kaasutoimitukset Eurooppaan eivät voi olla riippuvaisia Venäjän ja Ukrainan välisistä selkkauksista. Kaikkien EU:n laitosten on tehtävä ehdottomasti Nabuccosta painopisteala, aivan kuten Eurooppa-neuvosto itse asiassa maaliskuussa päätti. EU:n on puhuttava yhdellä äänellä Nabucco-hankkeesta. Venäjän etujen mukaista on päästä käsiksi Kaspianmeren kaasuun, ja EU:n päättäväinen ja yhtenäinen rintama saisi Venäjän tulemaan samaan neuvottelupöytään. Emme joudu kilpailuun kahden hankkeen välillä. Kyseessä ei ole Nord Stream vastaan South Stream. Kyseessä on yhteinen etu vaihtoehtoisen kaasutoimituksen varmistamisessa. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä EU:n toimielinten on esitettävä Venäjälle ja Ukrainalle vahva vetoamus, että ne eivät antaisi geopolitiikkaan tai vaaleihin liittyvien etujen saneleman ylpeyden vaikuttaa EU:n väestön ja talouksien turvaan.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) EU:n ja Venäjän kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen uudelleen neuvottelu antaa molemmille osapuolille hyvän tilaisuuden tarkastella asioita, jotka selkeimmin määrittävät niiden suhteita. Muutaman viime vuoden tapahtumien vanavedessä ei ole mikään sattuma, että neuvottelujen asialistalla näkyy energiakaupan kasvava asema. Lehdistön mukaan emme voi mitenkään olla varmoja siitä, että tänä vuonna ei tule kaasukriisiä, josta on tulossa säännöllinen ja pysyvä tapahtuma. EU:n kaasutoimituksia koskeva direktiivi, jota ei ole vielä annettu, ei ole valitettavasti minkään arvoinen, jos EU:n jäsenvaltioissa jälleen kerran herätään siihen, että hanat on suljettu. Juuri siksi EU:n on pyrittävä tekemään energiaperuskirjan, jota Venäjä ei ole vielä ratifioinut, peruseriaatteista uuden yhteistyösopimuksen kiinteä osa. Tällä hetkellä sekä energian siirtoa että markkinoille pääsyä koskevat asiat ovat täynnä ristiriitaisuuksia. Todellakin, niin kauan kuin Venäjä on markkinoiden avoimuutta hyödyntäen edelleen mukana sijoittajan

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja

ominaisuudessa useimmissa EU:n jäsenvaltioissa, se sulkee johdonmukaisesti omat markkinansa länsimaisilta yrityksiltä. Energiaperuskirja voi ratkaista tämän ristiriidan. Markkinaperiaatteiden kirjaaminen voi olla hyvä perusta myös tulevia pitkän aikavälin kaasuntoimitussopimuksia koskevien neuvottelujen aikana. Jos niissä ei onnistuta luomaan avoimia suhteita, tulevaisuudessa on edelleen mahdollista saada jäsenvaltiot toisiaan vastaan, kun ne maksavat erilaista hintaa kaasuntoimituksesta.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämän päivän Venäjällä viranomaiset ahdistelevat kansalaisyhteiskuntaa. Järjestöjä, joiden ainoa tehtävä on auttaa suojelemaan peruskansalaisvapauksia ja ihmisoikeuksia, ajetaan ulos antamalla häätöilmoituksia, epäämällä hallinnolliset luvat ja, joissakin Venäjän osissa, murhaamalla niiden jäseniä.

Olemme vasta tällä viikolla lukeneet raportteja, joiden mukaan For Human Rights -keskus ja Moskovan Helsinki-ryhmä, joka on Venäjän vanhin ihmisoikeusjärjestö, aiotaan hätätä tiloistaan.

Kun me, Euroopan parlamentti, olemme antamassa tämän vuoden Saharov-palkinto Memorial-järjestölle, johon kuuluu myös yksi Moskovan Helsinki-ryhmän perustaja, Ljudmila Mihailovna Aleksejeva, meidän on korostettava, että tässä parlamentissa, tässä unionissa, on kyse paljosta muustakin kuin liiketoiminnasta ja kaasun mahdollisimman halvan saannin varmistamisesta. Me olemme arvojen yhteisö, ja arvoihin kuuluvat kansalaisvapaudet, demokratia, ihmisoikeudet ja ihmisarvo. Ensi viikolla EU:n johtajiemme on huippukokouksen aikana puhuttava putkia ja vapaakauppaa suuremmista asioista. Vielä ei ole aika antaa Venäjän kansalaisyhteiskunnan liekin sammua. Kiitos.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) On hyvin tärkeää, että meillä on Venäjän kanssa hyvät suhteet ja hyvä kumppanuus. Samalla ponnistellaan kuitenkin, jotta voitaisiin kehittää itäistä kumppanuutta, jonka tarkoituksena on vauhdittaa EU:n suhteita Valko-Venäjään, Ukrainaan, Moldovaan, Georgiaan, Azerbaidžaniin ja Armeniaan. Monista Euroopan unionin ja Puolan tekemistä yhteistyötä Venäjän federaation kanssa koskevista julkilausumista huolimatta olen huolestunut siitä, että syyskuussa tuhannet venäläiset sotilaat osallistuivat Valko-Venäjällä sotaharjoitukseen nimeltä "Länsi 2009". Tämän harjoituksen tavoite oli nujertaa kuvitelut Puolan etnisen vähemmistön kansannousu. Venäjän ja Valko-Venäjän yhteisten sotaharjoitusten järjestäminen sen oletuksen perusteella, että hyökkääjä on Euroopan unionin jäsenvaltio, on erittäin järkyttävää. Lisäksi minua hämmästyttää, että Euroopan komissio tai EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja eivät ole reagoineet tähän mitenkään. Toivon, että tämä asia otetaan esille tulevassa Euroopan unionin ja Venäjän huippukokouksessa, joka pidetään Tukholmassa 18. marraskuuta.

17. Palveludirektiivin soveltaminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

- Malcolm Harbourin, Andreas Schwabin, Evelyne Gebhardtin, Cristian Silviu Buşoin, Heide Rühlen, Adam Bielanin, Kyriacos Triantaphyllidesin ja Matteo Salvinin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä direktiivin 2006/123/EY täytäntöönpanosta (O-0107/2009 – B7-0216/2009) ja

- Malcolm Harbourin, Andreas Schwabin, Evelyne Gebhardtin, Cristian Silviu Buşoin, Heide Rühlen, Adam Bielanin, Kyriacos Triantaphyllidesin ja Matteo Salvinin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä direktiivin 2006/123/EY täytäntöönpanosta (O-0114/2009 – B7-0219/2009).

Malcolm Harbour, kysymyksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, minulle on etuoikeus voida pitää ensimmäinen puheenvuoroni parlamentissa sen jälkeen, kun minut valittiin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajaksi, ja esittää tämä kysymys valiokunnan kaikkien poliittisten ryhmien sekä koordinaattoreiden puolesta. Olen hyvin mielissäni siitä, että monet valiokunnan uudet jäsenet ovat tänä iltana täällä tukemassa minua ja osallistumassa keskusteluun.

En usko tämän parlamentin tarvitsevan muistutusta palveludirektiivin merkityksestä. Se päästää valloilleen sisämarkkinoiden voiman alalla, joka muodostaa 70 prosenttia EU:n taloudesta, ja sen luomia työpaikkoja ja sen dynaamista vaikutusta tarvitaan kipeästi nykyisellä pysähtyneisyyden hetkellä.

Se on hyvin laaja direktiivi. Siinä on monia uusia piirteitä. Se on monilla aloilla monimutkainen. Siihen on pitänyt kiinnittää paljon huomiota. Sen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä johdonmukaisesti ja täysimääräisesti on ehdottoman olennaista, jotta se toimisi tehokkaasti. Direktiivin syvimmissä ytimissä

on se, että jäsenvaltiot poistavat liiketoiminnan esteet ja erityisesti ne oman kansallisen lainsäädäntönsä toimenpiteet, joilla syrjitään palveluyrityksiä, jotka haluavat yrittää. Uskokaa minua, eri maissa on kirjaimellisesti satoja lainsäädäntöehdotuksia tai asetuksia, jotka on muutettava tämän ehdotuksen takia. Elleivät kaikki kollegat etene yhdessä sen tekemiseksi ja elleivät kaikki maat etene yhdessä tämän tekemiseksi, syrjintä jatkuu. Se on tehtävä yhtenäisesti. Muuten nuo esteet pysyvät.

Siksi haluan ennen kaikkea osoittaa kunnioitusta erityisesti komissiolle sen johtoasemasta tämän lainsäädännön täytäntöönpanoa ja osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevan koko prosessin hallitsemisessa ja koordinoimisessa jäsenvaltioiden keskuudessa. Haluan myös kiittää neuvostoa, ja todellakin, perättäisiä neuvostoja, koska tästä ehdotuksesta sovittiin jo vuonna 2006, jotka ovat johtaneet huippukokouksissa näkemäämme prosessia, jossa on kehoitettu tämän direktiivin johdonmukaiseen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Haluan sanoa erityisesti Cecilia Malmströmille, täällä tänään läsnä olevalle ministerille, miten vaikuttanut valiokunta oli Ruotsin tekemästä työstä vieraillessamme Ruotsissa syyskuussa tekemällämme matkalla. Mielestäni he ovat antaneet selkeästi esimerkin monille muille ihmisille, erityisesti siinä huolellisessa tavassa, jolla he varmistavat, että Ruotsin julkiset viranomaiset kaikilla tasoilla ymmärtävät EU:n lainsäädännön mukaiset velvoitteensa, jotta lupia voidaan antaa Euroopan unionin muista osista tuleville palveluyrityksille.

Tämän illan kysymyksessämme keskitytään erityisesti siihen, mitä me pidämme tärkeimpinä osina, jotka on saatava toimimaan mahdollisimman pian. Jäsenvaltioita on vaadittu toteuttamaan lainsäädäntönsä kartoitusprosessi etsiäkseen, kuten minä sanon, noita syrjiviä tekijöitä. Mutta sen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä 28. joulukuuta mennessä on vain alku esteiden poistamista koskevalle prosessille, koska kaikki maat aikovat esittää nyt luettelon ehdotuksista, jotka ovat syrjiviä muita maita kohtaan ja joita ne omasta mielestään voivat perustella yleisellä edulla. Keskinäinen arviointimenettely – joka on täysin uusi – edellyttää, että jäsenvaltioiden viranomaiset tarkastelevat toinen toistaan, toinen toisensa syrjiviä ehdotuksia. Se on olennainen osa, joka alkaa, ja me seuraamme sitä hyvin kiinnostuneina. Haluaisimme tänään kuulla, mitä komissio ehdottaa prosessin lähestymistavaksi. Haluaisimme kuulla neuvostolta, mitä tukea se antaa tälle. Haluaisimme myös vakuutuksen, että tätä prosessia ei toteuteta suljettujen ovien takana, koska kuluttajat ja yritykset ja muut eturyhmät haluavat tietää, miten prosessi etenee. Haluamme nähdä sen luettelon. Haluamme nähdä luettelon niistä asetuksista ja sisäisistä säännöistä, jotka jäsenvaltiot haluavat säilyttää.

Toinen on tieto ja pääsy menettelyihin sähköisen tekniikan avulla. Yritysten keskitettyjen asiointipisteiden perustaminen on mullistava ehdotus, jälleen, missä tahansa EU:n direktiivissä. Jäsenvaltioiden edellytetään niiden järjestelmien avulla antavan yrityksille tarvittavat tiedot ja pääsyn menettelyihin, jotta ne voivat harjoittaa kauppaa kyseisten järjestelmien avulla. On olennaista, että meillä on valmiina täydelliset ja kattavat järjestelmät.

Tätä kysymyksemme siis tänään koskee. Odotamme, että komission jäsen Ferrero-Waldner antaa – ehkäpä alalla, joka ei ole niin tuttu hänelle – meille kattavia vastauksia. Tiedämme, että välitätte meiltä kaikilta parhaat terveisemme Charlie McCreevylle.

Mielestäni on kuitenkin tärkeää ymmärtää valiokuntani näkökulma. Meille tämä on myös alku viisi seuraavaa vuotta kestäväälle prosessille, jossa valvotaan ja pidetään yllä poliittista etua ja painostetaan kaikkia jäsenvaltioita, jotta ne panevat tämän direktiivin täytäntöön. Minun on sanottava Cecilia Malmströmille, että oli lievästi sanottuna pettymys nähdä kilpailukykyneuvoston syyskuussa käsittelemässä kertomuksessa komission huomautus, jonka mukaan näyttää siltä, että joissakin jäsenvaltioissa poliittinen sitoumus täysimääräisestä ja oikea-aikaisesta täytäntöönpanosta ei valitettavasti ole muuttunut asianmukaiseksi toiminnaksi. Se ei riitä. Haluamme edut ja haluamme ne nyt.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Malcolm Harbouria ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa tämän tärkeän asian ottamisesta esiin. Aivan kuten Malcolm Harbour sanoi, palvelujen vapaa liikkuvuus on yksi sisämarkkinoiden kulmakivistä. Se on 60–70 prosenttia EU:n taloudesta ja työllisyydestä, ja sen osuus kasvaa. Sillä on erittäin tärkeä osa EU:n talouskasvussa, mutta kuten on myös pantu merkeille, palvelujen vapaa liikkuvuus ei ole toiminut niin hyvin kuin sen olisi pitänyt. Kaupan esteiden poistamisessa ja palvelukaupan edistämisessä on edelleen paljon tehtävää, ja siksi on erinomaista, että meillä on nyt palveludirektiivi, joka on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä joulukuun 28. päivään mennessä.

Komissio on viime kädessä vastuussa siitä, että jäsenvaltiot tekevät sen, mitä niiden kuuluu tehdä, ja olen varma, että komissio puhuu vielä tästä, mutta sanon kuitenkin muutaman sanan puheenjohtajavaltion puolesta valiokunnan minulle esittämän kysymyksen perusteella. Ensimmäiseksi haluaisin puhua

lainsäädännön kartoittamisesta ja siitä, miten se on edistänyt täytäntöönpanoa. Sen tarkoituksena on määritellä ja poistaa sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden esteet. Vaatimusten, jotka liittyvät niiden palvelujen tarjoamiseen, jotka jäsenvaltiot haluavat säilyttää, on vastattava syrjimättömyyttä, tarpeellisuutta ja suhteellisuutta koskevia vaatimuksia.

Se on valtava tehtävä, mutta kun se on tehty, palveluala hyötyy palveluja tarjoavien yritysten hallinnollisten rasitusten vähentämisestä. Komission tätä koskevan loppukertomuksen pitäisi olla valmis 28. joulukuuta.

Kansallisten asiointipisteiden tarkoituksena on koota tietoa palvelualan oikeuksista ja vaatimuksista palveluntarjoajia ja palvelun vastaanottajia varten. Niiden tarkoituksena on antaa palveluntarjoajille mahdollisuus käyttää lupapalvelua verkossa ja olla yhteydessä lupaviranomaiseen. Jäsenvaltioiden on tietysti hieman vaikeaa järjestää sitä. Se perustuu ajatukseen, että meillä on nykyaikaisempi järjestelmä, jossa sähköisen hallinnon osuus on suuri. Puheenjohtajavaltio Ruotsi järjestää ensi viikolla Malmössä ministerikokouksen juuri sähköisestä hallinnosta. Tässä kokouksessa jäsenvaltiot saavat tukea komissiolta, ja siellä järjestetään monia seminaareja, joiden avulla voimme oppia toinen toisiltamme, jotta käyttäjäystävällisyydestä voidaan tehdä ensisijainen tavoite.

Toinen tärkeä asia on verkkopalvelimissa käytettävä kieli ja mahdollisuus käyttää tätä välinettä muulla kuin jäsenvaltioiden omilla kielillä. Direktiivissä ei ole tästä vaatimusta, mutta toivottavasti useimmat jäsenvaltiot tarjoavat asiointipisteissä tietoa useilla kielillä. Se antaa palveluntarjoajille paremmat mahdollisuudet vertailla eri markkinoita ja saada kokonaisnäköyksen, jota ne tarvitsevat toimintojensa laajentamiseksi.

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta kysyy, pystyvätkö jäsenvaltiot panemaan tämän direktiivin täytäntöön ajoissa, ja toivon, että ne pystyvät. Komission on vastattava siihen, mutta itse asiassa kaikki jäsenvaltiot totesivat kilpailukykyneuvostossa, että ne olisivat valmiita ajallaan. Poliittinen tuki sille on, tietysti, erittäin tärkeää.

Mitkä ovat sitten suurimmat haasteet? Direktiivi on kokonaisuudessa tietenkin erittäin laaja, ja se edellyttää jäsenvaltioilta monia toimenpiteitä, ei vain lainsäädännön osalta, vaan myös erilaisia yhteistyötä helpottavia toimenpiteitä. Näillä rakenteilla, jotka saamme toivottavasti käyntiin, hallinnosta tehdään tehokkaampaa ja ajanmukaisempaa. Tämän toteuttaminen vie kuitenkin aikaa. Tämän valtavan alan lainsäädännön kartoittamista ja lainsäädäntöön liittyvien ratkaisujen löytämistä ei voida tehdä yhdessä yössä. Viranomaisten on saatava koulutusta uusiin tehtäviinsä, ja se edellyttää resursseja.

Joten vastaus kysymykseen, mitä suurimmat haasteet ovat, on tietysti keskitettyjen asiointipisteiden perustaminen ja niiden toimivuuden varmistaminen. Viimeiseksi, parlamentti kysyi, miten asianomaiset sidosryhmät on otettu mukaan. Se on tärkeä kysymys, koska on tietenkin perustavanlaatuinen osa prosessia saada eri sidosryhmät mukaan luomaan yhteisymmärrystä palveludirektiivistä, tiedottamaan eduista kansalaisille ja yrityksille mutta myös ottamaan selville niiden näkemyksiä ja tarpeita.

Tämä vuoropuhelu on ollut keskeinen osa. Monet asianomaiset sidosryhmät olivat jo mukana vertailuryhmissä neuvottelujakson aikana, ja monissa tapauksissa nämä verkostot ovat jatkaneet työtään. Monissa maissa on järjestetty laajoja yhteiskunnallisia kuulemisia täytäntöönpanoa koskevista ehdotuksista, jotta saadaan erilaista tietoa ja erilaisia näkemyksiä.

Lopuksi, arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamenttia mielenkiinnosta, jota se osoittaa palveludirektiivin täytäntöönpanoa koskevaa prosessia kohtaan. Koska Euroopan parlamentilla oli erittäin merkittävä asema sopimuksen aikaansaamisessa, on hyvä, että olette edelleen kiinnostuneita ja että tarkistatte ja varmistatte, että teemme jäsenvaltioissa sitä, mitä meidän pitää tehdä. Olemme samaa mieltä siitä, että on erityisen tärkeää, että direktiivi pannaan täytäntöön ripeästi ja asianmukaisesti, ja että erityisesti nyt talouskriisin aikana palveludirektiivi on merkittävä väline kriisistä selviämiseen ja että sen avulla voimme jälleen kerran keskittyä talouskasvuun ja toivottavasti luoda uusia työpaikkoja.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia tämän palveludirektiivin täytäntöönpanon tilaa koskevan ajankohtaisen suullisen kysymyksen esittämisestä, erityisesti kollegani Charlie McCreevyn puolesta.

Täytäntöönpanon määräaikaan on aikaa hieman alle kaksi kuukautta, ja nyt on oiva aika katsoa taaksepäin tähän mennessä tehtyyn työhön ja kartoittaa asioiden nykyistä tilaa.

Palveludirektiivi on yksi tärkeimmistä viime vuosina annetuista aloitteista. Sillä on suuret mahdollisuudet poistaa kaupan esteet sisämarkkinoilla ja nykyaikaistaa julkista hallintoamme, ja nykyisessä tilanteessa asianmukainen täytäntöönpano on vielä tärkeämpää. Tiedämme sen oikein hyvin, ja Euroopan parlamentti

ja erityisesti sen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta eivät ole pelkästään olleet avainasemassa direktiivin antamisen mahdollistamisessa, vaan komissio myös arvosti erityisesti jatkuvaa kiinnostustanne jäsenvaltioiden direktiivin täytäntöönpanon osalta tekemään työhön.

Omalta osaltamme, komissio on sitoutunut edistämään täytäntöönpanoprosessia. Se mainittiin jo. Olemme suhtautuneet vakavasti jäsenvaltioiden pyyntöihin teknisestä avusta ja olemme käynnistäneet ennennäkemättömiä ponnistuksia ja antaneet resursseja niiden työn tukemiseksi. Kolmen viime vuoden aikana järjestettiin yli 80 kahdenvälistä kokousta kaikkien jäsenvaltioiden kanssa ja asiantuntijaryhmät tapasivat Brysselissä yli 30 kertaa.

Mutta komissio ei voi toteuttaa täytäntöönpanoa kansallisella tasolla. Se on jäsenvaltioiden tehtävä, ja palveludirektiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on ollut niille haastavaa.

Se on ollut haastavaa, koska siihen kuuluu monien laaja-alaisen hankkeiden toteuttaminen, esimerkiksi keskitettyjen asiointipisteiden perustaminen ja palveluihin liittyvän lainsäädännön tarkistaminen ja yksinkertaistaminen. Se on ollut haastavaa myös siksi, että siihen kuuluu hallinnon kaikkien tasojen välinen tehokas koordinointi, olipa kyseessä sitten kansallinen, alueellinen tai paikallinen taso.

Joten miten asiat ovat tänään? Ja onnistuvatko jäsenvaltiot?

Vain hieman yli puolet jäsenvaltioista näyttää saavan palveludirektiivin täytäntöönpanon aikaan vuoden 2009 lopun määräaikaan mennessä tai vuoden 2010 alussa. Jotkin jäsenvaltiot saattavat myöhästyä. Se ei ole täysin tyydyttävää, erityisesti niille kansalaisille ja yrityksille, jotka haluavat käyttää oikeuksiaan sisämarkkinoilla. Vaikka tilanne ei ole epätavallinen muihin sisämarkkinoita koskeviin direktiiveihin verrattuna, se aiheuttaa jonkin verran huolta.

Mutta on myös otettava huomioon, että jäsenvaltioiden piti, ehkä enemmän kuin minkään muun direktiivin osalta, käsitellä valtavaa määrää vaikeita oikeudellisia ja käytännöllisiä kysymyksiä. Ja siksi tulosta, jonka toivomme saavuttavamme ensi vuoden alkuun mennessä, voidaan itse asiassa pitää sängen hyvänä.

Haluaisin nyt vastata kysymykseenne yksityiskohtaisemmin.

Melkein kaikki jäsenvaltiot ovat siis saattaneet päätökseen kansallisen lainsäädäntönsä kartoittamisen. Jotkin tekevät sitä edelleen. Sitä, missä määrin kartoitus on edistänyt direktiivin tehokasta täytäntöönpanoa, on tietysti hieman vaikeaa arvioida tässä vaiheessa. Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ei ole vielä kulunut umpeen, ja jäsenvaltiot eivät ole vielä toimittaneet lainsäädännöllisiä muutoksiaan komissiolle.

Mutta on selvää, että kunnianhimoinen ja perusteellinen kartoitusprosessi on olennaista kaikkien jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön "sisämarkkinaystävällisyyden" varmistamiseksi. Ja se on myös olennaista palvelualamme kilpailukyvyllä yleisesti.

Keskitettyjen asiointipisteiden osalta näyttää selvältä, että useimmissa jäsenvaltioissa on vuoden 2009 loppuun mennessä toiminnassa keskitettyjä asiointipisteitä koskevat käytännölliset perusratkaisut. Ne eivät, taaskaan, ole täysin täydellisiä, mutta niiden pitäisi muodostaa vakaa perusta. Jäsenvaltioiden pitäisi edelleen kehittää ja ajanmukaistaa keskitettyjä asiointipisteitä, joista pitäisi pitkällä aikavälillä kehittyä täysin valmiita sähköisen hallinnon keskuksia.

Komissio on näissä puitteissa samaa mieltä siitä, että on tärkeää tarjota täydentäviä tietoja ja menettelyjä keskitettyjen asiointipisteiden avulla, esimerkiksi työntekijöiden oikeuksien ja verotuksen osalta. Yritysten ja kuluttajien on tunnettava sovellettavat säännöt. Mutta kuten tiedätte, se ei ole direktiivin nojalla pakollista.

Odotamme, että kun keskitetyt asiointipisteet vahvistuvat ja kehittyvät, myös tällaista tietoa tarjotaan. Jotkin jäsenvaltiot itse asiassa jo suunnittelevat tekevänsä niin.

Direktiivin täytäntöönpano sosiaalipalvelujen alalla – siinä määrin kuin se kattaa ne – ei näytä aiheuttaneen erityisiä ongelmia. Direktiivissä itsessään on mekanismeja, joilla varmistetaan näiden palvelujen erityisluonteen ottaminen huomioon.

Lopuksi, mielestäni on selvää, että sidosryhmillä on ollut olennainen asema koko täytäntöönpanoprosessin aikana. Ne ovat seuranneet jäsenvaltioiden ponnistuksia tiiviisti, ja ne ovat olleet eri tavoin mukana täytäntöönpanossa, ja me takaamme, että sidosryhmiä kuullaan ensi vuonna, kun täytäntöönpanon tuloksia arvioidaan.

Meidän on siis löydettävä tapa, jolla varmistetaan, että tämä kuuleminen on suunnattu oikein ja että se on hyvin konkreettinen.

Lopuksi, monet jäsenvaltiot ovat lainsäädännöllisen prosessin aikana järjestäneet avoimia kuulemisia alustavasta täytäntöönpanolainsäädännöstä. Jotkin sidosryhmäjärjestöt ovat jopa järjestäneet jäsenilleen säännöllisiä kyselyjä täytäntöönpanon tilasta. Sanokaamme, että on tärkeää olla realistinen ja rehellinen prosessin tässä vaiheessa. Täytäntöönpanon alalla on vielä paljon tehtävää, ja aikataulusta jäljessä olevien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä ylimääräisiin ponnisteluihin.

Olen kuitenkin edelleen vakuuttunut siitä, että lasi on enemmän kuin puoliksi täysi. Mutta on parempi jatkaa sen täyttämistä ja tehdä se nopeasti.

Puhetta johti

varapuhemies **Pål SCHMITT**

Andreas Schwab, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, se, mitä juuri kuulumme komissiolta ja neuvostolta, on hieman masentavaa.

EU:lla on vastassaan kansainvälinen kilpailu, maailmanlaajuinen kilpailu, jossa myös eurooppalaisten palveluntarjoajien on löydettävä paikkansa ja menestytävä. Jos mietimme tämän direktiivin historiaa, joka sai alkunsa parlamentissa, ja siihen osallistui silloin huomattava määrä jäseniä, minun mielestäni on sängen masentavaa kuulla, että lasi on puoliksi täynnä, tai puoliksi tyhjä, kuten komission jäsen Ferrero-Waldner sanoi. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, parlamentilla ei ole ollut asemaa pelkästään menneisyydessä vaan se aikoo täyttää tehtävänsä myös tulevaisuudessa. Olemme siksi sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa päättäneet esittää tämän kysymyksen teille hyvissä ajoin ennen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle asetettua määräaika, jotta voimme tarkistaa, oletteko Euroopan unionin jäsenvaltioina ryhtyneet täyttämään velvoitteitanne, joita te itse alun perin ehdotitte, saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä tämän vuoden loppuun mennessä, ja pystyttekö saavuttamaan tämän tavoitteen. Ainakin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän puolesta oletan edelleen, että teette kaikkenne lupauksenne tulevina kuukausina.

Arvioimme direktiiviä ja sen täytäntöönpanoa EU:n kansalaisten, palveluntarjoajien ja työntekijöiden kannalta ja sillä perusteella tutkimme tarkasti, miten jäsenvaltiot käyttäytyvät toinen toisiaan kohtaan, sekä avoimuutta – kuten puheenjohtaja mainitsi – jolla direktiivin osista keskustellaan, ja miten tehokkaasti jäsenvaltioiden asetuksia kartoitetaan sen kannalta, miten ne sopivat sisämarkkinoille palveluntarjoajien kannalta. Sama koskee direktiivin soveltamisalaa. Myös tässä tarkastelemme tiiviisti, kuten olemme aiemminkin tehneet, miten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin saattaisi tulkita EU:n perustamissopimusta, jotta kansalaisten oikeuksille annettaisiin etusija ja että – kuten meidän nähdäksemme joskus neuvostossa tapahtuu – jäsenvaltioiden edut eivät aina olisi etusijalla.

Toiseksi, olemme hyvin tyytyväisiä kohtaan, jonka mainitsitte prosessin sähköisen hallinnan osalta, mutta tärkeintä meidän mielestämme on se, voivatko palveluntarjoajat loppujen lopuksi suorittaa kaikki menettelyn nojalla vaaditut tehtävät yksinkertaisesti ja tehokkaasti käyttämällä verkkoa ja pystyvätkö he todella löytämään näiden monien kotisivujen takaa ihmisiä, joille he voivat puhua asiasta ja jäsenvaltioiden vaatimuksista, vai rakennammeko tässä vain muureja ja esteitä.

Hyvät kollegat, puhemies pyytää minua olemaan nopea. Haluaisin esittää viimeisen asiani. Edellisessä keskustelussa parlamentti kehotti erityisesti, että sisämarkkinoiden tiedotusjärjestelmällä poistettaisiin kaikki kohtuulliset ongelmat, joita jäsenvaltioiden hallinnoilla voi olla direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja toivon siksi, arvoisa puheenjohtaja Malmström, että teette kaikkenne varmistaaksenne, että tämä direktiivi voi tulla voimaan tämän vuoden marraskuun 31. päivä.

Evelyne Gebhardt, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen, että voimme puhua tästä aiheesta tänään, koska se on niin tärkeä. Haluaisin tehdä yhden asian täysin selväksi: parlamenttina meillä ei ole ollut vain asemaa, vaan olemme varmistaneet, että tämän palveludirektiivin osalta saatiin aikaan hyvin myönteinen ja rakentava kompromissi. Tämä kompromissi perustuu erityisesti työoikeuksien ja sosiaalisten oikeuksien takaamiseen ja erityiseen huolehtimiseen yleistä taloudellista etua koskevista palveluista ja niiden poistamiseen. Se oli syy, miksi palveludirektiivi oli edes mahdollinen.

On kuitenkin muutamia asioita, joista en tässä suhteessa ole varma, ja esittämiimme kysymyksiin ei ole vastattu. Olisi esimerkiksi suuri pettymys, jos se, mitä eri lähteistä olemme kuulleet, osoittautuisi todeksi, nimittäin että jotkin jäsenvaltiot käyttävät palveludirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä

tuhotakseen tasapainon, jonka me lainsäätäjinä olemme luoneet, laiminlyömällä palveludirektiivillä säätämämme työntekijöiden oikeuksien täysimääräisen kunnioituksen. Se ei koske ainoastaan työskentelyolosuhteita, jotka kyseenalaistetaan, vaan monissa jäsenvaltioissa määritelmiä myös laaditaan uudelleen tai niistä tehdään rajoittavampia. On myös jäsenvaltioita, jotka eivät poista sosiaalipalveluja niiden palvelujen joukosta, joita tämä saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä koskee, perustellen sen heikosti.

Tässä suhteessa Euroopan komission käsikirjasta ei ollut paljon apua, koska siinä annetut suuntaviivat olivat osittain väärit ja siinä annettiin tulkinta, joka meidän mielestämme oli epäasianmukainen. Antamani esimerkit osoittavat, miten tärkeää on, että luomme oikeudelliset puitteet yleistä taloudellista etua koskeville palveluille, jotta sosiaalisia oikeuksia, kuten työoikeuksia, voidaan jälleen kerran kunnioittaa täysimääräisesti ja kattavasti. Mikään muu ei riitä.

Haluaisin myös kysyä jäsenvaltioilta, missä määrin ne ovat ottaneet sidosryhmiä, erityisesti ammattiliittoja ja sosiaalipalveluja, mukaan saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämän kysymyksen olemme esittäneet mutta emme ole saaneet vastausta, ja arvostaisin suuresti kunnollista vastausta tähän kysymykseen.

Jürgen Creutzmann, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, komission vastaus on tietysti masentava, kuten Andreas Schwab sanoi, mutta se on myös suuri pettymys. Meidän on saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ymmärrettävä, että jos sanotaan, että noin 50 prosenttia on aikataulussa, sitten meidän on oletettava, että toinen 50 prosenttia ei ole vielä läheskään saavuttamassa sitä.

Otetaan esimerkiksi kotimaani Saksa: liittotasavallan yksittäiset osavaltiot ovat nyt saattamassa tätä direktiiviä osaksi lainsäädäntöään. Rheinland-Pfalzissa, jossa minä asun, minulla oli 2. syyskuuta tilaisuus osallistua palveludirektiivin saattamista osaksi tämän osavaltion lainsäädäntöä koskevaan ensimmäiseen käsittelyyn. Kuten voitte kuvitella, saattamista osaksi osavaltion lainsäädäntöä on mahdotonta saada aikaan ajoissa, ja luulen, että muut osavaltiot ovat samanlaisessa tilanteessa.

Tärkein tekijä meille on tietenkin se, miten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä toteutetaan. Jos 13 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”lupamenettelyt ja -muodollisuudet eivät saa vaikeuttaa toiminnan aloittamista eivätkä tehdä palvelutoiminnasta mutkikkaampaa tai viivästyttää sitä aiheettomasti”, meidän on sitten huolehdittava selkeästi sen varmistamisesta, että niin ei käytännössä tapahdu. Ratkaiseva tekijä on esimerkiksi se, miten keskitetyt asiointipisteet varustetaan. Onko niissä kielivalmiuksia? Työskentelevätkö ne tarpeeksi tiivistä hallintojen kanssa, jotta ne voivat käsitellä niille esitettyjä huolia? Me epäilemme sitä suuresti. Valiokunnan pitäisi nyt itse asiassa kysyä, mitkä maat ovat jäljessä aikataulusta tämän osalta, mitkä kuuluvat tuohon 50 prosenttiin ja milloin niiden odotetaan saavan tämä aikaan. Sitten olisi parempi myöntää noille maille lykkäys tai jotakin vastaavaa.

Olen varma, että useimmissa maissa tätä direktiiviä ei saateta osaksi kansallista lainsäädäntöä 1. tammikuuta 2010 mennessä, vaikka mailla on ollut yli neljä vuotta aikaa tehdä se. Se on suurin ongelma, ja se on suuri pettymys.

Tadeusz Cymański, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin meneillään olevassa keskustelussa kysyä kriisin vaikutuksesta direktiivin täytäntöönpanoon EU:n jäsenvaltioissa.

Kotimaassani Puolassa on kriisistä ja saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevista vaikeuksista huolimatta ollut mahdollista laatia palvelulaki, joka perustuu laajaan vapauttamiseen yritysten rekisteröinnissä ja johtamisessa. Käsityön, kaupan, matkailun ja hotellien kaltaisilla aloilla rajoitukset ovat vain poikkeuksia. Teemme sen yhdenvertaisten mahdollisuuksien ja tervettä kilpailua koskevan periaatteen suojelun nimissä.

Vuoden 2006 kompromississa oletettiin, että tietyt alat jätettäisiin direktiivin sääntelyn ulkopuolelle. Haluaisin kysyä, miltä noiden päätösten arviointi nyt näyttää. Silloin oletettiin, että tulevaisuudessa tehtäisiin lisää lainsäädäntötyötä yleishyödyllisiä palveluja koskevasta kysymyksestä. Komission jäsenen käyttämään vertaukseen pitäytyen, seuraako jo puoliksi täynnä olevan lasin täyttämisen jälkeen toinen, ja mitä tapahtuu seuraavaksi?

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, vuonna 2006 saavutetussa kompromississa Euroopan parlamentin sosialistiryhmä perui vaatimukset siitä, että sosiaalialasioille annetaan etusija palveluja tarjoavien yritysten vapauden sijaan. Muuten, kuten Malcolm Harbour kirjoitti lehdistötiedotteessa, se ei olisi ollut kompromissi. Käsite ”alkuperämaaperiaate” on poistettu, mutta se on korvattu komission antamalla lainvalintaa koskevalla asetuksella, jossa todetaan selkeästi, että mikäli eri jäsenvaltioiden työmarkkinalait ovat ristiriidassa, sovelletaan yrityksen alkuperämaan lakia.

Direktiiviä olisi voitu tulkita siten, että EU ei puutu kansalliseen työläinsäädäntöön. Komissio laati kuitenkin nopeasti suuntaviivat, joissa todetaan, että palveluja tarjoavilla yrityksillä ei tarvitse olla pysyvää edustajaa maassa, jossa työ tehdään, ja siten ammattiliitoilla ei ole vastapuolta, jonka kanssa neuvotella. Asiaa Vaxholm koskevassa tuomiossa todettiin myös selkeästi, että Ruotsin työläinsäädäntö on alisteinen EY:n lainsäädännölle, mikä tarkoitti, että Ruotsin piti alentaa työläinsäädäntönsä normeja. Minä ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto emme näe muuta vaihtoehtoa työntekijöiden oikeuksien osalta kuin että perussopimuksessa annetaan selkeä oikeudellinen pöytäkirja, jossa ammattiliittojen oikeudet ovat vahvempia kuin markkinoiden vapaudet.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aivan ensiksi, palveludirektiivi merkitsee erään eurooppalaisen matkan päättä, matkan, jonka päämäärä on juuri sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen, jotta Euroopan unionin sisäistä kauppaa voidaan helpottaa ja jotta viranomaisien on siten mahdollista koordinoita ponnistelujaan paremmin ja ennen kaikkea jotta eri jäsenvaltioiden ja eri alojen välisten eri toimien kaupakustannuksista saadaan mahdollisimman pieniä.

Eri hallinnollisten menettelyjen sisältöjen yhtenäistäminen ja palveluntarjoajien toiminnan helpottaminen toisissa jäsenvaltioissa merkitsevät automaattisesti kasvun lisäämistä, ja siten niillä edistetään kasvua tällaisen poikkeuksellisen kriisin aikana. Euroopan parlamentin ja neuvoston 12. joulukuuta 2006 antama palveludirektiivi on olennainen osa Lissabonin strategiaa, jota on tarkistettu ajan mittaan ja mukautettu niihin eri tilanteisiin, joita EU on kohdannut yhdeksän viime vuoden aikana, ja sen päätavoitteen on ehdottomasti oltava EU:n talouden kehittäminen maailman kilpailukykyisimmäksi mutta myös tietoon perustuvaksi taloudeksi.

Taluskriisi, jossa nyt olemme ja jota Euroopan unioni käsittelee toimielinten tasolla sovittamalla taidokkaasti yhteen myös yksittäisissä jäsenvaltioissa toteutettuja eri toimia, edellyttää palveludirektiivin soveltamista asianmukaisemmin ja ripeämmin kuin oli tarpeen sitä annettaessa. Palveludirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskeva määräaika 28. joulukuuta 2009 ei siksi ole vain ilmoitus päivämäärästä, jolloin siirrytään tietysti eteenpäin tämän direktiivin ratifioinnista lainsäädäntöprosessiin, vaan se on sen lisäksi ja ennen kaikkea merkittävä askel kohti EU:ta, joka on koko ajan tietoisempi resursseistaan ja joka on erityisesti koko ajan pystyvämpi hyödyntämään paremmin noita resursseja.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, palveludirektiivin antamisen ja sitä koskevien kiihkeiden keskustelujen jälkeen direktiivi on jotenkin jäänyt unohtuiksi, mutta on tärkeää osoittaa, että olemme erityisen valppaita sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevassa olennaisessa vaiheessa.

Kyseenalaistan sosiaalipalvelujen jättämiseen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle liittyvien direktiivin 2 artiklan säännösten tulkinnan. Sellaiset ilmaisut kuin "avun tarpeessa olevien ihmisten tukeminen" tai "valtion valtuuttamat palveluntarjoajat" vaikuttavat rajoittavilta, kun niitä verrataan tietyissä jäsenvaltioissa käytettyyn määritelmään sosiaalipalveluista, ja olen huolissani siitä, että tarkoituksellisen tiukalla tulkinnalla voidaan oikeuttaa näiden palvelujen kokonaisten osien sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan.

Näiden palvelujen jättäminen ulkopuolelle on tekstin tärkein osa ja kansalaisille annettu takuu siitä, että Euroopan sosiaalista mallia suojellaan.

Toivon, että tietyt jäsenvaltiot, Ranska mukaan luettuna, eivät käytä hyväkseen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä vapauttaakseen sosiaalipalvelut sen valheellisen tekosyn nojalla, että ne noudattavat EU:n lainsäädäntöä. Tämä yleishyödyllisten palvelujen yhdistämistä koskevat ongelmat osoittavat, että tarvitaan sellaista EU:n lainsäädäntöä, jolla käsitellään erityisesti niitä ja jossa ei juututa yksipuoliseen määrittelyyn osana kaupallisia palveluja koskevaa direktiiviä.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, palveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin asianmukainen täytäntöönpano on tärkeää sekä kyseisillä markkinoilla toimiville eurooppalaisille yrittäjille että kuluttajille. Palveludirektiivi on hyvä esimerkki. Sen täytäntöönpanolle on annettu aikaa kolme vuotta. Se on pitkä aika, mutta siltikään kaikki maat eivät onnistu saattamaan direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään kolmessa vuodessa. Tämä esimerkki osoittaa mitä selvimmin, että jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten välistä ihanteellista yhteistyötä tarvitaan, jotta saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä saadaan ajoissa aikaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Se on todellakin suunta, joka on omaksuttu komission tämän vuoden kesäkuussa antamissa suosituksissa sisämarkkinoiden toiminnan parantamista koskevista keinoista. Minun mielestäni täytäntöönpanoprosessissa on välttämätöntä edetä hieman pidemmälle. Siksi teen sisämarkkinoiden tuloksia koskevassa mietinnössä

aloitteen sisämarkkinoita koskevan foorumin järjestämisestä. Foorumi kokoaisi yhteen EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja muiden asianomaisten ryhmien edustajat ja sen tavoitteena olisi saada aikaan yksiselitteisempi sitoutuminen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta voisimme soveltaa ja panna täytäntöön sisämarkkinoita koskevaa lainsäädäntöä, mukaan luettuna tämä äärimmäisen tärkeä direktiivi. Haluaisin, että foorumi olisi paikka, jossa voitaisiin vaihtaa jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten kokemuksia osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen alalla. Haluaisin, että foorumissa kiinnitettäisiin yhteiskunnan huomio sisämarkkinoita koskeviin kysymyksiin. Meidän on lisättävä kansalaistemme kiinnostusta markkinoiden toimintaan ja markkinoiden vastuuseen. Sitten olemme saavuttaneet täydellisen menestyksen.

Niiden palveludirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien ongelmien osalta, joista kuulumme hetki sitten, haluaisin kysyä, ovatko jäsenvaltiot pyrkineet tekemään yhteistyötä komission kanssa ja voidaanko sanoa, ovatko ne onnistuneet täytäntöönpanoprosessia soveltamaan komission suosituksia. Jatkaako komissio uusien ratkaisujen etsimistä? Käyttääkö se hyväkseen kaikki tilaisuudet ja keinot saadakseen liikkeelle erityisesti ne maat, joilla on ongelmia saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja tukeakseen niitä? Onko tästä asiasta mitään uusia ajatuksia?

Louis Grech (S&D). – (MT) On huolestuttavaa, että säännölliset yhteytemme paikallisviranomaisiin vahvistavat, ainakin minun kotimaassani, että monet heistä ovat edelleen pimennossa sen osalta, mikä heitä odottaa, kun tämä direktiivi tulee voimaan. Yleisesti ottaen neljää vapauttamme koskevaa lainsäädäntöä tunnetaan hyvin vähän. Näyttää myös siltä, että kaikesta, mikä liittyy rahoituspalveluja, sähköisiä viestintäpalveluja ja kuljetuspalveluja koskeviin lakiin ja asetuksiin, puuttuu tietoa. Lisäksi näyttää siltä, että viranomaisilla saattaa olla ongelmia hallintoprosessien yksinkertaistamisessa ja kaupan ja muiden lupa-asetusten yhtenäistämässä. Komission on siksi annettava lisää aloitteita, jotta paikallis- ja alueviranomaisille voidaan antaa välitöntä ja suoraa tukea. Lisäksi, jos todella haluamme täytäntöönpanoprosessin kuvastavan täysimääräisesti sitä, mistä parlamentissa sovimme, Euroopan parlamentin on pysyttävä mukana prosessissa, myös direktiivin voimaantulon jälkeen.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, taantuman oloissa meidän pitäisi yleensä pyrkiä luomaan uusia työpaikkoja, lisäämään kilpailukykyä, edistää hintojen laskua tai, lyhyemmin sanottuna, lisätä kuluttajan etuja. Teemme niin esimerkiksi tukemalla moottoriteollisuutta. Puhumme kampaajien, putkimiesten ja muurarien kaltaisista ammattilaisista, jotka eivät tarvitse tukia. He kuitenkin tarvitsevat vapautta tehdä työnsä. Asetukset ja todellisuus – kunpa ne vain olisivat sopusoinnussa.

Minulla on esimerkki naapurimaahan rakennetusta leipomosta. Kun sen rakentamiseen haettiin lupaa, kaikki oli hyvin. Kun tuotanto alkoi, hallitus ja paikallisviranomaiset kuitenkin peruivat lupansa. Miksi? Paikallisten leipurin järjestö esitti vastalauseen. Kunpa näin ei ikinä toimittaisi.

Arvoisa komission jäsen, sopikaamme, että nimetään myös se 50 prosenttia jäsenvaltioista, joka todella panee lainsäädäntöä täytäntöön. Mitä maita siihen kuuluu? Haluaisin myös pyytää, että saisimme tammikuussa ehdotuksen tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevasta tarkasta valvonnasta yksittäisissä jäsenvaltioissa.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen komission jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että palveludirektiivi on yksi tärkeimmistä viime vuosien aikana annetuista asetuksista ja että sen asianmukainen täytäntöönpano on äärimmäisen tärkeää.

Minulla oli edellisellä vaalikaudella tilaisuus työstää palveludirektiivin säännöksiä. Muistan edelleen meidän kaikkien täällä Euroopan parlamentissa tekemän valtavan ponnistuksen sen säännöksiä laatiessamme. Olen palveludirektiivin innokas tukija ja olen syvästi vakuuttunut – ja tätä korostan usein tavatessani yrittäjiä – että se on loistava tilaisuus sekä heille että koko Euroopan taloudelle.

Mahdollisuus voidaan kuitenkin muuttaa erityisiksi tuloksiksi vain, jos jäsenvaltiot panevat asianmukaisen lainsäädännön täytäntöön asianmukaisesti ja ajoissa. Siksi myös minä kehotan, että täytäntöönpanoprosessia nopeutetaan niissä paikallishallinnoissa, joissa ei ole vielä saatettu päätökseen tämän alan olennaista työtä, erityisesti sen kysymyksen osalta, joka koskee palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan periaatteen asianmukaista täytäntöönpanoa ja keskitettyjä asiointipisteitä. Seuraan huolellisesti palveludirektiivin täytäntöönpanoa yksittäisissä maissa, kuten teen myös kotimaassani Puolassa, jossa direktiivin säännösten asianmukaista täytäntöönpanoa koskeva työ on edelleen käynnissä. Toivon, että näiden ponnistelujen tulokset ovat tyydyttäviä.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, pohjoismainen työmarkkinamalli perustuu työmarkkinaosapuolten välisiin sopimuksiin. Tällainen malli ei toimi, jos yhdellä osapuolista, tässä tapauksessa palveluntarjoajalla, ei ole edustajaa siellä, missä neuvotteluja käydään. Siksi olemme hyvin tyytyväisiä palveludirektiiviä koskevaan päätökseen, joka meidän mielestämme tarkoittaa, että oikeuteen neuvotella työehtosopimuksista, tehdä ja soveltaa niitä ja ryhtyä työtaistelutoimiin kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti, ei puututa.

Palveludirektiivin täytäntöönpanon aikana Ruotsissa kuitenkin heräsi keskustelu siitä, onko sallittua luopua vaatimuksesta, että yrityksellä on oltava toimivaltainen edustaja. Kysymykseni on siis seuraava: estetäänkö direktiivillä isäntämaata mitenkään luopumasta vaatimuksesta, jonka mukaan palveluyrityksellä on oltava paikalla oleva edustaja, jonka toimivaltaan kuulua neuvotella sopimuksista ja tehdä niitä?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Emme saa tässä keskustelussa unohtaa vakavia seurauksia, joita tämän palvelujen vapauttamista koskevan direktiivin saattamisella osaksi kansallista lainsäädäntöä on monissa maissa, erityisesti niissä, joissa yhteiskunnan tilanne on erittäin epävakaa ja joissa se pahentaa entisestään nykyistä kriisitilannetta. Ellei välittömästi ryhdytä toimenpiteisiin sosiaalisten oikeuksien ja työntekijöiden oikeuksien puolustamiseksi ja heikoimmassa asemassa olevien alojen suojaamiseksi, meille saattaa kaikesta eri jäsenvaltioiden osoittamasta huolesta huolimatta ilmaantua vielä vakavampia ongelmia. Vapauttaminen saattaa lisätä työttömyyttä, köyhyyttä ja epätasa-arvoa heikoimmassa asemassa olevien keskuudessa ja hyödyttää vain suuria palveluyrityksiä ja talousryhmiä, erityisesti vauraimmissa maissa.

Siksi tänä kriisin aikana yksi olennainen toimenpide on lykätä palvelujen vapauttamista koskevan direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja tehdä asianmukainen tutkimus mahdollisista yhteiskunnallisista vaikutuksista, joita tämän direktiivin täytäntöönpanolla olisi.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa on kiitettävä tämän merkittävän asian, palveludirektiivin täytäntöönpanon, korostamisesta. Erityisesti on sanottava, että maat, yrittäjät tai kukaan muu ei saa käyttää nykyistä talouskriisiä saadakseen meidät jälleen soveltamaan protektionismia, joka olisi yleisesti tuhoisaa.

Laajemmin katsottuna palvelukauppa voi olla taloudellisen elpymisen liikkeellepaneva voima, ja Irlanti on todellakin vaurastunut siitä alkaen, kun menimme mukaan ulkomaankauppaan. Uusi kriisi olisi Irlannissa paljon pahempi, jos meillä ei olisi ollut laajempaa perustaa käydä kansainvälistä kauppaa, jota sisämarkkinat edistävät.

Rajojemme avaamisella ulkomaiselle kilpailulle ei todellakaan ole ollut kielteistä vaikutusta kotimaisiin palveluihimme. Se on itse asiassa edistänyt kilpailua ja innovaatioita. Tuen siis sataprosenttisesti sitä, mitä täällä on tänään ehdotettu.

Lopuksi haluaisin sanoa, että oli mukavaa kuulla jonkun täällä sanovan jotakin hyvää irlantilaisesta komission jäsenestä, Charlie McCreevystä, joka on ystäväni, vaikka onkin eri poliittisesta ryhmästä.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, puhumme palveludirektiivistä. Tämän direktiivin tavoitteena oli toteuttaa käytännössä Euroopan yhdentymishankkeen neljäs perusvapaus, kun kerran tänään puhumme vuosipäivistä. Direktiivi annettiin kolme vuotta sitten, ja nyt aika, joka jäsenvaltioille annettiin kansallisten lakien mukauttamiseksi ja esteiden poistamiseksi, on tullut päätökseen. Nyt kun tuo aika on mennyt, on aika arvioida, missä tilassa olemme nyt, kuka on saattanut lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kuka ei ja millä ehdoilla.

Minun kysymykseni koskee kuitenkin sitä, katsooko komissio, että tarvitaan enemmän yhtenäistämistä ja jos se katsoo niin, aikooko se antaa tämän erittäin tärkeän palveludirektiivin osalta lainsäädäntöaloitteen, jolla pyritään yhtenäistämään markkinat ja kuluttajien, kansalaisten ja työntekijöiden oikeudet.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos jälleen kerran tämän erittäin tärkeän asian ottamisesta esiin. Mielestäni yleisesti ollaan samaa mieltä siitä, että palveludirektiivi on erittäin merkittävä ja että on hyvin tärkeää, että yritämme panna sen täytäntöön mahdollisimman pian.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi tekee kaikkensa, kuten aiemmat puheenjohtajavaltiot ovat tehneet, varmistaakseen, että tämä sujuu joustavasti ja nopeasti. Meillä on ollut monia keskusteluja neuvoston eri kokoonpanoissa. Meillä on ollut siitä seminaareja ja keskusteluja, ja se on pantu asialistalle kannustamaan todellista edistystä tämän asian osalta.

Vielä on kuitenkin miltei kaksi kuukautta jäljellä, ja vastaus kysymykseen, kuka on jäljessä, voi muuttua. Aikaa on vielä. Tavoitteemme on selkeä – ja tiedän, että se on myös komission tavoite – ja se on se, että kaikki jäsenvaltiot ovat panneet direktiivin täytäntöön 28. joulukuuta 2009 mennessä. Joitakin myöhästymisiä saattaa olla. Me pidämme sitä tietenkin valitettavana, mutta tiedän, että kaikki jäsenvaltiot työskentelevät mahdollisimman nopeasti ja ripeästi.

Asiointipisteiden toiminnasta esitettiin kysymys. No, niitä ei ole vielä olemassa, mutta niiden tarkoituksena on toimia käyttäjäystävällisesti ja tehokkaasti ja sisältää kaikki asiaankuuluva tieto, jota sekä palveluntoimittajat että kuluttajat tarvitsevat. Jäsenvaltiot ovat tehneet yhteistyötä komission kanssa toimittaakseen tietolehtisen, joka on saatavilla kaikilla kielillä ja joka tekee asiaankuuluvan tiedon saamisen helpommaksi kansalaisille ja kuluttajille. Monet jäsenvaltiot toteuttavat myös omia ponnistelujaan jakaakseen tietoa direktiivistä. On sovittu myös yhteisestä tunnuksesta, jotta käyttäjien olisi helpompi suunnistaa eri verkkosivujen ja asiointipisteiden välillä.

Jotkin jäsenvaltiot tarjoavat – vaikka se ei olekaan pakollista – asiointipisteissään tietoa työoikeuksista ja työolainsäädännöstä. Palveludirektiivi ei kata työolainsäädäntöä, ja työntekijöiden lähettämisestä annettu direktiivi on suljettu sen ulkopuolelle. Ruotsalaisten kollegojeni minulle esittämä kysymys on Ruotsia koskeva kysymys. Me tutkimme sitä, ja se on vähän tämän keskustelun ulkopuolella. Palaamme siihen mielellämme kansallisemmissa puitteissa.

Palveludirektiivi on merkittävä. Se helpottaa palveluntarjoajien elämää, se edistää vapaata liikkuvuutta ja se on hyödyllinen investoinneille, kasvulle ja työpaikoille ja se on erittäin hyvä kansalaisille. Kansalaiset odottavat meidän varmistavan, että se on käytössä mahdollisimman pian, koska se helpottaa heidän elämäänsä. Meidän vastuullamme on varmistaa, että teemme kaikkemme, jotta niin tapahtuu.

Haluaisin kiittää jälleen parlamenttia, sen lisäksi, että se on edistänyt palveludirektiivistä äänestämistä ja sen antamista, myös siksi, että se toimii vahtikoirana ja ajaa jatkuvasti neuvostoa ja komissiota tekemään voitavamme, jotta se tulee voimaan. Mutta aikaa on vielä jonkin verran jäljellä, ja mahdollisesti palaamme tähän keskusteluun ensi vuonna Espanjan puheenjohtajakauden aikana. Komissio seuraa tätä edelleen hyvin tiiviisti.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten aiemmin on sanottu, olemme keskustelleet kaikista tämän direktiivin sosiaaliin ja muihin näkökohtiin liittyvistä kysymyksistä. Minun mielestäni meidän ei pitäisi käynnistää tätä keskustelua uudelleen nyt, mutta meidän on seurattava jäsenvaltioita lähdeksenne, miten ne ovat panneet tai panevat direktiivin täytäntöön. Jo saatavilla olevien tietojen mukaan näyttää todella siltä, että jäsenvaltioiden enemmistö saattaa täytäntöönpanon päätökseen joko vuoden loppuun mennessä tai ehkä vuoden 2010 alussa.

Joten mielestäni voidaan myös sanoa, että useimmat jäsenvaltiot ovat perustaneet ainakin perusmallisen keskitetyn asiointipisteen ja että ne ovat siksi valmiita noudattamaan hallinnollista yhteistyötä koskevia sopimuksiaan ja velvoitteitaan.

Joissakin tapauksissa voi kuitenkin olla myöhästymisiä asetusten muutosten osalta.

Kartoitusprosessin osalta on sanottava, että jotkin jäsenvaltiot ovat käyttäneet kartoitustilaisuuden yksinkertaistaakseen lakejaan ja menettelyjään ja tehneet huomattavan määrän muutoksia. Toiset jäsenvaltiot ovat tehneet vain muutamia tarkistuksia, ja muutosten määrä riippuu tietysti monista tekijöistä, muun muassa nykyisistä sääntelypuitteista sekä jäsenvaltioiden sisäisestä organisoinnista: liittovaltioissa se on monimutkaisempaa kuin muissa.

Se riippuu tietysti myös jäsenvaltion halukkuudesta yksinkertaistaa lakeja ja menettelyjä.

Asianmukaista täytäntöönpanoa koskevan kysymyksen osalta kollegani Charlie McCreevy on monesti kiinnittänyt jäsenvaltioiden hallitusten huomion täytäntöönpanoa koskevan työn merkitykseen, ja hän on henkilökuntineen seurannut ja valvonut täytäntöönpanoprosessia hyvin tiiviisti.

Todellakin, kuten aiemmin sanoin, kolmen viime vuoden aikana järjestettiin yli 80 kahdenvälistä kokousta kaikkien jäsenvaltioiden kanssa ja asiantuntijaryhmät tapasivat Brysselissä yli 30 kertaa. Joten olemme olleet siinä hyvin aktiivisia. Ja me jatkamme jäsenvaltioiden työn seuraamista ja jatkamme myös teknisen tuen antamista, jos jäsenvaltiot niin haluavat. Mutta loppujen lopuksi työn tekeminen ja tarvittavien resurssien osoittaminen on selkeästi jäsenvaltioiden vastuulla.

Ensi vuoden osalta katson, että on olennaista varmistaa, että direktiivissä säädettyä keskinäistä arviointimenettelyä käytetään rakentavasti. Meidän on myös arvioitava lainsäädännön täytäntöönpanon laatua, kuten pyydettiin, valvottava keskitettyjen asiointipisteiden toimintaa ja sitten saatava myös palautetta yrityksiltä ja kuluttajilta.

Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä meidän on ehkä myös turvauduttava muihin valvontamekanismeihin – joskus ehkä rikkomustapauksiin, mutta on vielä liian aikaista sanoa niin.

Pienistä ja keskisuurista yrityksistä olemme tietysti kanssanne samaa mieltä. Ne ovat EU:n talouden selkäranka ja niiden huolet ovat palveludirektiivin ytimessä.

Joten tämä direktiivi hyödyttää kaikkia yrityksiä, mutta pk-yritykset hyötyvät eniten, ja tällä hetkellä pk-yritykset päättävät hyvin usein pysyä kotona kaikkien oikeudellisten monimutkaisuusien takia ja myös avoimen tiedon puutteen takia. Palveludirektiivin avulla päästään siksi eroon monista näistä monimutkaisuuksista ja – me kaikki ajattelemme niin – annetaan yrityksille vauhtia.

Komission tietojen mukaan mikään jäsenvaltio ei käytä palveludirektiivin täytäntöönpanoa vähentääkseen työntekijöiden oikeuksia. Haluaisin sanoa tämän hyvin selkeästi. Työntekijöiden oikeuksiin sellaisinaan ei puututa eikä niitä käsitellä palveludirektiivissä. Tämä oli todellakin selkeästi sekä parlamentissa että neuvostossa saavutetun käytännöllisen ja poliittisen kompromissin tulos.

Lopuksi haluaisin toistaa, että parlamentti on ollut tärkeä kumppani koko palveludirektiivin historian ajan. Kolmen viime vuoden aikana komissio on huomannut, että on tärkeää pitää teidät mukana täytäntöönpanoprosessissa ja tiedottaa teille työstämme jäsenvaltioiden kanssa ja, kuten aiemmin mainittiin, se pysyy tärkeimpänä toimenä tehdessämme sisämarkkinoista paremmin toimivia ja luodessamme kasvua ja työpaikkoja, joita tarvitsemme. Asianmukainen täytäntöönpano on siksi mitä kiireellisintä asiaa, erityisesti nykyisessä vaikeassa talouskriisissä.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) EU:n on oltava kilpailukykyinen. Euroopan parlamentin ponnistusten ansiosta palveludirektiivillä autetaan panemaan täytäntöön tähän asti ei täysin säänneltyä palvelujen vapaata liikkuvuutta Euroopan unionin sisämarkkinoilla. Palveludirektiivillä säännellään lupamenettelyjä, ilmoitetaan kielletyistä vaatimuksista ja vahvistetaan, että vuodesta 2010 alkaen kaikkien palveluntarjoajia koskevien uusien vaatimusten on oltava syrjimättömiä, ne on perusteltava merkittävillä yhteiskunnallisilla eduilla, ja sillä myös säännellään perustettavien keskitettyjen asiointipisteiden tärkeimpiä toimia. Mikä vielä tärkeämpää, palvelujen tarjonnan kustannuksia vähennetään valtioiden välisellä tasolla, ja se on erityisen tärkeää tänä taloudellisen taantuman aikana. Liittua on liittymässä niiden jäsenvaltioiden luetteloon, jotka ovat valmiita panemaan palveludirektiivin säännökset täytäntöön ajallaan. On todellakin hyvin tärkeää, että komissio tekee tiivistä ja tehokasta yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, koska joissakin maissa tietoa ei ole riittävästi ja direktiivin täytäntöönpanoa koskeva valmiustaso ei ole riittävä. Tällä hetkellä vain 50 prosenttia jäsenvaltioista on valmis saattamaan palveludirektiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, jäsenvaltioiden on pantava palveludirektiivi täysimääräisesti täytäntöön 28. joulukuuta 2009 mennessä, millä avataan tavaroiden ja tuotteiden tapauksessa palvelumarkkinat yksityisille ihmisille ja yrityksille.

Tällä direktiivillä autetaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä enemmän ja edistetään työpaikkojen luomista ja talouskasvua ja samalla otetaan kuluttajien edut huomioon. Jotkin jäsenvaltiot ovat kuitenkin päättäneet rajoittaa vuosina 2004 ja 2007 liittyneiden uusien jäsenvaltioiden kansalaisten työllisyyttä. Saksa ja Itävalta haluavat säilyttää tämän rajoituksen vuoteen 2011 asti ilman mitään vakavampaa taloudellista tai yhteiskunnallista perustelua. Ranska ja Belgia soveltavat vastaavaa säännöstä Romaniaan ja Bulgariaan.

Tähän mennessä on kuitenkin käynyt selväksi, että surullisenkuuluisassa ”puolalaisessa putkimiehessä” ruumiillistuneet pelot ovat perusteettomia. Ranskassa työskentelevien keski- ja itäeurooppalaisten määrä on paljon pienempi kuin esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa työskentelevien, vaikka Pariisi teki kolme vuotta päätöksen rajoitusten asteittaisesta poistamisesta työvoimapulasta kärsivien ammattien osalta.

Näillä toimenpiteillä estetään laajasti palveludirektiivin täytäntöönpanoa, yhden peruspilarin, joka on talouden ja kansalaisuuden perusteella tapahtuvan syrjinnän täydellinen poistaminen. Kaksikymmentä vuotta Berliinin

muurin murtumisesta, jolloin idän ja lännen väliset rajat todella pyyhkiytyivät pois, voimme sanoa, että palveludirektiivillä on sama tavoite. Tämän direktiivin onnistuneen täytäntöönpanon myötä päästäisiin viimein eroon ”puolalaisen putkimiehen” edistämästä väärästä kuvasta.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Ennen direktiivin minkäänlaista täytäntöönpanoa Euroopan parlamentin pitäisi tehdä vasta-arviointi sen soveltamisen inhimillisistä ja yhteiskunnallisista vaikutuksista ottamalla huomioon erityisesti nykyisen kriisin seuraukset. Kaikki todellakin viittaa siihen, että tämän direktiivin tuloksena Euroopan unionin yritykset, käsityöläiset ja työntekijät yllytetään toisiaan vastaan. Äskettäin eräs maatalouden ammattijärjestö paljasti, että Ranskan viranomaiset ehdottivat sille työnvälitystoimistojen perustamista Itä-Euroopan maihin maataloustyöntekijöille, joille maksetaan vähemmän ja joiden sosiaaliturva on huonompi kuin ranskalaisten työntekijöiden. Palveludirektiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei saa johtaa sellaisten käytäntöjen käyttöönottoon, jotka johtavat sosiaalisen Euroopan alentamiseen. Olemme lisäksi erittäin huolissamme Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön takia yleishyödyllisten palvelujen yllä riippuvista uhista. Siksi toivomme edelleen toista EU:n asetusta, jolla parannetaan ja kehitetään erityisesti julkisia palveluja.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Palveludirektiiville (2006/123/EY) on ominaista palveluvirran osittainen vapauttaminen Euroopan unionissa. Kyseisen direktiivin voimaantulon tavoitteena on vapauttaa taloudellista potentiaalia. Direktiivi on avannut monia mahdollisuuksia sekä kuluttajille että yrittäjille. Yhtenäismarkkinoiden laajemmasta käytöstä on tullut mahdollista. Palvelumarkkinoiden vapauttamisen suurimpiin hyötyihin kuuluvat pienet ja keskiuuret yritykset, joille aiemmin olemassa olleet esteet olivat aiheuttaneet suurimpia vaikeuksia. Euroopan komission mukaan noin 70 prosenttia EU:n jäsenvaltioiden BKT:stä on peräisin palveluista. Vastaava luku annetaan palveluntarjonnassa mukana olevan työvoiman osalta. Yksi direktiivin voimaan saattamisen eduista on siitä johtuva kilpailukyvyyn kasvu sisämarkkinoilla. Tämän direktiivin soveltaminen on osoittautunut tilaisuudeksi kehittää Euroopan taloutta ja luoda työpaikkoja. Olisi lisättävä, että sillä on saavutettu yksi Lissabonin strategian tavoitteista, joka koskee Euroopan talouden kilpailukyvyyn kasvua. Lisäksi se on lisännyt tarjottavien palvelujen valikoimaa. Aikaansaadut vaikutukset rohkaisevat jatkamaan työtä tämän direktiivin mukaisen laajemman vapauttamisen puolesta.

18. Hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin torjuntakeinojen yhteinen ohjelmasuunnittelu (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvostolle osoitetusta suullisesta kysymyksestä – hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin torjuntakeinojen yhteisestä ohjelmasuunnittelusta (O-0112/2009 - B7-0218/2009).

Kysymyksen esittäjä, Herbert Reul, on ilmoittanut olevansa myöhässä. Jos hän saapuu, hänelle voidaan antaa puheenvuoro keskustelun lopussa.

Françoise Grossetête, esittäjän sijainen. – (FR) Arvoisa puhemies, koska Herbert Reul ei ole paikalla, toistan tämän kysymyksen, jonka esitämme komissiolle. Perustamissopimuksen 165 artiklasta johtuva oikeusperusta edellyttää, että hermoston rappeutumissairauksien torjuntakeinoja koskevasta neuvoston suosituksesta kuullaan parlamenttia.

Haluamme tietää, voiko neuvosto vahvistaa, että se aikoo hyväksyä tätä asiaa koskevat neuvoston päätelmät kilpailukykyneuvoston kokouksessa 3. joulukuuta 2009. Lisäksi, koska parlamenttia kuultiin komission ehdotuksen suhteen, onko neuvosto valmis ottamaan parlamentin näkemykset huomioon neuvoston päätelmiä laadittaessa?

Seuraavaksi voiko neuvosto vahvistaa tutkimusaloitteiden mahdollisen tulevan yhteisen ohjelmasuunnittelun osalta näkemyksensä, että nämä aloitteet pitäisi periaatteessa hyväksyä käyttäen samaa oikeusperustaa?

Haluaisin huomauttaa, että olemme laatineet päätöslauselman. Tällä päätöslauselmalla on kaikkien poliittisten ryhmien tuki, ja se on merkittävää, koska siinä aivan yksinkertaisesti korostetaan ikääntyvän väestön haasteita – haasteita, jotka tarkoittavat, että tällä hetkellä meillä on EU:ssa yli seitsemän miljoonaa Alzheimerin taudista kärsivää ihmistä, ja määrän odotetaan kaksinkertaistuvan 20 seuraavan vuoden aikana.

Siksi suunnittelu, investointi ja yhteistyö tällä alalla on elintärkeää, jotta näiden sairauksien yhteiskunnallisia kustannuksia voidaan valvoa ja jotta voidaan tarjota toivoa, arvokkuutta ja terveempää elämää miljoonille

sairastuneille ja heidän perheilleen. Nämä koko Eurooppaan vaikuttavat terveysongelmat ja sosiaaliset ongelmat edellyttävät koordinoituja toimenpiteitä, joiden pyrkimyksenä on varmistaa kyseessä oleville ihmisille annetun ennaltaehkäisy-, diagnoosien, hoidon ja hoivan tehokkuus.

Erityistä huomiota on kiinnitettävä tukeen julkisten ja yksityisten toimijoiden tekemälle tutkimus- ja innovointityölle, jonka avulla pyritään löytämään uusia hoitokeinoja ja ehkäisemään sairauksien leviämistä. Terveystutkimus on koko ajan hajanaisempaa EU:n tasolla ja julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyön määrää on lisättävä. Helmikuussa 2008 käynnistetty innovatiiviset lääkkeet -aloite ei saa jäädä yksittäiseksi esimerkiksi.

Lopetan sanomalla, että tämä todella on kilpajuoksua aikaa vastaan, koska meidän on estettävä mahdollisimman paljon näitä sairauksia. Tämänhetkiset tutkimukset osoittavat, että esidiagnoosia koskevia aloitteita on jo olemassa. Juuri näistä konkreettisista asioista kansalaisemme odottavat merkkejä terveyden Euroopalta, jonka on annettava takuut ja ennakoitava ikään liittyvien sairauksien kehitystä.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, komission 22. heinäkuuta antama ehdotus neuvoston suosituksiksi hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin torjuntakeinoista perustuu perustamissopimuksen 165 artiklaan. Tässä artiklassa puhutaan tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevan toiminnan yhteensovittamisesta yhteisön ja jäsenvaltioiden kesken, juuri siksi, että turvataan kansallisen politiikan ja yhteisön politiikan keskinäinen yhtenäisyys.

Kyseinen 165 artikla sopii yhteen yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeviin aloitteisiin liittyvien tavoitteiden kanssa. Nämä tavoitteet perustuvat ajatukseen, että me kartoitamme yhdessä haasteet, joita yhteiskuntamme yhdessä kohtaavat, ja että voimme jäsenvaltioiden suuremman poliittisen sitoutumisen avulla sopia yhteisistä tai koordinoituista vastauksista näihin haasteisiin. Tavoitteena on tietenkin lisätä tutkimuksen julkisen rahoituksen tehokkuutta Euroopassa.

Katson kuitenkin, että ongelma ja siten ratkaisu kysymykseenne ovat siinä, että 165 artiklan nojalla neuvostolle ei anneta oikeutta toimia. Tämä artikla muodostaa oikeusperustan, jonka nojalla komissio voi käynnistää mahdollisia aloitteita jäsenvaltioiden ja yhteisön politiikan koordinoinnin edistämiseksi. Perustamissopimuksessa ei tutkimusta koskevan otsakkeen alla ole muuta oikeusperustaa, jota komissio voisi käyttää ehdottaakseen toimenpiteitä, jotka liittyvät yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeviin aloitteisiin.

Neuvosto on tietenkin sitoutunut poliittisesti erittäin vahvasti esittelemään mahdollisimman pian erityisesti Alzheimerin taudin torjuntaan tarkoitettuja yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevia pilottihankkeita. Tämän perusteella puheenjohtajavaltion kanta on se, että neuvoston pitäisi antaa päätelmänsä tästä yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevasta aloitteesta komission sille esittämän tekstin perusteella.

Tiedän, että Euroopan parlamentti pitää Alzheimerin taudin torjuntaa erittäin tärkeänä. Helmikuussa annetussa julkilausumassa parlamentti kehotti komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan tämän torjunnan EU:n kansanterveyden painopistealaksi. Tunnette tietenkin komission ehdotuksen. Puheenjohtajavaltio pyrkii varmistamaan, että parlamentin näkemykset sisällytetään mahdollisuuksien mukaan päätelmiin, jotka on määrä hyväksyä, kun kilpailukykyneuvosto pitää kokouksensa tämän vuoden joulukuun 3. päivänä.

Mahdollisten tulevien yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevien aloitteiden osalta neuvosto on samaa mieltä arvoisan jäsenen kanssa siitä, että näiden tutkimusta koskevaan otsakkeeseen kuuluvien aloitteiden hyväksymistä varten pitäisi valita yhteinen lähestymistapa. Tällä hetkellä on valitettavasti käytettävissä vain yksi menetelmä, ja se on neuvoston päätelmien hyväksyminen kunkin erillisen aloitteen osalta. Se johtuu siitä, että perustamissopimuksessa ei ole asianmukaista oikeusperustaa muiden toimenpiteiden hyväksymiseksi.

Elena Oana Antonescu, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Puheenjohtajavaltio Ruotsi toivoo, että joulukuussa hyväksytään neuvoston päätelmät hermoston rappeutumissairauksien torjuntakeinoista, odottamatta edes parlamentin kantaa tästä asiasta.

Minä olin valmistelijana ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan tätä asiakirjaa koskevassa lausunnossa, ja näissä olosuhteissa kannatan sitä, että hyväksytään päätöslauselma, jossa ilmaistaan parlamentin kanta hermoston rappeutumissairauksien, erityisesti Alzheimerin taudin, torjumiseen tarkoitettujen tutkimustoimien yhteisestä ohjelmasuunnittelusta.

Hermoston rappeutumissairaudet ovat merkittävä terveysongelma Euroopassa. Lääketieteen kehittyminen ja kehittyneiden maiden elintason paraneminen ovat luoneet olosuhteet, jotka johtavat elinajanodotteen kasvuun, mutta hermoston rappeutumissairauksista kärsivien ihmisten määrä on myös kasvanut.

Tämä on ongelma, johon on monia erilaisia näkökohtia. Jotkin näkökohdat liittyvät näistä sairauksista kärsivien elämänlaatuun, vaikutuksiin, joita sairaudella on heidän perheeseensä tai heistä huolehtiviin ihmisiin. Se on myös ongelma, joka vaikuttaa terveydenhoitojärjestelmien kestävyYTEEN, sillä niiden on selvittävä potilasmäärän kasvusta samalla, kun väestön ikääntymisen takia niiden ihmisten osuus, jotka eivät enää työskentele, on nousussa.

Komission ehdotuksessa keskitytään tutkimukseen liittyviin näkökohtiin. Myös ehdottamassamme päätöslauselmassa korostetaan tuloksia, jotka saadaan aikaan koordinoitujen tutkimustoimien avulla, ja sitä, miten paljon niillä autettaisiin parantamaan nykyistä tilannetta. Kehotan siksi, että ponnisteluissamme keskitytään kahteen tärkeimpään alaan: tieteelliseen tutkimukseen ja sen varmistamiseen, että tehdyt ponnistukset näkyvät saavutetuissa tuloksissa potilaille annetun hoidon laatuna.

Kun pidämme mielessä mielenkiinnon, jota parlamentti on koko ajan osoittanut tätä alaa kohtaan, ja tämän asiakirjan merkityksen, sillä se on tutkimustoimien yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeva pilottihanke, on olennaisen tärkeää, että parlamentin kanta otetaan huomioon neuvoston päätelmiä laadittaessa.

Parlamentin on oltava mukana kaikissa tutkimustoimien tulevaan yhteiseen ohjelmasuunnitteluun liittyvissä aloitteissa. Lissabonin sopimuksen 182 artiklalla itse asiassa taataan sopiva oikeusperusta tämän alan tulevalle kehitykselle.

Patrizia Toia, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aloite, jota olemme käynnistämässä, on hyvin merkittävä kahdesta syystä: ensimmäinen on tutkimus, joka koskee hermoston rappeutumissairauksien torjuntaa, ja toinen on tutkimuksen yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevat menetelmät.

Olisimme selkeästi halunneet, että parlamentti olisi suoremmin mukana pilottihankkeessa – se on sanottu ja se on kysymyksemme aihe. Vaikka meidän on jatkettava sinnikkäästi emmekä saa pysäyttää asioita, pyydämme kuitenkin takeita siitä, että kantamme otetaan huomioon kilpailukykyneuvoston päätelmissä ja että tulevaisuudessa määritellään varmempi oikeusperusta, jotta parlamentti voi olla täysimääräisesti mukana ja jotta tällä tutkimuksen alalla olisi enemmän vastuullisuuden tunnetta.

Meidän on nyt puututtava riittävin keinoin ja resurssein Alzheimerin taudin, Parkinsonin taudin ja muiden sairauksien laajalle levinneen vitsauksen estämiseen ja poistamiseen, sillä kyseiset sairaudet ovat yleistymässä väestömme ikääntyessä. Kehotamme keskittämään ponnistelut kattaviin, laajoihin tutkimuksiin, joilla pyritään sekä diagnosoimaan sairauksia että löytämään parannuskeinoja. Biologisia merkkiaineita ja monialaiseen tutkimukseen perustuvia varhaisen diagnoosin menetelmiä koskeva tutkimus, laaja-alainen tietokantojen luominen ja parantavien lääkkeiden ja asianmukaisten hoito- ja palvelumallien tutkiminen näyttäisivät olevan olennaisia asioita.

Haluan esittää vain yhden pyynnön tässä parlamentissa: että emme jättäisi huomiotta potilaiden yksilöllisiä olosuhteita, jotka jätetään liian usein syrjään tällaisten sairauksien osalta, emmekä myöskään potilaiden ja sukulaisten järjestöjen osallistumista. Metodologiselta kannalta katsomme, että yhteiset tutkimushankkeet ovat erittäin tärkeitä, koska niissä täytyy seuraava olennainen vaatimus: ponnistusten ja resurssien yhdistäminen ja näiden jakojen, näiden päällekkäisyyksien nujartaminen, jolloin niiden avulla voidaan saada aikaan tarpeeksi tutkimusta, joka riittää tuottamaan tyydyttäviä tuloksia tällaisesta tutkimuksesta.

Jos otamme huomioon, että maailman muissa osissa julkisen ja yksityisen sektorin yhteisillä ponnisteluilla onnistutaan investoimaan kymmeniä miljoonia euroa, ymmärrämme, miten paljon meillä on vielä tehtävää ja miten paljon meidän on vielä tehtävä, kohdistamalla ponnistuksemme jäsenvaltioiden ja EU:n välisiin yhteisiin hankkeisiin, strategiaan toimintalinjoihin ja yhteisiin ohjelmiin ja julkisten ja yksityisten toimijoiden välisiin yhteisiin ohjelmiin ja ottamalla myös huomioon ne kansainväliset puitteet, jotka yhdistävät meidän tärkeään kansainväliseen tieteelliseen kehitykseen.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tänään keskustelemme hermoston rappeutumissairauksia koskevasta päätöslauselmaesityksestä. Itse asiassa tarkoitus on, että siitä tulisi direktiivi, joten seuraavalla kerralla meidän pitäisi siis keskustella tätä aihetta koskevasta direktiivistä. Sairaudet, joista tänään keskustelemme – Alzheimerin tauti, vaikka tekstissä viitataan myös Parkinsonin tautiin – ovat aivojen sairauksia, jotka ovat suuri haaste Euroopalle. Pitkän aikavälin kustannukset ovat huimassa nousussa, ja tutkimusta on vielä tehtävä paljon. Valitettavasti Euroopassa on paljon päällekkäistä tutkimusta ja byrokratiata. Tämän päätöslauselmaesityksen avulla haluamme siis päästä eroon päällekkäisestä tutkimuksesta, byrokratiasta ja hajanaisuudesta.

Euroopan yhtyneen vasemmiston / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmä on tehnyt aloitteen siitä, että tutkimustulokset olisivat julkisesti saatavilla. Mielestäni se on hyvä aloite. Valitettavasti sanamuoto on väärä, ja pyytäisin siksi, että se muotoiltaisiin uudelleen, jotta se voidaan sisällyttää paremmin. Pääasiassa ongelma koskee eurooppapatenttia. Olisi hyvä, jos komissio, ja neuvosto myös, voisi käsitellä eurooppapatentteja lääkkeiden ja biotutkimuksen alalla ja tehdä selväksi, että sitä me tarvitsemme. Joka tapauksessa Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä tukee tätä päätöslauselmaesitystä.

Philippe Lamberts, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minun olisi pitänyt olla tämän asiakirjan esittelijä, joten olen hieman pettynyt. Olen kuitenkin tyytyväinen, että etenemme. Nyt ei ole toimielinten välisen kiistan aika. Olen tyytyväinen, että neuvosto on valmis etenemään.

Minulla on monia huomioita esitettävänä. Toivomme todellakin täällä parlamentissa, että neuvosto hyväksyy ajatukset, jotka esitetään päätöslauselmissa, joista aiomme huomenna äänestää.

Korostaisin, että hillitsemisen ja sopeuttamisen välille on saatava aikaan oikea tasapaino – aivan kuten ilmastonmuutoksessa. Sillä tarkoitan tämän sairauden ehkäisemistä ja sen ymmärtämistä, miksi se puhkeaa, mitä tekijät ovat, jotta voimme todella ehkäistä sitä tehokkaasti, koska se on aina tehokkain ja myös edullisin tapa torjua sairautta.

Riittääkö yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeva aloite? No, ei siinä mielessä, että tästä pitäisi kehittyä sääntö, että tällaisissa suurissa ponnistuksissa yhteistyön pitäisi olla sääntö, ei vain vapaaehtoinen asia, vaan jotakin, joka todella sitoisi kaikki jäsenvaltiot tekemään tehokkaasti työtä yhdessä.

Toiseksi, rahoitukseen liittyvien painopistealojen osalta ensimmäinen kysymys on tämä: käytämmekö tarpeeksi rahaa tällaiseen sairauksiin? Mielestämme asia ei ole niin, ja kannatamme voimakkaasti sitä, että tulevien puiteohjelmien aikana otetaan jonkin verran rahaa suurista ohjelmista, kuten ITER, joka parhaiden tiedemiesten mukaan maksaa itsensä takaisin ehkä 60 vuodessa, ja pannaan jonkin verran Alzheimerin taudin ja muiden samankaltaisten sairauksien tutkimiseen. Mielestäni se on todella tarpeen.

Marisa Matias, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Aivan ensiksi haluaisin ilmaista täydellisen tukeni Herbert Reulin esittämälle kysymykselle ja huomauttaa erityisesti, että perustavanlaatuinen kysymys – perustavanlaatuinen poliittinen kysymys – koskee juuri tutkimuksen yhteistä ohjelmasuunnittelua.

Se, mitä tapahtui hermoston rappeutumissairauksia ja erityisesti Alzheimerin tautia koskevaan yhteiseen ohjelmasuunnitteluun liittyvässä asiassa, oli se, että säännöt muuttuivat kesken prosessia. Lähdimme siitä, että laadimme mietinnön, ja päädyimme siihen, että annamme päätöslauselman, millä yhteispäätösvaltuutemme tässä asiassa vietiin. Me lakkasimme olemasta Euroopan parlamentin jäseniä, ja sen sijaan meistä tuli neuvonantajia. Haluaisin siksi ainakin tietää, otetaanko suosituksemme huomioon vai ei.

Tutkimustoimien ohjelmasuunnittelu on kaikilla aloilla poliittinen valinta eikä tekninen valinta, ja tässä suhteessa parlamentin asemaa pitäisi korostaa ja vahvistaa. Minun mielestäni poliittisten painopistealojen määrittely tarkoittaa, että niitä pitäisi valvoa, niiden pitäisi olla avoimia ja niiden pitäisi olla demokraattisia. Se, mitä tapahtui Alzheimerin taudin tutkimusta koskevan yhteispäätöksen ja yhteisen ohjelmasuunnittelun osalta, on prosessi, joka ei saa toistua. Jos se ikinä toistuu, olkaa hyvä ja antakaa meille edes kunnon varoitus. Toivon siksi, että ei edes harkittaisi, että parlamentin tästä asiasta tekemiä päätöksiä ja sen esittämiä suosituksia ei otettaisi huomioon.

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, vaalipiirissäni Pohjois-Irlannissa on tällä hetkellä 16 000 dementiaa sairastavaa ihmistä. He, heidän perheensä ja heidän omaishoitajansa pitävät myönteisenä ennakoivaa toimintatapaa tämän sairauden torjumisessa, sairauden, joka voi olla niin tuhoisa sekä sitä sairastaville että heidän perheilleen.

Tällaisilla aloilla EU:n jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on mielestäni hyvä asia. Uskon, että sairauden torjumista koskevan koordinoitun lähestymistavan avulla voidaan saada uusia tietoja, uusia lääketieteellisiä läpimurtoja, ja ajan myötä toivottavasti parantaa hoitoa ja parannuskeinoja.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on tällä hetkellä hieman yli 400 000 Alzheimerin tautia sairastavaa ihmistä. Vuoteen 2025 mennessä tämä Yhdistyneen kuningaskunnan luku on todennäköisesti noin 750 000 ihmistä.

Siksi on ehdottoman välttämätöntä, että tehdään jotakin, jotta edistetään diagnosointia, hoitoa ja ennaltaehkäisyä sekä potilaiden ja heidän perheidensä, erityisesti hoitajina toimivien perheiden hyvinvointia koskevaa sosiaalista tutkimusta. Koordinoitu lähestymistapa ja tutkimustietojen jakaminen ovat olennaisen tärkeitä, kunhan vain kyseisessä tutkimuksessa kunnioitetaan ihmiselämän pyhyyttä sen kaikissa muodoissa.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Pidän myönteisenä aloitteita ja toimia, joihin on EU:n tasolla ryhdytty hermoston rappeutumisairauksien ja erityisesti Alzheimerin taudin torjumiseksi. Jäsenvaltiot ovat kehittäneet tutkimusponnistuksia tällä alalla. Jäsenvaltioiden välisen yhteistyön kannustaminen on tärkeää, jotta voidaan varmistaa tieteellisen tutkimuksen ja teknologisen kehityksen parempi koordinointi ja välttää hajanaisuutta.

Tutkimuksen yhteinen ohjelmasuunnittelu on arvokas väline hajanaisuuden vähentämiseksi, kun siihen otetaan EU:n tasolla mukaan jäsenvaltiot, julkinen sektori ja yksityinen sektori. Tämä yhteisen ohjelmasuunnittelun väline on olennaisen tärkeä eurooppalaisen tutkimusalueen tulevaisuudelle. Eurooppalaisen tutkimusalueen kehittäminen on Lissabonin sopimuksen tutkimuspolitiikan ytimessä.

Olen kuitenkin huolissani tämän yhteisen ohjelmasuunnittelun välineen täytäntöönpanosta byrokraattisen monimutkaisuuden ja hallinnollisissa menettelyissä esiintyvien viiveiden takia. Haluaisin siksi kysyä, mitä suunnitelmia on mittakaavaetuun perustuvan prosessin käytöstä, sillä siinä yhdistyvät hallinnollisten menettelyjen tehokkuus, yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen, jolloin voidaan edistää asiantuntemusta ja rohkaista yhteistyötä EU:n tasolla, mitä tämän asian tärkeys edellyttää.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, yli 30 vuotta työskennelleenä entisenä terveydenhuollon ammattilaisena panin huolestuneena merkille, että parlamenttia ei kuultaisi Alzheimerin tautia koskevien komission uusien ehdotusten osalta. Meidän on kuitenkin mentävä eteenpäin.

Euroopan väestön ikääntyessä myös Alzheimerin taudin vaikutus syvenee. Maailmanlaajuisesti Alzheimerin tautia koskevien tapausten ennustetaan lisääntyvän nykyisestä 35 miljoonasta 107 tapaukseen vuonna 2050.

Yksi Alzheimerin taudin tuskallisimmista puolista on se, miten moniin ihmisiin se potilaan lisäksi vaikuttaa. Esimerkiksi Irlannissa on 50 000 rekisteröityä omaishoitajaa hoitamassa Irlannin 44 000 sairastunutta. Tätä sairautta kutsutaan usein perheen sairaudeksi, koska rakkaan ihmisen hitaan taantumisen näkeminen aiheuttaa kroonista ahdistusta.

Euroopan parlamentin tulevaa asemaa Alzheimerin taudin torjunnassa ei saisi olla ottamatta huomioon. Kaikissa EU:n uusissa toiminna pitäisi ottaa huomioon parlamentin tätä asiaa koskeva ainoalaatuinen ääni ja niissä pitäisi pyrkiä siihen, että Alzheimerin tautia sairastavien lisäksi autetaan myös niitä monia omaishoitajia, jotka tekevät työtä sairastuneiden elämänlaadun parantamiseksi.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tutkimuksen koordinointi tällä alalla on tietysti todella tärkeää, eikä kyse ole vain Alzheimerin taudista, koska käsite ”hermoston rappeutuminen” kattaa monia sairauksia.

Parlamentilla on itse asiassa hyvin merkittävä asema siinä, miten tuota tutkimusta tehdään. Kiinnitän huomiota parlamentin ja neuvoston välillä käynnissä oleviin keskusteluihin tieteellisissä testeissä käytettävien eläinten hyvinvoinnista. Haluan varmistaa – ja olen sen suhteen toiveikas esittelijämme ja keskustelujen suunnan takia – että sallimme edelleen tarpeellisen tutkimuksen, jossa käytetään eläimiä tavalla, joka on niiden hyvinvoinnille parempi kuin se ehkä nyt on. Se johtuu siitä, että tarvitsemme tällä alalla tutkimusta, jotta voimme tehdä asioita, joista on puhuttu, estääksemme sairauksia ja hoitaaksemme ihmisiä – ja me itse saatamme ajan myötä olla heidän joukossaan – jotka valitettavasti saattavat sairastua näihin sairauksiin.

Toivon, että voimme saada pian sopimuksen aikaan tätä erittäin merkittävää direktiiviä koskevassa toisessa käsittelyssä. Vaikka emme saattaneet antaa kovin suurta panosta juuri tähän kysymykseen, voimme antaa sellaisen käynnissä olevaan tutkimukseen.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämän sairauden torjumista koskeva kysymys otettiin esiin – ja siitä pitäisi antaa sille kunnia – Ranskan puheenjohtajakauden aikana. Silloin sanottiin, että EU:n pitäisi ryhtyä tässä asiassa toimiin. Olisi hyvä, jos seuraava puheenjohtajavaltio ottaisi tämän asian esiin ja käsittelee sitä yhtä merkittävänä. Täällä on jo sanottu, että tämä ongelma vaikuttaa miljooniin ihmisiin ja heidän perheisiinsä, jotka kaikki kärsivät.

Äänestäjämme tavatessamme kuulemme usein tämän kysymyksen: mitä EU tekee EU:n kansalaisten puolesta? Mitä varten te olette siellä? Mistä te vastaatte? Mitä te teette? Juuri tällaisten kysymysten takia pitäisi ponnistella,

jotta voimme rakentaa Euroopan unionin, joka antaa arvovaltaisen ja merkittävän kuvan. Sitä kansalaisemme tarvitsevat. Tällaisten sairauksien torjuntaa koskevien yhteisten ponnistelujen on oltava EU:n toimielinten ensisijaisia toimia.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, suhtaudun erittäin vakavasti hermoston rappeutumissairauksien ja erityisesti Alzheimerin taudin torjuntaa koskevaan ongelmaan.

Siksi on hyvin hyödyllistä, että Euroopan unionin jäsenvaltioilla on ja että ne ovat saaneet aikaan koordinoitua toimintaa syiden torjunnassa ja ennaltaehkäisyä ja hoitoa koskevan ongelman käsittelyssä ja niiden seurausten käsittelyssä, joita tällaisilla sairauksilla on potilaisiin, koko yhteiskuntaan ja Euroopan unionin kansalaisten kansanterveyteen.

Mielestäni ennaltaehkäisyyn pitäisi lääkityksen sijaan olla painopisteala ja tärkein lähestymistapa. Jäsenvaltioita pitäisi rohkaista perustamaan potilaiden ja heidän omaishoitajiensa seurantakeskuksia ja varmistamaan jäsenvaltioiden yhdenvertainen tieteellinen osallistuminen tähän Euroopan unionin tutkimusponnistukseen.

Lopuksi, neuvoston ja jäsenvaltioiden yhteisellä sopimuksella luotavan tietokannan on oltava julkisessa ja valtion omistuksessa kansallisten järjestelmien puitteissa, ja johtopäätökset on julkaistava maailmanlaajuisella julkisella foorumilla. Lopuksi, meidän tehtävämme on valvoa tätä koskevaa talousarviota.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Olen luonnollisesti samaa mieltä siitä, että nyt on erityisen tärkeää kiinnittää huomiota tieteelliseen tutkimukseen avun takaamiseksi Alzheimerin tautia sairastaville ihmisille, koska Euroopan unionimme yhdistää 27 jäsenvaltiota, eivätkä kaikki valtiot pysty samalla tavalla tarjoamaan apua Alzheimerin tautia sairastaville. Terveystieteiden palvelut ovat erilaisia, sosiaalipalvelujärjestelmät ovat erilaisia, tuet perheille, joissa on tällainen potilas, ovat erilaisia. Siksi tämä tieteellinen tutkimus on olennaisen tärkeää, ja meidän on keskityttävä ja saatava aikaan, ennen kaikkea, rahoitusta, koordinoitua toimintaa ja koordinoituja toimia. Toiseksi, on hyvin tärkeää, että kyseisen tutkimuksen täytäntöönpanoon on rahoitusta ja että tuota tautia sairastaville ihmisille sekä heidän perheilleen tarjotaan todellista tukea.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Monet puhujat ovat jo todenneet tämän merkityksen. Se on tauti, joka vaikuttaa moniin ihmisiin, ja tuo määrä kasvaa. Jäsenvaltioiden on entistä tärkeämpää työskennellä yhdessä, yhdistää voimat, ollakseen tehokkaita. Tämä on kaiken kaikkiaan oikea ja järkevä tapa.

On häpeällistä, että menettelytapojen takia on vaikeaa saada parlamentti osallistumaan. On valitettavaa, että tämä päätöslauselma piti laatia viime hetkillä. Jos lopussa on kuitenkin saatu aikaan hyvä tulos, se on se, mikä on tärkeää.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, Alzheimerin tauti ja muut dementiaan liittyvät sairaudet ovat hirvittäviä. Luulen, että monet meistä, jotka ovat nähneet Alzheimerin tautiin sairastuneen sukulaisen, tietävät, miten se voi tuhota aiemmin terveen henkilön ja miten tuskallista se on perheelle ja muille sukulaisille, ja olen vahvasti sitä mieltä, että meidän on investoitava enemmän varoja tämän hirveän sairauden tutkimiseen.

On selvää, että meidän on ryhdyttävä uusiin toimiin koordinoidaksemme paremmin tietoaamme ja tutkimustamme EU:ssa, ja komission pilottihankkeen tavoitteena on saada parhaat tutkijamme yrittämään ymmärtää, parantaa ja ehkäistä sekä Alzheimerin tautia että muita dementiaan liittyviä sairauksia.

Ranskasta, Tšekin tasavallasta ja nyt Ruotsista koostuvan nykyisen troikan puitteissa keskustelimme varhaisessa vaiheessa siitä, että on tärkeää ottaa Alzheimerin tauti mukaan yhteisenä ensisijaisena kysymyksenä kansanterveyteen liittyvään työhön. Puheenjohtajavaltio Ranska järjesti erittäin merkittävän konferenssin, kuten yksi arvoisista jäsenistä mainitsi, ja puheenjohtajavaltio Ruotsi järjesti syyskuussa konferenssin arvokkaasta ikääntymisestä, ja Alzheimerin tauti oli yksi asialistan aiheista.

Kuten sanoin, neuvosto aikoo hyväksyä tätä koskevat päätelmät 3. joulukuuta, ja otamme tietysti huomioon erinomaisen päätöslauselman, jonka olette laatineet ja josta äänestätte huomenna. Olen varma, että Alzheimerin tautia koskevaa kysymystä käsitellään jälleen tutkimusohjelman ja vastaavien aloitteiden puitteissa lähitulevaisuudessa, joten paljon kiitoksia tämän merkittävän asian ottamisesta esiin.

Puhemies. – (DE) Keskustelun päätteeksi on esitetty päätöslauselma⁽³⁾ työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Pidän myönteisenä komission ehdotusta suositukseksi hermoston rappeutumissairauksien tutkimusta koskevasta yhteisestä ohjelmasuunnittelusta. Väestön mielenterveys on olennainen kysymys kunnollisen elämänlaadun takaamisessa. Tällaiset sairaudet vaikuttavat koko ajan useampiin ihmisiin EU:ssa. Siksi näiden sairauksien puhkeamisen syynä olevien tekijöiden torjumiseksi on ponnisteltava. Kyseiset tekijät on kuitenkin ensin määriteltävä tutkimuksen avulla, jotta niitä voidaan torjua. Mielestäni tutkimustoimien yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeva hanke tarjoaa selvän edun tutkimusrahoitusta koskevien ponnistelujen yhdistämisen osalta, ja se johtaa yksinomaan tämän alan tutkimukseen osoitettujen varojen tehokkaampaan käyttöön. Lisäksi kansallisten tutkimuskeskusten luomiin verkostoihin perustuva yhteistyö ja tarvittavien rakenteiden yhteiskäyttö ovat vielä hyödyllisempiä, koska kaikilla jäsenvaltiolla ei ole tarvittavia resursseja tutkimustoiimiin ryhtymiseksi omin kustannuksin, vaikka kyseisissä maissa on paljon tapauksia, joihin liittyy hermoston rappeutumisairauksia. On erittäin tärkeää, että tutkimustuloksia käytetään siihen, että väestölle tiedotetaan tavoista tukea mielenterveyttä, ja autetaan siten vähentämään potilaiden määrää ja säilytetään kansallisten julkisten terveydenhoitojärjestelmien toimintaedellytykset.

António Fernando Correia De Campos (S&D), kirjallinen. – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, komission tiedonannossa parlamentille annetaan optimistinen analyysi eduista, joita odotetaan jäsenvaltioiden välisestä tutkimusyhteistyöstä ja koordinoinnista, jonka komissio voi toteuttaa seitsemännen puiteohjelman puitteissa, hermoston rappeutumisairauksien ja erityisesti Alzheimerin taudin osalta. Tiedonannossa ehdotetut toimenpiteet koskevat vain periaatetta, jonka mukaan hyödynnetään paremmin nykyisiä resursseja ja ohjelmia: ”terveysohjelmaa”, seitsemättä puiteohjelmaa, EU:n vammaisuutta koskevaa toimintasuunnitelmaa, avointa koordinoitimenetelmää ja tilasto-ohjelmaa. Riittääkö näiden resurssien mahdollisimman hyvä käyttö saavuttamaan odotetut tulokset? Mitä sellaisia koordinoitimekanismeja komissio aikoo ehdottaa, joita ei olisi voitu panna täytäntöön ennen tiedonantoa? Mitä lisäarvoa se antaa? Mitä uusia ja käytännöllisiä toimenpiteitä komissio aikoo hyväksyä edistääkseen tutkimusyhteistyötä tilanteessa, jossa resurssit ja työryhmät ovat jo olemassa, vaikkakin hajallaan? Riittääkö suuremman näkyvyyden antaminen asialle ja nykyisten välineiden käyttäminen ratkaisemaan sen?

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä päätöslauselmaa, jossa pidetään myönteisenä hermoston rappeutumisairauksien tutkimustoimien yhteistä ohjelmasuunnittelua koskevaa pilottihanketta. Alzheimerin ja Parkinsonin taudin kaltaiset hermoston rappeutumisairaudet vaikuttavat yli seitsemään miljoonaan Euroopan unionin kansalaiseen. Hermoston rappeutumisairauksiin ei ole tällä hetkellä parannuskeinoa, ja tiedot ennaltaehkäisystä, hoidosta ja riskitekijöiden tunnistamisesta ovat hyvin rajatut. Suurin osa hermoston rappeutumisairauksia koskevista tutkimusponnisteluista toteutetaan todellakin jäsenvaltioissa, ja kansainvälistä koordinoitua on suhteellisen vähän, mikä johtaa jäsenvaltioiden välisen tiedon ja parhaiden käytäntöjen hajanaisuuteen ja niiden rajattuun jakamiseen. Yhteinen ohjelmasuunnittelu voisi olla erittäin arvokasta tutkimusponnistusten hajanaisuuden vähentämisessä, ja siten se johtaisi siihen, että saataisiin koottua riittävä määrä taitoja, tietoa ja varoja. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 182 artiklan 5 kohta, joka lisättiin Lissabonin sopimuksella ja jolla säädetään eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamiseksi tarvittavista toimenpiteistä, voisi kuitenkin olla asianmukaisempi oikeusperusta tutkimuksen yhteistä ohjelmasuunnittelua koskeville aloitteille. Komission pitäisi harkita 182 artiklan 5 kohdan käyttämistä oikeusperustana kaikille tuleville tutkimustoimien ohjelmasuunnittelua koskeville ehdotuksille.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, Alzheimerin tauti on hämmäntävä sairaus, joka muuttaa sairastuneen maailman tuntemattomaksi ja vaaralliseksi paikaksi. Elämä on olemista hengenvaarallisessa nyt-hetkessä, jossa menneet muistot ja oppimiset eivät anna nykyhetkeen turvallista siltää. Inhimillisesti kohtalon kovuutta lisää se, ettei parannuskeinoa tautiin tunneta tänä päivänä. Kyseessä on myös läheisten sairaus. Tautia kutsutaan joskus perheen sairaudeksi omaisten kärsiessä usein kroonisesta stressistä. Sosiaalinen vaikutus on laaja ja raskas. Väestön ikääntyessä Euroopassa hermoston rappeutumisairaudet kuten Alzheimerin ja Parkinsonin tauti ovat enenevässä määrin kansanterveydellinen

(3) Ks. pöytäkirja

kysymys: jo nyt potilaita on yli 7 miljoona, ja määrän odotetaan tuplaantuvan tulevilla vuosikymmenellä. Sairauksien syitä lääketiede ei kuitenkaan vielä edes täysin tunne. Lupaavia tutkimustuloksia esiintyy, mutta läpimurtojen edistämiseksi tarvitaan koordinoitua. Yksityisen ja julkisen sekä eri jäsenmaiden tutkimustiedon ja innovoinnin yhteensaatamiseksi tarvitaan yhteisön ohjelmasuunnittelua – siten on toivoa, että näiden sairauksien tehokkaampi ennaltaehkäisy, diagnosointi ja hoito tulevat mahdollisimman pian todeksi käytännön hoitotyössä. Olen vakuuttunut siitä, että hermoston rappeutumissairauksien kanssa kamppailevat ihmiset, potilaat, omaiset ja hoitavat tukevat voimakkaasti pyrkimyksiä löytää yhteistyön avulla uusia keinoja sairauksien selättämiseksi. Juuri tällaiset hankkeet kertovat kansalaisille, miksi ylipäätään olemme täällä tänään; ne justifyoivat koko unionin olemassa oloa. Olen kollega Reulin kanssa siinä samaa mieltä, että proseduuriset ja toimivaltaseikat ovat toisarvoisia silloin, kun itse asia etenee oikeaan suuntaan.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, komissio hyväksyi viime kesänä neuvoston suosituksen, jossa patistettiin EU:n jäsenmaita yhteiseen ohjelmasuunnitteluun rappeuttavien hermostosairauksien tutkimustoiminnassa. Tämä on tärkeää, jotta rajalliset tutkimusvarat saadaan yhä parempaan käyttöön. On kuitenkin muistettava, että tutkimuksen ohella Eurooppaan tarvitaan laajempi muistisairauksia koskeva toimintaohjelma. Euroopan parlamentti hyväksyi puolestaan alkuvuodesta kirjelmän, jossa se vaati komissiota valmistelemaan Alzheimerin tautia koskevan toimintaohjelman. Parlamentin kirjelmässä tähdennettiin neljää seikkaa: tutkimuksen kehittämistä, varhaista diagnoosia, potilaiden ja heidän hoitajiensa elämänlaadun parantamista sekä muistiyhdistysten asemaa. Haluan muistuttaa, että ohjelmalla on kiire ja komission on syytä tarttua toimeen, jotta parlamentti siltä on vaatinut.

Richard Seeber (PPE), kirjallinen. – (DE) Koko ajan ikääntyvässä yhteiskunnassamme Alzheimerin taudin ja vanhuusiän dementian kaltaisten hermoston rappeutumissairauksien määrä jatkaa kasvuaan. Valmistautuaksemme tähän mahdollisimman hyvin meidän on luotava paremmat tutkimusrakenteet ja hyödynnettävä paremmin nykyisiä välineitä. Tällä alalla suunniteltu pilottihanke on ihanteellinen lähtökohta nykyisten tutkimusponnistusten liittämiseksi paremmin yhteen. Ennaltaehkäisy on kuitenkin myös tärkeää, kun samalla tarjotaan paras mahdollinen hoito sairastuneille. Jäsenvaltioiden on vauhditettava aktiivista elämäntapaa koskevia tiedotuskampanjoita.

19. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista työjärjestyksen 150 artiklan mukaan.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Haluan kiinnittää huomionne Romanian poliittiseen tilanteeseen ja siihen, miten se vaikuttaa Romanin suhteisiin yhteisön toimielimiin.

Lokakuussa 2009 sosialidemokraattinen puolue jätti hallituksen. Juuri muodostunut oppositio kaatoi hallituksen epäluottamuslauseella, torjui ensimmäiseksi ehdotetun uuden hallituksen ja kieltäytyi osallistumasta hallitusneuvotteluihin. Tämän takia Romania ei voi täyttää velvoitteitaan, joita sillä on saamansa lainan takia Euroopan komissiolle, Maailmanpankille ja IMF:lle. Tämän takia olemme tilanteessa, jossa joitakin valtion uudistamiseksi tehtyjä sitoumuksia ei voida täyttää ajoissa.

Romanian poliittisen epävakauden laukaisi pääasiassa sosialidemokraattisen puolueen poliittinen toiminta. Syyt siihen eivät ole vain vaaleihin liittyviä. Keskipitkän aikavälin tavoite on pysäyttää hallintoa, oikeusvaltiota, oikeutta ja korruption torjuntaa koskevat uudistukset.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Viime kuussa Euroopan alueet olivat valokeilassa. EU:n alueiden ja kaupunkien viikko lujitti alueiden asemaa, joka sillä on perustavanlaatuisena osana ratkaisua EU:n maailmanlaajuisia haasteita koskevaan vastaukseen. Se oli puheenjohtaja Barroson, komission jäsenen Sameckin ja satojen käytyjen keskustelujen johtopäätös, eikä se jätä sijaa epäilylle.

Tarkemmin sanottuna, Euroopan syrjäisimpien alueiden tärkeän puheenjohtajakokouksen järjestäminen, kokouksen, johon Euroopan parlamentin jäsenet osallistuivat ensimmäistä kertaa, oli myös virstanpylväs Euroopan yhdentymistä suosivassa aluepolitiikassa. Maailmanlaajuiset haasteet ja EU:n vastaukset ovat loistava tilaisuus syrjäisimpiä alueita koskevalle uudelle strategialle. Nämä alueet, kuten Azorit, tarjoavat niiden pysyvien hankaluuksien lisäksi, joista kuulemisen me kaikki olemme tottuneet, paljon mahdollisuuksia, jotka tarjoavat meille selkeitä mahdollisuuksia saavuttaa edistystä ja antaa Euroopalle selkeä etu uusilla alueilla, jotka ovat olennaisia vastatessamme maailmanlaajuisiin haasteisiin.

Komission puheenjohtajan on siksi lopetettava lopullisesti palatsivallankumous, jonka valmistelusta komission epävirallisessa asiakirjassa vihjaillaan, vaikka me, Euroopan parlamentin jäsenet ja Euroopan kansalaiset, tuimme Lissabonin sopimuksen ratifiointia ja sen merkitystä alueellisen yhteenkuuluvuuden puolustamisessa ...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Leader-rahoitusohjelmalle on Irlannissa osoitettu 465 miljoonaa euroa kaudeksi 2007–2013. Viisivuotisen ohjelman kahden ensimmäisen vuoden aikana on kuitenkin käytetty vain 18 prosenttia rahoituksesta, koska hankkeita hallinnoivat paikalliset kehitysyhtiöt ovat törmänneet byrokraatiaan ja liiallisiin hallinnollisiin vaatimuksiin.

Sääntöjä sisältäviä sivuja on kilokaupalla, ja niihin liittyy kattava tarkastusmenettely. Osa ongelmaa on se, että lukemattomien sääntöjen tulkinta voi vaihdella tarkastajasta toiseen. Ongelman toinen osa on se, että jotkin näistä säännöistä ovat alun alkaenkin järjettömiä. Eräs hanketyöntekijä sanoi käyttäneensä puolet ajastaan siihen, että hän merkitsi muistiin, mitä teki toisen puolen ajasta.

Tilintekovelvollisuutta tietenkin tarvitaan, mutta se on saavuttanut tason, jossa se jarruttaa paikallisten ryhmien rahoitusten hakemista. Miljoonat jäävät käyttämättä, mikä olisi rikollista, kun otetaan huomioon, että taloutemme tarvitsevat elvytystä millä tahansa saatavilla olevalla rahoituksella. Tarvitsemme Dublinissa tervettä järkeä, ja meidän on varmistettava, että Euroopan komissio varmistaa, että niin käy.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, presidentti Václav Havel korosti tänään parlamenttillemme pitämässään puheessa yhtä Euroopan unionin perusperiaatteista: ihmisten välistä solidaarisuutta.

Juhlimme Berliinin muurin, häpeän muurin, murtumisen 20-vuotispäivää. Vuoden 1989 marraskuun 9. päivän jälkeen meille kerrottiin, että ihmiskunta olisi viimein vapaa. Demokratian ja ihmisoikeuksien piti levitä koko planeetalle, kaataa kaikki muurit ja poistaa kansojen väliset esteet.

Mutta kuinka monta muuria onkaan maanosassamme pystytetty yhden kaatuneen tilalle?

Esimerkiksi Ceutaan ja Melillaan pystytetyt muurit, joiden tarkoituksena on pitää poissa sotaa, köyhyyttä ja ilmaston lämpenemistä pakenevat miehet ja naiset, muurit, jotka ulottuvat säilöönottokeskuksista, kaupunkiemme porteilta Libyan autiomaahan asti, Lampedusan kautta, jonne jopa lapsia on teljetty palautusdirektiivin nimissä.

Kaatakaamme Eurooppa-linnakkeen muurit, rakentakaamme siltoja, ei muureja ...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Kaksikymmentä vuotta Berliinin muurin murtumisen jälkeen tarkastelemme joitakin maailmassa tällä hetkellä tapahtuvia asioita suuremmalla herkkyydellä. Nyt pystymme sangen hyvin tekemään realistisen arvioinnin Venäjän tapahtumista. Aiemmin me koimme kaikki Neuvostoliiton tapahtumat ideologisenä painostuksena, mutta nyt keskustelemme kaupasta absoluuttista henkilökohtaista vapautta koskevien ehtojen nojalla. Talven lähestyessä epävarmuus tietysti kasvaa sen osalta, mitä tapahtuu Venäjältä Ukrainan kautta tuleville kaasu- ja sähkön toimituksille. Tammikuun kriisistä tehty tutkimukset osoittavat selvästi, miten erilainen tilanne oli Euroopan länsi- ja itäosissa. Ne johtavat huolellisempaan lähestymistapaan mahdolliseen kriisiin valmistautumisen osalta. On tärkeää löytää paras mahdollinen sopimussuhteita koskeva ratkaisu kansainvälisellä tasolla ja samalla tarjota enemmän tietoa tällaisista tilanteista. Teknisten toimenpiteiden korkeat kustannukset pakottavat meidät myös harkitsemaan vakavasti, rahoitetaanko niitä julkisista varoista vai EU:n direktiivien perusteella. Kysymys on siitä, miten paljon kaasua meidän itse asiassa on varastoitava ja miten sen rahoitamme. Kaasun osalta on tärkeää erottaa toisistaan todellinen kriisi ja liiketoiminta ja se, miten paljon johtavien poliittisten hahmojen pitäisi osallistua neuvotteluihin ja mitä markkinoiden pitäisi valvoa. Meidän on pyrittävä välttämään liiallista asioiden byrokraattista hoitoa.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio vaatii tällä hetkellä Irlannin hallitusta tekemään ankaria leikkauksia Irlannin talousarvioon, mikä tarkoittaa julkisten palvelujen ja työssä käyvien, ehkä jopa eläkeläisten ja työttömien, elintason rajua huonontamista.

Komission pitäisi kuitenkin tietää, että se vehkeilee Irlannin hallituksen kanssa valheessa, jossa teeskennellään, että raha, joka annettiin pankkien tueksi, ei ole valtiontukea, kun se samalla moukaroii julkista sektoria.

Irlannin työläiset ja yhteisöaktivistit taistelevat kuitenkin vastaan. Kymmenet tuhannet osoittivat mieltään viime perjantain marssissa, tuhannet työläiset marssivat tänään Dublinissa, ja marraskuun 24. päiväksi on suunniteltu työläisten lakkoa näiden hyökkäysten pysäyttämiseksi.

Tilanteen vakavuuden takia se pitäisi nyt muuttaa 24 tunnin yleislakoksi tämän kauhistuttavan hallituksen kaatamiseksi, hallituksen, jolla ei ole valtuuksia näihin toimiin, ja komission ja Irlannin hallituksen politiikan pysäyttämiseksi, politiikan, jolla tuhotaan työssä käyvien ihmisten elintaso ja palvelut.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää tämän parlamentin huomioon tuhoisaan vaikutukseen, joka biosididirektiivillä on koko Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tällä rankaisevalla ja järjettömällä direktiivillä kielletään käyttämästä strykniiniä, jota on Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytetty 70:n viime vuoden ajan myyräkannan säännöstelyyn. Niin toimittiin ennen kuin EU puuttui asiaan. Nyt myyrien pyydystäjät saavat käyttää vain alumiinifosfaattia, joka maksaa kaksi kertaa enemmän kuin strykniini, minkä takia monet heistä lopettavat toimintansa.

Mutta pahempaa on luvassa. Strykniini tappaa myyrän enintään 15 minuutissa, kun taas alumiinifosfaatilta siihen menee kolme päivää, millä varmistetaan, että myyrän kuolema on hidas ja tuskallinen.

Sen lisäksi, että tämän hullun direktiivin takia Yhdistyneessä kuningaskunnassa menetetään työpaikkoja, se on myös julma ja epäinhimillinen, ja se on jälleen yksi syy siihen, miksi Yhdistyneen kuningaskunnan olisi parempi pysytellä ulkopuolella.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Atra Kadisha -nimisen maailmanjärjestön puheenjohtaja, suurrabbi David Schmidl pyysi minua olemaan, ja lainaan häntä, "heidän puhemiehensä Euroopan unionissa", sillä he haluaisivat, että Euroopan unioniin perustettaisiin valiokunta käsittelemään kaikkia valituksia, jotka koskevat hautausmaiden häpäisyä. Geneven sopimusta pitäisi myös ajanmukaista ja parantaa.

En halua antaa erityisiä esimerkkejä enkä syyttää ketään, mutta olen omin silmin nähnyt valokuvia juutalaisista hautausmaista, joissa hevoset ja lehmät laiduntavat haudoilla. Olen myös nähnyt kuvia hautakivistä, jotka on muutettu alkeelliseksi käymälöiksi sekä 2000 vuotta vanhoja juutalaisia hautakammioita, joissa pyhät ihmisjäännökset ovat hirvittävässä tilassa. Muihin hautausmaihin on hyökätty puskutraktoreilla, ja kaivureilla kaivetaan pyhäinjäännöksiä ylös.

Se on suuri häväistys Jumalaa kohtaan. Holokausti on traaginen arpi ihmiskunnan kasvoissa, eikä se saa ikinä toistua, ei edes pienoisuudessa. Minä tein itse pyhiinvaellusmatkan Auschwitziin lasteni kanssa, ja uskokaa minua, tiedän erittäin hyvin, mistä puhun.

Nämä ihmiset pyytävät meitä Euroopan parlamentissa puolustamaan kaikkien uskontojen kaikkia muinaisjäännöksiä, ei vain juutalaisia muinaisjäännöksiä vaan myös romanialaisia muinaisjäännöksiä Euroopassa.

(Puhemies keskeytti puhujan)

János Áder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, rakkaat naapurimme, itävaltalaiset, ovat saastuttaneet vuosien ajan yhtä Unkarin kauneinta jokea, Rábaa. Kaksi viikkoa sitten näimme joessa puoli metriä paksun vaahtokerroksen, mikä selkeästi korosti tätä tosiseikkaa. Rakkaat naapurimme eivät kuitenkaan tyytyneet joen saastuttamiseen, vaan nyt he haluavat saastuttaa myös ilmamme polttolaitoksella, jonka rakentamista suunnitellaan Heiligenkreuziin. He haluavat rakentaa Heiligenkreuziin, 300 metriä Unkarin rajalta, polttolaitoksen, jossa voidaan polttaa miltei kymmenen kertaa se määrä jätettä, joka Burgenlandissa tuotetaan vuosittain, ja kaikki tämä Euroopan unionin tuella. Tällä suunnitellulla investoinnilla rikotaan direktiiviä 2008/98/EY. Siksi kehotan Euroopan komissiota olemaan hyväksymättä mitään EU:n tukea polttolaitoksen rakentamiselle Heiligenkreuziin.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, ihmiskuntaa ilmastonmuutoksen osalta kohtaava suurin haaste on siinä, miten voimme lopettaa suurempien hiilidioksidimäärien keräytymisen ilmakehään ja miten alkaa varastoida sitä maahan.

Koska meidän on mahdotonta lopettaa hiilidioksidikaasujen päästämistä 50 seuraavan vuoden aikana, hiilidioksidin maahan varastoimisen lisääminen on ainoa toivomme, ja tämän ongelman torjumisen pitäisi olla politiikkamme painopisteala. Meidän on tämän aikaansaamiseksi lisättävä kasvipeitettä. Kiina on osana tätä ponnistusta istuttanut puita 54 miljoonalle hehtaarille, mikä on myös vaikuttanut suuresti juomaveden saatavuuteen ja maatalouden tuottavuuteen. Samoin puunistusohjelmat Ruandassa ovat johtaneet niin

suureen veden määrän lisäykseen pääkaupunkiin johtavissa joissa, että pääkaupunki voidaan nyt sähköistää pelkästään vesivoimalan avulla.

Samansuuntaisesti Yhdysvaltain edustajainhuone on antanut lain, jonka mukaan Yhdysvallat maksaa viisi miljardia Yhdysvaltain dollaria metsäkadon käsittelemiseksi.

Näistä syistä neuvoston omaksumaa kantaa, jossa ei ole vain jätetty sitoutumatta tiettyyn määrään rahoitusta kehitysmaille mutta myös jätetty sanomasta mitään maailman metsien säilyttämistä koskevasta rahoituksesta, on mahdotonta hyväksyä aikana, jolloin Euroopan unionin tasolla ei ole yhtenäistä politiikkaa tai koordinoitua Etelä-Euroopassa vaarassa olevien metsäekosysteemien suojaksi.

Luotan kuitenkin siihen, että Euroopan unionin neuvotteluissa Kööpenhaminassa tuetaan ennakoivasti maailmanlaajuisia ponnistuksia metsäkadon lopettamiseksi ja puiden istuttamisen lisäämiseksi.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hermoston rappeutumissairauksia koskeneen keskustelun nojalla otan esiin skleroosia ja liikeratakovettumatautia koskevan ongelman ja tuon parlamentin tietoon sen tosiasian, että 150 miljoonaa ihmistä Italiassa on aloittanut nälkälakon osoittaakseen tukea liikeratakovettumatautia sairastavalle Salvatore Usalalle, joka on lopettanut syömisen vastustaakseen Italian hallituksen välinpitämättömyyttä, jota se osoittaa tämän hirvittävän sairauden kanssa eläviä potilaita ja heidän perheenjäseniään kohtaan. Tämän kampanjan tukena on myös Italian parlamentin jäseniä, esimerkiksi Antonietta Farina ja kollegamme Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmästä, Niccolò Rinaldi.

Ennen kaikkea tämä on kuitenkin taistelu, jota liikeratakovettumatautia sairastavat ja heidän perheensä käyvät joka päivä arvokkaasti ja hiljaisesti, osana tragediaa, jota tämän hirvittävän sairauden sairastaminen on. Liikeratakovettumatauti iskee nuoriin ihmisiin, mutta siihen ei ole parannuskeinoa, ja kuitenkin Italian valtio on hyvin huolehtivainen kaikkea muuta paitsi potilaita ja heidän perheitään kohtaan. Tutkimuksen tekeminen on EU:n haaste, mutta jäsenvaltioiden tehtävänä on taata potilaille ihmisarvoinen elämä.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, minä haluaisin puolestani esittää teille muutamia kysymyksiä A(H1N1)-influenssarokotteesta.

Euroopan parlamentin jäseniä ja heidän avustajiaan pyydetään nyt ottamaan rokotus, ja haluaisin jakaa kanssanne muutaman huolen.

Ensinnäkin, mikä on riskien ja hyötyjen välinen suhde? Tällä hetkellä hyötyjä on vähän, koska tämä influenssa ei aiheuta monia kuolemia – joka tapauksessa ei läheskään niin paljon kuin kausi-influenssa.

Toisaalta riskien osalta meillä on tarpeeksi aikaa miettiä tätä näkökulmaa, ja haluaisin erityisesti käsitellä tehoaineita eli adjuvantteja koskevaa ongelmaa. Haluaisin nostaa esiin asian, joka on sangen outo: Yhdysvalloissa skvaleenin käyttö adjuvanteissa on kiellettyä, mutta Euroopan lääkevirasto on antanut sille luvan, koska useimmissa rokotteissa on skvaleenia.

Toinen kohta on se, että Euroopan lääkevirasto on vahvistanut meille, että lapsille ja raskaana oleville naisille ei tehty kliinisiä kokeita ja että se ei saanut käyttöönsä mallirokotteen arviota. Katson siksi, että yhtenäistämistä saatetaan tarvita enemmän.

Miroslaw Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen skandaalimainen päätös, jolla määrätään italialainen koulu poistamaan ristit seiniltään ja maksamaan yhdelle oppilaalleen 5 000 euron korvaus niin sanotuista henkisistä vaurioista, on herättänyt Italian lisäksi huolta myös muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Risti on sekä kristinuskon että Euroopan historian ja perinteiden symboli. Se, että hallintovirkamiehet poistavat ristin, on ensimmäinen askel kohti Euroopan kulttuurin ”harakiriä”.

Tällainen pragmaattisuus on valitettavasti muuttumassa johdonmukaiseksi suunnitelmaksi torjua eurooppalaisia arvoja. Tarvitsee vain muistuttaa siitä, että Euroopan unionin tärkeimmistä asiakirjoista poistettiin viittaukset kristinuskoon. Meidän on palattava Euroopan unionin perustajaisien alkuperäisiin ajatuksiin ja käsitteisiin, ja he olivat kristillisdemokraatteja. Vetoan siksi Euroopan parlamentin puhemieheen, että järjestetään asianmukainen keskustelu, joka päättyy päätöslauselman antamiseen uskonnonharjoittamisen vapaudesta EU:ssa ja perusarvoista, joille Euroopan unioni on rakennettu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Portugalissa ja erityisesti sen pohjoisosassa taloudellinen ja yhteiskunnallinen kriisi on pahenemassa ja työttömyys jatkaa kasvuaan, mikä tekee tästä alueesta yhden

Euroopan unionin köyhimmistä, kuten äskettäinen Eurostatin asiakirja osoittaa. Suuryritykset ilmoittavat edelleen vähentävänsä toimintaansa ja leikkaavansa työpaikkoja. Yksi vakavimmista esimerkeistä on Vila do Condessa sijaitseva Qimonda, joka aikoo irtisanoa 600 työntekijää viime vuonna jo irtisanottujen noin tuhannen työntekijän lisäksi. Tämä on todellisuudessa teknistä kehitystä koskevan strategisen teollisuudenalan yhden suurimman ja tärkeimmän yrityksen tuho.

Emme voi hyväksyä tätä tilannetta. On mahdotonta hyväksyä, että Euroopan komissio tai neuvosto ei ole löytänyt vaihtoehtoa tämän mikrosiru- ja nanoteknologiaeteollisuuden alasajamiselle. On kauhistuttavaa, että ne eivät tee mitään Euroopan unionin monien alueiden pahenevan työttömyyden ja lisääntyvän kärsimyksen edessä.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, minun piti puhua paineesta, jota EU:n rajoittamaton maahanmuutto aiheuttaa Yhdistyneelle kuningaskunnalle. Suokaa minulle kuitenkin anteeksi, että otan esiin äskettäin tietoon saatetun kiireellisen asian. Aluekehitysvaliokunnan koordinaattorina ja Walesia edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä huolestuin suuresti, kun sain vuodetun jäljennöksen talousarviouudistusta käsittelevästä Euroopan komission tiedonantoluonnoksesta nimeltään *A Reform Agenda for a Global Europe: reforming the budget, changing Europe*.

Asiakirjassa ehdotetaan EU:n menojen painopistealojen huomattavaa uudelleenjärjestämistä, jolloin suurempi painoarvo annettaisiin – lainaan asiakirjaa – EU:lle maailmanlaajuisena toimijana ja vähemmän maataloudelle ja siirroille hyvässä asemassa oleville alueille. Tällä on valtava vaikutus Yhdistyneen kuningaskunnan maatalouteen ja rakennerahasto-ohjelmiin tällä nykyisellä kaudella. Koska Yhdistynyt kuningaskunta on nettomaksaja, se pakotetaan luopumaan useammista sen hyväksi tehdyistä korjauksista, kun taas toiset maat ovat tärkeimpiä edunsaajia.

Yhdistyneelle kuningaskunnalle koheesiopolitiikan nojalla osoitetuista varoista 11,8 prosenttia menee Walesin köyhimmille alueille. Olen hyvin huolissani siitä, että tämä vuodettu asiakirja saattaa vaikuttaa siirtymäkauden maksuihin nykyisen ohjelman lopussa vuonna 2013. Nyt Yhdistyneen kuningaskunnan kansan on aika järjestää kansanäänestys suhteestaan tähän paikkaan, jotta he voivat päättää omasta kohtalosta ja jotta siitä eivät päättä byrokraatit, joita ei ole valittu vaaleilla.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Koska juhlimme täällä Euroopan unionissa niin innostuneesti Berliinin muurin ja sen mukana kommunismin kaatumista, voisimme hyvin kysyä, mitä entisistä kommunistijohtajista on tullut. Minä kerron teille. He ovat niitä, joista on tullut innokkaimpia kapitalisteja, uusliberaaleja ja maailmanherruutta koskevan järjestyksen suurimpia kannattajia. Palatessaan valtaan he ovat luopuneet kaikesta, mikä kommunismissa oli hyvää – ja myöntäkäämme, siinä oli joitakin hyviä asioita – kuten työllisyysturvasta ja sosiaaliturvasta. He ovat kuitenkin palauttaneet iljettävimmät osat, raakuuden ja kauhun.

Berliinin muurin murtumisen mahdollistaneen vuoden 1956 vallankumouksen 50-vuotispäivänä ammuttiin ihmisiä kohti. Samaan aikaan, kun puhumme parlamentissa ja juhlimme kommunismin kaatumista, nämä kommunistitoverit pitävät 16 poliittista vankia vangittuna Unkarissa.

Juhlin vasta sitten, kun poliittiset vangit on vapautettu, kun ammunnan kohteeksi joutuneet ihmiset ovat saaneet oikeutta ja kun nämä kommunistit lopettavat tämän verenvuodatuksen ja kun heidät heitetään historian roskakoriin.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua Euroopan unionin talousarvion uudistamista vuoden 2013 jälkeen koskevasta ehdotuksesta. Onko totta, että tämä ehdotus tarkoittaa huomattavaa vähennystä aluerahastoihin? Ymmärtääkö Euroopan komissio, että sillä heikennetään tuntuvasti EU:n alue- ja maatalouspolitiikkaa?

Ehdotusta EU:n köyhempien alueiden heikentämisestä ilmastonmuutoksen torjunnan rahoittamiseksi voidaan tuskin kutsua järkeväksi tai loogiseksi. Se vaikuttaisi useimpiin EU:n 271 alueesta. On varmasti mahdollista auttaa EU:n köyhiä alueita ja samalla käyttää hyviä hankkeita ilmastonmuutoksen torjumiseksi, kaasupäästöjen vähentämiseksi ja uusiutuvan energian ja nykyaikaisten teknisten ratkaisujen käyttöön ottamiseksi.

Aikooko komissio talousarviouudistuksen esittäessään ohittaa alue- ja paikallisviranomaiset varojen jakamisessa? Tällä tavalla alueellisilta viranomaisilta poistettaisiin tunnustus asioissa, jotka ovat niille erittäin tärkeitä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Euroopan unioni on sitoutunut perustamaan tehokkaan mekanismin estämään lasten seksuaalista hyväksikäyttöä. Nyt on kulunut kahdeksan kuukautta siitä, kun tästä erityisen

merkittävästä aiheesta keskusteltiin Euroopan parlamentin täysistunnossa. Meidän olisi pidettävä myönteisenä sitä, että sen jälkeen neuvosto on alkanut keskustella direktiiviluonnoksesta, jolla pyritään parantamaan tämän alan lainsäädäntöä. Aika ei kuitenkaan pysähdy, ja aina silloin tällöin tuskalliset tapahtumat muistuttavat meitä siitä, että lapsiamme ei vieläkaan suojella riittävästi. Surullista kyllä, näiden rikosten seuraukset ovat tuhoisia ja pitkäkestoisia. Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja pornografian levittäminen ovat usein luonteeltaan rajatylittäviä, ja niitä voidaan siksi estää tehokkaasti vain kansainvälisellä yhteistyöllä. Meidän on suunniteltava lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja väärinkäytön osalta uusia rikosoikeudellisen vastuun muotoja, joista ei ole säädetty nykyisellä lainsäädännöllä. Haluaisin kiinnittää uuden parlamentin huomion tähän merkittävään ongelmaan ja kehottaa neuvostoa vauhdittamaan keskustelua ehdotusluonnoksista.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Arvoisa puhemies, olen mielissäni Kroatian ja Slovenian hallitusten välisten suhteiden edistymisestä, sillä ne ovat ottaneet tärkeän askelen eteenpäin, ja molempien hallitusten osoittamasta kypsyyden lisääntymisestä. Niiden allekirjoittama rajariitaa koskeva välityssopimus antaa myönteisen viestin ja luo esimerkin alueen muille maille.

Panen kuitenkin pahoillani merkille, että vain muutama päivä tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen Kroatian pääministeri allekirjoitti myös yksipuolisen julkilausuman, jossa esitetään yksipuolinen tulkinta juuri allekirjoitetusta sopimuksesta. Meidän ei pitäisi tehdä mitään, mikä kylvää epäilyksen siemeniä tai levittää epävarmuutta, koska siten ei pystytä etenemään. Yksipuoliset julkilausumat ja yksipuoliset toimet eivät ole koskaan hyvä valinta, eivätkä ne anna oikeaa viestiä. Sellaisilla toimilla ei edistetä uskottavuutta, eikä niillä kannusteta tarvittavaa keskinäistä luottamusta, vaan ne herättävät epäilystä aikomustemme vakavuudesta ja sopimuksen todellisuudesta ja toteuttamiskelpoisuudesta. Jos aiomme onnistua tällä rintamalla, meidän on toteutettava suuri ponnistuksia ja vahvistettava keskinäistä luottamustamme kotona, naapureidemme kesken ja koko alueella.

Kehotan Kroatian hallitusta pidättäytymään uusista yksipuolisista toimista ja pyydän pääministeriä osoittamaan sen sijaan poliittista rohkeutta ja määrätietoisuutta ja auttamaan meitä selviämään menneisyyden umpikujista.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että meissä aiheutti viime viikolla levottomuutta tilanne, tai tieto siitä, että pääministeri Vladimir Putin on pyytänyt Euroopan komissiota maksamaan Ukrainan velan Gazpromille. Tämän takia haluaisin kysyä, onko sellainen pyyntö otettu vastaan. Aikooko Euroopan komissio panna Euroopan unionin maksamaan tämän velan? Jos vastaukset kahteen ensimmäiseen kysymykseen ovat myönteisiä, millä perusteella komissio tekisi sen?

Arvoisa puhemies, haluaisin teidän myös panevan merkille, että olen ainoa jäsen, joka ei ole käyttänyt koko puheaikaansa.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, olen pyytänyt puheenvuoroa tiedottaakseni teille sangen häiritsevästä asiasta, joka saatettiin tietooni, kun vierailin Washington DC:ssä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan valtuuskunnan jäsenenä.

Tietosuojasta (SWIFT, matkustajarekisteri) parhaillaan käytävien transatlanttisten neuvottelujen liepeillä Yhdysvallat laajentaa kansallisen turvallisuuden virastonsa tiedonkeruuvalmiuksia siten, että se voi siepata kaikki sen alueella lähetetyt sähköiset viestit sekä maahan tulevat ja sieltä lähtevät viestit.

Miten Yhdysvallat voi teeskennellä kunnioittavansa oikeutta yksityisyyteen, kun se rakentaa valtavaa salakuunteluvirastoa – ja miten me voimme istua toisella puolella ja antaa sen tapahtua?

Meidän vastuullamme on tiedottaa tästä törkeästä vallan väärinkäytöstä ja perusoikeuksiemme rikkomisesta. Toivon, että tiedotatte minun laillani tästä äänestäjillenne ja maidenne kansalaisille julkilausumien ja lehtiartikkelin avulla.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kahden viime kuukauden ajan olen kärsinyt Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolueen hallinnon sorrosta, esimerkiksi siitä, että minulta vietiin alahuoneen kulkulupani, että minua ei päästetty sisään Sellafieldin ydinjätteen käsittelylaitokseen – huolimatta asemastani ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan alivaliokunnan jäsenenä – ja että kansalaisten neuvontatoimisto kieltäytyi myymästä minulle tietokantaa, jonka mainostettiin avoimesti olevan myynnissä kaikille muille Euroopan parlamentin jäsenille.

Arvoisa puhemies, oletteko samaa mieltä siitä, että poliittinen syrjintä ei ole vain laitonta vaan se on myös hyökkäys minun lisäksi tämän paikan toimivuutta vastaan ja ennen kaikkea äänestäjiä ja koko demokraattista prosessia vastaan?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Euroopan työterveys- ja työturvallisuusviraston tekemässä tutkimuksessa on joitakin huolestuttavia päätelmiä, joissa todetaan, että laajalle levinnyt työttömyys vaikuttaa kielteisesti työntekijöiden turvallisuuteen ja terveyteen. Tutkimuksessa, johon otti osaa 27 000 vastaajaa 27 jäsenvaltiosta, todetaan, että kuusi kymmenestä työntekijästä tuntee, että talouskriisi ja lisääntynyt työttömyys huonontavat työoloja. Vastaajista 75 prosenttia väitti, että heidän terveytensä heikentyminen johtuu heidän tekemästään työstä. Tätä tietoa tukevat Eurostatin tutkimuksen tiedot, jotka osoittavat, että 27 miljoonalla työntekijällä on ollut työtapaturma tai työperäinen sairaus ja että 137 miljoonaa työntekijää altistuu päivittäin riskeille. Ja juuri tällä viikolla uusi työhön liittyvä vakava onnettomuus tappoi viisi portugalilaista työntekijää Andorrassa.

Tämä tilanne vaatii nopeaa vastausta Euroopan unionilta ja jäsenvaltioilta. Tämän vastauksen pitäisi sisältää oikeudet sisältävien työpaikkojen luomisen, työn ja työntekijöiden aseman edistämisen ja niiden työnantajien rankaisemisen, jotka vähentävät työntekijöiden ennaltaehkäisy- ja suojelutoimenpiteitä lisätäkseen voittojaan.

Puhemies. – (DE) Puheenvuorojen jakamisessa oli sekaannusta. Minun olisi pitänyt antaa puheenvuoro Nuno Teixeiraalle. Äänsin luultavasti nimenne väärin ja se aiheutti sekaannuksen.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Euroopan komissio antoi äskettäin talousarviouudistusta koskevan tiedonantolunnon, jossa on sellaisia koheesiopolitiikkaan liittyviä viittauksia, jotka aiheuttavat levottomuutta ja hämmennystä, erityisesti syrjäisimpien alueiden osalta.

Yhteisön talousarviosta on järjestettävä kiireesti keskustelu, mutta meidän mielestämme vuoden 2013 jälkeisten rahoituspuitteiden pitäisi perustua solidaarisuuteen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen, sillä se on elintärkeää Madeiran kaltaisille alueille, joilla on pysyviä hankaluuksia ja jotka siksi tarvitsevat pysyvää tukea.

Aikomusta vaihtaa koheesiopolitiikan painopistettä nykyisestä alueisiin perustuvasta lähestymistavasta lähestymistapaan, joka perustuu aloihin, joilla on lisäarvoa, on mahdotonta hyväksyä. Sellainen muutos voisi johtaa siihen, että hylätään tavoite 2, joka tällä hetkellä hyödyttää kahta kolmasosaa EU:n alueista.

On käsittämätöntä, että komissio aikoo muuttaa varojen osoittamisen alueelliselta kansalliselle perustalle tai jopa EU:n tasolle ja hylätä koheesiopolitiikan taustalla aina olleen läheisyysperiaatteen. On mahdotonta hyväksyä sitä, että jäsenvaltion pitkäaikainen jäsenyys EU:ssa olisi vain muuttuja kaavassa, jolla lasketaan, miten rakennerahastojen varoja osoitetaan, ja että jäsenvaltiot jaetaan uusiin ja vanhoihin, millä EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdasta tehdään merkityksetön syrjäisimpien alueiden rakennerahastojen saatavuuden osalta.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, Normandiasta tulevana Euroopan parlamentin jäsenenä haluaisin kiinnittää komission ja parlamentin huomion rannikolla sijaitsevia Natura 2000 -alueita koskeviin ehdotuksiin, jotka Ranskan hallitus on juuri toimittanut EU:n viranomaisille. Näistä ehdotuksista jätetään pois Etretatin lähellä sijaitseva Antiferin aallonomurtaja, mutta korvataan se laajentamalla alueen ulkoraja 12 merimailiin.

Tällä päätöksellä helpotetaan Poweo-energiayhtiön aietta rakentaa metaanin satamaterminaali Antiferiin ja rajoitetaan hanketta, jonka tarkoituksena on perustaa rannikolla sijaitseva tuulipuisto Fécampin lähelle, huolimatta vaaleilla valittujen paikallisten edustajien, väestön ja jopa kalastajien tälle hankkeelle osoittamasta tuesta. Alueen osalta on laadittu tieteellinen ja yhtenäinen ehdotus, ja sillä on paikallisten toimijoiden tuki. Tämän ehdotuksen mukaan koko rantaviivalla, mukaan luettuna Antifer, olisi kuuden mailin vyöhyke.

Minulla on kolme kysymystä: miten paljon komissio on edistynyt vyöhyke-ehdotusten tutkimisessa? Tukeeko se niitä, vaikka ne ovat vastoin tieteellistä kantaa ja vastoin alueen yhteiskuntaan, talouteen ja kulttuuriin liittyvää toimintaa? Ja kun Kööpenhaminan huippukokous lähestyy, onko EU:n kannalta järkevää tukea päätöstä, jolla edistetään kaasun käyttöä uusiutuvien energialähteiden kehityksen kustannuksella?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää huomiota terveydenhoidon tilanteeseen Ukrainassa. Saatavilla olevat tiedot osoittavat, että siellä on todettu jo yli miljoona influenssatapausta, mukaan luettuna monia kymmeniä A(H1N1)-viruksen aiheuttamia tapauksia. Ukraina on pyytänyt kansainvälistä apua erityisesti rokotteiden, lääkkeiden, desinfiointiainesten, kasvosuojien, suojakäsineiden ja laboratoriotarvikkeiden osalta.

Tiedämme, että komissio on käynnistänyt kansalaisille annettavaa tukea koskevan erityismekanismin, seuranta- ja tiedotuskeskuksen koordinoimaan EU:n jäsenvaltioiden Ukrainalle antamaa apua. Millaista tämä

koordinointi on? Mitä apua annetaan? Miten seurantamekanismi toimii? Luulen, että kansalaiset haluaisivat saada vastauksen näihin kysymyksiin.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaksi vuosikymmentä on kulunut siitä, kun Berliinin muuri murtui, minkä 20-vuotispäivää olemme tänään viettäneet, ja siitä, kun rautaesirippu revittiin alas. Näiden 20 vuoden ajalta on kuitenkin varsin vähän näytettävää, kuten monissa kommunismista vapautuneissa maissa näemme, että emme ole vielä onnistuneet vapauttamaan itseämme lopullisesti edeltävän järjestelmän tavoista.

Syksyllä 2006 poliisi halveksi Budapestin kaduilla täydellisesti kokoontumisoikeutta sekä oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Sen uhrin odottavat edelleen, turhaan, oikeutta ja mahdollisuutta käyttää oikeuksiaan. Tämän vuoden maaliskuussa Budapestissä kehoituksiin pääministerin erosta vastattiin jälleen pidätyksillä ja epäinhimillisellä ja nöyryyttävällä kohtelulla. Euroopan unionissa voi edelleen, vielä tänäkin päivänä, käydä niin, että ihmisten ei sallita käyttää omaa kieltään synnyinmaassaan – kuten esimerkiksi Slovakiassa – tai käyttää demokratian takaamia oikeuksiaan, jos historia on langettanut heille vähemmistön kohtalon. Otetaan esimerkiksi Romania, jossa aiotaan pystyttää patsas entiselle kenraalille, joka antoi käskyn avata tulen mielenosoitukseen osallistuneita vastaan.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Nykyinen talouskriisi johtaa työpaikkojen epävarmuuteen. Taloudelliset vaikeudet saavat työntekijät hyväksymään, joskus ajattelematta, työtarjouksia, joissa vältellään työläinsäädäntöä ja lainvalvontaa ja hallintoviranomaisten valvontaa. Olemme Euroopan unionissa jo valitettavasti todistaneet monia työvoiman hyväksikäyttöä koskevia tapauksia, joissa on usein kyse aidosta orjuudesta, olivatpa kyseessä sitten EU:n kansalaiset tai muut kuin EU:n kansalaiset. Olemme lisäksi nähneet epätavallisen paljon siirtotyöläisten kuolemia, myös maanmiesten, monien Portugalin kansalaisten kuolemia, jopa laillisesti töissä olevien kuolemia. Nämä onnettomuudet ovat tapahtuneet työpaikoilla ja erityisesti rakennusalalla.

Euroopan unionia ja sen elimiä sekä jäsenvaltioita kehoitetaan ja vaaditaan siksi tekemään yhteistyötä voimakkaasti ja tehokkaasti näiden tilanteiden estämiseksi.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan soittaa hälytyskelloa EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston määrärahoja koskevan suunnittelun ja maksamisen alhaisen tason takia.

Emme ole vielä läheskään suunnitelleet edes puolta saatavilla olevista varoista. Maksujen osalta vain 9,62 prosenttia aluepolitiikan 347 miljardista eurosta on maksettu hankkeiden johtajille. Tämä vaikuttaa kaikkiin maihin, joihinkin jopa enemmän kuin toisiin. Espanjan, Luxemburgin ja Ruotsin on tehtävä parhaansa saadakseen kiinni maat, jotka johtavat EU:n rahastojen maksujen osalta, ja niitä ovat esimerkiksi Baltian maat, Irlanti ja Slovenia.

Euroopan unionin aluepolitiikka on yksi kansalaistemme kannalta hyödyllisimmistä politiikanaloista. Sillä todellakin taataan taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus käytännöllisten, ja hyvin usein elintärkeiden, hankkeiden osarahoittamisen avulla.

Siksi kehotan kansallisia hallintovirkamiehiä osallistumaan. Samalla katson, että on olennaisen tärkeää, että talouskriisin aikana EU:n sääntöjä mukautetaan suuriin ongelmiin.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tänään vietämme Keski- ja Itä-Euroopan demokraattisten muutosten 20-vuotispäivää. Seremonia oli hyvin asianmukainen ja arvokas, ja siihen ottivat osaa presidentti Havel ja puhemies Buzek, ja Euroopan parlamentissa oli näyttelyitä. Niin sen pitikin olla, mutta EU:n toimielinten ei pitäisi rajoittua siihen, että kyseisiä tapahtumia järjestetään vain kerran monen vuoden aikana.

Sen pitäisi olla läsnä historiassamme – totuuden näistä muutoksista pitäisi olla läsnä opetuksessamme – ja EU:n toimielinten pitäisi aloittaa se. Tarvitsemme noita aikoja käsitteleviä yhteisiä historian kirjoja, joissa kerrottaisiin, miten Eurooppa yhentyi, jotta lapset kouluissamme saisivat käsiinsä tuon totuuden ja tiedon.

Toisaalta voidaan antaa monia esimerkkejä turhaan käytetystä rahasta. Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseva järjestö "Open Europe" kertoo, että ympäri Alankomaita kiertävästä aasista kertovan blogin rahoittamiseen on käytetty seitsemän miljoonaa euroa. On aika käyttää EU:n rahaa tehokkaammin.

Puhemies. – (DE) Hyvät kollegat, pelkään, että meidän on nyt päätettävä minuutin puheenvuorot työjärjestyksen 150 artiklan nojalla. Työjärjestyksen 150 artiklan nojalla tällaista keskustelua voidaan käydä enintään 30 minuutin ajan. Näissä puheenvuoroissa on nyt mennyt miltei 40 minuuttia, koska valitettavasti monet puhujat eivät pitäneet kiinni minuutista.

Yritin antaa etusijan niille, joilla ei ollut tilaisuutta puhua kummassakaan edeltäneessä kahdessa keskustelussa, ja toivon, että se oli teistä suhteellisen tasapainoista. Meillä on tänä iltana vielä neljä muuta keskustelua, ja kuten tiedätte, istunto on päätettävä viimeistään keskiviöllä.

20. Kolmansien maiden kansalaiset, joita viisumivaatimus koskee tai jotka on vapautettu siitä ulkorajoja ylittäessään (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Tanja Fajonin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (KOM(2009)0366 – C7-0112/2009 – 2009/0104(CNS)) (A7-0042/2009).

Tanja Fajon, esittelijä. – (SL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot ja kaikki täällä tänään olevat, Euroopan parlamentti tukee lujasti viisumijärjestelmän purkamista kaikkien Länsi-Balkanin maiden osalta. Se on myös ydinajatus, joka on ohjannut meitä mietinnön laatimisen aikana. Haluaisin esittää onnitteluni erityisesti varjoesittelijöille ja parlamentin jäsenille, koska ilman heidän tukeaan en olisi pystynyt saavuttamaan tätä lopputulosta. Haluaisin myös kiittää neuvostoa ja komissiota niiden yhteistyöponnistuksista, jotka muodostavat lujan perustan tulevalle yhteistyölle tällä alalla, erityisesti nyt, kun Lissabonin sopimus on ratifioitu, sillä sen avulla parlamentti voi hyväksyä kaikki tarvittavat toimenpiteet yhteispäätösmenettelyssä.

Länsi-Balkanin maiden kansalaiset on eristetty viisumijärjestelmällä aivan liian kauan. Heillä on nyt vähemmän oikeuksia vapaan matkustuksen osalta kuin heillä oli entisen Jugoslavian aikana. Sen, mitä Länsi-Balkanin maiden nuoriso tällä hetkellä tietää Euroopasta, tai Yhdysvalloista, se on saanut tietoonsa Internetistä ja televisiosta. Koska tulen Sloveniasta, voin muistuttaa, että itse asiassa juuri puheenjohtajavaltio Slovenia käynnisti viisumijärjestelmän vapauttamista koskevan prosessin vuoden 2008 alkupuolella, viisi vuotta sen jälkeen kun Thessalonikin toimintasuunnitelma, jolla taataan yksiselitteiset Euroopan unionin jäsenyyksnäkömät Länsi-Balkanin väestölle, oli allekirjoitettu.

Olen iloinen, että voin pitää myönteisenä komission ehdotusta Makedonian, Serbian ja Montenegron viisumivaatimusten poistamisesta, ja olen erityisen iloinen siitä, että voin pitää myönteisenä Slovenian aloitetta, joka on saanut vahvaa tukea jäsenvaltioilta ja jonka nojalla kyseisten maiden kansalaiset voivat alkaa matkustaa vapaasti Schengen-alueen jäsenvaltioihin 19. joulukuuta alkaen. Sen aloittaminen 1. tammikuuta 2010 olisi sisältänyt logistisia vaikeuksia, koska joulun ja uuden vuoden lomajakso on juuri se aika, jolloin monet näiden maiden kansalaiset haluavat käydä EU:n jäsenvaltioissa asuvien sukulaistensa luona.

Viisumien poistamisella edistetään valtavasti alueellista yhteistyöprosessia ja etnisten jakojen voittamista ja autetaan myös rakentamaan siltoja kulttuurin, yhteiskunnan, talouden ja politiikan aloilla.

Hyvät kollegat, viisumien poistaminen näiden kolmen mainitsemani maan osalta on hyvin myönteinen askel oikeaan suuntaan. Haluaisin kuitenkin huomauttaa, että niiden maiden, jotka on jätetty viisumien poistamista koskevien puitteiden ulkopuolelle, pitäisi antaa liittyä niihin mahdollisimman pian tai, mieluummin, heti, kun ne ovat valmiita tekemään niin. Puhun luonnollisesti Bosnia ja Hertsegovinasta ja Albaniasta. Emme voi antaa niiden eristäytyä vielä enemmän, kun niiden naapurimailla on mahdollisuus matkustaa rajoituksetta Euroopan unioniin.

Niiden on tietenkin oltava valmiita viisumien poistamiseen, enkä halua tällä vihjata, että meidän pitäisi alentaa vaatimuksiamme. Se, mitä haluamme tehdä, on lähettää selkeä viesti Bosnia ja Hertsegovinan ja Albanian kansalaisille: Odotamme teitä; teidän pitää kehottaa hallituksianne täyttämään oma osansa sopimuksesta. Me puolestamme teemme kaiken voitavamme varmistaaksemme, että Euroopan unionin puolelta päätöksenteko ei viivästy. Voin turvallisesti sanoa, että tämä lähestymistapa on saanut laajaa tukea kahdessa valiokunnassa, ulkoasiainvaliokunnassa ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, joka on minun emovaliokuntani.

Haluaisin myös lisätä, että aion huomenna äänestyksen jälkeen pyytää puheenvuoroa antaakseni erityisen poliittisen julkilausuman, parlamentin ja neuvoston yhteisen julkilausuman, jossa tuetaan lujasti viisumijärjestelmän purkamista kaikkien Länsi-Balkanin maiden osalta. Tässä julkilausumassa, josta aiomme äänestää erikseen huomenna, me molemmat pidämme myönteisenä joulukuun 19. päivää, päivämäärää, jolloin viisumivaatimus poistetaan Makedonialta, Serbialta ja Montenegrolta, ja kehotamme Euroopan

komissiota laatimaan mahdollisimman pian ehdotuksen, jonka mukaan viisumivaatimus poistetaan Bosnia ja Hertsegovinalla ja Albanialta heti, kun ne ovat täyttäneet asiaankuuluvat vaatimukset. Me puolestamme sitoudumme käsittelemään tämän ehdotuksen nopeutetussa menettelyssä. Haluaisin, että asettaisimme tarkan päivämäärän Bosnia ja Hertsegovinan ja Albanian viisumivaatimuksen poistamiselle, vaikka olen tietoinen vaadittavien menettelyjen vaativuudesta. Toivon, että kesä 2010 osoittautuisi realistiseksi ajaksi näiden kahden maan viisumivaatimuksen poistamiselle.

Lopuksi: Emme saisi unohtaa myöskään Kosovoa, jos emme halua sen muuttuvan mustaksi aukoksi kartalla ...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Haluaisin vain lopettaa: Euroopan unionilla on poliittinen vastuu viisumivapausmenettelyn saattamisesta loppuun, ja odotan parlamentilta laajaa tukea sille.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, on valitettavaa, että puheenjohtajavaltio Ruotsi ei voinut olla täällä edustettuna ministerin ominaisuudessa, vaikka se olisi hyvin paljon halunnut.

Ymmärrän, että neuvoston puheenjohtajavaltiota ei ollut kutsuttu ja että sille kerrottiin, että sen ei ole tarpeen olla täällä. Haluaisin muistuttaa parlamentille, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on edistänyt ja tukenut Länsi-Balkania koskevaa viisumivapausmenettelyä aivan alusta asti.

Meillä pitäisi – ja tiedän, että kollegani Tanja Fajon, esittelijä, on kanssani samaa mieltä – olla tilaisuus kiittää neuvoston puheenjohtajavaltiota, sillä olemme sille velkaa parlamentin ja neuvoston yhteisen julkilausuman, jota komissio tukee, mikä on ainoalaatuista tämän toimielimen historiassa.

Haluaisin selityksen, vaikka ei ehkä täällä ja nyt, miksi puheenjohtajavaltio Ruotsi ei voinut osallistua, ja haluaisin, että kirjataan, että ministeri ei voinut olla täällä, koska kutsua ei esitetty.

Puhemies. – (DE) Minulle on kerrottu, että puheenjohtajavaltio Ruotsi kutsuttiin, mutta sillä oli aikatauluongelmia ja siksi se ei voi olla täällä. Tutkin kuitenkin asiaa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin vastasta Anna Maria Corazza Bildtin esittämään kysymykseen ja sanoa, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on ollut erittäin aktiivinen tässä prosessissa, jonka ansioista, kuten Tanja Fajon juuri ansiokkaasti selitti, meillä on mahdollisuus tarjota monille kyseisten jäsenvaltioiden kansalaisille ja erityisesti nuorille ihmisille tilaisuus olla yhteydessä ja toimia vuorovaikutuksessa tämän Euroopan kanssa, joka ei useinkaan ole heille kovin tuttu.

On totta, että tämä ehdotus on historiallinen vaihe EU:n lyhytaikaisia viisumeja koskevan politiikan kehittämisessä Länsi-Balkanin maita koskevien suhteidemme puitteissa. Komissio pitää lisäksi myönteisenä sitä, että sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat hyväksyneet tämän lainsäädäntöehdotuksen. Kaikki ovat tietoisia tämän kyseisten maiden kaikkiiin kansalaisiin vaikuttavan asian merkittävästä poliittisesta vaikutuksesta ja sen arkaluontoisuudesta.

Ymmärrän parlamentin kannan. Haluaisin tässä yhteydessä vahvistaa, että komissio on sitoutunut valvomaan tiiviisti sitä, että kaikki kyseessä olevat maat täyttävät kaikki etenemissuunnitelmassa asetetut vaatimukset. Entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta on tehty myönteinen arvio; siksi vuoropuhelu päätettiin tämän maan kanssa. Serbia ja Montenegro isännöivät lokakuussa komission johtamia valtuuskuntia ja jäsenvaltioiden asiantuntijoita, ja kyseiset valtuuskunnat vahvistivat, että kaikki asiaankuuluvien etenemissuunnitelmien vaatimukset oli täytetty asianmukaisesti.

Aiomme noudattaa samaa menetelmää Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan osalta. Muutamana viime kuukautena saavutetusta erittäin huomattavasta edistymisestä huolimatta Bosnia ja Albania eivät vielä ole pystyneet saattamaan loppuun etenemissuunnitelmassa vaadittuja uudistuksia, joilla oikeutetaan vapautus viisumivaatimuksesta. Kuten te, arvoisa Tanja Fajon, kuitenkin juuri sanoitte, niille on jo hyvin rohkaisevaa kuulla, että naapureilla jo on tämä vaihtoehto saada vapautus viisumivaatimuksesta, ja voin vakuuttaa teille, että teen itse kaiken voitavani varmistaakseni, että Albania ja Bosnia ja Hertsegovina voivat saada tämän viisumivapautuksen mahdollisimman nopeasti, aivan kuten haluatte.

Kehotan parlamenttia, joka Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on toinen lainsäätävä viisumeja koskevalla alalla, tukemaan viisumivapautusta koskevaa jäsenneltyä vuoropuhelumenetelmää, joka on komission käyttämä menettely, koska erilainen lähestymistapa aiheuttaisi hämmennystä muuttamatta juurikaan

viisumijärjestelmää. Sillä luotaisiin turhia toiveita ja se todennäköisesti hidastaisi ponnistuksia, joita kyseiset maat ovat tehneet pannaakseen täytäntöön etenemissuunnitelmissa vaaditut uudistukset.

Tässä vaiheessa pidämme Albanian ja Bosnian asetuksen liitteessä I ja samalla vahvistamme Euroopan unionin sitoumuksen auttaa näitä kahta maata täyttämään etenemissuunnitelmansa vaatimukset, jolloin niille voitaisiin antaa vapautus viisumivaatimuksesta voimassa olevien menettelyjen mukaisesti.

Näissä puitteissa komissio tukee yhteisen poliittisen julkilausuman tekstiä, jossa vahvistetaan tämä unionin vahva sitoumus panna mahdollisimman nopeasti täytäntöön tämän viisumivapausmenettelyn toinen vaihe Albanian ja Bosnian kansalaisten osalta, arvoisa Tanja Fajon.

Tässä se on, arvoisa puhemies. Mielestäni tämä on hyvin tärkeä kohta, joka osoittaa Balkanin valtioille, miten huolehtivasti EU suhtautuu niiden odotuksiin ja haluihin.

Sarah Ludford, ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, sitoumus, jota tuetaan Tanja Fajonin mietinnössä ja ehdotetussa neuvoston ja parlamentin julkilausumassa, on kaukonäköinen sitoumus. Sillä on määrä sallia viisumivapaa matkustus kaikille Länsi-Balkanin ihmisille. Se ei ole pelkästään antelias ja pyyteetön liike. Se on myös laskelmoiva ja taitava, koska sillä edistetään ja kehitetään turvallisuutta sanan laajimmassa merkityksessä. Ihmisillä, jotka ovat vapaita, ja vapaita matkustamaan, on taipumus sitoutua rauhanomaisiin ratkaisuihin ja olla vähemmän alttiita sisäänpäin kääntyneeseen kansallismielisyyteen, joka on turvallisuusuuhka.

Kuka voi olla liikuttumatta tämän parlamentin ulkopuolella olevilla näytöillä esitetyistä kuvista ja kaikista juhlista, joita meillä on ollut tällä viikolla Berliinin muurin murtumisen 20-vuotispäivän kunniaksi. Vaikka näitä esteitä ei voida verrata muuriin, ne ovat edelleen este vapaalle yhteydenpidolle ja laajemmille näkemyksille, jotka edistävät ymmärrystä ja suvaitsevaisuutta. Vaatimukseemme kaikenkattavasta lähestymistavasta pitäisi kuulua oikeudenmukainen tulos Daytonin sopimuksen 15. vuosipäivään mennessä.

Haluaisin onnitella ja kiittää esittelijää, Tanja Fajonia, hänen ankarasta työstään ja tavasta, jolla hän on ottanut mukaan kaikki pienetkin seikat kaikissa kahden viime kuukauden aikana käymiensä keskustelujen kierroksissa ja kaaroksissa.

Kiitän todella myös neuvostoa ja erityisesti puheenjohtajavaltio Ruotsia siitä, että ne tekivät työtä auttaakseen meitä pääsemään sopimukseen julkilausumasta, jolla vahvistetaan Länsi-Balkanin maiden kaikkien kansalaisten viisumivapautta koskeva selkeä tavoite mahdollisimman pian – ja toivomme, että se tapahtuu vuoden 2010 aikana, koska mikäli tämän vapaan matkustuksen toteuttamista koskevista tavoitepäivämääristä ei päästä kohtuulliseen yhteisymmärrykseen, luodaan jakoja ja aiheutetaan epävakautta.

Olemme myös tehneet Tanja Fajonin mietinnössä sitoumuksen laatia Kosovolle vastaavan viisumien myöntämisen helpottamista ja viisumivapautta koskevan etenemissuunnitelman kuin muille Länsi-Balkanin maille.

Haluaisin myös lisätä toiveen, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus – joka ei ole mukana nykyisessä EU:n Schengen-alueen päätöksessä luonnollisesti siksi, että se ei ole jäsen – seuraa pian samaa tietä. Minulla on aina hieman skitsofreeninen olo työskennellessäni näiden Schengen-hankkeita koskevien asioiden kanssa, koska olen Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuleva Euroopan parlamentin jäsen, mutta olisi ilmiselvästi hyvä asia sekä Euroopan unionille että Länsi-Balkanin alueelle, jos Yhdistynyt kuningaskunta seuraisi mahdollisimman pian.

Haluaisin lopettaa kiittämällä Tanja Fajonia, esittelijää.

Anna Maria Corazza Bildt, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, PPE-ryhmä on sitoutunut nopeuttamaan viisumien vapauttamista kaikkien Länsi-Balkanin maiden osalta, jotta se tapahtuisi heinäkuuhun 2010 mennessä. Pidämme myönteisenä ja tuemme ehdotusta myöntää viisumivapaus entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle, Montenegrolle ja Serbialle tämän vuoden joulukuun mennessä.

Ymmärrämme Bosnia ja Hertsegovinan ja Albanian kansojen vetoomuksen – nuori sukupolvi, joka on lukittu sisään ja jätetty ulkopuolelle, tuntee olevansa vankilassa. Heille sanomme: ”Me olemme teidän puolellanne, me olemme valmiita heti, kun te olette valmiita”. On valitettavaa, että Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan viranomaisien hidas alkua jätti ne jälkeen. Vastuu viiveistä on viranomaisien. Me kehoitamme niitä täyttämään edellytykset mahdollisimman pian. Tiedämme, että komissio auttaa siinä prosessissa.

Minun on valitettavasti sanottava, että minua surettaa, että meiltä PPE-ryhmässä vei aikaa kolme neuvottelujen täyttämää kuukautta saada tämän parlamentin poliittinen vasemmisto toimimaan perussopimusten mukaisesti. Onko se niin monimutkaista? Lopuksi sen oli ymmärrettävä, että Euroopan parlamentti ei ole lain yläpuolella.

Kaikella kunnioituksella arvoisia kollegojani kohtaan, minun on annettava ilmi tämä kaikkea muuta kuin rakentava asenne. Oikoteitä ei ole. Hokkuspokkustemppeja ei ole. Emme ole täällä kerätäksemme pisteitä. Olemme täällä saadaksemme tuloksia aikaan Balkanin ihmisten eduksi. Haluan olla selkeä, mikään alustava väliaikainen yhdistelmäasema ei nopeuta prosessia eikä sillä painosteta komissiota tai neuvostoa. Sillä ei ehdottomasti lähetetä mitään vahvaa poliittista viestiä.

Haluaisin lopettaa sanomalla, että koin Sarajevon piirityksen ja pommituksen puolentoista vuoden ajan. Siellä oleville ystävilleni sanon, että olen sitoutunut.

(Puhemies keskeytti puhujan)

Claude Moraes, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen vuotta 2008 ja Slovenian puheenjohtajakautta ei ollut edistytty tarpeeksi siinä, mitä komission jäsen aivan oikein nimitti historialliseksi askeleeksi kohti Länsi-Balkanin viisumivapautta.

Kuten Sarah Ludford erittäin asianmukaisesti sanoi, on olemassa syvällisiä käytännön syitä siihen, miksi tämä on meille tärkeää ja miksi tämä ei ole vain vastatoimenpide. Haluan siksi kiittää sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta esittelijää, Tanja Fajonia, huolellisesta ja tunnollisesta työstä, jonka hän on tehnyt siirtääkseen Euroopan unionia kohti tätä lopullista tavoitetta, joka on viisumijärjestelmän purkaminen kaikkien Länsi-Balkanin maiden osalta. Se on tehty yhdessä varjoesittelijöiden kanssa ja komission ja neuvoston kanssa, ja sitä on kiitettävä.

Vaikka on selvää, että monien mielestä viisumivapaudella on suuria etuja molemmille puolille, on myös niin, että meillä on oltava koko parlamentin tuki etenemissuunnitelmaa koskevassa kysymyksessä ja sen varmistamiseksi, että kaikissa noissa maissa tehdään perustavanlaatuisia uudistuksia, jotta saadaan aikaan luottamusta todella kunnolliseen viisumivapausjärjestelmään.

Esittelijämme tehtävänä oli saada aikaan läpimurto viisumivapaudessa ja saada koko parlamentin tuki. Hän on tehnyt tämän neuvoston kanssa neuvottelemansa julkilausuman muodossa. Julkilausumassa pyritään viisumivapauteen Makedonian, Serbian ja Montenegron osalta, vapautusjärjestelmän nopeuttamiseen Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan osalta ja järkevään kompromissiin Kosovon kysymyksessä.

Kaikkien näiden syiden takia ryhmäni tukee tätä mietintöä ja toivoo, että se saa parlamentissa laajan tuen.

Ulrike Lunacek, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi edellisen puhujan tavoin esittää vilpittömät kiitokseni esittelijälle ja valmistelijalle, Tanja Fajonille ja Sarah Ludfordille, ulkoasiainvaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta, sekä kaikille varjoesittelijöille. Olemme onnistuneet antamaan ehdotuksen, jossa vaaditaan, että komissio ja neuvosto laativat yleisen paketin koko Länsi-Balkanin kaikille ihmisille jättämättä ketään ulkopuolelle. Toivon todella – ja osoitan puheeni tämän osalta komission jäsenelle Barrot'lle – että voitte vakuuttaa neuvoston siitä, että viisumivapautta koskevaa tavoitetta pitäisi soveltaa myös Kosovoon, joten vuoropuhelu alkaa nyt, ja että viisumivapaus saataisiin aikaan myös Bosnian ja Albanian osalta viimeistään ensi vuoden puoliväliin mennessä. Toivoisin, että se tapahtuisi aiemmin.

Haluaisin tehdä yhden asian selväksi: Tietysti kyse on täytöntöönpanosta, mutta olen kuullut, että kaikkea ei ole vielä pantu Serbiassa täytöntöön. Haluaisin tietää, mitä te ajattelette tästä. On tärkeää panna kaikki täytöntöön. Haluaisin kiittää kaikkia mukana olleita ja toivon, että kaikki ihmiset ...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Doris Pack (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaksikymmentä vuotta sitten maanmieheni Itä-Saksasta saivat matkustusvapauden. Muutama vuosi sen jälkeen Slobodan Milošević vaaransi mielivaltaisesti ja sitten poisti matkustusvapauden serbeiltä ja sitten alueen kaikilta muilta mailta. Miten usein me olemmekaan tässä parlamentissa vuoden 2000 jälkeen toivoneet julkilausumissa ja julkisissa keskusteluissa matkustusvapautta – viisumivapaata matkustusta – Kaakkois-Euroopan maille. Tiedämme, että EU ei voi saada sitä yksin aikaan, koska kansallisten hallitusten on sovittava siitä. Meidän on voitettava kansalaistemme pelot. Rikollisia on kaikkialla – he eivät tarvitse viisumia! He ylittävät rajoja ilman viisumia. Siksi meidän ei pitäisi olla huolissamme siitä.

Kyse on nuoresta sukupolvesta, joka viisumivapaan matkustuksen ansiosta voi viimein mennä sinne minne tahtoo. Siksi olemme hyvin iloisia siitä, että Makedonian, Montenegron ja Serbian kansalaiset voivat nyt viimein matkustaa jälleen vapaasti. Se on loistavaa! Hiven surua johtuu siitä, että Albania, Bosnia ja Hertsegovina ja Kosovo eivät voi vielä liittyä niihin, mutta odotamme, että komissio tunnustaa joulukuussa Albanian aikaansaaman valtavan edistysaskelen ja että se huomaa, että Bosnia ja Hertsegovina on myös saanut aikaan jonkin verran parannuksia. Bosnia ja Hertsegovinassa on kuitenkin valitettavasti poliitikkoja, jotka eivät ole kovin kiinnostuneita kansalaistensa eduista, koska ovat varmoja siitä, että he voivat tietenkin matkustaa ilman viisumia. Katson siksi, että meidän on varmistettava, että tämä on mahdollista ensi kesään mennessä. Toivon, että varapuheenjohtaja Barrot auttaa meitä siinä. Emme kuitenkaan saa unohtaa Kosovoa. Se ei saa olla viimeinen jäljellä oleva musta piste. Meidän on autettava Kosovoa täyttämään edellytykset. Se ei voi tehdä sitä yksin. Viisumivapaa matkustus on todella humanitaarinen teko. Olen iloinen, että me olemme kaikki asemassa, jossa se voidaan toteuttaa. Kiitos tästä mahdollisuudesta, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Eurooppa ja Euroopan unioni alkoivat rauhanhankkeena, ja ne ovat nyt kokeneet historian pisimmän rauhanajan. Tiedämme siksi, miten voimakas väline yhdentyminen voi tästä näkökulmasta olla. Nyt meidän on käytettävä sitä Länsi-Balkanin käsittelemiseen.

Länsi-Balkanin maat ovat vasta äskettäin käyneet läpi erittäin traumaattisen sota-ajan, joka on aiheuttanut suurta kärsimystä valtavalle ihmismäärälle. Euroopan yhdentymisprosessin osalta on edistytty, jotta tämän tapahtuman yli voidaan päästä. Viisumivapaa matkustus on siinä tärkeä vaihe. Monet ihmiset ovat maininneet mahdollisuuden, joka sillä voidaan antaa nuorille ihmisille, jotta he voivat muodostaa suoria yhteyksiä ja saada tuoretta tietoa, sekä mahdollisuuden demokraattisten voimien vahvistumiseen. Kyse ei ole vain luottamusta ja viisumivapaata matkustusta koskevan viestin antamisesta. Eurooppa voi myös hyötyä siitä, että Länsi-Balkan lähenee Euroopan unionia turvallisuus- ja talouspolitiikan näkökulmasta. On kuitenkin tärkeää, ettemme luo alueelle uusia jakoja vaan varmistamme, että kaikki maat voivat osallistua viisumivapaata matkustusta koskevaan järjestelmään mahdollisimman pian.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Euroopan parlamentti äänestää huomenna lyhytaikaisia viisumeja koskevan vaatimuksen poistamisesta Balkanin maiden osalta. Kaikki ne maat, joille on laadittu etenemissuunnitelma, eivät ole kelpoisia saamaan poikkeuslupaa 1. tammikuuta.

On hyvin valitettavaa, että yhdessä maassa, Bosnia ja Hertsegovinassa, komission ehdotuksen nojalla sallitaan väestön eri osien välinen epätasa-arvo: niiden, jotka voivat hyötyä viisumivapaasta matkustamisesta EU:hun Kroatian tai Serbian passin ansiosta ja niiden – Bosnian muslimit – joilla ei sellaista passia ole. Se on kiusallinen jako ottaen huomioon maan lähihistorian.

Euroopan parlamentin on annettava huomenna Bosnia ja Hertsegovinalle ja Albanialle merkki. Kriteerit ovat kriteereitä, ja nämä vaatimukset on täytettävä, jotta on kelpoinen viisumia koskevaan poikkeuslupa. Heti kun edellytykset on täytetty, viisumia koskeva poikkeuslupa voidaan kuitenkin myöntää mahdollisimman pian.

Olemme nähneet, että edellytysten täyttämiseksi on tehty paljon, ja kehotamme komissiota auttamaan Bosnia ja Hertsegovinaa ja Albaniaa täyttämään kaikki vaatimukset mahdollisimman pian.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Länsi-Balkanin maiden kansalaisten kannalta Euroopan unioniin matkustamista koskevan viisumijärjestelmän purkamisella ei ole ainoastaan teknistä ulottuvuutta vaan myös poikkeuksellinen poliittinen painoarvo ja merkitys. Tänäpäin me muistimme parlamentissa aivan oikein Berliinin muurin ja kukkaan puhjennut sosialismin kaatumista. Skopje, Podgorica ja Belgrad voivat kuitenkin tämän joulun ja uuden vuoden aikana lopulta juhlaa viisumimuurin kaatumista, muurin, joka on erottanut ne meistä Euroopan unionissa miltei 12 vuoden ajan.

Miltei 20 vuoden ajan entisen Jugoslavian väestön enemmistöltä on evätty mahdollisuus matkustaa vapaasti ympäri Eurooppaa, mitä he olivat aiemmin tottuneet tekemään, kun he olivat edelleen nyt kaatuneen sosialistisen liittovaltion kansalaisia. Alamme nähdä tällaisen kokonaisen sukupolven ajan kestäneen eristyksen rumat seuraukset, ja on korkea aika, että lopetamme sen.

Bosniahertsegovinalaisten, albanialaisten ja kosovolaisten pitäisi kuitenkin myös liittyä makedonialaisiin, montenegrolaisiin ja serbeihin mahdollisimman pian vuonna 2010. Vain siten voidaan noiden maiden uusien sukupolvien antaa viimein nähdä ja kokea ulkomaailma, luoda yhteyksiä muihin eurooppalaisiin, edistää eurooppalaisten arvojen kehittämistä kotona ja varustaa kansansa täysjäsenyyttä varten yhteisessä eurooppalaisessa tarinassamme – Euroopan unionissa.

Parlamentin Makedoniaa käsittelevänä esittelijänä olen saanut viime päivinä monia puhelinsoittoja eri Balkanin maiden kansalaisilta. Haluan vakuuttaa heille kuuluvasti ja kirkkaasti, että heidän viisumivapaa matkustuksensa EU:hun ei korvaa niiden liittymistä EU:hun. Niiden viisumivapaa matkustus EU:hun on askel kohti EU:n täysjäsenyyttä.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Pidän tätä mietintöä myönteisenä ja onnittelen esittelijää ja varjoesittelijöitä. Haluan myös sanoa, tänä Berliinin muurin murtumisen 20-vuotispäivänä, että minun mielestäni rajojen ylittämisen takaaminen Länsi-Balkanin maiden osalta on osa tapahtumasarjaa, joka alkoi 20 vuotta sitten, aivan kuin uusi muuri olisi kaatumassa.

Siksi tätä ehdotusta olisi pidettävä myönteisenä. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että viisumivapaan matkustuksen tarjoaminen on vain osittain tekninen kysymys, ja samalla se on erittäin selkeästi poliittinen kysymys. Siksi se on tärkeää. Tuen myös yhteisen julkilausuman hyväksymistä, koska sillä viestitetään, että EU:n toimielimet ovat ymmärtäneet tämän vastuun. Tämä vastuu tarkoittaa samalla myös toimintaa. Ennen kaikkea se tarkoittaa toimintaa niiden asiaankuuluvien valtioiden osalta, jotka eivät ole pystyneet täyttämään viisumivapaata matkustusta koskevia ehtoja, näiden vaatimusten täyttämiseksi mahdollisimman pian, puhumattakaan Euroopan komission toiminnasta, sillä ilman sen apua tämä prosessi venyisi.

Axel Voss (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni olemme oikealla tiellä Balkanin valtioiden osalta. Olemme lähentyneet viisumien myöntämisen helpottamisen ansioista, ja sillä autetaan luomaan vakautta, vaikka se onkin myös merkki siitä, että arvostamme tehtyjä ponnistuksia. Katson kuitenkin myös, että meidän on hyvä säilyttää selkeät säännöt ja että niihin liittyvät vaatimukset on myös täytettävä. Tässä suhteessa haluaisin erityisesti kiittää Anna Maria Corazza Bildt'iä hänen toteuttamistaan ponnistuksista.

Kaikki muu olisi mielestäni puhtaasti Brysseliin perustuva päätös, jossa selkeä järjestelmä hylättäisiin, eikä Balkanin valtioissa mukana olevia ihmisiä kohtaan osoitettaisi mitään rehellisyyttä, aivan yhtä vähän kuin omille ihmisillemme osoitetaan. Poliittisia viestejä ei pitäisi panna EU:n direktiivin tai asetuksen alaviitteeseen tai liitteeseen; ne on laadittava asianmukaisesti.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että Länsi-Balkanin maiden kansalaiset pystyvät pian liikkumaan vapaasti ympäri Euroopan unionia. Sillä edistetään ihmisten välisiä yhteyksiä, laajennetaan liiketoimintamahdollisuuksia ja luodaan alueen asukkaille edellytykset oppia tuntemaan Euroopan unionia paremmin.

Emme voi kuitenkaan sallia, että itäiset naapurimme eristetään. Emme voi evätä niiltä mahdollisuutta, jonka olemme antamassa muille Euroopan maille. Meidän on laadittava myös niitä varten selkeät vaatimukset ja toimintasuunnitelma matkustamisen laajemmalle viisumivapaudelle. Meidän on pidettävä mielessä, että viisumin hinta on huomattava kustannus näiden maiden asukkaille ja että hakemusprosessi vie kauan, mikä rajoittaa tilaisuuksia yhteistyön monenlaisten muotojen kehittämiseen.

Meidän pitäisi myös muistaa, että vuonna 2010 jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailut järjestetään Puolassa ja Ukrainassa, joten mahdollisuus vapaaseen liikkuvuuteen on erityisen tärkeä.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Myös minä haluan korostaa vapaan liikkumisen merkitystä perusoikeutena ja vahvistan, että monet Länsi-Balkanin maiden kansalaisista nauttivat tästä oikeudesta. Pidän tietenkin tätä avoimuutta myönteisenä.

Samalla pidän kuitenkin valitettavana sitä, että tässä mietinnössä ei loppujen lopuksi ollut minkäänlaista viittausta mihinkään itäiseen kumppanuuteen kuuluvaan maahan. Mielestäni siihen olisi liitettävä Moldova, ainakin symbolisesti. Puhumme Moldovasta, maasta, joka on saanut aikaan huomattavaa edistystä poliittisesti. Mielestäni vakain muuri Euroopassa on sen itärajalla, Romanian ja Moldovan välillä. Mielestäni meidän on pidettävä sitä valitettavana.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitokseni kaikille puhujille, jotka ovat laajasti tukeneet viisumien poistamista koskevaa menettelyä kolmen johtavan Balkanin valtion osalta. Teitte selväksi, että vapaa liikkuminen on selkeästi hyvin toivottavaa. Kuten Claude Moraes sanoi, se on hyödyllistä molemmille osapuolille – EU:lle ja Balkanin valtioille.

Samalla kun kiitan kaikkia puhujia ja erityisesti esittelijää, Tanja Fajonia, haluaisin vain sanoa, arvoisa puhemies, että heti siitä alkaen, kun osa entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, Montenegroa ja Serbiaa koskevista päätöksistä oli kutakuinkin tehty, olemme antaneet jatkuvaa tukea Albanialle, jossa olen itse vierailut, ja Bosnia ja Hertsegovinalle, juuri siksi, että auttaisimme niitä saamaan edistystä aikaan – ja teemme niin edelleen.

Uskon, että tämän päätöslauselman ripeä hyväksyminen on hyvä suunnannäyttävä tiellä, jota pitkin pystymme etenemään nopeasti muihin valtioihin ja erityisesti Bosnia ja Hertsegovinaan ja Albaniaan unohtamatta tietenkään Kosovoa.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Tanja Fajon, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän jälleen kerran kaikkia osallistuneita, sillä se osoittaa, että Euroopan unioni tukee lujasti viisumivapautta kaikkien Länsi-Balkanin maiden osalta.

Pidän valitettavana, että Ruotsin ministeri ei ollut täällä, koska yhteistyömme oli erittäin hyvä. Pidän myönteisenä komission sitoumusta tehdä kaikki voitavansa nopeuttaakseen prosessia Bosnia ja Hertsegovinan ja Albanian osalta ja toivon, että molemmissa maissa otetaan viisumivapaat järjestelmät käyttöön heti, kun ne täyttävät vaatimukset – mahdollisimman pian, ehkä ensi vuoden kesällä.

Haluan sanoa, että otin tähän kaikki mukaan, ja olen täysin tietoinen siitä, mitä perussopimuksissa säädetään. Mutta tämä on poliittinen parlamentti, ja me teemme vakavaa politiikkaa kykyjemme mukaan.

Jälleen kerran, pidän myönteisenä viisumien poistamista Makedonian, Serbian ja Montenegron osalta 19. joulukuuta ja toivon todella, että Bosnia ja Hertsegovina ja Albania voivat seurata mahdollisimman pian. Puhumme nuoren sukupolven kohtalosta. On poliittinen vastuumme saattaa tämä viisumivapausprosessi päätökseen, ja meidän on myös löydettävä ratkaisu koko Kosovon kansan osalta.

Paljon kiitoksia yhteistyöstänne.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna kello 11.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Kinga Gál (PPE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijää ja varjoesittelijöitä hyväksyttävän kompromissin laatimisesta tästä asiasta. Viisumivapaan matkustuksen tarjoaminen on vain osittain tekninen kysymys. Se on myös hyvin selvä poliittinen kysymys. Viisumivapaa matkustus perustuu keskinäiseen luottamukseen ja sitoumuksiin. Siksi tuen mietinnön lisäksi myös yhteisen julkilausuman hyväksymistä, koska sillä viestitetään, että EU:n toimielimet ovat ymmärtäneet tämän vastuun.

Vastuu merkitsee tietysti myös toimintaa. Ensinnäkin se tarkoittaa niiden asiaankuuluvien valtioiden toimintaa, jotka eivät ole pystyneet täyttämään viisumivapaata matkustusta koskevia ehtoja. Niiden on tehtävä kaikkensa, jotta nämä ehdot täytetään mahdollisimman pian. Se tarkoittaa myös Euroopan komission toimintaa, sillä ilman sen tehokasta apua tämä prosessi vain venyisi, mikä ei voi olla etujemme mukaista. Se koskee myös Bosnia ja Hertsegovinaa, Albaniaa ja Kosovoa.

Unkarilaisena Euroopan parlamentin jäsenenä haluaisin jälleen kerran mainita, että Serbian viisumivapaata matkustusta koskevan aseman ansiosta voidaan luoda suurempi yhteys Vojvodinassa, Serbiassa, asuvien unkarilaisten ja emämaan välillä, unohtamatta myöskään muuta Eurooppaa. Kansalaiset, jotka elävät tämän rajan molemmilla puolilla, jotka puhuvat samaa kieltä ja joilla on tiiviit perhe- ja kulttuurisiteet, eivät omasta puolestaan pysty löytämään riittäviä sanoja kuvaamaan sitä, mikä merkitys on mahdollisuudella voida ylittää rajat ilman mitään esteitä tai viisumia. Tänäpäin me vietämme Berliinin muurin murtumisen ja piikkilanka-aidan läpi murtautumisen 20-vuotispäivää. Rajojen ylittämisen takaaminen Länsi-Balkanin maiden osalta on osa tapahtumasarjaa, joka alkoi 20 vuotta sitten, aivan kuin uusi muuri olisi kaatumassa.

21. Järjestely rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille ja sen soveltamisen yhteiskunnalliset ehdot (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Tatjana Ždanoka ja Jean Lambertin Verts/ALE-ryhmän puolesta, Alejandro Cercasin S&D-ryhmän puolesta ja Marian Harkinin ja Elizabeth Lynnen ALDE-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä järjestelystä rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille ja sen soveltamisen yhteiskunnallisista ehdoista.

Tatjana Ždanoka, kysymyksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, tulen Latviasta, maasta, johon rahoituskriisi on iskenyt ankarasti. Latvia oli vaarassa joutua vararikoon ilman ulkopuolista rahoitustukea. Saimme kyseistä tukea EU:lta ja IMF:ltä. Tuen edellytyksenä Latvian hallituksen piti kuitenkin leikata talousarviomenoja. Se teki niin pienentämällä eläkkeitä kymmenellä prosentilla ja työssäkäyvien eläkeläisten eläkkeitä 70 prosentilla, vähentämällä työssäkäyvien vanhempien perhe-etuuksia ja äitiysetuuksia kymmenellä prosentilla sekä alentamalla verottoman henkilökohtaisen tulon verotusrajaa.

Lähestymistavassa pyrittiin, kuten näette, tasa-arvoisuuteen. Olipa eläke sata euroa tai tuhat euroa, kymmenen prosenttia otettiin pois. Komissio piti myönteisenä näitä niin skandaalimaisesti tehtyjä leikkauksia ja allekirjoitti yhteisymmärryspöytäkirjan Latvian kanssa. Aivan alusta asti oli selvää, että tällaiset valikoimattomat leikkaukset iskisivät yhteiskunnan heikoimmassa asemassa oleviin. Eikö komissio ole tietoinen Euroopan köyhyyden torjunnan teemavuodesta?

Latvian tilanne ei ole ainoalaatuinen unionissa. Unkari ja Romania ovat myös saaneet yhteisön lainoja. Muutkin maat saattavat jonakin päivänä joutua hakemaan kyseisiä lainoja. Meidän on siksi vältettävä luomasta ennakkotapausta yhteiskunnan vastaisten toimenpiteiden hyväksymisestä.

Arvoisa komission jäsen, voitte tietysti sanoa, että te annatte vain rahaa ja että jäsenvaltioiden hallitukset ovat vastuussa sosiaalipolitiikasta, mutta sosiaaliset oikeudet sitovat oikeudellisesti Euroopan unionin toimielimiä. Se tarkoittaa, että kaikkea, mitä toimielimet tekevät, on arvioitava sosiaalisten oikeuksien perusteella. Muuten sanat korkeatasoisesta sosiaalisesta suojelusta EU:n tehtävänä saavat aikaan vain ironisen hymyn.

Elizabeth Lynne, kysymyksen esittäjä. – (EN) Arvoisa puhemies, kyse ei ole siitä, että kerrotaan jäsenvaltioille tarkasti, mihin niiden pitäisi tai ei pitäisi käyttää rahojaan. Kullakin maalla on omat välittömät painopistealansa rahoitusvaikeuksistaan selviämiseksi.

Mutta kun jäsenvaltiot saavat tukea Euroopan unionilta tämän säännöksen nojalla, niitä pitäisi kannustaa käyttämään sitä siten, että unionin periaatteita kunnioitetaan – toisen sanoen, ottamaan huomioon sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden tarve.

Tämä rahoituskriisi on iskenyt ihmisiin koko Euroopan unionissa, ja siksi on oikein, että tämä rahasto on olemassa. Miljoonat ihmiset ovat menettäneet työpaikkansa. Monet noissa jäsenvaltioissa työttömiksi joutuneista ovat heikoimmassa asemassa, ja on vähiten todennäköistä, että he löytävät nopeasti työtä. Siksi on tärkeää, että noiden jäsenvaltioiden sosiaaliturvaverkkoja ei jätetä huomiotta.

Olemme suullisessa kysymyksessämme kysyneet erityisesti, ovatko jäsenvaltiot velvoitettuja sisällyttämään sosiaalisen vaikutuksen arvioinnin komissiolle toimittamiinsa kertomuksiinsa. Olisin mielissäni, jos voisitte kertoa meille, onko asia niin.

On tärkeää, että annamme oikean viestin jäsenvaltioille, jotka saavat EU:n rahoitusta keskipitkän ajan rahoitustukena. Minä itse katson, että meidän on tehtävä selväksi, että komissio saattaa ottaa huomioon tavan, jolla heikoimmassa asemassa olevia on autettu, ennen lisätuesta sopimista.

Tiedän, että kun jäsenvaltiot ovat taloudellisissa vaikeuksissa, ei useinkaan ole kovin helppoa tiedostaa edelleen yhteiskunnalliset velvoitteet, ja sen tähden esitimme tämän suullisen kysymyksen. On niin tärkeää muistaa, että tällä rahoituskriisillä on myös ihmiskasvot ja että niitä kasvoja edustavat sangen usein ne, jotka ovat jo syrjäytyneet eniten yhteiskunnasta.

Alejandro Cercas, kysymyksen esittäjä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, luin ennen kysymyksen esittämistä huolellisesti edelliset kysymykset ja kannat, jotka parlamentti on omaksunut noiden kysymysten osalta. On tosiasia, eikä kanta, että 24. huhtikuuta tänä vuonna parlamentti antoi lainsäädäntöpäätöslauselman, jonka tarkoituksena on muuttaa asetusta (EY) N:o 332/2002, jolla säädellään noita rahoitusvälineitä perustamissopimuksen 100 artiklan nojalla.

Arvoisa komission jäsen, tuossa päätöslauselmassa parlamentti tuki sitä, että tätä tukea käytetään käsittelemään niiden jäsenvaltioiden erityisiä julkisen talouden ongelmia, joihin rahoituskriisi vaikuttaa eniten, se ilmaisi täysimääräisen solidaarisuutensa, ennen kaikkea niitä valtioita kohtaan, jotka ovat aivan viimeksi liittyneet EU:hun, mutta samalla, arvoisa komission jäsen, parlamentti sanoi selkeästi, että tämän tuen pitäisi olla ehdollista, ja se asetti neljä vaatimusta, jotka ovat yhteisön tavoitteita.

Ne ovat seuraavat: ensiksi se, että julkisten menojen pitäisi olla laadukkaita, että rahaa ei tuhlat; toiseksi, että sosiaaliturvajärjestelmää ja kestävästi kasvua pitäisi noudattaa; kolmanneksi, että laadukasta täystyöllisyyttä

koskevaa politiikkaa ei pitäisi hylätä; ja neljänneksi, että ilmastonmuutosta on torjuttava. Loogisesti ajateltuna, jos nämä ovat meidän kannaltamme hyviä tavoitteita, niitä pitäisi noudattaa myös noissa maissa.

Muutama kuukausi on kulunut, ja olemme saaneet sängen paljon raportteja kansalaisjärjestöiltä, ammattiliitoilta ja kansalaisilta yhdestä niistä neljästä maasta, jotka ovat saaneet huomattavia määriä julkisen talouden tukea: 6,5 miljardia, 3,1 miljardia, 2,2 miljardia ja 5 miljardia euroa. Raporteissa meille kerrotaan sellaisia lukuja, joita kollegani juuri lainasi: 40 prosentin leikkaus koulutusosalalla, kymmenen prosentin leikkaus eläkeohjelmassa, sairauskorvauksien puolittaminen ja niin edelleen.

Arvoisa komission jäsen, tässä tilanteessa parlamentti toivoo ainakin, että hiljaisuuttamme ei tulkita siellä – kuten se on tulkittu – aivan kuin juuri me määräisimme toimenpiteistä: meitä ei ainakaan pitäisi sekoittaa tähän tulkintaan, jonka mukaan EU hyökkää heikoimmassa asemassa olevien väestönosien kimppuun. Arvoisa komission jäsen, jos vain on mahdollista, meidän pitäisi välttää tilannetta, jossa heikoimmat maksavat sopeutuksesta.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ongelmat Latviassa, Unkarissa ja Romaniassa, jotka ovat ne kolme Euroopan unionin jäsenvaltiota, jotka tällä hetkellä saavat lainoja maksutasejärjestelyn nojalla, ovat ongelmia, joita tämä parlamentti, tai Euroopan komissio, tai Euroopan unioni ei ole luonut. Ne ovat talouskriisin luomia ongelmia, mutta niitä on pahentanut kyseisten maiden poliittisten johtajien harjoittama huono hallinto ja harhaanjohtavat toimet. Sanon tämän, koska samalla Euroopan unionin alueella kuin Latvia, samalla Euroopan unionin alueella kuin Unkari ja samalla Euroopan unionin alueella kuin Romania on maita, joilla ei ole samoja ongelmia, jotka tekevät parempaa työtä kriisin käsittelyssä, EU:n talousarvioista saadulla tuella, rakennerahastojen ja koheesiorahaston avulla, Euroopan unionin jäsenyyden ja mahdollisen euroalueen jäsenyyden suojelemana, mutta ilman tarvetta pyytää apua maksutasejärjestelystä.

Miksi näiden kolmen maan piti pyytää apua? Miksi meidän piti lainata niille rahaa? Se ei ole komission tai parlamentin tai yleisesti Euroopan unionin syy: se johtuu noissa maissa harjoitetusta huonosta hallinnosta.

Miten autamme niitä? Me teemme niin lainaamalla niille rahaa, eikä kukaan anna lainaa ilman ehtoja; meillä ei ole tämän parlamentin eikä neuvoston lupaa antaa lainaa ilman ehtoja. Me lainaamme tiettyjen ehtojen nojalla, ja määräämme noille maille joitakin kovia ehtoja, koska niiden tilanteet ovat äärimmäisen vaikeita, mutta sanomme niille näin: ”älkää tehkö leikkauksia saadakseenne osarahoitusta rakennerahastosta ja koheesiorahastosta, älkää hyväksykö taantumuksellisia toimenpiteitä, älkää tehkö leikkauksia, jotka vahingoittavat heikoimpia”. Joskus onnistumme ja joskus valitettavasti emme onnistu, koska asia ei ole meidän käsissämme vaan niiden.

Jaan siksi huolenne, enkä ainoastaan jaa niitä, vaan myös toimitan ne kaikkien teidän puolestanne eteenpäin kyseisille hallituksille samalla, kun niille annetaan rahaa Euroopan unionin nimissä: 1,3 miljardin euron laina Latvialle, ja hyvin suuret määrät myös Romanian ja Unkarille.

Olkaa kuitenkin hyvät ja pankaa tämä merkille: kukaan ei anna lainaa ehdoitta, eikä minulla ole lupaa tehdä niin teidän puolestanne, jäsenvaltioiden puolesta. Kävi miten kävi, emme voi tehdä päätöksiä, jotka ovat noiden maiden hallitusten ja parlamenttien vastuulla.

Me voimme vain muistuttaa noiden maiden hallituksia ja parlamentteja ensinnäkin niiden vastuusta saada maansa eroon kriisistä, josta muut maat eivät kärsi niin paljon, ja toiseksi siitä, että joihinkin toimenpiteisiin ei voi ryhtyä, emmekä ole valmiita lainaamaan rahaa, jotta toteutetut toimenpiteet menevät pidemmälle sitä, mikä on tiukasti välttämätöntä julkisen talouden sopeuttamiseksi ja noiden maiden saamiseksi sellaiseen asemaan, että ne voivat käsitellä tulevaisuuttaan ilman, että niiden tarvitsee pyytää Euroopan unionilta lainaa.

Jean-Paul Gauzès, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, mielestäni komission jäsenen juuri nyt tekemissä huomioissa vastattiin aidosti kysytyyn kysymykseen.

Euroopan unioni ei anna varoja käyttöön ilman ehtoja. Nuo ehdot on mainittu: julkisten menojen laatu, kestävän kehityksen tavoitteet, työllisyyspolitiikka, ilmastonmuutos, mutta tietysti myös se, että on selvitettävä mahdollisimman pian edellisen hallinnon vajaukset, jotta nämä auttamamme maat voivat saavuttaa vaaditun tason.

Tällaisessa kriisissä, jota olemme käymässä läpi, emme mielestäni saa kuitenkaan mennä ehtojen kanssa liiallisuuksiin. Meidän on luotettava niiden jäsenvaltioiden hallituksiin, jotka saavat EU:n tukea pannakseen täytäntöön tarvittavat toimenpiteet ja välttääkseen, kuten komission jäsen sanoi, toimenpiteitä, jotka voisivat olla taantumuksellisia tai taaksepäin suunnattuja.

Sosiaalimenot ovat tietenkin tärkeitä – ne on säilytettävä – mutta myös tässä meidän on luotettava siihen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön tilanteen korjaamiseksi tarvittavia toimenpiteitä, eikä tehdä pikkumaisia tarkastuksia, jotka olisivat joka tapauksessa tehottomia.

Aika arvioida tapaa, jolla jäsenvaltiot ovat käyttäneet EU:n tukea, on silloin, kun osoitetaan uutta tukea, ja silloin voimme ehkä tehdä johtopäätökset sopimattomista toimenpiteistä, erityisesti sosiaalialalla.

Pervenche Berès, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, muistatte hyvin selkeästi, että kun 24. huhtikuuta – kuten kollegani Alejandro Cercas pani merkille – hyväksyimme, vahvistimme ja ratifioimme maksutasejärjestelyn lisäyksen, teimme sen kahdella ehdolla: ensinnäkin sillä ehdolla, että tähän tukeen liittyy ehtoja, erityisesti sosiaalituen osalta, toiseksi, että se on avointa, jotta tämä parlamentti tietää selkeästi ehdoista, joiden nojalla kyseessä olevien jäsenvaltioiden kanssa tehdään kyseisiä sopimuksia. Siksi tänä iltana käymämme keskustelu on mielestäni oikeudenmukainen, hyödyllinen ja demokraattinen keskustelu, jonka on tarjottava todisteet tehokkaasta toiminnasta.

Olemme Euroopan unionin osalta ehdottoman kriittisessä tilanteessa ja voimme selkeästi nähdä, että tämä kriisi vahingoittaa jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden koko perustaa ja erityisesti solidaarisuutta uusia jäsenvaltioita kohtaan. Tilannetta vain pahentavat uutiset, joita saamme Romaniasta, jossa on hyvin vaikea tilanne erityisesti tämän kriisin seurauksista johtuvan poliittisen epävarmuuden takia.

En kuitenkaan haluaisi, että toistamme aiempia virheitä, erityisesti niitä, joista voimme syyttää IMF:ää, joka noin kymmenen vuotta sitten sovelsi malleja, jotka loppujen lopuksi vain pahensivat tilannetta. Olen lisäksi lujasti eri mieltä kollegani Jean-Paul Gauzèsin kanssa, kun hän suosittelee, ettemme tekisi pikkumaisia tarkastuksia vaan odottaisimme seuraavaa pyyntöä tutkiaksemme tuen käytön laadun. Ei! Juuri tukeen sitouduttaessa ehdot voidaan määritellä, ja mielestäni EU on maksanut muilla aloilla tarpeeksi siitä, että se ei ole tutkinut ehtoja, jotta se voisi sulkea silmänsä tässä tapauksessa.

Emme voi hyväksyä nyt, Euroopan unionissa, että heikoimmassa asemassa olevat joutuvat maksamaan sopeutustoimista. Mielestäni ei ole oikein syyttää komissiota Latvian politiikan huonosta hoidosta. Kukaan tässä parlamentissa ei sanonut teille, arvoisa komission jäsen, että se oli tie, jota haluamme seurata.

Emme voi kuitenkaan antaa heikoimmassa asemassa olevien maksaa hintaa Euroopan unionin talousarviositoumuksesta ja solidaarisuudestamme Latviaa kohti, koska emme usko, että tällä tavalla palautetaan luottamus ja Latvian talouden tasapaino.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskeva prosessi on keskeisessä asemassa varmistettaessa Euroopan unionin kestävää talouskasvua, useampia ja parempia työpaikkoja ja suurempaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevan strategisen tavoitteen saavuttaminen.

Taluskriisin aikana köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen ovat suurempia uhkia monille kansalaisille, mutta erityisesti yhteiskunnan laidalla eläville, työttömiksi joutuville ja niille, jotka ovat eri jäsenvaltioissa toimivien erilaisten sosiaaliturvaverkkojen varassa.

Tässä kysymyksessä komissiolta kysytään, pyrkiikö se sisällyttämään sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan prosessin keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseen jäsenvaltioiden maksutaseille neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 nojalla.

Suhtaudun aina varoen liian monien ehtojen määräämiseen ja liialliseen byrokratiaan tuensaajien osalta, sillä se koskee jäsenvaltioissa suoraan pk-yrityksiä ja yksityishenkilöitä. Kun tuollaisilla määräyksillä autetaan toteuttamaan sosiaalisen osallisuuden kaltaisia EU:n pääperiaatteita, ne ovat kuitenkin todellakin tärkeitä. Emme voi tavoitella sosiaalista osallisuutta koskevaa prosessia ja tuottaa koko ajan enemmän asiakirjoja, joissa sen saavuttaminen määritellään, jos emme samalla varmista, että kyseinen prosessi on mukana aloitteissamme.

Komission jäsen sanoo, että olemme liittäneet näihin lainoihin ankaria ehtoja, mutta en päässyt oikein selville, mitä nämä ehdot ovat ja sisältyykö niihin todellakin yhteiskunnallisia ehtoja.

Huolimatta olosuhteista, joissa EU:n varoja jaetaan, emme voi pestä käsiämme asiasta ja toivoa parasta. Meitä on pyydetty luottamaan jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioihin luottaminen on hyvä asia, mutta luottamus on aina ansaittava, ja jos siitä on epäilyksiä, niitä on mielestäni käsiteltävä.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, useimmat taloustieteilijät sanovat nyt, että kriisi johtuu suurelta osin työvoiman luoman vaurauden siirrosta pääomaan, voittoihin. Lisäksi yleisesti ollaan samaa mieltä siitä, että niissä maissa, jotka ovat säilyttäneet sosiaaliturvajärjestelmänsä ja julkiset palvelunsa, väestö on kärsinyt kriisistä suhteellisesti vähemmän.

Tänä iltana käsittelemämme ongelma koskee kuitenkin niiden ehtojen luonnetta, jotka liitetään EU:n tai Kansainvälisen valuuttarahaston tuen antamiseen kansoille. Tätä tukea ei voi enää ehdollistaa sellaisten rakennesopeutusohjelmien soveltamiselle, joilla vähennetään sosiaalisia menoja, koulutusmenoja ja yksityistetään julkista sektoria, mukaan luettuna yleishyödylliset sosiaalipalvelut. Siitä on tällä hetkellä tullut tehotonta, ja se on tunnustettava. Kaikki se vain pahentaa kriisiä, työttömyyttä ja köyhyyttä.

Siksi meidän on mielestämme käännettävä näitä ehtoja koskevat vaatimukset toisinpäin ja päätettävä, että EU:n julkisiin varoihin tai IMF:n varoihin voi liittää ehtoja, ne voidaan yhdistää uuteen määrärahoja koskevaan järjestelmään ja niitä myönnetään sellaisten uusien vaatimusten nojalla, joilla tavoitellaan ja kannustetaan vaurauden uutta jakautumista, jotta voidaan nostaa palkkoja, eläkkeitä ja sosiaalisia vähimmäisvaatimuksia ja pitää yllä korkealaatuista sosiaalista suojelua, takuuta työstä kaikille. Lopuksi, juuri sosiaalinen edistys liittyy yhteen talouden tehokkuuden kanssa, ei päinvastoin.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan komissio on osoittanut selkeää ja yhteistyöhön pyrkivää ymmärrystä niille jäsenvaltioille, jotka ovat kriisin takia joutuneet rahoitusvaikeuksiin. Vakaita ja vahvoja sosiaalisen suojelun järjestelmiä ei voida pitää yllä, jos jäsenvaltioiden taloudet eivät ole vahvoja. Kollegani ehdottavat, että rahoitustuen tarjoamisen ehtoja rajattaisiin, mutta mielestäni se ei ole periaatteessa toivottavaa. Sen sijaan meidän pitäisi harkita vakavasti mahdollisuutta laajentaa ehtoja, joiden nojalla rahoitustukea on mahdollista saada, ja sallia sen käyttäminen valtioiden talousarvioiden ja rahoitusjärjestelmien vahvistamisen lisäksi talouden kehittämiseen.

Talouteen investoiminen on välttämätöntä vakaan sosiaaliturvajärjestelmän takaamiseksi pitkällä aikavälillä. Rahoitustuen varojen käyttö tällä tavoin olisi paras tapa tarjota mahdollisimman pian apua rahoitusvaikeuksiin joutuneille jäsenvaltioille. Valtioiden selviytyminen kriisistä ja niiden tuleva vakauttaminen liittyvät tiiviisti Euroopan unionin politiikkaan noiden valtioiden osalta. EU:n laajuisesti saadaan tuloksia vain yhtenäisellä ja tehokkaalla toiminnalla. Rahoitustuki ei ole, eikä se saa olla, ainoa tapa, jolla EU:n jäsenvaltiot voivat tukea toistaan. On löydettävä monitahoisia ratkaisuja, joilla edistetään kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden talouden kehitystä.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Maat, joista tässä tapauksessa puhumme, ovat Euroopan unionin uusia jäsenvaltioita, joiden on pitänyt hallintojärjestelmän muutoksen jälkeen huolehtia niistä, jotka syrjäytyivät järjestelmän vaihdon jälkeen, kehittyä kilpailukykyisemmiksi avoimia markkinoita koskevan talouden uudelleenjärjestelyn jälkeen sekä luoda ja rakentaa talouksia, joiden rakenteet ovat tasapainoisia. Siten ihmisillä on näissä maissa pienimmät säästöt. Se tarkoittaa, että heillä on vaikeuksia maksaa asuntolainat takaisin valuuttaan perustuvan korkean velkasuhteen takia. Työttömyys kasvaa yksipuolisesti kehittyvien talousongelmien takia, ja sosiaalimenot vähenevät myös.

Yhteiskunnallisten jännitteiden takia kehittyä epävakautta, erityisesti poliittista epävakautta. Yhä useammissa maissa tuki äärimmäisille mielipiteille kasvaa ja populismi valtaa alaa. Mielestäni meidän on otettava kaikki nämä tekijät huomioon arvioidessamme tilannetta ja mietittävä, mihin muihin toimenpiteisiin meidän on ryhdyttävä EU:n solidaarisuuden osalta, sillä ne perustuvat siihen.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, aihe, josta tänä iltana keskustelemme, on ollut Euroopan parlamentin esityslistalla jo monesti. Tiedetään hyvin, että komission tuen myöntämistä ohjaavat Kansainvälisen valuuttarahaston asettamat ehdot. Se on jo sanottu pari kertaa.

Euroopan parlamentti esittää sen perusteella toistuvasti kysymyksiä komissiolle. Euroopan parlamentti kehotti marraskuussa 2008 komissiota esittämään analyysin niiden pankkien toiminnan vaikutuksesta, jotka tuolloin olivat siirtäneet varansa pois EU:hun vastikään liittyneistä jäsenvaltioista. Euroopan parlamentti toisti kysymyksensä 24. huhtikuuta tänä vuonna. Se pyysi myös ottamaan ripeästi käsiteltäväksi komission ja apua saavien jäsenvaltioiden aiejulistukset, joissa ehdot esitetään yksityiskohtaisesti. Minun tietääkseni näihin pyyntöihin ei ole vielä vastattu.

Ensimmäinen kysymykseni on siksi tämä: onko asianmukaista, että näihin pyyntöihin ei ole vielä vastattu? Jos niin on, sitten toinen kysymykseni on tämä: miksi näihin pyyntöihin ei ole vastattu? Kolmas kysymykseni on siten tämä: milloin voimme odottaa vastausta näihin pyyntöihin?

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Romanian edustajana, maan, joka on hyötynyt Euroopan komissiolta saamastaan rahoitustuesta maksutaseille, haluaisin kiittää Euroopan komissiota nopeasta toiminnasta, johon se ryhtyi myöntäessään rahoitustukea maksutaseille, koska ilman sitä Romanian taloudelliset ja yhteiskunnalliset ongelmat olisivat olleet paljon ankarampia.

Noilla rahoitustukea saaneilla mailla on varmasti monia yhteiskunnallisia ongelmia, ja voimme keskustella siitä, minkälaisia yhteiskunnallisia ehtoja näihin rahoitustukisopimuksiin voitaisiin sisällyttää. Jos esitämme ongelman tällä tavalla, meidän on pidettävä mielessä, että näissä maissa on vakuutus- ja sosiaaliturvajärjestelmiä, jotka ovat edistäneet epätasapainoa, jonka takia rahoitustukea maksutaseille tarvittiin. Siksi, jos keskustelemme yhteiskunnallisista ehdoista, meidän on myös keskusteltava uudistuksista, joita on tehtävä näillä sosiaalialoilla, pääasiassa eläkejärjestelmässä, jotta voimme saada aikaan keskipitkän ja pitkän aikavälin rahoituksen kestävyuden, joka auttaa ratkaisemaan perusteellisesti ongelmat näissä maissa.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, ILO sanoi äskettäin – kesäkuussa, kun se käynnisti työpaikkoja koskevan maailmanlaajuisen pakettinsa – että maailman pitäisi näyttää erilaiselta kriisin jälkeen.

Pelkään, että niin ei käy. Meillä pitäisi kriisin loputtua olla kestävämpi talous ja ihmisarvoista työtä, laadukkaat julkiset palvelut ja oikeudenmukainen globalisaatio, jossa edettäisiin kohti vuosituhannen kehitystavoitteiden täytäntöönpanoa. Mutta sitä emme ole saamassa. Se, mitä olemme saamassa, on pankkien ja rahoittajien tekemät leikkaukset Euroopassa ja muualla maailmassa, kun he yksinkertaisesti yrittävät saada etuoikeutensa takaisin.

Samalla, kun komissio sallii miljardien eurojen pumppaamisen irlantilaisten pankkien pelastamiseksi, Irlannin hallitus suunnittelee juuri tällä hetkellä tuhoavansa paikallisen kehityksen, tuhoavansa yhteisön kehitysohjelmat, joita Euroopan unioni tukee. He ovat päättäneet tuhota koulutusjärjestelmämme.

Tänään julkaistiin Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön taantumaa ja rakenneuudistusta käsittelevä raportti nimeltä *Restructuring in the Recession*. Haluaisin lainata siitä pari riviä: Ihanteellisessa tapauksessa olisi suositeltavaa varmistaa, että taantumien aiheuttamien välittömien ongelmien käsittelytoimenpiteet mukautetaan pitkän aikavälin tavoitteisiin. Komission pitäisi varmasti vaatia, että kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi ainakin pyrkiä tekemään niin.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Talouskriisin aikana, kun me kaikki edelleen tunnemme sen tuskalliset seuraukset, monet maat ovat päättäneet lähestyä eri rahoituslaitoksia pyytääkseen rahoitustukea. Ei kannata kuitenkaan kysyä, mikä osuus näistä sängen huomattavista määristä on saavuttanut ne, joihin kriisi on vaikuttanut eniten, tai ne, jotka ovat tässä vaikeassa tilanteessa eniten avun tarpeessa.

Tuhannet ihmiset Euroopassa menettävät päivittäin omansa ja perheensä elannon lähteen. Ottavatko jäsenvaltioiden hallitukset mitenkään huomioon sosiaalisen tekijän rahoitustukea pyytäessään? Sitä voidaan epäillä tarkasteltaessa pahenevia oloja, joissa monien ihmisten on ellettävä, ja kasvavaa työttömyyttä monessa Euroopan maassa. Haluaisin siksi esittää vetoomuksen sen puolesta, että emme olisi välinpitämättömiä tavallisten ihmisten tarpeista, sillä he, kuten tavallista, kärsivät kipeimmin hallituksessa istuvien tekemien virheiden kielteisistä seurauksista.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevan periaatteen soveltaminen on erityisen tärkeää kriisitalanteissa. Se edellyttää yhteisön talousarvion huomattavan lisäämisen lisäksi riskien oikeudenmukaista jakamista sekä muita toimenpiteitä, joissa etusijalle asetetaan suojele ja sosiaalinen osallisuus, oikeudet sisältävien työpaikkojen luominen kaikille ja yleisten ja laadukkaiden julkisten palvelujen saatavuus, jotta kaikkien kansalaisten perusoikeudet voidaan taata.

Yhteisön rahoitukseen sekä kaikkiin ehdotettuihin talouteen ja rahoitukseen liittyviin toimenpiteisiin pitäisi siksi liittää arvio niiden yhteiskunnallisesta vaikutuksesta, jotta epätasa-arvon ja köyhyyden paheneminen voidaan välttää. Arvoisa komission jäsen, toivomme, että tämän keskustelun jälkeen tästä tavoitteesta esitetään Euroopan komission aloitteita.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, on mielenkiintoista – tosin myös hieman masentavaa – kuunnella täällä tämän illan keskustelua ja puheita, erityisesti, kun Euroopan unioni toimii hyvässä uskossa yrittäessään auttaa vaikeuksissa olevia maita.

Meidän kotimaamme, Irlanti, on jossakin määrin hyötynyt, ja erityisesti globalisaatorahastot, joiden pitäisi olla tulossa, ovat siitä esimerkki. Samalla kuitenkin ihmetyttää, miten on mahdollista, että kun annetaan rahaa näille maille, joiden oloja on kuvailtu ankariksi, niissä lyödään laimin hallinnollisia velvollisuuksia.

Voisi kuvitella, että osittain juuri noiden ankarien olojen takia varmistettaisiin, että hallinnollisia velvollisuuksia ei lyötäisi laimin, ja jos niin tehtäisiin, ne oikaistaisiin.

Voiko komissio varmistaa, että näitä varoja voidaan joko leikata tai ne voidaan perua tai että voidaan antaa sakkoja tai jotakin vastaavaa? Koska on mahdollonta hyväksyä, että jos jotakin annetaan – kuten kollegani Marian Harkin sanoi – luottamuksen perusteella, luottamukseen ei vastata.

Toiseksi – ja viimeiseksi – me emme ikinä pääse Proinsias De Rossan kuvailemaan tilanteeseen, jossa taantuman jälkeinen yhteiskunta olisi parempi kuin nyt.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi sanoa, että olen täysin samaa mieltä Euroopan parlamentin hyväksymistä ehdosta, sillä juuri tätä komissio tekee: lainatessaan rahaa noille kolmelle jäsenvaltiolle käyttämällä maksutasejärjestelyä komission on otettava markkinoiden lainaamaa rahaa ja lainattava sitä eteenpäin aivan samoilla ehdoilla – ja nämä ehdot ovat noille maille paljon suotuisampia kuin mitä ne voisivat saada, jos ne lainaisivat markkinoilta suoraan – ja asetettava joitakin ehtoja sen varmistamiseksi, että ne maksavat rahan meille takaisin, mutta otamme huomioon neljä ehtoa, jotka mainitsitte ja jotka tämä parlamentti on hyväksynyt. Olemme täysin samaa mieltä niistä.

Kun maksutasejärjestelyä käytetään, ei pitäisi kuitenkaan rinnastaa – ja minusta näyttää kuulemani perusteella, että joissakin puheenvuoroissa yritettiin tehdä niin – talousarvioresurssien (rakennerahastojen, koheesiorahaston, muiden ohjelmien, tuen) käyttöä ja maan rahoitusongelman ratkaisemiseen tarkoitettua lainaa.

Latvian ongelma, joka on sama kuin Unkarin ja Romanian kokema ongelma, on se, että sen piti turvautua tähän maksutasejärjestelyyn, koska se ei voi turvautua markkinoiden lainanantoon rahoittaakseen rahoitusvaatimuksiaan. Ongelma on siinä. Emme puhu ohjelmasta, joka koskee tiettyä toimea tai joitakin tiettyjä ohjelmia; puhumme joistakin maista, jotka ovat taloudellisissa vaikeuksissa. Osittain ne tietysti johtuvat kriisistä, mutta aiemman huonon hallinnon takia ne ovat suurempia kuin muissa maissa, joiden olot ovat pääasiassa samanlaiset.

Olkaa hyvät älkääkö syyttäkö komissiota tai Euroopan parlamenttia tai ministerineuvostoa tiettyjen jäsenvaltioiden joidenkin hallitusten huonosta hallinnosta. Se ei ole meidän vastuullamme; meidän vastuullamme on yrittää auttaa rahoitusongelman ratkaisussa. Osittain tämä rahoitusongelma on maksutaseongelma, jolla ei ole mitään tekemistä yksityisen sektorin velkaantuneisuuden kanssa. Yksityisen sektorin on jälleenrahoitettava tiettyjä määriä tai maksettava takaisin tiettyjä velkoja, eikä se pysty rahoittamaan itseään suorittaakseen nämä toimet, ja joskus, toisinaan, se on julkisen sektorin tarve.

Kun julkisen sektorin on rahoitettava julkinen velkansa, tiettyjen ehtojen asettamiselle on enemmän soveltamisalaa, ja meidän on asetettava ne, uskokaa minua. Toissapäivänä, täällä Brysselissä, yritin edelleen saada Latvian hallituksen edustajaa tekemään vuoden 2010 talousarvioon sisällytettävistä toimenpiteistä edistysellisempiä. Olkaa kuitenkin hyvät älkääkö pyytäkö komissiota pakottamaan maata hyväksymään verouudistuksen, jota tuo maa ei halua hyväksyä, kävi miten kävi, ja te tiedätte sen yhtä hyvin kuin minä. Meillä ei ole tuota valmiutta.

Mikä sitten on vaihtoehtomme, EU:n kansalaisten edustajina? Jättää maa romahtamaan selvitystilaan? Jättää sen ulkopuoliset sitoumukset lunastamatta, olivatpa ne julkisia tai yksityisiä lainoja? Pakottaa näiden rahoitusongelmien takia maa devalvoimaan valuuttansa 25 tai 30 prosentilla, mikä johtaisi välittömästi niiden perheiden, yritysten ja julkisen sektorin köyhtymiseen, joiden lainat ovat ulkomaisena valuuttana? Olen varma, että ette halua sitä, enkä minäkään. Nämä ovat olot, joissa teemme työtä.

Olen samaa mieltä analyysistänne: Proinsias De Rossan analyysistä, Alejandro Cercasin analyysistä, Pervenche Berèsin analyysistä, kaikkien teidän analyysistä, tietysti olen niistä samaa mieltä. Tilanne itse paikalla Latvian tai Romanian kaltaisissa maissa on kuitenkin tällä hetkellä sitä monimutkaisempi. Olkaa hyvät ja asettukaa jonkun sellaisen asemaan, jonka on toimittava teidän kaikkien nimissä ja päätettävä, lainatako vai ei maalle, joka ei voi lainata markkinoilta, kuten jäsenvaltioiden enemmistö voi, tai kuten useimmat teollisuusmaat voivat. Tämä on tilanne. Sitä yritämme ratkaista ja täyttää samalla neljä ehtoa, jotka te olette asettaneet ja joita minä kannatan.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Maailmanlaajuisella rahoituskriisillä on syvät ja maailmanlaajuiset vaikutukset ihmisten liikkumiseen koko maailmassa. Tätä taustaa vasten tarvitaan suurempaa poliittista ja sosiaalista yhtentymistä ja vahvempaa ja yhtenäisempää EU:ta. Euroopan unionin on taattava kaikkien perusoikeuksien suojelu omalla alueellaan, muuten emme voi saarnata politiikasta, harjoiteta. Kannatan siksi Euroopan unionille uutta solidaarisuuden käsitettä, jolla voidaan taata kaikkien EU:n kansalaisten sosiaaliset vähimmäisoikeudet. Vähimmäisnormeja tarvitaan esimerkiksi terveydenhoidon, koulutuksen ja valtion eläkkeiden ja etuuksien aloilla, ja ne pitäisi taata EU:n tasolla. Mielestäni näiden vähimmäisnormien laatiminen on olennaisen tärkeää, koska niillä edistetään työolojen suurempaa yhtenäisyyttä, jolla on sääntelevä vaikutus yritysten ja työvoiman liikkuvuuteen. EU:n rahoitustukeen ei toisaalta selkeästi voida soveltaa toimia, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden yksinomaiseen vastuualueeseen, eikä toisaalta sen nojalla näihin samoihin toimiin voi soveltaa ehtoja. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö tarvittaisi parempaa poliittista ja sosiaalista koordinoitua. Tämä yhtentymisen on päinvastoin elintärkeää.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Rahoituskriisi on pakottanut jotkin jäsenvaltiot pyytämään apua EU:lta (18. helmikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 1 artikla) ja kansainväliseltä yhteisöltä (Kansainvälinen valuuttarahasto). Tämä tuki on suunnattava sekä sen varmistamiseen, että sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden tarjoamiselle on olemassa asianmukaiset olot, että sellaisten puitteiden täytäntöönpanoon, jotka johtavat talouden kehitykseen ja uusien työpaikkojen luomiseen. EU:n 27 jäsenvaltion työttömyysaste nousi 8,9 prosenttiin maaliskuun 2008 ja toukokuun 2009 välillä, ja työttömien määrä kasvoi 5,4 miljoonasta 21,5 miljoonaan. Työpaikkojen menetykset ovat EU:n kansalaisten suurin huolenaihe. Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on pystyttävä säilyttämään nykyiset työpaikat ja luomaan uusia työpaikkoja. Se voidaan tehdä investoimalla tehokkaasti maatalouteen, koulutukseen ja terveydenhoitoon sekä liikenne- ja energiainfrastruktuuriin. Sillä aina, kun EU:n kansalainen menettää työnsä, se tarkoittaa pienempiä tuloja eurooppalaiselle perheelle ja laajemmassa merkityksessä elämänlaadun heikkenemistä. Jokainen uusi työpaikka merkitsee perheelle ihmisarvoista elämää ja laadukasta koulutusta nuoremmalle sukupolvelle. EU:n mallin menestystä mitataan EU:n 500 miljoonan asukkaan elämänlaadulla.

22. Hondurasin poliittinen tilanne 29. marraskuuta 2009 järjestettäviä vaaleja silmällä pitäen (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Hondurasin poliittisesta tilanteesta 29. marraskuuta 2009 järjestettäviä vaaleja silmällä pitäen.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme täällä tänään keskustellaksemme Hondurasin poliittisen kriisin viimeisimmistä merkittävistä vaiheista.

Neljä kuukautta presidentti Zelayan erottamisen jälkeen Hondurasin poliittinen kriisi on valitettavasti edelleen ratkaisematta huolimatta sopimuksesta, jonka presidenttiä ja tosiasiallista hallitusta edustavat komiteat allekirjoittivat 30. lokakuuta.

Niin sanotun San Josén sopimuksen, jonka pitäisi tarjota tarvittavat puitteet ja edellytykset demokratian ja perustuslaillisen järjestyksen palauttamiseksi Hondurasiin, täytäntöönpano ei ole edistynyt sen jälkeen, kun presidentti Zelaya torjui 5. marraskuuta nimitetyn kansallisen yhtenäisyyden hallituksen. Kongressi ei myöskään ole vielä tehnyt päätöstä hänen palauttamisestaan virkaan, ja se uhkaa 29. marraskuuta järjestettävien yleisten vaalien laillisuutta, vaalien, jotka ovat kriisistä irtautumisen tärkein tekijä.

Siksi olemme yhdessä puheenjohtajavaltion kanssa kehottaneet kaikkia osapuolia panemaan viipymättä täytäntöön kaikki sopimuksen säännökset ehtona suhteemme, myös kehitysyhteistyömme, palauttamiselle ennalleen.

Euroopan komissio on tähän asti tukenut täysimääräisesti Costa Rican presidentin, Oscar Ariasin, ja Amerikan valtioiden järjestön välitys- ja edistämispöytäkirjoja ja kansainvälisen yhteisön täytäntöönpanemista toimia, joilla painostetaan osapuolia pääsemään rauhanomaiseen ratkaisuun. EU:n puheenjohtajavaltion suurlähettiläs kutsuttiin kotiin neuvotteluihin ja kaikki muut EU:n suurlähettiläät ovat myös poistuneet maasta. Talousarviotuen maksuja sekä kehitysyhteistyötä – lukuun ottamatta yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kanssa ja humanitaarista työtä – on lykätty. Lisäksi peruttiin suunniteltu vaalitarkkailumatka 29. marraskuuta järjestettäviin yleisiin vaaleihin.

Suhtaudumme tähän kriisiin erittäin vakavasti, koska se on demokratian kannalta askel taaksepäin Hondurasin ja muun Keski-Amerikan lisäksi koko Latinalaisessa Amerikassa.

Haluan toistaa täällä tänään, että komissio tukee Hondurasin poliittisen tilanteen palauttamista ennalleen, ja sitä varten osapuolten on noudatettava sopimusta. Vaikka jäljellä olevan lyhyen ajan takia ei olekaan enää mahdollista lähettää vaalitarkkailuvaltuuskuntaa, komissio kuitenkin lähetti viiden viikon ajaksi kaksi vaaliasiantuntijaa, joiden tukena on 9. marraskuuta alkaen Euroopan komission valtuuskunta ja joiden tehtävänä on raportoida vaaliprosessia koskevista näkökulmista ja tiedottaa myös mahdollisista vaalien jälkeisistä toimista. Mikäli poliittinen tilanne sallii aktiivisen osallistumisen vaaliprosessin tukemiseen, komissio on myös suunnitellut rahoitustukea vaalilautakunnalle YK:n kehitysohjelman kanssa tehdyn sopimuksen nojalla. Komissio on myös valmis tarjoamaan rahoitustukea Amerikan valtioiden järjestölle, jos vaalitarkkailun edellytykset täyttyvät.

Jatkamme tilanteen seuraamista ja kaikkien ponnistelujen tukemista auttaaksemme demokratian palauttamista Hondurasiin.

Alojz Peterle, PPE-ryhmän puolesta. – (SL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minulla oli Euroopan kansanpuolueen erityisvaltuuskunnan jäsenenä tilaisuus yli kuukausi sitten tutustua perusteellisesti Hondurasin poliittiseen tilanteeseen. Valtuuskuntamme vieraili ensin Costa Rican presidentin Oscar Ariasin luona. Hän on kriisin kansainvälisesti tunnustettu välittäjä ja hän esitteli meille San José'n sopimuksen.

Hondurasissa tapasimme virassa olevan presidentin Roberto Michelettin, erotetun presidentin Manuel Zelayan, ulkoasiainministerin, korkeimman oikeuden tuomareita, keskusvaalilautakunnan, kansalliskongressin puhemiehen, yleisen syyttäjän sekä neljä presidenttiehdokasta ja muita merkittäviä henkilöitä. Molemmat osapuolet pitivät matkaamme myönteisenä ja ilmaisivat valmiutensa käydä keskinäistä vuoropuhelua.

Riippumatta tämän vuoden kesäkuun lopun tapahtumia koskevista erilaisista tulkinnoista haluaisin huomauttaa, että väkivalta ei ole yltynyt sen jälkeen, kun presidentti Zelaya erotettiin, mitä tuettiin korkeimman oikeuden päätöksellä. Korostimme neuvotteluissamme poliittisen vuoropuhelun merkitystä presidentti Ariasin ehdotuksen hengessä. Sisäistä vuoropuhelua kyllä käytiin myöhemmin, mutta valitettavasti siitä ei ole vielä saatu lopullista tulosta. Uskon kuitenkin edelleen, että meidän pitäisi jatkaa poliittiseen sopimukseen painostamista tässä maassa.

Opimme tärkeimpien poliittisten toimijoiden kanssa käymissämme keskusteluissa, että 29. marraskuuta järjestettävät vaalit eivät ole seurausta poliittisesta muutoksesta vaan päinvastoin, ne päätettiin pitää keskusvaalilautakunnan hieman aiemmin tekemän riippumattoman päätöksen nojalla silloin, kun presidentti Zelaya oli vielä vallassa. Kesäkuun tapahtumien jälkeen yksikään uusi ehdokas ei ole ilmaissut haluaan pyrkiä presidentiksi. Presidenttiehdokkaat ovat itse asiassa itse korostaneet, että he eivät ole huolissaan siitä, että poliittinen kriisi saattaisi aiheuttaa epäilyjä presidentin vaalien laillisuudesta, koska valmistelut aloitettiin demokraattisten päätösten perusteella.

Honduras on yksi niistä Keski-Amerikan maista, joiden kanssa Euroopan unioni haluaa tehdä assosiaatiosopimuksen. Poliittinen kriisi on kuitenkin keskeyttänyt neuvotteluprosessin. Koska Hondurasin demokraattisen kehityksen jatkuminen on Euroopan unionin etujen mukaista, minusta näyttää olevan tärkeää, että Euroopan parlamentti lähettää tarkkailijansa seuraamaan presidentinvaaleja.

Luis Yáñez-Barnuevo García, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, komission jäsentä kuunneltuani minulla ei olisi ollut todella muuta sanottavaa kuin aamen, mutta olin jo laatinut puheenvuoron Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta.

Perustuslaillisen järjestyksen hajoaminen Hondurasissa lopettaa kaksi vuosikymmentä kestäneen vallankaappauksettoman ajan Latinalaisessa Amerikassa ja luo ikävän ennakkotapauksen muille maille, ja erityisesti heikoimmille, kuten tällä hetkellä Paraguaylle.

Euroopan parlamentti ei saa eikä sen pitäisi pysyä kuurona ja mykkänä tällaisen oikeusvaltion periaatteen rikkomisen edessä. Sekä neuvosto että komissio ovat antaneet yksiselitteisiä julkilausumia, joissa tuomitaan vallankaappaus ja tuetaan presidentti Ariasin välitystoimia Amerikan valtioiden järjestön yksimielisesti hyväksymän ja Yhdistyneiden Kansakuntien tukeman kannan mukaisesti.

Itse itsensä virkaan julistama tosiasiallinen presidentti Micheletti ei ole noudattanut äskettäin tehtyjä sopimuksia pilkaten siten kansainvälistä yhteisöä, ja yksi hänen liikkeistään oli estää syrjään siirretyn presidentin palauttaminen virkaan.

Näissä oloissa uuden presidentin valinta marraskuun 29. päiväksi suunnitelluissa vaaleissa olisi alusta alkaen laiton, eikä kansainvälisen yhteisön pitäisi eikä se voi tunnustaa sen tuloksia.

Euroopan parlamentti tekisi vakavan virheen, jos se lähettäisi valtuuskunnan tarkkailemaan vaaleja, koska se tulkittaisiin tueksi vallankaappaukselle; Amerikan valtioiden järjestö on jo päättänyt olla lähettämättä tarkkailuvaltuuskuntaa vaaleihin.

Tämä parlamentti on kuvannut itseään vapauden, demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen takaajaksi. Kuten Václav Havel tänä aamuna sanoi, emme voi olla kaksinaismoralisteja. Täällä me olemme kaikki demokraatteja ja siten vapaustaistelijoita. Puhummepa siksi Kuubasta, Kiinasta, Pohjois-Koreasta tai kuten nyt, Hondurasista, keskustelumme on oltava määrätietoista vapauden murskaajien edessä. Älkäämme antako aatteellisten mieltymystemme sokeuttaa meitä. Ei ole olemassa oikeistolaisia tai vasemmistolaisia vallankaappajia tai diktaattoreja, pelkästään alistavia ja vapautta tuhoavia.

Pelkäämme suuresti, että asiat Hondurasissa eivät muutu ja että nämä tapahtumat ovat luoneet hyvin vaarallisen ennakkotapauksen ja että oppi hyvästä, oikea-aikaisesta eikä kovin verisestä kaappauksesta vie voiton.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, lokakuun 30. päivänä tämän selkkauksen osapuolet allekirjoittivat sopimuksen, San Josén sopimuksen, ja päättivät, että marraskuun 5. päivään mennessä perustettaisiin kansallisen yhtenäisyyden ja sovinnon hallitus ja että kongressi palauttaisi presidentti Zelayan virkaan nykyisen hallituskauden loppuun, 27. marraskuuta 2010 asti.

Mutta mitä on tapahtunut? Presidentti Micheletti on yrittänyt muodostaa yhtenäisyyden hallituksen ilman presidentti Zelayaa, ja kongressi on viivästyttänyt äänestystä voidakseen olla palauttamatta häntä virkaan. Presidentti Micheletti ei ole noudattanut sopimusta, ja tilanne on pahenemassa. Vaalit on päätetty järjestää ja ehdokkaat ovat vetäytymässä, kuten näemme kaikissa viestimissä, koska he ymmärtävät, että vaalien pitämiseen ei ole demokraattisia edellytyksiä. Myös väkivaltaa tapahtuu: tänään meille tiedotettiin, että oppositiopuolueeseen kuuluva pormestari ja hänen vartijansa oli ammuttu.

Kansainvälisen yhteisön on osallistuttava, ja tuemme Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerin, presidentti Lulan, Yhdysvaltojen välitysvaltuuskunnan ja välittäjän, presidentti Ariasin toimia. Kaikilla näillä toimilla vaadimme, että sopimuksia noudatetaan ja että presidentti Zelaya palautetaan virkaan, jotta Hondurasiin voidaan palauttaa demokratia, toimielinten laillisuus ja rauhallinen rinnakkaiselo.

Kehotamme osapuolia osoittamaan jaloutensa palaamalla vuoropuheluun, vaikka Amerikan valtioiden järjestö on jo sanonut, että siitä on tulossa koko ajan vaikeampaa. Arvoisa puhemies, EU:n on lisättävä äänensä kansainväliseen painostukseen vallankaappauksen johtajia kohtaan käyttämällä kaikkia sen käytettävissä olevia diplomatian ja politiikan keinoja edistääkseen sopimusta.

Catherine Greze, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sotilasvallankaappauksen ja laillisen presidentin erottamisen jälkeen San Josén sopimus saattoi näyttää myönteiseltä uutiselta. Se toivo on nyt kuollut. Muodostamalla oman kansallisen yhtenäisyyden hallituksensa vallankaappaja Roberto Micheletti on jatkanut sinnikkäästi laittomia ja autoritaarisia toimiaan. Euroopan unionin on tuomittava lujasti tämä asenne ja vaadittava presidentti Zelayan välitöntä palauttamista virkaan.

Tässä tilanteessa ei voida pitää laittoman diktatuurin järjestämiä vaaleja. Marraskuun 29. päivän vaaleja ei voida tunnustaa. Meidän on kieltäydyttävä lähettämästä tarkkailijoita, vaikka Amerikan valtioiden järjestö on jo tehnyt niin. Vaikka oppositio on vetäytynyt syrjään, me kieltäydymme tunnustamasta vaalien tuloksia, sillä niistä on tullut näytösvaalit.

Olemme huolissamme monista ihmisoikeusrikkomuksista, joista meille on tiedotettu. Nyt EU:n on enemmän kuin koskaan omaksuttava luja kanta demokratiaan. Torjumme kaikki sopimukset laittoman hallituksen kanssa. GSP+-sopimuksia on lykättävä. Jos selkkaus jatkuu, on määrättävä seuraamuksia. Meidän vastuullamme on varmistaa, että miljoonat hondurasilaiset voivat valita demokratian ja että Latinalainen Amerikka ei taannu takaisin vallankaappausten aikakaudelle.

Edvard Kožušník, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pidän Luis Yáñez-Barnuevo Garcíaa hyvin suuressa arvossa, jopa niin, että seuraan hänen uraansa, mutta en voi olla samaa mieltä tavasta, jolla hän on käyttänyt kaikkien tässä parlamentissa erittäin suuresti arvostaman Václav Havelin sanoja. Olin yksi niistä miljoonista ihmisistä kaduilla, kun Václav Havel puhui korokkeelta ja me seisomme alapuolella – olin silloin 18-vuotias – ja halusimme ainoastaan yhtä asiaa, poliittisista näkemyksistämme riippumatta, ja se oli vapaat vaalit. Se oli tuon ajan tunnuslause, ja luulen, että se on tunnuslause, johon me kaikki varmasti yhdyimme. Puhumme vaaleista, koska vaalit ovat demokratiaa. Minun mielestäni Hondurasin tilanne ei ole yksinkertainen, emmekä me ehdottomasti ratkaise sitä ainoastaan EU:n

näkökulmasta: meidän on tarkasteltava sitä maailmanlaajuisesta näkökulmasta. Minun mielestäni vaalien pitäisi olla lähtökohta, ja EU:lla pitäisi olla siellä tarkkailijansa, koska vaalit pidetään ja meidän on toivottava, että ne pidetään demokraattisesti.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Tuomitsemme Hondurasissa 28. kesäkuuta tapahtuneen sotilasvallankaappauksen sekä sen, että vallankaappajat rikkovat jatkuvasti 30. lokakuuta tehtyä Tegucigalpan / San Josén sopimusta. On mahdotonta hyväksyä, että vallankaappajat toteuttavat selkeästi järjestelmällisten viivästysten ja selitysten strategiaa lykätäkseen perustuslain mukaan valitun presidentti Zelayan palauttamista valtaan.

Euroopan unionin on vaadittava presidentti Zelayan ehdotonta ja välitöntä palauttamista virkaan. Ilman sitä on mahdotonta jatkaa vaaliprosessia, koska sitä on mahdotonta toteuttaa ja se on laitton, koska ei ole vähimmäisedellytyksiä, joilla taattaisiin kansalaisille yleismaailmallinen oikeus äänestää välittömästi, luottamuksellisesti ja ilman mitään painostusta tai minkäänlaista uhkaa. Euroopan unionin ja tämän parlamentin on selkeästi tuomittava ja torjuttava vallankaappauksen tehneiden kannat. Niiden on myös vaadittava demokratian välitöntä palauttamista Hondurasiin ja sovittava, että EU:n tarkkailijoita ei lähetetä eikä mitään näissä oloissa järjestettyjen vaalien tuloksia hyväksytä.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vaalit voivat olla tie ulos poliittisesta kriisistä tai umpikujasta. Meillä on ollut siitä aiemmin esimerkkejä Euroopassa.

Vuoden 1989 vaalit Puolassa ovat yksi esimerkki. Ne eivät olleet demokraattiset vaalit. Nuo vaalit olivat poliittinen kompromissi, mutta ne eivät olleet demokraattiset vaalit. Ne olivat ratkaisevat, erityiset ja erittäin merkittävät. Tiettyjen edellytysten on täyttyvä, jotta vaaleilla voi olla niin erityinen ja myönteinen tehtävä. Perusedellytys on niiden poliittisten sopimusten noudattaminen, joiden nojalla vaalien järjestäminen on edes mahdollista. Yleisin este sopimusten noudattamiselle on sovittujen asioiden tulkintaa koskevat kysymykset.

Jotta voidaan estää tulkintaerojen johtaminen selkkaukseen, tarvitaan jotakin erityistä, jotakin, joka on tuskin havaittavissa ja jota on vaikea määritellä. Molempien osapuolten hyvä tahto kiistassa on välttämätöntä, ja tämä on totta Hondurasin tapauksessa. Ilman molempien osapuolten hyvää tahtoa vaaleja ei järjestetä ollenkaan tai ne eivät vastaa niille asetettuihin toiveisiin. Siksi pyydän hyvää tahtoa, tulevaisuuden ottamista huomioon ja, viimeiseksi, vastuuntuntoa. Se on vielä tärkeämpää siksi, että aiemmin sekä presidentti Zelaya että presidentti Micheletti ovat tehneet poliittisia ja oikeudellisia virheitä. Vaalit antavat tilaisuuden ja toivoa näiden virheiden korjaamiseen. Olen varma, että haluamme sen tapahtuvan.

Vaalit voivat olla ratkaisevat ja myönteiset demokraattiselle Hondurasille. Euroopan unioni tukee tätä prosessia ja on tyytyväinen siihen. Me kaikki tuemme tätä prosessia, koska me uskomme, että demokratia ja demokratioituminen ovat arvoja, joihin kannattaa pyrkiä. Tänäpäin tässä salissa Václav Havel sanoi, että meidän ei pidä perääntyä pahuuden edessä, koska pahan luonteeseen kuuluu kaikkien myönnötysten hyväksikäyttäminen. Hondurasin nykyinen tilanne on väliaikainen eikä se voi kestää kauan. Vaalit ovat mahdollisuus muutokseen.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, 28. kesäkuuta armeija siirsi syrjään presidentti Zelayan, Hondurasin laillisesti valitun presidentin. Tuomitsen tämän sotilaskaappauksen erittäin lujasti. Hondurasiin on palautettava demokraattinen oikeusjärjestys, ja se on tehtävä rauhanomaisesti, vuoropuhelun avulla.

Melkein kaksi viikkoa sitten – sattumalta juuri samaan aikaan, kun suhteista Keski-Amerikan maihin vastaava valtuuskuntamme oli vierailmassa alueella – näytti siltä, että kuukausien tiiviiden neuvottelujen jälkeen Hondurasissa on vuoropuhelun avulla saatu aikaan historiallinen sopimus, joka tarkoittaisi demokratian ja oikeusjärjestyksen palauttamista, laillisesti valitun presidentin paluuta ja kansallisen yhtenäisyyden hallituksen perustamista ja lopuksi, myös tilannetta tutkivan totuuskomission perustamista. Jos tämä sopimus pantaisiin täytäntöön, se voisi antaa laillisen aseman tuleville vaaleille, mutta tällä hetkellä sitä ei käsitellä.

Haluan puhua ilmaistaakseni toiveen, että kyseessä olevat osapuolet palaavat Hondurasissa neuvottelupöytään pannakseen täytäntöön aikaansaadun sopimuksen ja kääntääkseen sotilasvallankaappauksen vuoropuhelun avulla. Se on heidän velvollisuutensa Hondurasin kansaa kohtaa, sillä siihen tämä poliittinen kriisi on vaikuttanut eniten. Jos demokraattista ratkaisua ei saada aikaan, tällä hetkellä näyttää siltä, että vaaleja ei tunnusteta laajalti. Sillä olisi kauaskantoiset seuraukset Keski-Amerikan yhdentymisprosessiin ja assosiaatiosopimusta koskeviin neuvotteluihin, sillä se tarkoittaisi monia pysähtyneisyyden vuosia ja sitä, että kansa joutuisi kärsimään.

Haluan sanoa seuraavan niille kollegoille, jotka jo ehdottavat tulevien vaalien tunnustamista: emme saa lähettää Hondurasiin, Keski-Amerikkaan ja muualle maailmaan viestiä, että suvaitsemme vallankaappauksia. Nyt kaikkien mukana olevien on kohdistettava kaikki energiansa demokratian palauttamiseen. Jos Euroopan parlamentin jäsenet toteavat etukäteen, että vaaleja tuetaan, Manuel Zelayalla tai Roberto Michelettilä ei kummallakaan ole mitään kannustinta palata neuvottelupöytään. Se tekisi meistä pikemminkin osan ongelmaa kuin ratkaisua, ja me pelaisimme epädemokraattisten voimien ja epäsovun pussiin.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, onnittelen Euroopan komissiota ja neuvostoa siitä, että ne ovat yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa saavuttaneet yksimielisyyden hyvin lujasta tuomitsevasta kannasta vallankaappausta, sotilasvallankaappausta, kohtaan ja asettaneet kaikkien kansainvälisten toimien ehdoksi presidentti Zelayan palauttamisen virkaan.

Pidän erittäin valitettavana, että tämä parlamentti ei ole vielä tuominut sotilaskaappausta. Haluaisin vierittää vastuun EU:n suurimman parlamenttiryhmän, Euroopan kansallispuolueen (kristillisdemokraatit) harteille, koska se jopa tämän päivän keskusteluissa katsoo edelleen, että kaappauksen johtajat ja laillinen hallitus ovat sama asia. On mahdotonta hyväksyä, että tämä parlamentti ei ole vielä tuominut vallankaappausta. Olen siksi samaa mieltä siitä, että tarkkailijoita ei pidä lähettää ja että marraskuun vaalien tulosta ei pidä tunnustaa, koska ne järjestetään oloissa, joista puuttuu vapaus ja joissa laillinen presidentti on suljettu Brasilian lähetystöön.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, olisin iloinen, jos tämän parlamentin tietyt vasemman siiven jäsenet, jotka tuomitsevat määrätietoisesti Hondurasin, tuomitsisivat yhtä voimakkaasti sen, mitä tapahtuu Kuubassa tai mitä Hugo Chavez tekee Venezuelassa ja Latinalaisessa Amerikassa, koska valitettavasti jotkut ihmiset ikävöivät ja tukevat edelleen Berliinin muuria, Stalinin puhdistuksia ja jopa Leninin muumiota enemmän kuin demokraattisia vaaleja yhdessä maassa, kuten nyt Hondurasissa. Tämän sanottuani siirryn siihen, että tulevien vaalien myötä pitäisi omistaa joitakin vakavia mietteitä sille, mitä tässä Keski-Amerikan maassa on tapahtunut.

Arvoisa puhemies, Hondurasissa päätettiin järjestää presidentinvaalit 16 kuukautta sitten. Vaalien järjestämisestä vastaavan elimen, vaalilautakunnan, jäsenet nimitettiin ennen kesäkuun 28. päivää – heidät nimitettiin siten presidentti Zelayan toimikaudella. Kuusi presidenttiehdokasta kävi läpi esivaalimenettelyn, ja suurin osa ehdokkaista halusi, että Hondurasissa järjestetään vaalit.

Miksi jotkut ihmiset eivät siis halua tunnustaa vaaliprosessia, jos se olisi ollut luonnollinen tulos, olipa presidentti Zelaya Hondurasissa vallassa tai ei?

Lokakuun 30. päivänä molempien osapuolten neuvottelijat sitoutuivat, se on totta, allekirjoittamalla sopimuksen, pyrkimään tämän kriisin ratkaisuun. Sopimuksessa oli monia molempien osapuolten tukemia keskeisiä kohtia. Syrjään siirretyn presidentti Zelayan neuvottelijat eivät kuitenkaan sanoneet, kenen pitäisi johtaa yhtenäisyyden hallitusta.

Siksi on selvää, että Euroopan kansanpuolue kannattaa vaalien järjestämistä, avoimesti, demokraattisesti ja vapaasti, ja aiomme tukea niitä tarkkailijoilla omasta ryhmästämme. Älkäämme unohtako, että välittäjä Óscar Arias, Costa Rican presidentti, pyysi, että he menisivät. Vastauksena suhteista Keski-Amerikkaan vastaavan valtuuskunnan kysymykseen hän vastasi, että heidän lähettämisenä on välttämätöntä, koska Óscar Ariasin säätiökin aikoi lähettää tarkkailijoita Hondurasiin. Aiomme tehdä juuri niin, koska kansainvälinen välittäjä, Óscar Arias, pyytää myös sitä.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, mielestäni marraskuun 29. päivän vaalit ovat Hondurasille mahdollisuus, ja Euroopan parlamentin on lähetettävä vaaleihin tarkkailijoita. Sillä ei annettaisi niille laillista asemaa, kuten vasemmisto sanoo, koska se olisi laitonta, mutta siten nähtäisiin, miten vaalit käydään.

Samalla haluaisin sanoa, että Honduras on vain tunnin lentomatkan päässä Kuubasta, Havannasta. Siellä ei ole järjestetty vaaleja 50 vuoteen. Kuubaa hallitsee kommunistityranni, joka panee kaikki vastustajansa vankilaan. Euroopan parlamentti on kehottanut vapauttamaan heidät monesti, ja se jopa antoi Saharov-palkinnon Naiset valkoisissa -liikkeelle, mutta Fidel Castro ei sallinut heidän tulla Euroopan parlamenttiin noutamaan palkintoaan. Haluaisin, että komissio, neuvosto ja tämän parlamentin vasemmisto vaatisivat Kuuban kansalaisille oikeuksia ja vapauksia yhtä päättäväisesti.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin ilmaista suuren huoleni San Josén sopimuksen lykkäämisen takia. Viime lokakuussa Panamassa pidetyissä EU:n ja Latinalaisen

Amerikan parlamentaarisen edustajakokouksen kokouksissa toistimme tuomitsevamme sotilaskaappauksen ja tukevamme Amerikan valtioiden järjestön välitysponnisteluja.

Meidän on kehotettava uudelleen tekemään välittömästi rauha ja käymään vuoropuhelua. Hondurasin tilanne on kriittinen, ei vain poliittisesti vaan myös yhteiskunnan ja talouden kannalta. Köyhyyden, talouskriisin ja ulkoisen velan kaltaisten ongelmien ei saa antaa venyä enempiä poliittisen selkkauksen ratkaisuprosessin ajan.

Euroopan parlamentin on nyt enemmän kuin koskaan aika osoittaa sen ehdotonta tukea demokratialle, oikeusvaltiolle ja ihmisoikeuksien kunnioittamiselle ja palauttaa presidentti Zelaya virkaan välttämättömänä edellytyksenä vaaliprosessin laillisuudelle.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, päivänä, jolloin Václav Havel puhui tässä parlamentissa vapaudesta, josta taisteltiin 20 vuotta sitten Itä-Euroopassa, haluaisin kysyä kaikilta niiltä Euroopan kansanpuolueen ryhmään kuuluvilta, jotka ovat tänään pyytäneet Euroopan unionia lähettämään vaalitarkkailijoita Hondurasiin, mitä he olisivat tehneet, jos yli 20 vuotta sitten Euroopan unioni olisi ilmoittanut lähettävänsä vaalitarkkailijoita seuraamaan laittomia vaaleja heidän maassaan – kun kaikki olisivat sanoneet, että siellä ei ole vapautta, vaan väkivallan ilmapiiri ja että siellä ei ole turvallista. Mitä olisitte sanoneet silloin, yli 20 vuotta sitten, jos EU olisi ilmoittanut: ”kyllä, me lähetämme vaalitarkkailijoita sinne, koska tällä hetkellä virassa oleva hallinto sanoo, että se käy”.

Te kaikki olisitte sanoneet, että Euroopan unionin on laitonta lähettää sinne vaalitarkkailijoita. Sen takia, hyvät kollegat PPE-ryhmästä, pyydän teitä käyttämään tänään tarkalleen samoja perusteita siihen, mitä tällä hetkellä tapahtuu Hondurasissa. Toisin sanoen, älkää lähettäkö vaalitarkkailijoita laittomiin vaaleihin.

Olen kiitollinen komissiolle, että se on omaksunut juuri tämän kannan.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun suhteellisen lyhyesti – en siksi, ettenkö tunnustaisi asian merkitystä, vaan pikemminkin myöhäisen ajankohdan takia.

Olen kuunnellut hyvin kiinnostuneena sitä intohimoa, jolla arvoisat jäsenet ovat puhuneet, ja huolenaiheita, joita on esitetty suhteesta, joka meillä on lyhyellä aikavälillä oltava tähän erittäin köyhään maahan, jonka, suoraan sanottuna, on palattava normaaliin järjestykseen mahdollisimman pian.

Huolta, joka eri aatesuuntia edustavilla arvoisilla jäsenillä on sen varmistamisesta, että Euroopan unionin asema tulevaisuuden vaaleissa ja tulevina viikkoina on asianmukainen. Otan sen mukaani ja keskustelen siitä kollegoideni kanssa.

Ei ole mitenkään yllättävää, se on mielestäni hyvin tärkeää, että jatkamme Hondurasin tilanteen seuraamista hyvin tiiviisti varmistaaksemme, että tiedämme, mitä tapahtuu ja ryhtyäksemme tarvittaviin toimenpiteisiin ja antaaksemme tukea pyrittäessä pääsemään kriisin rauhanomaiseen ratkaisuun mahdollisimman pian.

Kuten sanoin, se on köyhä maa. Kriisin ratkaisu on venynyt kauan, ja pidän hyvin myönteisenä tukea, jota arvoisat jäsenet ovat osoittaneet komissiolle työssä, jota olemme yrittäneet tehdä saadaksemme tuon ratkaisun aikaan ja tehdäksemme osamme sen varmistamisessa, että Honduras voi jälleen saavuttaa vakauden mahdollisimman pian.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Suuri osa Hondurasia käsittelevästä keskustelusta keskittyy ymmärrettävästi poliittiseen kriisiin – mutta vaikutukset ulottuvat paljon politiikkaa pidemmälle. Honduras on Latinalaisen Amerikan toiseksi köyhin maa, ja poliittisen kriisin taloudelliset ja yhteiskunnalliset seuraukset iskevät siihen väestön 70 prosenttiin, joka jo elää köyhyydessä. Matkailu on miltei lakannut, ulkomaisen avun lykkääminen vaikuttaa suoraan julkisiin investointeihin ja ylikansoitettujen ja alivarustellut sairaalat kamppailevat selvitäkseen huonon hygienian, aliravitsemuksen ja tautien aiheuttamien tavallisten ongelmien lisäksi nyt myös lisääntyneen katuväkivallan uhreista, myös hallituksen joukkojen pahoinpitelyjen ja jopa tappojen uhreista. Ihmisoikeus- ja kehitysyhteistyöjärjestöt eivät voi tehdä arvokasta työtään, koska niiden henkilöstöllä ei ole tavanomaisten perustuslaillisten oikeuksien suojaa. Sen sijaan ne joutuvat kärsimään ulkonaliikkumiskiellosta, pidätyksistä ilman syytteitä ja muista henkilökohtaisten vapauksien rikkomisista. Kriisi ulottuu huomattavasti poliittista umpikujaa ja tärkeimpien poliittisten hahmojen kamppailuja pidemmälle. Se koskee tavallisia ihmisiä, joiden päivittäisestä kamppailusta on tehty vielä hankalampaa

neljän viime kuukauden aikana. On toteutettava kaikki ponnistukset, jotta voidaan varmistaa vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit ja perustuslaillisten oikeuksien ja ulkomaisen avun välitön palauttaminen tavallisten ihmisten kärsimysten lieventämiseksi.

23. ”made in” (alkuperämerkintä) (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma ”made in” (alkuperämerkintä).

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että minulla on tänään tilaisuus puhua teille täysistunnossa alkuperämerkintää koskevasta asetusehdotuksesta. Arvoisat jäsenet saattavat muistaa, että parlamentti on ollut tämän ehdotuksen luja tukija siitä asti, kun collegio antoi sen jo joulukuussa 2005. Muistan erityisesti päätöslauselmanne heinäkuussa 2006 ja kirjallisen kannanoton syyskuulta 2007. Minulla oli etuoikeus keskustella tästä kysymyksestä viime kuussa Strasbourgissa Euroopan parlamentin jäsenten ryhmän kanssa, ja se korosti minulle, että tämän asetuksen antamiseen on edettävä nopeasti.

Uskon, että arvoisat jäsenet ovat samaa mieltä siitä, että on erittäin tärkeää, että kauppapolitiikalla ei vain vahvisteta mahdollisuuksia, joita avoimet markkinat voivat tarjota, vaan myös käsitellään huolenaiheita, joita globalisaatio aiheuttaa kuluttajien lisäksi ja ehkä myös erityisesti pienyrityksille.

Alkuperämerkintää pitäisi siksi käsitellä siinä hengessä. Vuoden 2007 julkilausumassa korostitte eurooppalaisten kuluttajien oikeutta saada selkeää ja välitöntä tietoa hankinnoistaan. Juuri siitä tässä asetuksessa on kyse. Sillä pyritään siihen, että EU:n kuluttajat ovat täysin tietoisia hankkimiensa tuotteiden alkuperästä.

Komissio on ehdottanut pakollista merkintää tiettyjen kolmansista maista Euroopan unioniin tuotujen tuotteiden alkuperämaasta. Kaikkia tuotteita ei kateta – keskityimme kuluttajien ja toimialan laajojen kuulemisten jälkeen niihin, joilla on todellista merkitystä.

Alkuperämerkintä, voisin lisätä, on täysin nykyisten WTO:n sääntöjen ja periaatteiden mukainen, ja se on olemassa melkein kaikkialla maailmassa. Yhdysvaltoihin, Kanadaan, Kiinaan ja Japaniin tuotuihin tuotteisiin sovelletaan alkuperämerkintää. Itse asiassa useimmissa tuotteissa, joita tällä hetkellä voidaan ostaa kaupasta Euroopan unionissa, on jo alkuperämerkintä, koska useimmissa oikeusjärjestelmissä sitä tällä hetkellä edellytetään. Se tarkoittaa tietysti, että yritysten suurelle enemmistölle velvoitteesta merkitä Euroopan unioniin vietävät tuotteet ei tule mitään lisäkustannuksia.

Neuvostossa on vuodesta 2006 alkaen järjestetty keskusteluja komission ehdotusta koskevan sopimuksen aikaansaamiseksi. Vielä on vakuutettava monia jäsenvaltioita. Ne ovat huolissaan siitä, että alkuperämerkintäjärjestelmän hallinnolliset rasitukset ja kustannukset voivat olla etuja suurempia.

Meidän on otettava nuo huolet asianmukaisesti huomioon, ja olemme äskettäin esittäneet konkreettisia vaihtoehtoja, joiden uskomme vastaavan niihin. Se ei ole uusi virallinen ehdotus; se on pyrkimys löytää yhteinen perusta ja saada kompromissi aikaan. Komission vaihtoehtoisesta asiakirjasta keskusteltiin jäsenvaltioiden kanssa kauppapoliittisessa komiteassa 23. lokakuuta 2009.

Aivan ensiksi komissio pyysi jäsenvaltioita harkitsemaan tuotekatteen kaventamista koskevaa vaihtoehtoa – niin että siihen sisällytettäisiin vain loppukäyttäjien tuotteet. Alkuperäinen luettelo sisälsi joitakin välituotteita, esimerkiksi raakanahka ja tietyt tekstiilit, joilla ei ole välitöntä merkitystä kuluttajalle. Komissio ehdottaa nyt, että siihen sisällytetään vain ne tuotteet, joita kuluttajat voivat löytää vähittäiskaupoista.

Toiseksi komissio ehdotti, että järjestelmä käynnistetään pilottihankkeiden perusteella. Kaikesta jatkosta tehtäisiin arviointi siitä vaikutuksesta, joka ehdotetulla järjestelmällä on. Siten voitaisiin arvioida vaikutusta kustannuksiin ja hintaan – se voi tietysti myös antaa hieman viitettä siitä, miten voisimme muokata asetuksen tuotekatetta.

Olen iloinen voidessani sanoa, että jäsenvaltiot ovat ottaneet vaihtoehtoisen asiakirjamme vastaan kiinnostuneina. Vaikka kaikkia epäilyksiä ei ole ratkaistu ja vaikka monet jäsenvaltiot ovat säilyttäneet periaatteellisen vastustuksensa tätä ehdotusta kohtaan, ne ovat jo valmiita tutkimaan asiaa enemmän, ja työ jatkuu muutaman seuraavan viikon aikana sekä asiantuntijakokouksissa että kauppapoliittisessa komiteassa. Toivon vilpittömästi, että tämä avaa tietä kompromissiratkaisulle.

Kuten arvoisat jäsenet tietävät, Lissabonin sopimuksen 207 artiklalla annetaan parlamentille uudet ja suuremmat lainsäädännöllisiä toimenpiteitä koskevat valtuudet kauppapolitiikan alalla – ja ”made in”-asetus voisi olla ensimmäinen, joka ilmestyy arvoisien jäsenten työpöydille.

Olen siksi hyvin kiinnostunut pitämään teidät tiiviisti mukana tätä merkittävää aihetta koskevissa tulevilla keskusteluissa ja odotan nyt kiinnostuneena lyhyttä keskusteluamme.

Cristiana Muscardini, *PPE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tietyt ongelmat vaikuttavat myös meihin, ei vain tulkkeihin ja niihin, jotka haluavat seurata keskustelua ja toivottavasti saada joitakin konkreettisia vastauksia ongelmaan, joka on venynyt vuodesta 2005 alkaen.

Kuten komission jäsen aivan oikein pani merkille, tärkeimmillä kilpailijoillamme ja talouskumppaneillamme on monien vuosien ajan ollut alkuperämerkintä niiden alueelle tuleville tavaroille. Euroopan unionilla ei kuitenkaan, huolimatta vuonna 2005 annetusta asetusehdotuksesta, jota kuluttajat ja kansalaisyhteiskunnan osat tukivat laajasti, ole määritelmää huolimatta parlamentin monesti ilmaisemasta suotuisasta kannasta. Sillä, että tavaroiden alkuperämerkinnästä ei ole asetusta, heikennetään kansalaisten ja kuluttajien oikeuksia ja estetään markkinoiden asianmukainen toiminta, ja markkinoilla on oltava yhteiset ja jaetut säännöt, jotta ne voivat olla vapaita.

Kauppapolitiittinen komitea on muutamana viime päivän aikana tutkinut ajatuksia asetukseen sisällytettävien tavaraluokkien vähentämisestä ja perusteita niiden koeaikaa koskevan hakemuksen suosittelemiselle. Kysymme komission jäseneltä seuraavaa: ovatko edes jotkin jäsenvaltiot hyväksyneet nämä kompromissiehdotukset? Käsitelläänkö niitä edelleen? Aiotteko jatkaa vuoden 2005 asetusehdotuksen tukemista yhdessä parlamentin kanssa ja osana yhteispäätösmenettelyä? Mitä takeita ja aikatauluja komissio tarjoaa tämän vaikean ja venyneen keskustelun lopuksi? Viimeiseksi, arvoisa komission jäsen, samalla kun kiitän teitä joka tapauksessa siitä, mitä olette tehnyt hyvin energisesti ja määrätietoisesti, voitteko vahvistaa minulle sen, mitä kirjoititte vastauksessanne kysymykseeni 5. marraskuuta 2009, nimittäin sen, että komissio tukee edelleen vahvasti vuonna 2005 annetun ehdotuksen hyväksymistä ja että se kunnioittaa edelleen sitoumustaan?

Gianluca Susta, *S&D-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en ehdottomasti aio tällä kertaa – edes käytettävissäni olevalla ajalla – kerrata kaikkia syitä sen usein toistetun pyynnön taustalla, jonka me parlamenttina teemme. Haluaisin huomauttaa – ja te itse olette jo maininnut tämän, arvoisa komission jäsen – että minä ja Cristiana Muscardini olemme ainoat veteraanit vuodelta 2006, jolloin allekirjoitettiin päätöslauselma, jolla tämä parlamentti tuki silloisen komission jäsenen Mandelsonin aloitetta joulukuussa 2006.

Toivoimme, että tätä aloitetta, jonka käynnistitte muutama viikko sitten tehdäkseen pieniä muutoksia kompromissin aikaansaamiseksi, olisi voitu tukea vahvemmin, myös kauppapolitiittisessa komiteassa. Pidämme muun muassa valitettavana sitä, että tuossa komiteassa monet jäsenvaltiot toistivat vastustuksensa tai epäilynsä, myös Yhdistynyt kuningaskunta edustajansa välityksellä. Kaikki, mitä tänään haluamme tehdä, on muistuttaa teitä siitä, että tässä pyynnössä ei ole kyse protektionismista; siinä ei ole kyse aloista, jotka eivät enää pysty kilpailemaan kansainvälisillä markkinoilla ja joita haluamme suojella, vaan kuluttajista: haluamme kiinnittää huomiota terveyteen, ympäristöön ja aitoon vastavuoroisuuteen maailmanmarkkinoilla, mitä tällä hetkellä ei ole. Sitä ei lisäksi puutu vain maailman heikoimpien toimijoiden osalta: ei, sitä puuttuu myös Japanilta, Yhdysvalloilta, Australialta, Kanalta, Brasilialta, Intialta, Euroopan unionin tärkeimmiltä kilpailijoilta, ja unionilla on velvollisuus näinä taloudellisesti vaikeina aikoina puolustaa yhteisön etua, joka on myös tämän pyynnön taustalla.

Siksi toivomme, että parlamentti tukee koko voimallaan komission antamia aloitteita, ja toivomme myös, että muutama viikko sitten tehtyjä sitoumuksia kunnioitetaan täysimääräisesti, vaikka tätä menettelyä ei voidakaan päättää joulukuun mennessä vaan Lissabonin sopimuksella käyttöön otetun uuden menettelyn nojalla.

Niccolò Rinaldi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, samalla, kun tuen minua ennen puhuneiden jäsenten esittämiä huomioita ja kannatan myös Cristiana Muscardinin tekemiä pyyntöjä, haluaisin palauttaa mieleen mielikuvan Italo Calvinon kirjasta nimeltä *Kosmokomiikka*. Siinä alkuräjähdyks on kuvattu epämääräisenä materiamassana, jossa mistään tai minkään alkuperästä ei tiedetä mitään. Tietystä kohdasta eräs nainen sanoo, että jos hänellä olisi tilaa, hän voisi valmistaa hieman pastaa ja pizzaa läsnä oleville ihmisille. Se saa aikaan suurta innostusta materiamassassa: tapahtuu räjähdys, ja haluttu tila materialisoituu eroista koostuvaksi maailmaksi, joka on nykyinen maailmankaikkeus.

Mielestäni me olemme maailmanmarkkinoilla menossa taaksepäin ja muuttumassa epämääräiseksi tavaramassaksi, jonka alkuperä ja tietenkin valmistusominaisuudet jäävät kuluttajille tuntemattomiksi. Liberaalidemokraatteina olemme erittäin kiintyneitä vapaakauppajärjestelmään ja sen periaatteisiin, mutta myös tavaroiden avoimuutta ja jäljitettävyyttä koskevaan järjestelmään ja sen periaatteisiin. Kuten on jo sanottu, kyse ei ole niinkään kansainvälisestä kaupasta kuin kuluttajansuojasta. Uudistamme tukemme vuoden 2005 ehdotukselle ja – toistan – tuen Cristiana Muscardinin esittämiä pyyntöjä.

Carl Schlyter, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, kiitos, arvoisa komission jäsen, ehdotuksen esittämisestä viimeinkin. Mielestäni Barroson komissio on aivan liian usein ollut uskaltamatta haastaa neuvostoa, kun neuvosto on pyrkinyt menemään taaksepäin etenemisen sijasta, mutta nyt komissio on tehnyt juuri sen. Kiitos. Adam Smith pani merkille, että markkinatalous ei voi toimia, jos kuluttajat eivät saa tarpeeksi tietoa voidakseen tehdä päätöksiä tuotteita ostaessaan, ja siksi on ehdottoman välttämätöntä, että saamme tämän alkuperämerkinnän.

Niille maille, jotka ovat tehneet vapaakauppasopimuksen tai jonkin muun sopimuksen EU:n kanssa, ei pitäisi olla poikkeuksia; samoja sääntöjä pitäisi soveltaa kaikkiin. On niitä, jotka väittävät, että merkitseminen on kallista, mutta monet tuotteet on jo merkitty, joten lisäkustannusten pitäisi olla pieniä. Olemme jo nähneet sen naudanlihan yksityiskohtaisemmassa merkitsemisessä Euroopassa – se ei ole lainkaan kallista. Mielestäni luettelosta olisi kuitenkin voitu tehdä pidempi. Näyttää siltä, että siinä keskitytään eniten tuotteisiin, joita jäljennetään usein, mikä tietysti kiinnostaa kaikkia tällä alalla. Samalla siinä ei ole monia tärkeitä kuluttajatuotteita, ja siksi luetteloa pitäisi mielestäni laajentaa.

Helmut Scholz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, ryhmäni, GUE/NGL-ryhmä katsoo, että ”made in”-alkuperämerkintä tuotteille, jotka ovat peräisin EU:n ulkopuolelta, on ehdoton välttämättömyys Euroopan unionille. Maailmassa, joka on laajalti globalisoitunut ja jossa sääntelyä on purettu, on ehdottoman välttämätöntä antaa kuluttajille mahdollisuus tietää, mistä tuote on peräisin ja mitä he ostavat.

Mielestäni tämä on ala, jolla kansalaiset ja kuluttajat todella ymmärtävät, mitä EU on ja miten EU voi edistää kansainvälistä kauppaa ja vaikuttaa ulkopuoliseen maailmaan. Olen kollegoideni kanssa samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi hyväksyä alkuperämerkintää koskeva vuoden 2005 lähestymistapa. Mielestämme se on vähintään, mitä pitäisi taata EU:n kuluttajille ja kansalaisille. Sillä voitaisiin myös suosia EU:n pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

Kehotamme komissiota ja neuvostoa toimittamaan tämän nopeasti Euroopan parlamentin käsiteltäväksi. Siinä on muun muassa kyse päätöksentekoa koskevasta johdonmukaisesta lähestymistavasta, ja mielestäni tällä alalla kansainvälinen kauppa voi myös edistää kansainvälistä rauhaa.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme EU:n tasolla osa teollisuusjärjestelmää, jossa tavaroiden hyvä maine riippuu suuresti tuotantojärjestelmän eheydestä. Pitämällä ainakin osan tuotannostamme Euroopassa voimme aidosti tarjota kuluttajillemme valvottuja ja laadukkaita tavaroita. On meidän kaikkien etujen mukaista tehdä edelleen niin, antaa kuluttajilla tilaisuus olla täysin tietoinen siitä, mitä tuotamme, ja tuotettujen tavaroiden alkuperästä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvitsemme jotakin hyvin yksinkertaista mutta olennaista: avoimuutta, käsitettä, joka alkuperämerkintää koskevien sääntöjen taustalla. Parlamentti hyväksyi alkuperämerkinnän jo vuonna 2006, ja se on, kuten komission jäsen aiemmin mainitsi, laajalti käytössä tärkeimmillä maailmanmarkkinoilla, esimerkiksi Yhdysvalloissa, Meksikossa ja Kiinassa.

Siitä huolimatta jotkin EU:n jäsenvaltiot eivät ole vieläkaan hyväksyneet ”made in”-alkuperämerkintää. Me katsomme, että jos tuote on valmistettu Kiinassa tai missä tahansa muussa EU:n ulkopuolisessa maassa, EU:n kuluttajien on huolimatta tuotteiden laadusta – joka on myös usein korkea – voitava tietää, missä tuote valmistettiin, jotta he voivat tehdä tietoon perustuvan päätöksen. Jotkut ihmiset voisivat tulkita avoimuustarpeen liialliseksi protektionismiksi ja katsoa, että kaikki tämä voi johtaa alan kustannusten kasvuun: no, asia ei ehdottomasti ole niin.

Se, että EU:hun tuoduissa tavaroissa ei ole alkuperämerkintää, toisin kuin Kiinassa, Yhdysvalloissa ja Australiassa, vaikeuttaa eurooppalaisten tavaroiden kilpailua globalisoituneilla kansainvälisillä markkinoilla. Kaikkien näiden syiden takia sellaisia tavaroita koskevan ajatuksen turvaaminen, joissa on käytetty parasta, mitä Eurooppa voi tarjota, on ensimmäinen elintärkeä askel kohti tunnustusta yksittäisten jäsenvaltioiden tasolla.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämä ei ole ensimmäinen keskustelumme alkuperämerkinnästä, mutta koska olen varma, että kertauksessa on etunsa, otan vapauden

ilmaista olevani samaa mieltä kollegojeni kanssa ja korostan, että "made in" -alkuperämerkintää koskevaa EU:n lainsäädäntöä tarvitaan.

Todellakin, huolimatta tämän parlamentin vuonna 2005 ja sitten vuonna 2007, kollegamme Enrique Barón Crespon laatimasta päätöslauselmasta käydyn äänestyksen avulla, ilmaisemasta kannasta huolimatta enemmistön puuttuminen neuvostossa on aina estänyt tämän asetuksen antamisen.

Tällainen teksti olisi kuitenkin olennainen edistysaskel eurooppalaisten kuluttajien lisäksi myös yrityksillemme. Jos kolmansista maista tuotujen tiettyjen tuotteiden alkuperämaa todellakin ilmoitettaisiin, kuluttajat olisivat täysin tietoisia ostamansa tuotteen ominaisuuksista. Vaatteiden, nahkatavaroiden ja huonekalujen kaltaisilla herkillä aloilla sellaisten edellytysten luominen, joiden avulla kuluttajat voisivat tehdä tietoon perustuvan valinnan, on merkittävä kysymys niille yrityksille, jotka ovat päättäneet pitää tuotantoa Euroopassa säilyttäen eurooppalaista tietoa ja eurooppalaisia työpaikkoja.

Siksi, arvoisa komission jäsen, pidän juuri tekemämme ehdotusta myönteisenä, mutta korostan levottomana, että tämän ehdotuksen on säilyttävä kunnianhimoisena. Jäsenvaltioiden enemmistön tuen saamiseen ei saa pyrkiä lopullisen tavoitteemme kustannuksella. Olisi esimerkiksi mahdotonta hyväksyä, että alkuperämerkintä koskisi vain lopputuotteita, jolloin mahdollistettaisiin kaikkien osien erillinen tuonti, niiden kokoaminen EU:ssa ja niiden määrittäminen Euroopassa valmistetuiksi, "made in Europe".

Haluaisin lisäksi tukea komission ponnistuksia, joilla pyritään samaan suurin mahdollinen hyöty kyseisestä sopimuksesta. Siten, palaamatta usein toistettuun pyyntöön parantaa ja yksinkertaistaa alkuperäsääntöjä, mahdollisuus yleiseen Euro-Välimeri-merkkiin olisi huomattava edistysaskel Välimeren ja etelän ja etelän välisen kaupan ympärille rakennettujen alojen vahvistamisessa.

Lopuksi haluaisin korostaa, että osana Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa kansainvälisen kaupan valiokunnan valtuudet lisääntyvät huomattavasti. Komissio voi siksi luottaa – vakuutan teille, arvoisa komission jäsen – siihen, että Euroopan parlamentin jäsenet ovat täysin sitoutuneita seuraamaan tiiviisti keskusteluja tästä EU:n kuluttajien ja työntekijöiden kannalta olennaisesta asetuksesta.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käsitteessä "made in" ei saa olla kyse vain merkinnästä. Siitä on nopeasti kehittyvä voimakas käsite tietoon, työntekijöiden oikeuksiin, kestäväan kehitykseen ja ympäristönsuojeluun liittyvien edistysellisimpien sääntöjen kunnioittamiselle ja talouden vastuullisen asenteen ilmaisulle.

Vaikka globalisaatio luo kaikille edellytykset tuottamiseen, pelkästään raivoisa voitontavoittelu tarkoittaa, että työntekijöiden ja kansojen oikeuksia rikotaan jatkuvasti ja että niiden ympäristöä tuhotaan. Jäljentäminen, joka aiemmin koski vain ylellisyysmerkkejä, vaikuttaa nyt niinkin erilaisiin aloihin kuin lääke-, auto- ja ilmailualoihin, ja siinä voitto on aina taustalla, kun taas kuluttajien turvallisuutta heikennetään vakavasti. Samalla kymmeniä tuhansia työpaikkoja katoaa.

Käsitteen "made in Europe" käyttöönotolla voisimme antaa kuluttajille mahdollisuuden tehdä tietoon perustuva päätös ja toimia uusien oikeuksien saavuttamiseksi. Sanon kyllä työntekijöiden oikeuksien ja ympäristösääntöjen, taitojemme ja vastuullisen johtamisen kunnioittamiselle. Ja lopuksi ja kaikkein tärkeimpänä, sanon kyllä teollisuustyöpaikkojen säilyttämiselle ja puolustamiselle Euroopassa.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, protektionistit myöntävät harvoin, että heidän ehdotuksensa ovat protektionistisia ja pikemminkin piilottavat aikeensa muiden perustelujen taakse. Sanoisin, että pakollinen alkuperämerkintä on tästä selkeä esimerkki. Seisoin kesäkuussa 2006 tässä salissa ja mursin monia tätä aivan samaa ehdotusta koskevia myyttejä, ja silloin ehdotus päättyi sinne, minne se kuuluu – roskakoriin.

Vapaakauppasopimuksesta Korean kanssa tehtyä päätöstä edeltäneet lehmänkaupat johtivat kuitenkin jälleen kerran uuteen keskusteluumme tästä ehdotuksesta, ja se on epäasianmukainen tapa käsitellä tällaista ehdotusta. Kolme vuotta myöhemmin muutamit myytit ovat selkeästi edelleen hengissä ja no, ne on murrettava.

Aloittakaamme siksi siitä, mitä väitetään aina silloin tällöin eli siitä, että kuluttajat pyytävät tätä, ja täällä kannattajat väittävät, että sillä on tästä aiheesta Internetissä järjestettyjen komission kuulemisten tuki. He eivät kuitenkaan välitä mainita, että 96 prosenttia kuulemisten vastauksista tuli yhdestä ainoasta maasta, nimittäin Italiasta, jossa teollisuus ja järjestäytyneet eturyhmät ovat liikkeellepaneva voima tässä asiassa. Tällä hetkellä kuka tahansa voi halutessaan alkuperämerkintä tavaransa, ja uskokaa minua, kaikki kilpailukykyiset yritykset, jotka ajattelevat saavansa tällä tavalla asiakkaita, tekevät jo niin, joten sitä ei tarvita.

Toinen myytti on se, että merkinnällä tarjotaan kuluttajille asiaankuuluvaa tietoa ja kuluttajansuojaa ja että se hyödyttää ympäristöä, aivan kuin kyse olisi maantieteestä. Ei, kyse on vain leikkimisestä ihmisten ennakkoluuloilla, ei ihmisten suojelusta. Kolmas myytti on se, että merkinnällä lisätään EU:n kilpailukykyä. Kaupan uusilla teknisillä esteillä ei kuitenkaan suojella EU:n teollisuutta. Sillä ei ole mitään tekemistä kilpailukyvyn kanssa – sitä vahvistetaan vain avoimilla markkinoilla ja hyvällä liiketoimintaympäristöllä.

Jos kiellämme jäsenvaltioita sallimasta tällaista lainsäädäntöä EU:n sisällä, koska se on protektionistista, miksi meidän on sitten tarkoitus soveltaa samoja sääntöjä muuhun maailmaan tunnustamatta, että se on protektionismia? Me hylkäsimme ajatuksen pakollisen ”made in the EU” -merkinnän käyttöönotosta, joten olisi kohtuutonta ottaa se nyt käyttöön muun maailman osalta.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, monissa tapauksissa meillä on jo alkuperintämerkintä elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden osalta, joten tämä ei ole uutta. Ongelma joissakin elintarviketuotteiden merkinnöissä on se, että ne eivät aina ole tarkkoja, joten mitä ikinä teemmekin tämän ehdotuksen osalta, varmistakaamme, että voimme testata merkin tarkkuuden eli että se, mitä merkissä sanotaan, on tarkkaa, jotta kuluttajat voivat saada etsimänsä tiedon.

Yksi erityinen kysymys: Sain puhelun valmistajalta, joka työskentelee Euroopan unionissa ja joka kysyi minulta, pyrkivätkö komissio, neuvosto ja parlamentti luomaan ”made in the European Union” -merkin, jonka avulla voitaisiin mainostaa sitä, että tuotanto tapahtuu Euroopan unionissa. Voisiko komissio ehkä käsitellä tätä kohtaa?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, koko tämä asia on aiheuttanut paljon ongelmia, erityisesti Irlannin maatalousalalla. Melkein joka kerran, kun kuulen maanviljelijäliiton johtajan, Pdraig Walshen, puhuvan, hän viittaa vaikeuksiin saada asianmukainen ja tarkka merkintä, kuten Mairead McGuinness sanoi.

Näyttää siltä, että tuotteita voidaan tuoda Irlantiin, jalostaa niitä lisäämällä niihin mausteita tai mitä tahansa ja sitten panna ne eteenpäin aivan kuin ne olisivat irlantilaista alkuperää. Tämä on törkeää kuluttajan pettämistä, ja mielestäni kaikilla on oikeus tietää jokaisen tuotteen alkuperämaa eikä niinkään jalostusmaata.

Olenko ymmärtänyt oikein, että tämä käytäntö on loppumassa ja että saamme selkeän ja tarkan merkinnän, jotta tiedämme tarkasti, mistä maasta kukin tuote tulee?

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, selkeys, selkeys, selkeys: sitä markkinat nyt pyytävät ja vaativat sääntöjä, joilla taataan avoimuus kuluttajien suojelemiseksi. Myös markkinoiden vapaus määritellään selkeillä säännöillä, joilla, jos niitä sovelletaan avointen mekanismien avulla, kuluttajille annetaan täysin uusi asema valinnassa. Sitä me tänään täällä pyydämme, sitä me tänään täällä vaadimme.

Italian valtiojohtoissa televisiokanavilla esitetään usein tutkimusdokumentteja, joissa näytetään, miten joissakin Euroopasta kaukana – myös kulttuurisesti – sijaitsevilla maissa tuotantotekniikat perustuvat erittäin saastuttavien tavaroiden, saastuttavien tekniikoiden ja myrkyllisten liuosten käyttöön, ja työvoimaa, myös lapsia, käytetään hyväksi ja pannaan työskentelemään järjettömän pitkiä päiviä. Kuluttajat on saatava asemaan, jossa he myös voivat valita, koska heillä on selkeä ajatus siitä, mistä tietyt tuotteet tulevat. Sitä me pyydämme. Mielestäni on koittanut oikea aika hyväksyä selkeästi ja välittömästi säännöt, joilla kuluttajat saadaan asemaan, jossa he voivat valita ehdottoman selkeiden ja avointen mekanismien avulla, ja hyväksyä ne erittäin päättäväisesti ja paljon nopeammin kuin tähän mennessä on ollut tapana.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kaikkia, jotka osallistuivat tästä aiheesta käytyyn tärkeään keskusteluun.

Haluaisin aloittaa Cristiana Muscardinin esittämistä erityisistä kohdista – tunteesta, että tämä on venynyt jo aika kauan. Komission jäsenenä ollessani olen ollut hyvin varovainen puhuessani jäsenvaltioiden kanssa kysymyksistä, joista ne ovat eniten huolissaan, ja olen yrittänyt reagoida huomautessani tärkeän asian. Mutta, kuten muut jäsenet ovat sanoneet, poliittisen elämän todellisuus on se, että minun on saatava kaikki ehdotukset läpi neuvostossa. Se tarkoittaa – kun on selvää, että tietylle ajatukselle ei ole vakaata enemmistöä – että on mietittävä uudelleen, mikä olisi se asia, joka voisi muuttaa epäonnistumisen asian saamisessa läpi, kun selkeästi on hyvin vahvoja näkemyksiä, menestykseen.

Minusta näytti, että meillä oli tilaisuus, hiomalla sitä, mitä olimme kuvanneet, jotta voisimme vastata jäsenvaltioiden huoliin, edistää tätä jälleen kerran, koska se on edelleen komission käsissä. Erityisesti, kun komission kausi on päättymässä ja kun se nyt tietyksi on jo ohittanut – joku voisi sanoa – kautensa lopun, on tärkeää miettiä sitä, mitä ei ole vielä saatettu loppuun.

En voi antaa aikatakeita; haluaisin, mutta siinä olen väistämättä neuvoston armoilla. Mutta sitoudun ehdottomasti jatkamaan tätä, koska siinä on vahvuutta. Nyt tulen siihen, mitä ajattelen, ja miksi ajattelen, että se on niin tärkeää.

Monet arvoisat jäsenet ovat ottaneet esiin tiettyjä asioita, jotka koskevat kuluttajia ja mahdollisuutta, että tällä tarjottaisiin avoimuutta ja selkeyttä – antaa tietoa kuluttajille. Mielestäni jopa Adam Smithiä lainattiin sen osalta. On tärkeää, että jos maailmaan aiotaan saada aikaan vapaakauppa, myös kuluttajille on oltava selkeyttä ja avoimuutta, jotta he voivat tehdä sellaisia valintoja, jotka ovat vapaakaupan mukaisia. Nuo käsitteet liittyvät yhteen, ja olen samaa mieltä siitä. Katson siksi, että tuon asian esille ottaneet arvoisat jäsenet pääsivät itse asiassa sen ytimeen, mitä tällä yritetään tehdä.

Siinä ei ole kyse protektionismista. Tätä tapahtuu kaikkialla maailmassa. Useimpien niiden maiden osalta, joista voidaan ostaa luetteloimiamme tuotteita, tiedetään jo, mistä ostetaan. Koska olen kuluttaja itsekin, minulle on tärkeää tietää, missä tuote on tehty. Mielestäni tämä on ollut monille kuluttajille merkittävä osa tapaa, jolla he ovat vuorovaikutuksessa markkinoiden kanssa. Mahdollisuus sanoa, että varmistamme avoimuuden, on mielestäni erittäin tärkeää. Meidän ei pitäisi pelätä sitä, koska jos pelkäämme sitä, siinä on jotakin väärin. Avoimuudessa ja vapaakaupassa ja läpinäkyvyydessä kyse on siitä, että se kohdataan ja sitä todella käsitellään asianmukaisesti.

Carl Schlyter erityisesti pyysi minua laajentamaan luetteloa. No, siitä keskustellaan vielä: lopullista luettelo ei ollenkaan ole. Olemme vain yksinkertaisesti yrittäneet esittää meidän mielestämme realistisen luettelon, mutta olemme hyvin tyytyväisiä siihen, että siitä itse asiassa keskustellaan enemmän.

Mielestäni on vain oikein, että käsittelen myös siitä esitettyjä huolia, olemmeko riittävän kunnianhimoisia. Kader Arif sanoi, ettemme saisi vesittää tätä. Tietysti – mutta en yritä vesittää tätä; yritän vain olla realistinen. Jos minulla on loppujen lopuksi ehdotus, jota ei vain yksinkertaisesti saa läpi neuvostossa, mielestäni minulta on asianmukaista tarkastella sitä uudelleen ja kysyä, olisiko siinä jotain tehtävää, ei vesittää sitä, vaan tunnustaa oikeutetut huolet ja miettiä, voimmeko saada sen läpi, ehkä pilottimallina tai kapeammassa mallissa, jotta voidaan testata, onko sanomani totta ja jotta sitten voidaan toivottavasti laajentaa myöhemmin, koska olemme itse asiassa päässeet käsitykseen siitä, mitä yritämme tehdä.

Tarkastelemme myös koko Euro–Välimeri-asioita. Se on osa keskusteluja, jotka, kuten tiedätte, ovat parhaillaan käynnissä. Käsittelen myös sitä, mitä yritämme tehdä työpaikkojen suojelun osalta. Arvoisat jäsenet tietävät, että olen tehnyt paljon sen osalta, että erotetaan protektionismi ja teollisuuden tukeminen, työpaikkojen ja kuluttajien tukeminen ja niin edelleen. Meidän on sanottava selkeästi, että kauppa ei tarkoita kaikkien noiden asioiden laiminlyömistä. Ne liittyvät yhteen.

Arvoisa Cristofer Fjellner, minun on käsiteltävä teidän esittämääne erityistä kohtaa, koska kuvailitte toimintaani epäasianmukaiseksi. En ole aivan varma, miten parlamentaarista on kuvailla Euroopan parlamentissa jonkun käyttäytyvän epäasianmukaisesti, mutta haluan vakuuttaa, että en mitenkään pyri siihen. Kyse ei ole yhteydestä mihinkään. Se, mitä yritin tehdä puhuessani jäsenvaltioille kaikista näistä kaupan kaikista näkökulmista, oli poimia, joko tekemäni työn avulla – ja erityisesti, puhuessani pienyrityksille koko Euroopassa, jolloin yritin varmistaa, että niillä olisi todelliset mahdollisuudet, jotta yli kolme prosenttia niistä alkaisi harjoittaa kauppaa Euroopan unionin ulkopuolella – asioita, jotka on jätetty sivuun – asioita, joita emme olleet pystyneet mitenkään ratkaisemaan – tai todella niitä asioita, joiden suhteen jäsenvaltiot tunsivat olevansa vahvoja.

Tämä ei ole missään nimessä ainoa asia, mutta tuli mieleeni, että tämä on tilaisuus yrittää tuoda tämä takaisin. Siinä on kyse tasavertaisista toimintaedellytyksistä. Siinä on kyse selkeydestä ja avoimuudesta kuluttajille. Siinä on kyse sen sanomisesta, että meidän on edettävä. Toivon, että parlamentti osallistuu tähän ja auttaa hiomaan tätä pidemmälle, jotta meillä on todella jotakin erittäin myönteistä takaisin vietäväksi.

Aivan lopuksi minulle esitettiin erityisesti kysymys käsitteestä ”made in the European Union”. Me kuulumme todella teollisuutta ja kuluttajia siitä. Se ei saanut kannatusta. Oltiin huolissaan siitä, että se saattaisi olla kallista. Sitä ei ollut odotettu, joten emme ole jatkaneet sitä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan täysistunnon aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yksi maailmankaupan vapauttamisen seurauksista on ankarat työpaikkojen menetykset ja yhteiskunnallisen tilanteen huononeminen monilla alueilla ja monissa maissa, myös Puolassa, jotka ovat riippuvaisempia tietyistä tuotantoaloista, kuten esimerkiksi tekstiili- ja vaatealasta. Tässä nykyisessä ankarassa taloudellisessa ja yhteiskunnallisessa kriisissä tämä tilanne edellyttää erilaista lähestymistapaa. Alkuperämerkintää koskevien sääntöjen hyväksymisellä voitaisiin auttaa parantamaan tuotannon kuvaa monissa jäsenvaltioissa. Tarvitaan kuitenkin paljon. Meidän on suojeltava tuotantoaloja pakettilla, jossa on laajempia ja tehokkaampia toimenpiteitä, esimerkiksi seuraavia: suojele- ja turvamekanismien täytäntöönpano aggressiivista vientiä vastaan, etusijan antaminen paikalliselle tuotannolle, matalaan palkkaan, vähäiseen ammattitaitoon ja työn epävarmuuteen perustuvan mallin hylkääminen, julkisten välineiden käyttöönotto tuotannon valvomiseksi ja markkinoiden sääntelemiseksi, jotta elintarvikeomavaraisuuden ja -turvan periaate voidaan säilyttää ja yritysten uudelleensijoittamisen tehokas torjuminen. Kunkin maan kestävä tuotantoa koskevan oikeuden puolustaminen on tuleva vaatimus. Meidän on tehtävä se uuden talouteen, yhteiskuntaan, energiaan ja ympäristöön liittyvän järkevyyden nimissä, ja uusliberaalilla mallilla sitä ei vain olla takaamatta vaan siitä tehdään itse asiassa mahdotonta.

24. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

25. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

26. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 00.15)